וִילְיֶם שֶׁקְסְפִּיר

קוֹרְיוֹלָנוּס

טְרַגֶדְיָה בַּחֲמִשָּׁה אַקְטִים

תֻּרגם מאנגלית לעברית

דוד פרישמאן

הוצאת אברהם יוסף שטיבל, וַרשה, תרפ"ד

William Shakespeare—Coriolanus
Wydawnictwo-Sztybel, Warszawa 1924
Druk. „Hacefira“, Warszawa, Leszno 54
דפוס „הצפירה“, וַרשה, לֶשנה 54.

הַנְּפָשׁוֹת:

קָיוּס מַרְצִיוּס, אחר־כן קָיוּס מַרְצִיוּס קוֹרְיוֹלָנוּס, אָצִיל רומי.

טִיטוּס לַרְצִיוּס, } שרי צבא הרומים נגד הַווֹלְסְקִים.
קוֹמִינְיוּס

מֶנֶנְיוּס אַגְרִפָּא, רֵעַ קוריולנוס.

סִיצִינְיוּס וֶילוּטוּס, } טְרִבּוּנִים.
יוּנְיוּס בְּרוּטוּס

הַנַּעַר מַרְצִיוּס, בן קוריולנוס.

מְבַשֵּׂר רוֹמִי.

טוּלוּס אוֹפִידְיוּס, שַׂר צְבָא הַווֹלְסְקִים.

פָּקִיד, עוזר על־יד אופידיוס.

קוֹשְׁרִים, מֵאַנְשֵׁי אופידיוס.

אֶזְרָח, מִתּוֹשְׁבֵי אַנְציום.

שְׁנֵי מִשְׁמָרוֹת ווֹלְסְקִיִּים.

ווֹלוּמְנִיָּה, אֵם קוריולנוס.

וִירְגִּילְיָה, אֵשֶׁת קוריולנוס.

וַלֶּרְיָה, חֲבֶרֶת וִירגיליה.

מְשָׁרְתוֹת בְּבֵית וירגיליה.

סֵינָטוֹרִים רוֹמִיִּים ווֹלְסְקִיִּים, פַּטְרִיצִיִּים, אֵדִילִים, לִיקְטוֹרִים, אַנְשֵׁי־צָבָא, אֶזְרָחִים, רָצִים, עֲבָדִים בְּבֵית אוֹפִידְיוּס וְעוֹד עֲבָדִים אֲחֵרִים.

מְקוֹם הַמַּחֲזֶה: חֵלֶק אֶחָד בְּרוֹמָא וּסְבִיבֶיהָ, חֵלֶק אֶחָד בְּקוֹרְיוֹלִי וּסְבִיבֶיהָ וְחֵלֶק אֶחָד בְּאַנְצְיוּם.

סֵינָטוֹרִים=זְקֵנִים, יוֹעֲצִים. פַּטְרִיצִיִּים=אֲצִילִים. טְרִבּוּנִים=בָּאֵי־כֹחַ הָעָם.
אֵדִילִים=שׁוֹטְרִים, נוֹגְשִׂים. לִיקְטוֹרִים=מְשָׁרְתִים.

אַקְט רִאשׁוֹן

סְצֵינָה רִאשׁוֹנָה

רוֹמָא. רְחוֹב.

המון אזרחים מתקוממים באים במקלות ובמוטות־עץ ובכלי־נשק שונים.

אזרח ראשון

בְּטֶרֶם נוֹסִיף לָלֶכֶת הָלְאָה, אִם בְּכֹה וְאִם בְּכֹה, שְׁמָעוּנִי וַאֲדַבֵּר.

אזרחים

דַּבֵּר, דַּבֵּר.

אזרח ראשון

הֲנֶחֱרָצָה הִיא מֵאִתְּכֶם כֻּלְּכֶם לִבְחוֹר בַּמָּוֶת מִלָּמוּת בָּרָעָב?

אזרחים

נֶחֱרָצָה, נֶחֱרָצָה.

אזרח ראשון

ראשית ידעתם כלכם, כי קיס ברציים היא ראש שונאי הדת.

אזרחים

ידענו, ידענו.

אזרח ראשון

נמית אפוא אותו והיה לנו דגן במחיר אשר נאמר אנחנו. התרצתם ככה?

אזרחים

אבל אל־נא להג הרבה: הבה נעשנה, באו, באו!

אזרח שני

עוד מלה אחת, אזרחים נכבדים.

אזרח ראשון

אנחנו נחשבנו לאזרחים עניים, והפטריציים — לנכבדים. ואילם גם־בנותר מן־האכל אשר ימלאו בו אלופינו את־בטניהם עד־כי יצא מאפם הן יכלנו כלנו לכלכל את־נפשנו לשבע לו את־העודף הניחו לנו בטרם יבאש, ואמרנו גם־אז כי־דואגים הם לחיתנו כארח אדם: אבל הנה יחשבו, כי־בעצלותם כזה ועשו לנו בזה כבוד וגדלה רב מדי.

הָרָזוֹן בִּבְשָׂרֵנוּ הַדַּל – זֹאת הָעֵדֻת לְרִישֵׁנוּ – יִהְיֶה לָהֶם לְסַפֵּר זִכְרוֹנוֹת לִפְנֵיהֶם אֲשֶׁר בּוֹ יִכָּתֵב אֶחָד לְאֶחָד שֶׁפַע כָּל־טוּבָם הֵמָּה; עֱנוּתֵנוּ תֵּחָשֵׁב לָהֶם לְשָׁלָל. לָכֵן הָבָה נִנָּקֵם מֵהֶם עַל־כָּל־זֶה בְּכִידוֹנֵינוּ בְּטֶרֶם נִהְיֶה אֲנַחְנוּ דַקִּים כְּכִידוֹנִים. אָכֵן אֱלֹהִים הֵם הַיּוֹדְעִים כִּי־אֲדַבֵּר כֵּן מֵהְיוֹתִי רָעֵב לְלֶחֶם וְלֹא מֵהְיוֹתִי צָמֵא לִנְקָמָה.

אזרח שני

הֲרַק אַךְ־בְּקַיוּס מַרְצִיוּס תֹּאמְרוּ לְהָנִיחַ אֶת־חֲמַתְכֶם?

אזרחים

בּוֹ תִהְיֶה יָדֵנוּ בָרִאשׁוֹנָה. הֵן כְּכֶלֶב בֶּאֱמֶת הָיָה תָמִיד לְכָל־עֲדַת הָעָם.

אזרח שני

הֲשַׂמְתֶּם אֶת־לִבְּכֶם גַּם אֶל־כָּל־הַטּוֹב אֲשֶׁר פָּעַל לְאַרְצוֹ?

אזרח ראשון

אָמְנָם כֵּן, וְגַם לְהַלָּלוֹ יָכֹלְנוּ בַּעֲבוּר־זֶה, לוּלֵא מִהֵר וַיִּקַּח־לוֹ אֶת־שִׁלּוּמָיו מֵרֹאשׁ בָּזֶה אֲשֶׁר הָיָה גֵא עַד־מְאֹד.

אזרח שני

לֹא כֵן; רַק אַל־נָא תְדַבֵּר עָתָק.

אזרח ראשון

וַאֲנִי הִנְנִי בְּאַחַת: כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה לֹא עָשָׂהוּ בִּלְתִּי־אִם לְתַכְלִית זֹאת; וְאִם יִהְיוּ אֲנָשִׁים תְּמִימִים אֲשֶׁר יִמְצְאוּ תַעֲנֻגוֹת לְנַפְשָׁם לְהַגִּיד כִּי לְבַעֲבוּר אַרְצוֹ פָּעַל, לֹא יְנִיאוּ אוֹתִי גַּם־הֵם מִדִּבְרֵי הָאָמוּר, כִּי־עָשָׂה אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה רַק לְבַעֲבוּר שַׂמַּח אֶת־לֶב־אִמּוֹ וּלְבַעֲבוּר הַשְׂבִּיעַ אֶת־רַעֲבוֹן גַּאֲוָתוֹ – כִּי כְגֹדֶל פָּעֳלוֹ כֵּן גָּדַל גַּם־רוּם לְבָבוֹ.

אזרח שני

וְיַעַן אֲשֶׁר תִּקְצַר יָדוֹ מֵהַחֲלִיף אֶת־תְּכוּנָתוֹ – וַחֲשַׁבְתֶּם לוֹ זֹאת לְחַטָּאָה? אָכֵן גַּם־זֶה לְטוֹבָה, כִּי־נִבְצְרָה מִכֶּם לַעֲנוֹת בּוֹ כִּי־אוֹהֵב בֶּצַע הוּא.

אזרח ראשון

כֵּן, נִבְצְרָה מִמֶּנִּי לְהַגִּיד כָּזֹאת, וְאוּלָם אֶת־שְׂפָתַי לֹא אֶכְלָא בְּכָל־אֵלֶּה מֵהַרְשִׁיעוֹ. עָצְמוּ חַטֹּאתָיו עַד־כִּי אֵלֶא לְסָפְרָן. קול המולה ושאון מאחר הבמה.
מַה־קּוֹל הַצְּעָקוֹת הַזֶּה? הָעָם אֲשֶׁר בְּחֶלְקַת הָעִיר הַשְּׁנִיָּה הִתְקַשֵּׁר! – עַל־מָה אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים פֹּה וּמַרְבִּים לַהַג? אֶל־הַקַּפִּיטוֹלְיוּם!

אזרחים

בֹּאוּ, בֹּאוּ.

אזרח ראשון

הַחֲרִישׁוּ! – מִי־זֶה בָּא פֹּה?

אזרח שני

מֵנֶנְיוּס אַגְרִפָּא הַנָּדִיב הוּא – הָאִישׁ אֲשֶׁר־אָהֵב אֶת־הָעָם מֵעוֹדוֹ.

אזרח ראשון

אִישׁ טְהָר־לֵב לִמְאֹד. מִי־יִתֵּן וְהָיוּ יִתְרָם כָּמוֹהוּ.

מנניוס אגרפא בא.

מנניוס

אַחַי, מַה־זֶּה בְּיֶדְכֶם? לְאָן אַתֶּם הוֹלְכִים בָּזֶה
בַּמַּקְלוֹת וּבְמוֹטוֹת הָעֵץ? מַה־נַּעֲשָׂה? אַחֲלַי, דַּבֵּרוּ.

אזרח ראשון

הַדְּבָרִים אֲשֶׁר נֹאמַר לַעֲשׂוֹתָם אֵינָם זָרִים לְזִקְנֵי הַסֵּינַט. זֶה אַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם שָׁמְעוּ אֶת־הָעָם מִתְלַחֲשִׁים עַל־אוֹדוֹתֵיהֶם, וְעַתָּה הִנֵּה אֲנַחְנוּ בָּאִים לְהַרְאוֹתָם אֶת־מַעֲשֵׂינוּ גַּם בַּיָּד. הִנֵּה הֵם אוֹמְרִים: רֵיחַ קָשֶׁה לַעֲדַת הַמִּתְלוֹנְנִים; עַתָּה יִרְאוּ־נָא, כִּי גַם־יָדֵינוּ יָדַיִם קָשׁוֹת.

מנניוס

אַל־נָא, הוֹי רֵעַי הַטּוֹבִים, אֲדוֹנַי וּשְׁכֵנַי הַיְקָרִים!
הַבְעֶצֶם יֶדְכֶם תֹּאמְרוּ לְהַדִּיחַ עֲלֵיכֶם רָעָה?

אזרח ראשון

אֶת־זֹאת, אֲדוֹנִי, לֹא נוּכַל לַעֲשׂוֹת: הָרָעָה מְדָחָה עָלֵינוּ זֶה מֵאָז.

מנניוס

וַאֲנִי אַגִּדְכֶם, רֵעַי: בִּדְאָגָה וּבְתָמִים שׁוֹקְדִים
הָאֲצִילִים עַל־כָּל־מַחְסוֹרֵיכֶם. וְאִם רַבּוּ פִּגְעֵיכֶם בֶּאֱמֶת
בִּימֵי הַבַּצֹּרֶת הָאֵלֶּה הֲלֹא גַם אֶל־מוּל הַשָּׁמַיִם
תּוּכְלוּ לְנוֹפֵף כָּכָה הַמַּקְלוֹת כְּכָל אֲשֶׁר תְּנִיפוּם
עַל־רָאשֵׁי אַלּוּפֵי רוֹמָא; וְרוֹמָא זֶה־כֹּחָהּ אִתָּהּ
לְפַנּוֹת עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים אַבְנֵי־מִכְשׁוֹלִים מִדַּרְכָּהּ
הַגְּדוֹלוֹת שִׁבְעִים וָשֶׁבַע מִכָּל־הַמַּעְצוֹרִים הַקָּשִׁים
אֲשֶׁר־תָּשִׂימוּ לָהּ אַתֶּם: וְאָמְנָם הָרָעָב הַלָּז
הָאֵלִים הִשְׁלִיחוּ אוֹתוֹ בָּכֶם וְלֹא הַפַּטְרִיצִים;
בִּרְכַּיִם כּוֹרְעוֹת תּוֹעַלְנָה וְלֹא יָדַיִם מוּרָמוֹת. —
אוֹיָה, זֶה־עָנְיְכֶם יָבִיא אֶתְכֶם עַד לְמוֹ־מָקוֹם,
שֶׁשָּׁם יְקַדֶּמְכֶם עֹנִי הַגָּדוֹל פִּי־שְׁנַיִם מִזֶּה.
רַק־דִּבָּה אַתֶּם מוֹצִיאִים עַל־רָאשֵׁי שָׂרֵי הַשִּׁלְטוֹן
הַשּׁוֹקְדִים עֲלֵיכֶם כְּאָבוֹת, תַּחַת אֲשֶׁר אַתֶּם
כְּאוֹיְבִים תְּגַדְּפוּ אוֹתָם.

אזרח ראשון

שׁוֹקְדִים עָלֵינוּ! — אָמְנָם כֵּן! מֵעוֹלָם לֹא שָׁקְדוּ עָלֵינוּ: בְּרָעָב יִתְּנוּ אוֹתָנוּ לָמוּת, תַּחַת אֲשֶׁר מַמְּגֻרוֹתֵיהֶם מְלֵאוֹת דָּגָן מִפֶּה לָפֶה; חֻקִּים יְחוֹקְקוּ לָנוּ עַל־הַנֶּשֶׁךְ וְעַל־הַתַּרְבִּית, לְבַעֲבוּר תָּמֹךְ בְּיַד כָּל־אֵלֶּה אֲשֶׁר־יִתְּנוּ כַסְפָּם בְּנֶשֶׁךְ וּבְתַרְבִּית; יוֹם־יוֹם יָסִירוּ אֶת־אַחַד הַפִּקּוּדִים הַטּוֹבִים אֲשֶׁר־נִתְּנוּ

לְהָצֵר מְעַט אֶת־צַעֲדֵי הָעֲשִׁירִים, וְיוֹם־יוֹם יַחְקְרוּ מִלִּבָּם גְּזֵרוֹת חֲדָשׁוֹת וְקָשׁוֹת מְאֹד לֶאֱסֹר בָּהֶן אֶת־יְדֵי הָעֲנִיִּים וּלְהָרַע לָהֶם. אִם־לֹא הַמִּלְחָמָה אֲכָלַתְנוּ וְאָכְלוּ אוֹתָנוּ הַמָּה – וְזֹאת כָּל־אַהֲבָתָם אֲשֶׁר הֵם אֹהֲבִים לָנוּ.

מנניוס

אַחַת מִנִּי־שְׁתַּיִם:
אִם־אַתֶּם בְּעֶצֶם פִּיכֶם תּוֹדוּ, כִּי־אַתֶּם רְשָׁעִים,
אוֹ־אִם בָּזֹאת אֲצַדֶּקְכֶם, כִּי־רַבָּה סִכְלוּתְכֶם מְאֹד. –
אָכֵן תְּנוּנִי וַאֲסַפֵּר בְּאָזְנֵיכֶם מָשָׁל נֶחְמָד –
וְאוּלַי כְּבָר יְדַעְתֶּהוּ – אֲבָל מִהְיוֹתוֹ נָאָה
לְעִנְיָנֵי פֹּה, אֲנַסֶּה לְהַרְחִיבוֹ מְעַט לִפְנֵיכֶם
וּלְשִׂימוֹ לְעֵינֵיכֶם כֹּה.

אזרח ראשון

סוֹב, הִנְנוּ לִשְׁמוֹעַ אוֹתוֹ, אֲדוֹנִי. אֲבָל אַל־נָא תַשִּׁיא נַפְשְׁךָ לְהַאֲמִין כִּי־תוּכַל לְהַשְׁלוֹת אוֹתָנוּ וְאֶת־עָנְיֵנוּ בְּדִבְרֵי מָשָׁל, וְרַק אִם־טוֹב הַדָּבָר בְּעֵינֶיךָ פְּתַח־פִּיךָ וְדַבֵּר.

מנניוס

וּבְכֵן: – וַיְהִי הַיּוֹם וְיִצְרֵי הַגְּוִיָּה הִתְקַשְּׁרוּ
עַל־הַבֶּטֶן כֻּלָּם יַחְדָּו וַיַּרְשִׁיעוּ אוֹתָהּ לֵאמֹר:
רַק אַתְּ לְבַדֵּךְ תֵּשְׁבִי כְתַהוֹם בְּתוֹךְ־הַגְּוִיָּה.

בְּטֵלָה בְּאֶפֶס מַעֲשֶׂה וְזוֹלֵלָה כָּל־נַתַח טוֹב,
וּמְלֶאכֶת עֲבוֹדָה כְּיֶתֶר יִצְרֵי הַבָּשָׂר לֹא תַעֲשִׂי;
כִּי־הִנֵּה יֶתֶר הַיְצֻרִים רוֹאִים, שׁוֹמְעִים, הוֹגִים,
מוֹרִים, מְנַהֲגִים וְחוֹשְׁבִים וְאִישׁ עִם־רֵעֵהוּ יַעֲזוֹר
לִתְמוֹךְ בְּכֹחַ וּבְרָצוֹן בָּעֲבוֹדָה חֵלֶק כְּחֵלֶק
לְטוֹב לַגְּוִיָּה כֻּלָּהּ. שָׁמְעָה הַבֶּטֶן וַתַּעַן — —

אזרח ראשון

אֲדוֹנִי, מֶה עָנְתָה הַבָּטֶן?

מֶנֶניוס

אֶת־זֹאת לְךָ אַגִּיד, אֲדוֹנִי: — עַל־פִּיהָ חָלַף כִּשְׂחוֹק —
וְהוּא לֹא מִקִּרְבָּהּ יָצָא וְרַק מִן־הַשָּׂפָה וְחוּצָה —
(כִּי הֵן לֹא יִפָּלֵא מִמֶּנִּי לָתֵת לַבֶּטֶן לְשַׂחֵק
כְּתִתִּי אוֹתָהּ לְדַבֵּר) וּבְלַעַג עָנְתָה לַיְצֻרִים
הַמְגָרִים מָדוֹן וְקוֹשְׁרִים עָלֶיהָ מִגְדַּל קִנְאָתָם
עַל־מַלְאָהּ תָּמִיד חֲדָרֶיהָ; וְהֵם הֵן כְּמוֹכֶם יִצְדָּקוּ,
לְעֵת כִּי־תָבֹאוּ גַּם־אַתֶּם וְאֶת־רָאשֵׁי פְּקִידֵיכֶם תַּרְשִׁיעוּ
עַל־בִּלְתִּי הֱיוֹתָם כְּמוֹכֶם — —

אזרח ראשון

וְאוּלָם מֶה־עָנְתָה הַבָּטֶן? —
הָרֹאשׁ הוּא נוֹשֵׂא הַכֶּתֶר, הָעַיִן נִצֶּבֶת עַל־מִשְׁמָר,

הַלֵּב מְנַצֵּחַ עַל עֵצוֹת, הַיָּד הִיא הָעוֹשָׂה מִלְחָמוֹת,
הָרֶגֶל – סוּסֵנוּ בִּקְרָב, הַלָּשׁוֹן – הַחֲצוֹצְרָה בְּפִינוּ;
וּכְהֵנּוֹת גְּדוֹלוֹת עִם־קְטַנּוֹת לָרֹב עוֹד בָּנוּ כָּאֵלֶּה;
וְהָיָה אִם־אֵלֶּה גַּם־כֻּלָּם – –

מנניוס

וּמַה־גַּם אִם־כָּכָה אֵפוֹא?
בְּחַיַּי, רַק לַהַג הוּא דוֹבֵר! מָה־אֵפוֹא אִם־כָּכָה? מָה אֵפוֹא?

אזרח ראשון

הַבִּגְלַל הַזּוֹלֵלָה הַלֵּזוּ יְדֻכְּאוּ כָּל־אֵלֶּה מִסָּבִיב,
וְהִיא רַק אוֹצַר הַדֹּמֶן אֲשֶׁר לַגְּוִיָּה?!

מנניוס

וְאִם כָּכָה?

אזרח ראשון

לוּ כָּכָה הִתְאוֹנְנוּ יַחְדָּו יֶתֶר אֵיתָנֵי הַגְּוִיָּה,
מַה־תּוּכַל הַבֶּטֶן לַעֲנוֹת?

מנניוס

שִׁמְעוּ וְאַגִּדְכֶם אֶת־זֹאת:
רַק אֹרֶךְ־רוּחַ מְעַט – שֶׁאוֹתוֹ חֲסַרְתֶּם כֻּלְּכֶם –
לוּ הָיָה לָכֶם, כִּי־עַתָּה שְׁמַעְתֶּם אֶת־מַעֲנֵה הַבָּטֶן.

אזרח ראשון

אָכֵן הֵן תַּאֲרִיךְ לְמְאֹד.

מנניוס

שִׁמְעוּ־נָא, רֵעַי הַטּוֹבִים!
הַבֶּטֶן הַזֹּאת הַנִּכְבָּדָה דִּבְּרָה דְּבָרֶיהָ בְּנַחַת,
לֹא נֶחְפְּזָה כְּמוֹ מַרְשִׁיעֶיהָ, וְזֶה אֲשֶׁר עָנְתָה אוֹתָם:
„אֱמֶת הִיא, אַתֶּם חַבְרֵי הַמִּתְחַבְּרִים עִמִּי" — הִגִּידָה —
„אָנֹכִי הִיא הַמְקַבֶּלֶת רִאשׁוֹנָה אֶת־מִכְסַת הָאֹכֶל
הַשְּׁלוּחָה לְמִחְיָה לְכֻלְּכֶם; אַךְ הִנֵּה גַם־זֶה בִּצְדָקָה;
כִּי־הִנֵּה אֲנִי הַמַּמְגֻּרָה, הָאָסָם הָאוֹצָר כָּל־מָזוֹן
לְהַצְפִּינוֹ לַגְּוִיָּה כֻלָּהּ. וְאוּלָם הֵן זֹאת תָּבִינוּ:
אָנֹכִי הִיא הַמְשַׁלַּחַת אוֹתוֹ בְּעַד־פַּלְגֵי דִמְכֶם
אֶל־תּוֹךְ הֶחָצֵר — הַלֵּב, אֶל־הֵיכַל מִשְׁכַּן הַמֹּחַ;
וּבְאָרְחוֹת בִּיבֵי הַבָּשָׂר וְנַפְתּוּלֵי כָל־תְּעָלוֹתָיו
יְקַבֵּל כָּל־צֹרֶק חָזָק וְכָל־שָׂרִיג דַּק וְחַלָּשׁ
מִמֶּנִּי אֶת־מִדַּת מַחְסוֹרָם דֵּי כָל־מִחְיָתָם וְצָרְכָּם
לִחְיוֹת אִישׁ לְפִי־חֶלְקוֹ; וְהָיָה אִם־כֻּלְּכֶם גַּם־יַחַד,
אַתֶּם חַבְרֵי הַטּוֹבִים" — שִׁמְעוּ, כֵּן דִּבְּרָה הַבֶּטֶן —

אזרח ראשון

כֵּן כֵּן הוּא, אֲדוֹנִי, טוֹב.

מנניוס

— „וְהָיָה אִם־כֻּלְּכֶם גַּם־יַחַד
יִבָּצֵר מֵאִתְּכֶם לִרְאוֹת אֶת־מִכְסַת כָּל־אֶחָד לְנַפְשׁוֹ,
אֲבָל אִם־אָקוּם לִפְתּוֹחַ לִפְנֵיכֶם אֶת־סֵפֶר הַחֶשְׁבּוֹן,
וּרְאִיתֶם כִּי אִישׁ־אִישׁ יְקַבֵּל מִיָּדִי אֶת־מִבְחַר הַסֹּלֶת
וְלִי רַק אַשְׁאִיר הַסֻּבִּים". — מַה־תֹּאמְרוּ עַתָּה אֶל־זֹאת?

אזרח ראשון

טוֹבָה הַתְּשׁוּבָה וּנְכוֹנָה; וְאוּלָם מַה־לָּנוּ וָלָהּ?

מנניוס

נְשִׂיאֵי רוֹמָא הֵמָּה הַבֶּטֶן הַטּוֹבָה הַזֹּאת,
וְאַתֶּם — הַיְצָרִים הַמּוֹרְדִים; כִּי שִׂימוּ אֶל־לֵב וּבַחֲנוּ
עֲמָלָם וִיגִיעָם לָכֶם, בִּינוּ אֶל־פָּעֳלָם לָאָרֶץ,
לִהְיוֹת לַכֹּל לִבְרָכָה, וּרְאִיתֶם כִּי מִפְּנֵי־הַמַּעֲשִׂים
הָרַבִּים לְצָרְכֵי הַצִּבּוּר, לְטוֹב לְכֻלְּכֶם, אֵין מַעֲשֶׂה
אֲשֶׁר לֹא הֵמָּה עֲשׂוּהוּ, וּבָא מֵאִתָּם אֲלֵיכֶם,
וִידְכֶם לֹא עָשְׂתָה דָבָר. — מַה־תֹּאמַר אַתָּה אֶל־זֹאת,
אַתָּה בֹּהֶן הָרֶגֶל, לְכָל־הָאֲסֵפָה הַלֵּזוּ?

אזרח ראשון

אָנֹכִי בֹּהֶן הָרֶגֶל! — לָמָּה־זֶּה בֹּהֶן הָרֶגֶל?

מנניוס

כִּי אַתָּה הַדַּל וְהַנִּבְזֶה וְהַשָּׁפָל מִכָּל־הָאֲסַפְסֻף
הֶחָכָם הַזֶּה הַמִּתְקַשֵּׁר – וּבְרֹאשׁוֹ הֵן אַתָּה מִתְיַצֵּב!
אַתָּה הָרֵיק, שֶׁבְּגִידֶיךָ זֶה־דָּמְךָ כִּמְעַט לֹא יָנוּעַ,
הָיִיתָ לְמַנְהִיג פִּתְאֹם – לְיִתְרוֹן לְנַפְשְׁךָ אָתָּה.
הָרִימוּ הַמַּקְלוֹת, הָנִיפוּ אֶת־מוֹטוֹת עֲצֵיכֶם הָרְצוּצִים:
רוֹמָא וְעַכְבְּרֵי עַמָּהּ יוֹצְאִים הַיּוֹם לַמִּלְחָמָה;
חֵלֶק מֵהֵמָּה יִפּוֹל – –

קיום מרליוס בא.

מַרְצִיוּס הַנָּדִיב יְחִי!

מרציוס

תּוֹדָה. – מָה אַתֶּם פֹּה עוֹשִׂים, תַּרְבּוּת נְבָלִים מִתְקַשְּׁרִים?
לָמָּה־תִּתְגָּרְדוּ בַּשְּׁחִין הַפּוֹרֵחַ הַלָּז שֶׁבְּמִשְׁפַּטְכֶם,
עַד־כִּי בְיֶדְכֶם תַּעֲשׂוּהוּ לְנֶגַע צָרַעַת מַמְאֶרֶת?

אזרח ראשון

מִפִּיךָ הִסְכַּנּוּ תָמִיד לִנְעִימוֹת וְטוֹבוֹת כָּאֵלֶּה.

מרציוס

הָאִישׁ אֲשֶׁר טוֹבוֹת יְדַבֵּר אֲלֵיכֶם, זֶה יַחֲנִיף בַּחֲלָקוֹת
לְסְחִי הָרָע מִכָּל־סֶחִי. מָה־אֵפוֹא תְּבַקְשׁוּ, הַכְּלָבִים,

שֶׁאַתֶּם מִלְחָמָה מְאַסְתֶּם וְשָׁלוֹם גַּם־הוּא לֹא תַחְפֹּצוּ?
מִלְחָמָה תַּפִּיל עֲלֵיכֶם אֵימָתָה, וְשָׁלוֹם – גַּאֲוָה.
הַנִּסְמָךְ עֲלֵיכֶם, זֶה יִמְצָא שְׁפַנִּים תַּחַת אֲרָיוֹת,
וְתַחַת שׁוּעָלִים – אַוָּזִים: לֹא טוֹבִים אַתֶּם וּבְטוּחִים
מֵרִצְפַּת אֵשׁ בֹּעֵרָה הַשּׂוּמָה עַל־גַּבֵּי הַקֶּרַח
אוֹ בָרָד לִפְנֵי הַשָּׁמֶשׁ. וְזֶה הוּא מִפְעַלְכֶם לְהַרְבּוֹת
יְקָר לְכָל־כֶּבֶד עָוֹן וְלִזְעוֹף אִם־יַד הַמִּשְׁפָּט
תַּשִּׂיגוֹ בְּאַחֲרִיתוֹ בַּיֹּשֶׁר. מִי־אֲשֶׁר נָאוָה־לוֹ גֹדֶל,
לוֹ נָאוָה גַּם־שִׂנְאַתְכֶם; מַאֲוַיֵּי נַפְשְׁכֶם דּוֹמִים
לְתַאֲוַת הָאָדָם הַחוֹלֶה הַחוֹמֵד רַק אַךְ מַאֲכָלִים
הַמַּרְבִּים אֶת־נִגְעֵי תַחֲלֻאָיו. מִי הַבּוֹטֵחַ בְּחַסְדְּכֶם,
דּוֹמֶה כְשָׁט עַל־הַמַּיִם בִּסְנַפִּיר עָשׂוּי עוֹפֶרֶת
וּכְאוֹמֵר לְגַדֵּעַ אַלּוֹנִים בִּקְנֵי שִׁבֳּלִים! – הִתָּלוּ!
בָּטֹחַ בָּכֶם! הַמַּחֲלִיפִים רֶגַע וָרֶגַע אֶת־רוּחָם,
הַקּוֹרְאִים נָדִיב לְאִישׁ אֲשֶׁר שְׂנֵאוּהוּ זֶה־עַתָּה
וְנָבָל לַאֲשֶׁר הָיָה זֶה־רֶגַע תִּפְאֶרֶת עֲטַרְתָּם.
מֶה־הָיָה לָכֶם כִּי־אֵצֶל כָּל־פִּנָּה בָעִיר חֵרַפְתֶּם
אֶת־זִקְנֵי נְדִיבֵי הָעֵדָה, שֶׁהֵמָּה רַק הֵמָּה יַפִּילוּ
עֲלֵיכֶם, מִלְּבַד הָאֵלִים, אֶת־פַּחְדָּם, וְלוּלֵא הֵמָּה
כִּי־עַתָּה אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ בְלַעְתֶּם? – מָה הֵמָּה חֲפֵצִים?

מנניוס

הֵם יַחְפְּצוּ לִקְנוֹת הַדָּגָן בִּמְחִיר אֲשֶׁר יֹאמְרוּ הֵמָּה,

וְדָגָן, כֵּן יֹאמְרוּ, אָגוּר לָרֹב בְּאָסְמֵי הַפְּקֻדּוֹת.

מרציוס

יֹאכְלֵם בְּכוֹר־מָוֶת כֻּלָּם! הַאֻמְנָם כָּכָה הֵם אוֹמְרִים?
מֵאַחֲרֵי תַנּוּרָם הֵם יוֹשְׁבִים וְהֵמָּה מִתְאַמְּרִים כִּי־יוֹדְעִים
כָּל־נַעֲשָׂה בְּחַצְרוֹת הַשִּׁלְטוֹן: מִי־עוֹלֶה, מִי־יוֹרֵד, מִי־דַרְכּוֹ
מַצְלִיחַ בְּכָל־אֲשֶׁר יִפְנֶה; כָּכָה יְחַרְחֲרוּ רִיבוֹת
וְכָכָה יְזַוְּגוּ זִוּוּגִים; כָּכָה יַעֲשׂוּ אֲגֻדּוֹת
וְכָכָה יַפִּילוּ אֲנָשִׁים הַשְּׂנוּאִים לָהֶם וִידַכְּאוּם
תַּחַת נַעֲלֵיהֶם הַטְּלֻאוֹת. הַאֻמְנָם כָּכָה יֹאמֵרוּ:
„יֵשׁ דָּגָן?" — הוֹי לוּ רַק חָדְלוּ הַנְּדִיבִים כִּמְעַט מֵחֶמְלָתָם
וְאוֹתִי לוּ נָתְנוּ לְהָנִיף אֶת־חַרְבִּי, כִּי־עַתָּה חָצַבְתִּי
עֲרֵמוֹת עֲרֵמוֹת פְּגָרִים בְּאַלְפֵי הַנִּקְלִים הָאֵלֶּה
הַצְּפוּיִם לְהֶרֶג וּלְטִבְחָה, עַד־יִהְיוּ פִּגְרֵיהֶם לְהַר,
אֲשֶׁר לֹא אוּכַל מִגָּבְהוֹ לְהַשִּׂיגוֹ בִּקְצֵה כִידוֹנִי.

מנניוס

אַל־נָא: — אֵלֶּה פֹּה שָׁבוּ כֻלָּם כִּמְעַט לִמְנוּחָתָם.
הֵן אָמְנָם לֹא חָכְמוּ גַּם־עַתָּה עֲדֶנָּה עַד־בִּלְתִּי כָל־מִדָּה,
וְאוּלָם יְרֵאִים וַחֲרֵדִים וְרַכֵּי־לֵב הֵמָּה לִמְאֹד. —
אַךְ הַגֵּד, רְאֵה בְּקַשְׁתְּךָ: מַה־מִּשְׁפַּט יֶתֶר הַמּוֹרְדִים?

מרציוס

נִפְזְרוּ כְבָר לְכָל־רוּחַ. יִתָּלוּ! — מִתְאוֹנְנִים הֵמָּה,

כִּי־רְעֵבִים הֵם וּמִתְיַפְּחִים וּמְדַבְּרִים בִּמְשָׁלִים לֵאמֹר:
„הָרָעָב יְקַרְקַר קִירוֹת", „גַּם כֶּלֶב דוֹרֵשׁ אֶת־טַרְפּוֹ",
„נִבְרָא הַבָּשָׂר לְאָכְלוֹ", „לֹא רַק לְבַעֲלֵי הַכֶּסֶף
בָּרְאוּ הָאֵלִים אֶת־דְּגָנָם": — בִּבְלוֹאֵי אֲמָרִים כָּאֵלֶּה
יוֹצִיאוּ תְלוּנוֹתָם חוּצָה עַד־יִרְוַח לָהֶם; וְאָמְנָם
יֵשׁ כִּי־יֵעָנוּ וְיֵשׁ־גַּם כִּי־עָשׂה תֵעָשֶׂה לִפְעָמִים
אַחַת מֵרֹב בַּקָּשׁוֹתָם, בַּקָּשָׁה נִמְרָצָה וּגְדוֹלָה, —
כִּי־יַחְמְלוּ עֲלֵיהֶם הַנְּדִיבִים וּקְשִׁי לֵב הַגִּבּוֹר יִמַּס, —
אָז וְהֵטִילוּ אִישׁ אִישׁ אֶת־מִצְנַפְתּוֹ אֶל־מוּל הַשָּׁמַיִם,
כַּחֲפֵצִים לִתְלוֹתָן עַל־קַרְנוֹת הַלְּבָנָה, וּבְשִׂמְחָה יָרִיעוּ.

מנניוס

מַה־דְּבַר הַבַּקָּשָׁה שֶׁאוֹתָהּ מִלְּאוּ לָהֶם הַפַּעַם?

מרציוס

חֲמֵשֶׁת טְרִבּוּנִים נִתְּנוּ לָהֶם, לְפִי שֶׁיִּבְחָרוּ,
לִהְיוֹת לָהֶם לְמָגֵן עַל־שִׂכְלָם — שֵׂכֶל אֲסַפְסֻף;
יוּנְיוּס בְּרוּטוּס הָאֶחָד, הַשֵּׁנִי סִיצִינְיוּס וֵילוּטוּס,
וְיִתְרָם — לֹא אֵדַע — הוֹי קֶטֶב! הֵן יִיטַב בְּעֵינַי כִּי־יָבֹא
הָאֲסַפְסֻף לְהַחֲרִיב הָעִיר מִשִּׂימוֹ לְמוֹשֵׁל עָלָי.
אַף־הִנֵּה בַיָּמִים הַבָּאִים עוֹד יִגְדַּל כֹּחָם מִשְׁנֶה,
כִּי־יִמְצְאוּ שָׁלָל לְנַפְשָׁם עוֹד יֶתֶר גָּדוֹל, וָלֹא —
אָז יֹאמְרוּ כִּי־יִקְשְׁרוּ קָשֶׁר.

מנניוס

אָמְנָם זָר הַדָּבָר!

מרציוס

גְשׁוּ הָלְאָה! הַבַּיְתָה, הַבַּיְתָה, אַתֶּם הַשְּׁבָבִים הַשְּׂרִידִים!

רץ בא בחפזון.

רָץ

אַיֵּה פֹּה קַיּוּס מַרְצִיוּס?

מרציוס

הִנֵּנִי. מַה־זֶּה בְּפִיךָ?

רץ

חֲדָשׁוֹת הֵבֵאתִי, אֲדוֹנִי: הַוּוֹלְסְקִים נִצָּבִים חֲלוּצִים.

מרציוס

מֶה עָלַץ לִבִּי בְּשָׁמְעִי! — הִנֵּה כֵּן־בָּא הַמּוֹעֵד
לְהִגָּאֵל מְעַט מֵאֲנָשִׁים עוֹדְפִים הַמַּעֲלִים צַחֲנָה —
רְאֵה־נָא: זְקֵנֵינוּ בָּאִים.

קומיניוס, טיטוס לרליוס, סינטורים, יוניוס ברוטוס וסיליניוס וילוטוס באים.

סֵינַטּוֹר רִאשׁוֹן

מַרְצְיוּס! כָּל־אֲשֶׁר נִבֵּאתָ
מֵרֵאשִׁית זֶה בָּא וַיֶּהִי: הַוּוֹלְסְקִים נִצָּבִים חֲלוּצִים.

מרציוס

וְטוּלוּס אוֹפִידְיוּס שַׂר־צְבָאָם! — אָכֵן עֲמַלְכֶם לֹא קָטֹן!
יָדַעְתִּי כִּי־אֶחֱטָא אִם־אֹמַר לְקַנֵּא בְרוּחוֹ הַנְּדִיבָה,
וְאוּלָם לוּ אַחֵר הָיִיתִי מִהְיוֹתִי כַיּוֹם, כִּי־עַתָּה
שָׁאַלְתִּי לִהְיוֹת רַק הוּא —

קומיניוס

הֵן אַתֶּם נִלְחַמְתֶּם יָחַד!

מרציוס

לוּ יוֹשְׁבֵי תֵבֵל הִתְנַפְּלוּ כֻלָּם אִישׁ עַל־רֵעֵהוּ,
חֲצָיָם מִזֶּה וְחֶצְיָם מִזֶּה, וְהוּא בְתוֹךְ חֶצְיִי —
אָז מָרֹד מָרַדְתִּי בוֹ, וְרַק אַךְ לְבַעֲבוּר אוּכַל
לַעֲרוֹךְ עִמּוֹ מִלְחָמָה. אָכֵן כְּאַרְיֵה הִנֵּהוּ,
וְגֵא אָנֹכִי כִּי־אוּכַל לָצֵאת עָלָיו לָצִיד.

סינטור ראשון

וְלָכֵן, מַרְצְיוּס הַנִּבְחָר, הִצָּמֵד כַּיּוֹם לְקוֹמִינְיוּס
לָצֵאת בָּזֶה לַמִּלְחָמָה.

קִימִינִיוּס

הֵן זֹאת נִשְׁבַּעְתָּ מֵאָז.

מַרְצִיוּס

נִשְׁבַּעְתִּי, אֲדוֹנִי, וְהִנְנִי לְקַיֵּם כַּיּוֹם אֶת־דְּבָרִי.
וְאַתָּה, טִיטוּס לַרְצִיוּס, תִּרְאֵנִי שֵׁנִית הַפַּעַם
בְּהַכּוֹתִי אֶת־טוּלוּס עַל־לֶחְיוֹ.—מַה־זֹּאת, הֲכֹאֵב אָתָּה?
הַאָמְנָם תֵּשֵׁב בַּבַּיִת?

טִיטוּס

חָלִילָה מִמֶּנִּי, מַרְצִיוּס!
נָכוֹן אָנֹכִי לָלֶכֶת נִשְׁעָן עַל־קַבַּי הָאֶחָד
וּבְקַבִּי הַשֵּׁנִי אֶלָּחֵם, וְרַק לֹא לָשֶׁבֶת תַּחְתַּי
מִחוּץ לַעֲלִילוֹת כָּאֵלֶּה.

מְנֶנִיּוּס

אָכֵן זֶה גִּבּוֹר חָיִל!

סִינָטוֹר רִאשׁוֹן

הָבָה נֵלְכָה כֻּלָּנוּ עַד־הֵיכַל הַקַּפִּיטוֹלְיוּם;
שָׁמָּה, יָדַעְתִּי, מְחַכִּים אֵלֵינוּ מִבְחַר רֵעֵינוּ.

טיטוס *אל קומיניוס*

לֶךְ־נָא אַתָּה בָּרֹאשׁ —
אֶל מרליוס וְאַתָּה אַחֲרֵי קוֹמִינְיוּס —
וְאַחֲרֶיךָ אָנוּ. אָכֵן נָאוֶה לְךָ הַיִּתְרוֹן!

קומיניוס

מַרְצְיוּס נְדִיב הַלֵּב!

סינטור ראשון *אל האזרחים*

גְּשׁוּ הָלְאָה! הַבַּיְתָה לֵכוּ!

מרציוס

לֹא, יֵלְכוּ־נָא עַתָּה אַחֲרֵינוּ; הֵן דָּגָן לָרֹב לַווֹלְסְקִים!
שָׁמָּה לְכוּ לָכֶם, עַכְבָּרִים, לְחַכּוּ אָסְמֵי גָרְנוֹתָם. —
הוֹי קוֹשְׁרִים מְאֹד נִכְבָּדִים! הֵן אֵשׁ גְּבוּרַתְכֶם בֹּעֲרָה —
אַחֲלַי, לְכוּ־נָא אַחֲרֵינוּ!

כלם, מלבד ברוטוס וסיליניוס, הולכים.
האזרחים מתגנבים איש איש חרש ללכת.

סיציניוס

הֲיָדַעְתָּ עוֹד שֵׁנִי בָּאָרֶץ
גַּאֶה כְּמַרְצְיוּס זֶה?

ברוטוס

צָדַקְתָּ, אֵין דּוֹמֶה אֵלָיו.

סיציניוס

כַּאֲשֶׁר נִבְחַרְנוּ לִהְיוֹת טְרִבּוּנִים לִקְהַל הָעָם –

ברוטוס

הֲרָאִיתָ אֶת־פִּיו וְאֶת־עֵינָיו?

סיציניוס

וְעַל־שְׂפָתָיו הַלַּעַג הַזֶּה.

ברוטוס

בִּהְיוֹתוֹ מִתְאַנֵּף לֹא יָשׁוּב לַעֲגוֹ גַּם־מִפְּנֵי אֵלִים.

סיציניוס

שִׁקּוּצִים יַשְׁלִיךְ בְּקִצְפּוֹ גַּם עַל־הַלְּבָנָה הַצְּנוּעָה.

ברוטוס

יֹאכְלֵהוּ הַקְּרָב הַלָּזֶה! – הֵן הוֹלֵךְ הוּא הָלֹךְ וְגָאֹה
כְּרָב־לִגְבוּרוֹתָיו וּמַעֲשָׂיו.

סיציניוס

כֵּן־הוּא רוּחוֹ: אִם־אָשְׁרוֹ

יְשַׂחֶק־לוֹ, יָבוּז לַצֵּל בַּצָּהֳרַיִם, שֶׁעָלָיו יִתְהַלָּךְ. –
אַךְ אַחַת תִּפָּלֵא מִמֶּנִּי: אֵיךְ גַּאֲוַת לִבּוֹ יָכְלָה
לָשֵׂאת אֶת־מִשְׁפַּט הֱיוֹתוֹ נָתוּן תַּחַת קוֹמִינְיוּס?

ברוטוס

שֵׁם טוֹב, שֶׁאַחֲרָיו יִרְדּוֹף – וַאֲשֶׁר גַּם הַשֵּׂג הִשִּׂיגוֹ –
זֶה יַאֲרִיךְ יָמִים מִשְׁנֶה וּלְדוֹרוֹת רַבִּים יָקוּם,
אִם־יֵדַע הָאָדָם לִבְחוֹר הַמָּקוֹם לוֹ לֹא בָרֹאשׁ,
כִּי־אִם בְּקִרְבַת הַמַּצְבִּיא לֹא־הַרְחֵק מִמֶּנּוּ; וְהָיָה
אִם־זֶה לֹא יַצְלִיחַ בַּעֲשׂוֹתוֹ, וְאָמְרוּ: רַק־שַׂר הַצָּבָא
אָשֵׁם אָשַׁם בַּכֹּל – אִם־אָמְנָם כָּל־אֲשֶׁר יָכוֹל
הָאָדָם בְּכֹחוֹ לַעֲשׂוֹת, עָשָׂה. – וְכָכָה תֶּחֱרוֹץ
הַסִּכְלוּת מִשְׁפָּט עַל־מַרְצִיוּס: „הוֹי, לוּ רַק נָתְנוּ לָזֶה
לְנַהֵג אֶת־דְּבַר הַמִּלְחָמָה!“

סיציניוס

וּלְהֶפֶךְ: אִם־תֵּיטַב הָאַחֲרִית,
וּבָאָה הָעֵדָה הַדְּבֵקָה בְּמַרְצִיוּס וְגָזְלָה בְחָזְקָה
כָּל־פָּעֳלֵי קוֹמִינְיוּס הַטּוֹבִים וְקָרְאָה אֶת־כֻּלָּם יַחַד
עַל־שֵׁם הַשֵּׁנִי – עַל מַרְצִיוּס.

ברוטוס

כֵּן־הוּא כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ!

אֶת־מַחֲצִית תְּהִלַּת קוֹמִינְיוּס כְּבָר לָקַח מַרְצִיוּס לְנַפְשׁוֹ,
אִם־אָמְנָם לֹא הוּא יְצָרָהּ; וְאוּלָם כָּל־חַטֹּאת הַמַּצְבִּיא
יֵחָשְׁבוּ לְיִתְרוֹן לְמַרְצִיוּס, אִם־גַּם מֵעוֹדוֹ לֹא פָעַל
גְּדוֹלוֹת נִמְרָצוֹת הַרְבֵּה.

סיציניוס

הָבָה נֵלְכָה־נָּא שָׁמָּה
וְנִשְׁמַע אֶת־דְּבַר כָּל־הַתְּכוּנָה, וְאֵיךְ וּבַמֶּה הוּא יוֹצֵא —
וְלֹא רַק כִּמְפַקֵּד נִבְחָר — אֶל־פְּנֵי הַמִּלְחָמָה.

ברוטוס

נֵלֵכָה.

הולכים.

סְצֵינָה שְׁנִיָּה

קוֹרְיוֹלִי. בֵּית הַסֵּינַט.

טולוס אופידיוס בא עם סינטורים אחדים.

סינטור ראשון

וּבְכֵן אַתָּה חוֹשֵׁב, אוֹפִידְיוּס, כִּי־בָאוּ בְרוֹמָא עַד־תַּכְלִית
מַצְפְּנֵי כָל־עֲצוֹתֵינוּ, וְהֵמָּה יוֹדְעִים עַתָּה
אֶת־כָּל־אֲשֶׁר נַחְשׁוֹב לַעֲשׂוֹת?

אופידיוס

— הַאַתָּה אַחֶרֶת תְּדַמֶּה?
הֲיֵשׁ־כִּי חִקְרֵנוּ תַחְבְּלָה אַף־פַּעַם, וּבְטֶרֶם תֵּעָשֶׂה
לֹא בָאָה רוֹמָא בְּעָרְמָה עַד־חָקְרָהּ? — אַרְבָּעָה יָמִים
לֹא חָלְפוּ מֵאָז בָּאַתְנִי הַשְּׁמֻעָה מִשָּׁמָּה לֵאמֹר —
אֲדַמֶּה כִּי־עִמִּי הַמִּכְתָּב — כֶּן־הוּא — הִנֵּה הוּא עִמִּי: —

קורא

„חַיִל גָּדוֹל הִזְעִיקוּ, וְאוּלָם אֵין־אִישׁ יוֹדֵעַ
הַלְּמִזְרָח וְאִם לְמַעֲרָב יִסָּעוּ; הָרָעָב כָּבֵד;
הֲמוֹנֵי הָעָם מִתְקַשְּׁרִים; חֶרֶשׁ עוֹבֶרֶת הַשְּׁמֻעָה,
כִּי־שַׂר הַצָּבָא קוֹמִינְיוּס וּמַרְצְיוּס — אוֹיִבְכֶם הַיָּשָׁן —
הַשָּׂנוּא בְרוֹמָא פִּי־שִׁבְעָה מֵאֲשֶׁר שְׂנֵאתֶהוּ אַתֶּם —
וְכֵן גַּם־טִיטוּס לַרְצִיוּס, אִישׁ רוֹמִי גִּבּוֹר־חַיִל,
שְׁלֹשֶׁת אֵלֶּה מְפֻקָּדִים עַל־כָּל־הַמַּעֲרָכָה, וְהַצָּבָא
יֵלֵךְ בַּאֲשֶׁר יֵלֵכוּ; וְאוּלַי לִקְרַאתְכֶם הֵם יוֹצְאִים —
שִׂים אֶל־הַדָּבָר לִבְּךָ”.

סינטור ראשון

צְבָאֵינוּ עוֹמְדִים חֲלוּצִים:
יָדַעְנוּ בְכָל־עֵת הֵיטֵב כִּי־רוֹמָא נְכוֹנָה תָמִיד
לַעֲרוֹךְ לִקְרָאתֵנוּ.

אופידיוס

אָכֵן בְּחָכְמָה עֲשִׂיתֶם,
כִּי־הַסְתֵּר הִסְתַּרְתֶּם מַחֲשַׁבְתְּכֶם הַגְּדוֹלָה עַד־אִם גֻּמְּלָה,
וְאוּלָם רַק אֵין־זֹאת כִּי־רוֹמָא הִכִּירָה מְעַט אֶת־הַבָּאוֹת,
יַעַן רְאוֹתָהּ אֶתְכֶם נוֹעָצִים וְחוֹרְשִׁים מְזִמּוֹת.
וְאָמְנָם בְּהִגָּלוֹת סוֹדֵנוּ צָרוּ מְעַט צַעֲדֵינוּ
אֲשֶׁר אָמַרְנוּ בַּתְּחִלָּה לִלְכּוֹד עָרִים אֲחָדוֹת
בְּטֶרֶם תֵּדַע רוֹמָא כִּמְעַט כִּי־הוֹלְכִים אֲנָחְנוּ.

סינטור שני

אוֹפִידְיוּס הַנָּדִיב, קַח־עִמְּךָ אֶת־כְּתָב הָעֵדֻת; מַהֵר
הַשָּׂדֶה אֶל־אַנְשֵׁי גְדוּדֶיךָ, וְאוֹתָנוּ הַנַּח וּנְסוֹכֵךְ
לְבַדֵּנוּ פֹה עַל־קוֹרְיוֹלִי. רַק אִם־יָצוּרוּ עָלֵינוּ,
וְשַׁבְתָּ הַלּוֹם וּצְבָאֶיךָ לְחַלֵּץ אוֹתָנוּ. — וְאוּלָם
זֹאת־הִיא מַחֲשַׁבְתִּי אָנִי: עוֹד־מְעַט וְנוֹכַחְתָּ גַּם־אַתָּה,
כִּי־לֹא לְמַעֲנֵנוּ הַפַּעַם הֵם עוֹמְדִים חֲלוּצִים בַּשָּׂדֶה.

אופידיוס

רַק אַל־נָא תַשִּׁיאוּ לַשָּׁוְא נַפְשׁוֹתֵיכֶם: אֲנִי עַל־פִּי שְׁמֻעוֹת
נְכוֹנוֹת כְּנָכוֹן הַיּוֹם דִּבַּרְתִּי אֲלֵיכֶם אֶת־דְּבָרָי.
וְגַם עוֹד זֹאת: כְּבָר־יָצְאוּ פְלֻגּוֹת אֲחָדוֹת מִצְּבָאָם
וּפְנֵיהֶן מוּעָדוֹת אֵלֵינוּ. — אֶעֱזָבְכֶם, אַלּוּפֵי הַנְּעָלִים.

אִם־יֵשׁ כִּי־אָנֹכִי וְקִיוּס מַרְצִיוּס נִתְרָאֶה פָּנִים —
אֶת־זֹאת נִשְׁבַּעְנוּ גַּם־שְׁנֵינוּ — לֹא נֶחְדַּל מֵעֲרוֹךְ הַמִּלְחָמָה
עַד־אִם הָאֶחָד יִפּוֹל.

הסינטורים כֻּלם

יִהְיוּ הָאֵלִים עִמָּךְ!

אופידיוס

וְאֶתְכֶם יִשְׁמְרוּ, נְשִׂיאַי!

סינטור ראשון

שָׁלוֹם!

סינטור שני

שָׁלוֹם!

אופידיוס

שָׁלוֹם!

כלם הולכים.

סְצֵינָה שְׁלִישִׁית

רוֹמא. חדר בבית מרציוס.

וולומניה, וירגיליה בהות. יושבות על כסאות נמוכים ותופרות.

וולומניה

בְּבַקָּשָׁתֵךְ, בִּתִּי, זַמְּרִי־נָא אוֹ דַּבְּרִי מְעַט דְּבָרִים טוֹבִים וְנִחוּמִים. לוּ אָנֹכִי הָיִיתִי אִשָּׁה לִבְנִי, כִּי־עַתָּה שָׂמַחְתִּי בְּכָל־לִבִּי עַל־לֶכְתּוֹ מִמֶּנִּי, מִהְיוֹתִי שְׂמֵחָה עַל־שָׁכְבוֹ עִמִּי בַּמִּטָּה וְעַל־הַרְאוֹתוֹ אוֹתִי בָּזֶה אֶת־רֹב אַהֲבָתוֹ, כִּי־הִנֵּה זֶה לֶכְתּוֹ יִתֵּן לוֹ כָבוֹד חָדָשׁ עַל־כְּבוֹדוֹ הָרִאשׁוֹן. עוֹד בִּהְיוֹתוֹ צָעִיר וְיָחִיד לְפָנַי, אֲשֶׁר צַלּוּמָיו וְחִנּוֹ מָשְׁכוּ בְחָזְקָה עָלָיו אֶת־עֵינֵי כֹל לְהִשְׁתָּאוֹת לְמַרְאֵהוּ וַאֲשֶׁר גַּם־תַּחֲנוּנֵי מֶלֶךְ לֹא הָיוּ מַצְלִיחִים לְהַטּוֹת אֶת־לֵב אִמּוֹ לִמְכּוֹר לְרֶגַע אֶת־אוֹר פָּנָיו לְבַעֲבוּר תִּמָּנַע מֵהַבִּיט בּוֹ, — עוֹד אָז הָיִיתִי שְׂמֵחָה לְתִתּוֹ לְבַקֵּשׁ מָקוֹם לוֹ אֲשֶׁר שָׁם יוּכַל לְהַשְׁלִיךְ נַפְשׁוֹ מִנֶּגֶד וְלָלֶכֶת לִקְרַאת מָוֶת, לוּ רַק מָצֹא יִמְצָא בָּזֶה יָדַיִם לִנְחוֹל כָּבוֹד וּתְהִלָּה; כִּי־יָדַעְתִּי עוֹד אָז עַד־כַּמָּה יוּכַל שֵׁם תְּהִלָּה לְהַרְבּוֹת כָּבוֹד לְנֶפֶשׁ אֲשֶׁר כָּזֹאת, וּבִלְעָדָיו הֵן לֹא יִיטַב מִתְּמוּנָה מְשׁוּחָה בְּצֶבַע וּתְלוּיָה עַל־הַקִּיר אֲשֶׁר כָּל־שֵׁם וְתִפְאֶרֶת לֹא יִפְּחוּ בָהּ רוּחַ חַיִּים. אֶל־הַמַּעֲרָכָה אֶל־מוּל מִלְחָמָה נוֹרָאָה שְׁלַחְתִּיו, וְהוּא שָׁב וּמִצְחוֹ מְעֻטָּר עֲטֶרֶת עֲלֵי־אַלּוֹן. רְאִי הִנְנִי מַגֶּדֶת לָךְ, בִּתִּי: לֹא צָהַלְתִּי כָכָה מִשִּׂמְחָה בְּשָׁמְעִי לָרִאשׁוֹנָה כִּי־זָכָר הוּא, כַּאֲשֶׁר צָהַלְתִּי עַתָּה בִּרְאוֹתִי כִּי־הוֹכִיחַ לְעֵינֵי כֹל אֲשֶׁר אִישׁ הוּא.

וירגיליה

אֲבָל אִם־נָפֹל נָפַל בַּמִּלְחָמָה הַזּאת, גְּבִרְתִּי, — מֶה הָיָה אֵפוֹא?

וולומניה

כִּי־עַתָּה הָיָה לִי שֵׁם תְּהִלָּתוֹ לְבֵן וּבוֹ מָצָאתִי אֶת־זַרְעִי אַחֲרָי. אָכֵן שִׁמְעִי אֶת־אֲשֶׁר אֹמַר לָךְ בְּתָמִים וּבְכָל־לֵב: לוּ שְׁנֵים עָשָׂר בָּנִים הָיוּ לִי וְאִישׁ אִישׁ מֵהֶם נֶחְמָד וְרָצוּי לְנַפְשִׁי כְּבֵן יָחִיד וְכֻלָּם יַחְדָּו יְקָרִים לְלִבִּי כְּמוֹ מַרְצִיוּס שֶׁלִּי וְשֶׁלָּךְ, כִּי־עַתָּה בָחַרְתִּי בְּכָל־לֵב אֲשֶׁר אַחַד עָשָׂר מֵהֶם יָמוּתוּ מוֹת גִּבּוֹרִים לְטוֹב לְאַרְצָם מֵאֲשֶׁר יִהְיֶה הָאֶחָד רוֹדֵף תַּעֲנֻגוֹת רֵיקִים בְּאֶפֶס מַעֲשֶׂה.

תמה בכתה.

האָמה

שָׂרָתִי! וַלֶּרְיָה הַגְּבִירָה הִנֵּה־זֶה בָּאָה לְהֵרָאוֹת אֶת־פָּנָיִךְ.

וירגיליה אל וולומניה

אֲחַלַּי, תְּנִי־נָא לִי בְחַסְדֵּךְ וְאֶעֶזְבֵךְ לְרֶגַע זֶה.

וולומניה

חָלִילָה, אֶת־זאת לֹא תַעֲשִׂי.
אֲדַמֶּה כִּי־אֶשְׁמַע אֶת־תֻּפֵּי בַּעֲלֵךְ מִשָּׁם וְעַד־הֵנָּה;
אֶרְאֵהוּ בְּתָפְשׂוֹ בְשַׂעֲרוֹת אוֹפִידְיוּס וּמְדַכְּאוֹ לָאָרֶץ;
כִּילָדִים מִפְּנֵי הַדֹּב כֵּן נָסִים הַוּוֹלְסְקִים מִלְּפָנָיו;

אֲדַמֶּה כִּי־אֶרְאֶה אוֹתוֹ בְּרָקְעוֹ בְּרַגְלוֹ וְקוֹרֵא:
„גְּשׁוּ־פֹה, הַחֲרֵדִים, בְּיִרְאָה נוֹלַדְתֶּם כֻּלְּכֶם יַחְדָּו,
אִם־אָמְנָם בְּרוֹמָא נוֹלַדְתֶּם!” בְּיָדוֹ הַכְּסוּיָה בַשִּׁרְיוֹן
יִמְחֶה הַדָּם מֵעַל־מִצְחוֹ וְצוֹעֵד מִשָּׁם וָהָלְאָה:
דּוֹמֶה לְקוֹצֵר שֶׁחָרַץ לִקְצוֹר אֶת־כֹּל שֶׁלְּפָנָיו,
וְלֹא — לֹא יִקַּח כָּל־שָׂכָר.

וירגיליה

יִמְחֶה הַדָּם מֵעַל־מִצְחוֹ! — הוֹי אֵלִים, רַק לֹא דָם.

וולומניה

חִדְלִי לָךְ, פְּתַיָּה! הֵן רָצוּי לְגֶבֶר הָאוֹת הַלָּזֶה
מִזְּהַב כָּל־הַשָּׁלָל שֶׁלּוֹ. גַּם־שְׁדֵי הֵיקָבָה בְּהֵינִיקָהּ
אֶת־הֶקְטוֹר לֹא הָיוּ נֶחְמָדִים לְמַרְאֶה מִמֵּצַח הֶקְטוֹר
בְּזוּבוֹ דָם מֵחַרְבוֹת הַיְּוָנִים, וְהוּא לֹא יָדָע. —
הַגִּידִי לַגְּבִירָה וַלֶּרְיָה: נְכוֹנוֹת אֲנַחְנוּ לִקְרָאתָהּ.

המשרת יוצאת.

וירגיליה

שָׁמַיִם! שִׁמְרוּ עַל־אִישִׁי מֵחֲמַת אַכְזְרִיּוּת אוֹפִידְיוּס!

וולומניה

אֶת־קָדְקֹד אוֹפִידְיוּס יִמְחַץ בֵּין־בִּרְכָּיו וְאֶת־רַגְלוֹ יָשִׂים
עַל־עָרְפּוֹ.

המשרת שבה עם ולריה ועם שומר הסף.

ולריה

שָׁלוֹם לָכֶן גַּם־שְׁתֵּיכֶן יַחְדָּו, אַתֶּן הַגְּבִירוֹת!

וולומניה

שָׁלוֹם לָךְ, גְּבִרְתִּי!

וירגיליה

שָׂמַחְתִּי לִרְאוֹת אֶת־גְּבִרְתִּי הַכְּבוּדָה!

ולריה

מַה־שְּׁלוֹמְכֶן, גְּבִירוֹתַי גַּם־יָחַד? — רַק אֵין־זֹאת כִּי־אִם הֱיִיתֶן בֶּאֱמֶת לְנָשִׁים יוֹשְׁבוֹת בַּיִת. הַאֻמְנָם פֹּה תֵּשַׁבְנָה כָּל־הַיּוֹם וְתִתְפּוֹרְנָה? בְּנַפְשִׁי! גַּם־זֶה עִנְיָן נֶחְמָד מְאֹד לְעַנּוֹת בּוֹ. וּמַה־שְּׁלוֹם בְּנֵךְ הַקָּטָן?

וירגיליה

תּוֹדָתִי לָךְ, שָׂרָתִי הַנֶּחְמָדָה: שָׁלוֹם לוֹ.

וולומניה

נִבְחַר בְּעֵינָיו לִרְאוֹת חֲרָבוֹת וְלִשְׁמוֹעַ קוֹל־תֻּפִּים מִשִּׂים לֵב אֶל־מוֹרוֹ.

ולריה

הִנֵּה כֵן: כָּאָב כִּבְנוֹ! וְאוּלָם בְּנַפְשִׁי אֶשָּׁבַע לָכֶן, כִּי־נַעַר נֶחְמָד הוּא לִמְאֹד. הִתְבּוֹנַנְתִּי אֵלָיו בָּרְבִיעִי בַשָּׁבוּעַ הַזֶּה כַּחֲצִי שָׁעָה בְּלִי מַעֲצוֹר, אָז רָאִיתִי, כִּי־יֵשׁ בְּנַפְשׁוֹ דְּבַר־מָה אֵיתָן וָעָז. רְאִיתִיו רוֹדֵף אַחֲרֵי זְבוּב־כְּרָמִים

מְזָהָב עַד־הִשִּׂיגוֹ וְעַד־תְּפָשׂוֹ בוֹ, אַךְ כְּרֶגַע הִרְפָּה מִמֶּנּוּ וַיָּשָׁב וַיִּתֵּן לוֹ לָעוּף כְּבָרִאשׁוֹנָה, וְאַחַר־כֵּן שָׁב שֵׁנִית לִרְדּוֹף אַחֲרָיו. בָּרֶגַע הַהוּא מָעֲדָה רַגְלוֹ וַיִּשְׁמוֹט לָאָרֶץ וַיִּפּוֹל, אֲבָל בִּן־רֶגַע הִתְנַשֵּׂא וַיָּשָׁב וַיִּרְדּוֹף אַחֲרֵי זְבוּבוֹ בַּחֲמַת־רוּחַ וַיְצוּדֶנּוּ; אָכֵן רַק אֵין־זֹאת כִּי־הֵיטֵב חָרָה לוֹ עַל־נָפְלוֹ אוֹ כִּי־הָיָה עִם־לִבּוֹ פִּתְאֹם דָּבָר אֲשֶׁר לֹא אֵדָע, כִּי־הִנֵּה זֶה חָרַק אֶת־שִׁנָּיו בְּקֶצֶף גָּדוֹל וְאֶת־זְבוּב הַכְּרָמִים פִּצְפֵּץ כֻּלּוֹ בְּיָדָיו. הוֹי עַד־כַּמָּה פִּצְפֵּץ אוֹתוֹ!

וולומניה

הִנֵּה זֶה אֹרַח אָבִיו.

ולריה

אֲבָל יֶלֶד נֶחְמָד הוּא לִמְאֹד.

וירגיליה

רַק־פֶּרֶא אָדָם, גְּבִרְתִּי!

ולריה

וְאוּלָם אֶת־הָרִקְמָה אֲשֶׁר אַתְּ עוֹשָׂה פֹּה הַן תַּנִּיחִי עַתָּה, וּבְחַסְדֵּךְ הַגָּדוֹל תֵּהָפְכִי לִהְיוֹת כָּמוֹנִי הַיּוֹם אַחֲרֵי הַצָּהֳרַיִם לְאִשָּׁה בְטֵלָה בְּאֶפֶס כָּל־עֲבוֹדָה.

וירגיליה

לֹא, גְּבִרְתִּי הַטּוֹבָה, לֹא אֵצֵא הַיּוֹם מִפֶּתַח הַבָּיִת.

ולריה

מִפְתַּח הַבָּיִת?

וולומניה

יָצֹא תֵצֵא, יָצֹא תֵצֵא.

וירגיליה

חָלִילָה לִּי, וְאַתְּ אִם־נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינַיִךְ אַל־תָּאִיצִי בִי לַעֲשׂוֹת כָּזֹאת. אֵין עִם־לִבִּי לַעֲבוֹר אֶת־מִפְתַּן הַבַּיִת חוּצָה עַד־שׁוּב אֲדוֹנִי מִן־הַמִּלְחָמָה.

ולריה

אִי לָךְ, שָׂרָתִי! הֵן לֹא תוֹאֲלִי לְהִסָּגֵר עַל־מַסְגֵר בַּבַּיִת עַד־בִּלְתִּי צֵאת. בֹּאִי, הִנֵּה עָלַיִךְ לָלֶכֶת לִרְאוֹת אֶת־רְעוּתֵךְ הַטּוֹבָה הַשּׁוֹכֶבֶת עַל־מִטַּת דְּוֹתָהּ.

וירגיליה

אֶת־בִּרְכָתִי אָנֹכִי נוֹתֶנֶת לָהּ כִּי־תֵרָפֵא מַהֵר, וּתְפִלָּתִי זֹאת תֵּחָשֶׁב־נָא כְּמוֹ בָאתִי אֶל־בֵּיתָהּ; אֲבָל לָלֶכֶת שָׁמָּה לֹא אוּכָל.

וולומניה

מַדּוּעַ לֹא תוּכְלִי? הֲלֹא תַגִּידִי אִם־מָצָאתִי חֵן בְּעֵינָיִךְ.

וירגיליה

לֹא מֵעַצְלוּת וְלֹא מֵחֶסְרוֹן אַהֲבָה.

ולריה

רַק אֵין־זֹאת כִּי־אִם חָפַצְתְּ לִהְיוֹת לְפֵינֵילֹפָּה חֲדָשָׁה. אוּלָם רְאִי־נָא, הִנֵּה אוֹמְרִים כִּי כָל־הַמַּטְוֶה אֲשֶׁר טָוְתָה בְּכָל־הַיָּמִים אֲשֶׁר לֹא הָיָה אוֹדִיסוֹס בְּבֵיתוֹ מִלֵּא אֶת־חוּצוֹת אִתָּקָה רַק עָשׁ וָסָס. בֹּאִי! מִי־יִתֵּן וְגַם הַבַּד הַלָּז אֲשֶׁר לְפָנַיִךְ יָחוּשׁ כְּכָל־אֲשֶׁר תָּחוּשׁ אֶצְבָּעֵךְ, וְאָז הֵן תַּחְדְּלִי מִדְּקוֹר אוֹתוֹ מֵרֹב חֶמְלָה. בֹּאִי! כִּי־הִנֵּה שׁוּמָה הִיא עָלַיִךְ לָלֶכֶת עִמִּי.

וירגיליה

לֹא, גְּבִרְתִּי הַנֶּחְמָדָה; סִלְחִי לִי הַפַּעַם, לֹא אֵצֵא בֶאֱמֶת.

ולריה

בֶּאֱמֶת? אֲבָל אַחֲלַי, בֹּאִי־נָא עִמִּי וַאֲנִי אֲסַפֵּר בְּאָזְנַיִךְ חֲדָשׁוֹת גְּדוֹלוֹת בִּדְבַר אִישֵׁךְ.

וירגיליה

לֹא, גְּבִרְתִּי הַטּוֹבָה, הֵן לֹא בָא עוֹד הַמּוֹעֵד אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה חֲדָשׁוֹת.

ולריה

אֲבָל אֱמֶת הוּא; לֹא שְׂחוֹק עָשִׂיתִי לִי עִמָּךְ: בָּאוּ חֲדָשׁוֹת מֵאִתּוֹ בַּלַּיְלָה הָאַחֲרוֹן.

וירגיליה

הַאָמְנָם, גְּבִרְתִּי?

ולריה

בְּתָמִים וּבֶאֱמוּנָה כִּי כֵן־הוּא! שָׁמַעְתִּי אֶת־אַחַד הַסֵּינַטוֹרִים בְּדַבְּרוֹ, וְזֶה אֲשֶׁר־סִפֵּר: — הַווֹלְסְקִים יָצְאוּ עִם מַחֲנֵיהֶם וְקוֹמִינְיוּס שַׂר־הַצָּבָא עָלָה עִם־חֵלֶק מִצְּבָא הָרוֹמִים וַיַּעֲרוֹךְ לִקְרָאתָם; אוּלָם אִישֵׁךְ וְטִיטוּס לַרְצִיּוּס חוֹנִים עַל־קוֹרְיוֹלִי הָעִיר וְצָרִים עָלֶיהָ וְהֵם יוֹדְעִים אֶל־נָכוֹן כִּי עוֹד־מְעַט וּלְכָדוּהָ וְגַם־הַמִּלְחָמָה תֶּחְדַּל מַהֵר. הַדָּבָר הַזֶּה אֱמֶת וְנָכוֹן; בִּכְבוֹדִי נִשְׁבָּעְתִּי. — וְעַתָּה רְאִי הִנֵּה בְּקַשָׁתִיךְ: קוּמִי וּלְכִי עִמָּנוּ.

וירגיליה

סִלְחִי־לִי, שָׂרָתִי הַנֶּחְמָדָה, רַק־הַפַּעַם, וּבַיָּמִים אֲשֶׁר־יָבֹאוּ נְכוֹנָה אֶהְיֶה בְּכָל־עֵת לִשְׁמוֹעַ לְכָל־אֲשֶׁר תִּשְׁאֲלִי מֵעִמִּי.

וולומניה

כִּי־עַתָּה הַרְפִּי מִמֶּנָּה, גְּבִרְתִּי, וְעִזְבִי אוֹתָהּ לְנַפְשָׁהּ. רוּחָהּ רָעָה עָלֶיהָ הַיּוֹם, וְהִיא רַק־תַּפְרִיעַ אוֹתָנוּ מִתַּעֲנוּגֵנוּ בְּלֶכְתָּהּ עִמָּנוּ.

ולריה

חֵי נַפְשִׁי, כִּי כָזֹאת וְכָזֹאת חָשַׁבְתִּי בִּלְבָבִי גַם־אָנִי.—וּבְכֵן אֵפוֹא שָׁלוֹם לָךְ. — וְאַתְּ, שָׂרָתִי הַיְקָרָה וְהַנִּכְבָּדָה, בֹּאִי וְנֵלֵכָה. — אָכֵן רַק־עוֹד פַּעַם אַחַת, וִירְגִילְיָה, אֲנַסֶּה אֵלָיִךְ: הָסִירִי מִקִּרְבֵּךְ אֶת־מֶרְיֵךְ וְאֶת־רוּחֵךְ הַקָּשָׁה וּלְכִי עִמָּנוּ.

וירגיליה

חָלִילָה לִי, וַאֲנִי בִּכְבוֹדִי נִשְׁבַּעְתִּי, כִּי־בֶאֱמֶת לֹא אוּכַל צֵאת. תָּבוֹא־בָא אֵפוֹא בִּרְכָתִי לָכֶן, כִּי־תִמְצֶאנָה חֶדְוָה בְּלֶכְתְּכֶז.

ולריה

יְהִי־כִדְבָרֵיךְ: שָׁלוֹם לָךְ.

הולכות.

סְצֵינָה רְבִיעִית.

לפני שערי קוֹרְיוֹלִי.

מרליוס, טיטוס לרליוס, שרי פלגות ואנשי לבא באים בתפים ובדגלים.

מרציוס

הִנֵּה־רָץ: — הִתְעָרֶב־עִמִּי, כִּי־הָיָה קְרָב זֶה־עָתָּה.

לרציוס

אֶת־סוּסִי חֵלֶף סוּסְךָ, כִּי־לֹא—

מרציוס

כֵּן יְהִי!

לרציוס

טוֹב!

רץ בה.

מרציוס

הַגֶּד־נָא: הֲפָגַע מַצְבִּיאֵנוּ כַּיּוֹם בָּאוֹיֵב?

הָרָץ

מַבִּיטִים הֵם אִישׁ בְּאָחִיו, אַךְ־עוֹד לֹא דִבְּרוּ דָבָר.

לרציוס

זֶה־סוּסְךָ הַטּוֹב לִי הוּא.

מרציוס

הָבָה אֶקְנֶנּוּ מֵאִתְּךָ.

לרציוס

לֹא־אֶמְכּוֹר וְלֹא־אֶתְּנֶהוּ, רַק־יֵשׁ עִם־לִבִּי לְהַשְׁאִילְךָ
אוֹתוֹ לְיוֹבֵל שָׁנִים. — נִקְרָא לָעִיר וְתִכָּנַע! —

מרציוס

הַרְחוֹקוֹת הַמַּחֲנוֹת אִשָּׁה מֵרְעוּתָהּ?

הרץ

רַק מִיל וָחֵצִי.

מרציוס

אָז נִשְׁמַע אֶת־תְּרוּעַת מִלְחַמְתָּם, וְהֵם אֶת־תְּרוּעָתֵנוּ.—
הוֹי מַרְס, אֵלֶיךָ אֶתְפַּלָּל: שִׂים בְּפָעֳלֵנוּ אֶת־עֻזְּךָ,
כִּי־נוּכַל לְהַעְתִּיק מִזֶּה קַל־מַהֵר בַּחֲרָבוֹת שְׁלוּפוֹת
לְעֶזְרַת אַחֵינוּ בַּמַּחֲנֶה. — תְּקַע־נָא וּקְרָא קְרִיאָתֶךָ.

תוקעים וקוראים אל העם בעיר; על החומות עולים סינטורים אחדים ורבים אחרים.

מרציוס

הֲטוּלוּס אוֹפִידְיוּס יֶשְׁנוֹ בְּתוֹךְ חוֹמוֹתֵיכֶם הָאֵלֶּה?

סינטור ראשון

אֵינֶנּוּ; וְאוּלָם כָּל־אִישׁ מִקִּרְבֵּנוּ לֹא יַמְעִיט מִמֶּנּוּ
לָבוּז לָכֶם וּלְחָשְׁבְכֶם לְנִקְלִים—

קול תפים נשמע מרחוק

שִׁמְעוּ תֻּפֵּינוּ
לִתְרוּעַת קוֹל בַּחוּרֵינוּ! טוֹב לָנוּ נְתוֹץ חוֹמוֹתֵינוּ
מִלִּהְיוֹת סְגוּרִים בְּתוֹכָן. שַׁעֲרֵינוּ כֻּלָּם הַסְּגוּרִים
סְגוּרִים לְמַרְאֵה־עֵינָיִם; סְגַרְנוּם בִּבְרִיחֵי קַשׁ,
וּבְאֶפֶס־יָד יִפָּתֵחוּ.

קול תרועת מלחמה מרחוק.

שִׁמְעוּ הַקּוֹלוֹת מֵרָחוֹק!

רַק אֵין־זֶה כִּי־שָׁמָּה אוּפִידְיוּס; רְאוּ־נָא אֶת־אֲשֶׁר הוּא עוֹשֶׂה
בְּמַחֲנוֹת חֵילְכֶם הַנִּפְלָג.

מרציוס

אַשְׁרֵינוּ! הֵחֵל הַקְּרָב!

לרציוס

קוֹל שְׁאוֹנָם יוֹרֵנוּ הַדֶּרֶךְ. — מַהֲרוּ הָבִיאוּ סֻלָּמוֹת!

הוולסקים באים ועוברים.

מרציוס

אוֹתָנוּ אֵינָם יְרֵאִים, כִּי עַל־כֵּן יָצְאוּ מֵעִירָם.—
שִׂימוּ מָגִנִּים עַל־לִבְּכֶם, הִלָּחֲמוּ וְלִבְּכֶם זֶה יִקֶּשׁ
פִּי־שִׁבְעָה מִמָּגֵן וְשִׁרְיוֹן. — קוּם, טִיטוּס גִּבּוֹר הֶחָיִל!
מַלְעִיגִים הֵם לָנוּ יוֹתֵר מִכֹּל שֶׁחָשַׁבְנוּ מֵרֹאשׁ,
כִּי עַל־כֵּן תִּזַּל מִקֶּצֶף זֵעָתִי.—קוּמוּ, הַחֲבֵרִים!
וְזֶה־אֲשֶׁר יִסּוֹג לְאָחוֹר יֵחָשֵׁב בְּעֵינַי לְווֹלְסְקִי
וְחַרְבִּי תֹּאכַל אֶת־בְּשָׂרוֹ.

תרועת מלחמה; רומים עם וולסקים נלחמים והולכים. הרומים נגפים לפני הוולסקים עד לסוללותיהם. מרציוס עולה ובא שנית.

מרציוס

כָּל־נֶגֶף הַדָּרוֹם יִדְבַּקְכֶם,

הוֹי אַתֶּם כְּלִמּוּת עַם־רוֹמָא! חַבּוּרוֹת וּמַכּוֹת טְרִיּוֹת,
אַתֶּם בַּהֲמוֹת הַשָּׂדֶה, תְּכַסֶּינָה אֶת־כֻּלְּכֶם עַד־תִּהְיוּ
לְזַוָּעָה בְּטֶרֶם הָעַיִן עוֹד תֵּרֶא אֶתְכֶם מֵרָחוֹק,
וְרַק־כִּי הָרוּחַ יַעֲבִיר מֵאִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ הַדֶּבֶר
עַד־מֶרְחַק כִּבְרַת אֲדָמָה! הוֹי אַתֶּם נִשְׁמוֹת אַוָּזִים
בְּצֶלֶם תַּבְנִית בְּנֵי־אָדָם, אֵיךְ נַסְתֶּם מִפְּנֵי עֲבָדִים
הַמֻּכִּים גַּם בְּיַד קוֹפִים! הוֹי פְּלוּטוֹן וּשְׁאוֹל! הֵן כֻּלְּכֶם
פְּצוּעֵי אָחוֹר; עָרְפְּכֶם אָדֹם וּפְנֵיכֶם לְבָנִים
מִנּוּס וּמִקְּדוֹחַ מִיִּרְאָה! הִתְחַזְּקוּ וּפִגְעוּ בָם אַתֶּם,
וָלֹא — בִּבְרַק הַשָּׁמַיִם נִשְׁבַּעְתִּי, כִּי־אֶעֱזוֹב הָאוֹיֵב
וְאֶתְנַפֵּל עֲלֵיכֶם פֹּה כֻּלְּכֶם! הִתְבּוֹנְנוּ־נָא וָגֹשׁוּ:
לוּ רַק קוֹמְמִיּוּת תִּתְיַצְּבוּ, אָז נַכֵּם עַד־בֵּית פִּלַּגְשֵׁיהֶם,
כַּאֲשֶׁר הִכּוּנוּ גַּם־הֵמָּה עַד־כֹּה. — לְכוּ אֵפוֹא אַחֲרָי!

תרועת מלחמה שנית; הוולסקים והרומים באים ועולים; המלחמה מתחדשת; הוולסקים נסים מפני הרומים עד למבואי קוריולי; מרציוס רודף אותם עד לתוך שערי העיר.

מרציוס

רְאוּ־נָא: הַשְּׁעָרִים פְּתוּחִים—: הֵעוֹרוּ, עוֹזְרֵינוּ הַטּוֹבִים!
רַק־לִפְנֵי הָרוֹדְפִים פָּתְחָה פוֹרְטוּנָה אוֹתָם לִרְוָחָה,
וְלֹא גַם־לִפְנֵי הַנָּסִים. הַבִּיטוּ וַעֲשׂוּ־נָא כָמוֹנִי.

בא אל־תוך השער.

איש־צבא ראשון

אַמִּיץ הוּא עַד־לְשִׁגָּעוֹן; אֲנִי לֹא —

איש־צבא שני

וְלֹא גַם־אָנִי.

מרליוס נסחר סגור מעבר לשער.

איש־צבא ראשון

רְאֵה, הִנֵּה סָגְרוּ אַחֲרָיו.

כֻּלם

בָּא קִצּוֹ; זֹאת אֵדַע אֶל־נָכוֹן.

התרועה הולכת וגדלה.

טיטוס לרליוס סב ועולה.

לרציוס

אֵי מַרְצִיּוּס וּשְׁלוֹמוֹ מָה הוּא?

כֻּלם

נֶהֱרַג, אֲדוֹנִי; זֶה נָכוֹן.

איש־צבא ראשון

רָדַף אַחֲרֵי־הַנָּסִים עַל־עֲקֵבָם בַּאֲשֶׁר הֵם שָׁמָּה;

בָּא עִמָּהֶם הַשָּׁעֳרָה, וְהֵמָּה בְּפֶתַע־פִּתְאֹם
הִבְרִיחוּ הַשַּׁעַר עַל־בְּרִיחָיו, וְהוּא שָׁם אֶחָד לְבַדּוֹ
לְהִתְיַצֵּב בִּפְנֵי כָּל־הָעִיר.

לרציוס

הוֹי רֵעַ הַנָּדִיב מִנְּדִיבִים!
חַשְׁתָּ גְבוּרָתְךָ פִּי־שְׁנַיִם מֵחַרְבְּךָ אֲשֶׁר־לֹא חָשָׁה
וְעָמַדְתָּ הָכֵן עֵת חַתָּה הֶחָרֶב! — אָבַדְתָּ, מַרְצִיוּס!
אֶבֶן־שֹׁהַם שְׁלֵמָה, לוּ תִגְדַּל כְּמִדַּת גָּדְלֶךָ,
לֹא תִיקַר כָּמוֹךָ אָתָּה. הָיִיתָ בַּעַל מִלְחָמוֹת
כְּכֹל אֲשֶׁר־דָּרַשׁ קָטוֹן: לֹא נוֹרָא וְאַכְזָר בִּפְעָלָיו
בִּשְׂדֵה הַמִּלְחָמָה לְבַדָּהּ, אַךְ מַבַּט עֵינֶיךָ הַזּוֹעֵם
וָרַעַם צְלִיל קוֹלְךָ הָאַדִּיר, שֶׁדָּמָה לְרַעַם בַּגַּלְגַּל,
הֶחֱרִיד אֶת־כָּל־מְשַׂנְאֶיךָ, כְּאִלּוּ קַדַּחַת פִּתְאֹם
תְּקָפָה הָאָרֶץ וַתִּרְגָּז.

מרציוס שב לבוא, כלו זב דם, ואויביו רודפים אחריו.

איש־צבא ראשון

הַבַּיְתָה, אֲדוֹנִי!

לרציוס

הֵן מַרְצִיוּס!
הָבָה נַחֲזִיק אַחֲרָיו אוֹ נִפּוֹל עִמּוֹ גַּם־יָחַד.

נלחמים ובאים לתוך העיר כלם.

סְצֵינָה חֲמִישִׁית.

קוֹרְיוֹלִי. רְחוֹב.

נכנסים רומיים בלוים כבטחה וכידם שלל.

רומי ראשון

אֶת־זֶה אֶקַּח עִמִּי לְרוֹמָא.

רומי שני

וַאֲנִי לִי אֶקְחָה אֶת־זֶה.

רומי שלישי

דֶּבֶר וָנֶגֶף וַאֲבַדּוֹן! דִּמִּיתִי, כִּי־זֶה עָשׁוּי כָּסֶף.

תרועת מלחמה עוד נשמעת מרחוק.
מרציוס וטיטוס לרציוס בלוים ומחלל עמס.

מרציוס

רְאוּ עֲדַת פּוֹחֲזִים כָּאֵלֶּה, שֶׁהֵמָּה יַעֲרִיכוּ רִגְעֵיהֶם
לְפִי דַּרְכְּמוֹנִים מְצַלְצְלִים וּכְסָתוֹת וְכַפּוֹת עוֹפֶרֶת
וְרִקּוּעֵי אֲגוֹרוֹת וּשְׂמָלוֹת, שֶׁיִּקְבּוֹר אוֹתָן הַתַּלְיָן
גַּם־יַחַד עִם־נַפְשׁוֹת הַתְּלוּיִם שֶׁלָּבְשׁוּן: — אֶת־אֵלֶּה יִשְׁלֹּו

הָעֲבָדִים הַנִּבְזִים בְּטֶרֶם עוֹד יִתֹּם הַקְּרָב: — הוֹי, הַכּוּם!—
הֲתִשְׁמַע קוֹל תְּרוּעַת הַמַּצְבִּיא? — נְמַהֵר־נָא אֵלָיו וְנָחוּשׁ!—
הָאִישׁ שֶׁשִּׂנְאַת כָּל־נַפְשִׁי נְתוּנָה לוֹ — טוּלוּס אוֹפִידְיוּס —
הֵן הוֹרֵג שָׁם בְּאַחֵינוּ. קוּם אֵפוֹא, טִיטוּס הַנִּבְחָר,
קַח־עִמְּךָ פֹּה מִן־הָעָם לִשְׁמוֹר הָעִיר, וְאָנֹכִי
אֶקְחָה אֶת־אֵלֶּה שֶׁקָּם בָּם עוֹד רוּחַ וְנֵלְכָה חוּשִׁים
לַעֲזוֹר אַחֲרֵי קוֹמִינְיוּס.

לרציוס

אֲדוֹנִי, הֵן דָּמְךָ עוֹד שׁוֹטֵף;
כְּבֵדָה הָיְתָה מְלַאכְתְּךָ לִמְאֹד עַד־בִּלְתִּי יְכֹלֶת
לְחַדְשָׁהּ וְלָצֵאת שֵׁנִית לִקְרָב.

מרציוס

אֲדוֹנִי, אַל־הַלֵּל!
הַמְּלָאכָה הַזֹּאת כִּמְעַט לֹא חִמְּמַתְנִי עֲדֶנָּה. — שָׁלוֹם!
הַדָּם הַנּוֹזֵל מִבְּשָׂרִי רַק רְפָאוּת הוּא לִי, לֹא שׁוֹאָה;
כָּכָה חָפַצְתִּי לָבוֹא לְנֶגֶד עֵינֵי אוֹפִידְיוּס
וְכָכָה הִלָּחֵם עִמּוֹ.

לרציוס

בַּת־אֵלִים הַיָּפָה פוֹרְטוּנָה,
חָשְׁקָה בְךָ לְאַהֲבָה. מִי־יִתֵּן וְשָׂמוּ כְשָׁפֶיהָ

אֶת־חֶרֶב אוֹיִבְךָ קֵהָה. יְהִי־נָא, גִּבּוֹרִי וּנְדִיבִי,
הָאֹשֶׁר לְנוֹשֵׂא כֵּלֶיךָ!

מרציוס

וְרֵעַ לְךָ גַּם־אָתָּה,
כְּדַרְכּוֹ תָּמִיד לִבְחִירָיו. – שָׁלוֹם!

מרליוס הולך.

לרציוס

הוֹי מַרְצִיּוּס הַנַּעֲלֶה!—
לֵךְ וּתְקַע בַּחֲצוֹצְרָתְךָ בִּמְרוֹמֵי חוּצוֹת הַקִּרְיָה;
קְרָא בְאָזְנֵי כָּל־פְּקִידֵי הַחַיִל הַנִּמְצָאִים בָּעִיר,
וְיָדְעוּ אֶת־אֲשֶׁר גָּזַרְנוּ. פְּנֵה־לְךָ מִזֶּה וָהָלְאָה!

הולך.

סְצֵינָה שִׁשִּׁית.

בסביבות מחנה קומיניוס.

קומיניוס וגדוליו בלכתם מדי שובם מן המערכה.

קומיניוס

הָשִׁיבוּ אֶת־נַפְשְׁכֶם, רֵעָי; נִלְחַמְתֶּם בִּגְבוּרָה; הֱיִיתֶם
אֲנָשִׁים רוֹמִים בֶּאֱמֶת: לֹא עַזֵּי נֶפֶשׁ בִּקְרָב,

וּבְסוּגְכֶם – לֹא קְטַנֵּי רוּחַ. וְאוּלָם עוֹד־מְעַט, אֲדוֹנַי,
וְהִתְחַדְּשׁוּ פְּנֵי הַמִּלְחָמָה: מִדֵּי הִלָּחֲמֵנוּ שָׁמַעְנוּ
תְּרוּעָה גְדוֹלָה עוֹלָה אֵלֵינוּ מִמַּחֲנֵה אַחֵינוּ
וְנִשֵּׂאת עַל־כַּנְפֵי הָרוּחַ. – הוֹי אֵלֵי רוֹמָא הַגְּדוֹלִים!
תְּנוּ לָהֶם עֹז וּבְרָכָה כְּכָל־אֲשֶׁר נִשְׁאַל גַּם־לָנוּ,
לְבַעֲבוּר שְׁנֵי מַחֲנוֹתֵינוּ יִפָּגְשׁוּ בְשִׂמְחָה יָחַד;
אָז נִזְבַּח זֶבַח תּוֹדָה לָכֶם!

רן כל.

מַה־יֵּשׁ בְּפִיךָ?

הָרָץ

הִתְנַפְּלוּ אַנְשֵׁי קוֹרְיוֹלִי עַל־לַרְצִיוּס וְעַל־מַרְצִיוּס יַחְדָּו;
רָאִיתִי אַחֵינוּ מִתְמַלְּטִים וְנָסִים לְמוֹ מַחֲבוֹאֵיהֶם,
וָאָקוּם וָאָרוּץ לְהַגִּיד.

קומיניוס

אָמְנָם לֹא טוֹבוֹת דִּבַּרְתָּ,
וְלוּ גַם־דִּבַּרְתָּ רַק־אֱמֶת. כַּמָּה־זֶה עָבַר מֵאָז?

הרץ

כְּשָׁעָה וְיוֹתֵר, אֲדוֹנִי.

קומיניוס

אֵין דֶּרֶךְ מִיל בֵּינוֹתֵינוּ; זֶה־עַתָּה שָׁמַעְנוּ עוֹד קוֹלוֹת

תְּפֵיהֶם, וְאֵיךְ־זֶה עָבַרְתָּ לְבָשְׁתְּךָ כִּבְרַת מִיל אֶחָד
כְּשָׁעָה אַחַת וּשְׁלֵמָה וְאֵחַרְתָּ לְהָבִיא הַשְּׁמוּעוֹת?

הרץ

אוֹרְבֵי הַוּוֹלְסְקִים רְדָפוּנִי,
וָאָרוּץ שְׁלֹשָׁה וְאַרְבָּעָה מִילִים בִּדְרָכִים לֹא־סְלוּלוֹת;
וְלוּלֵא זֹאת כִּי־עַתָּה קִדַּמְתִּי כְּמַחֲצִית הַשָּׁעָה.

קומיניוס

אַךְ מִי־זֶה הָאִישׁ הַבָּא פֹּה,
וּמַרְאָיו כְּאִלּוּ הִפְשִׁיטוּ אֶת־עוֹרוֹ מֵעָלָיו? — הוֹי אֵלִים!
הֵן צֶלֶם מַרְצִיּוּס הוּא; וְגַם כִּי־כָכָה רְאִיתִיו
לִפְעָמִים בְּעִתּוֹת עָבָרוּ.

מרציוס מן החוץ

הַאִם־זֶה אֵחַרְתִּי לָבוֹא?

קומיניוס

הָרוֹעֶה לֹא יֵדַע לְהַבְדִּיל בֵּין־רַעַם בַּגַּלְגַּל וְחָלִיל,
כַּאֲשֶׁר יָדַעְתִּי אָנֹכִי לְהַבְדִּיל בֵּין־צִלְצְלֵי שְׂפַת מַרְצִיּוּס
וְקוֹל אָדָם חַלָּשׁ אַחֵר.

מרציוס בא.

מרציוס

הַאִם־זֶה אֵחַרְתִּי לָבוֹא?

קומיניוס

כֵּן־הוּא; אִם דָּם־זֶה שֶׁאֶרְאֶה עָלֶיךָ אֵינֶנּוּ דַם אוֹיֵב
כִּי־אִם זֶה־דָּמְךָ אָתָּה.

מרציוס

הוֹ תֵּן וַאֲחַבֶּקְךָ אֶל־לִבִּי
בִּזְרוֹעוֹת חֲזָקוֹת כְּחָתָן הַשָּׂשׂ עַל־הַכַּלָּה; בְּלִבִּי
רַק־רַנֵּן וְגִיל כְּאָז בְּהַגִּיעַ חַג חֲתֻנָּתִי,
בְּהָאִיר נֵרוֹת הַדּוֹנַג מוּל־עַרְשִׂי!

קומיניוס

הוֹ חֶמְדַּת כָּל־לוֹחֵם! —
וְטִיטוּס לַרְצִיוּס מַה־שְּׁלוֹמוֹ?

מרציוס

שְׁלוֹמוֹ שְׁלוֹם אִישׁ שֶׁעָלָיו לְדַבֵּר כָּל־רֶגַע מִשְׁפָּט:
אֶת־אֵלֶּה יִשְׁפּוֹט לַמָּוֶת, וְאֶת־אֵלֶּה — לָלֶכֶת בַּגּוֹלָה;
אֶת־אֶחָד יִפְדֶּה אוֹ יָחֹן, וְהִפִּיל עַל־שֵׁנִי חִתִּיתוֹ.
כָּכָה בְּשֵׁם שִׁלְטוֹן רוֹמָא יַחֲזִיק בַּיָּד אֶת־קוֹרְיוֹלִי
וְנִהֵל אוֹתָהּ כְּנַהֵל כֶּלֶב לְאַט לְפִי־חֶבֶל,
וְאִם־יַחְפּוֹץ יְרַפֶּה אֶת־חַבְלוֹ לָרָגַע.

קומיניוס

אַיֵּה הָעֶבֶד

הַמַּגִּיד כִּי־רָאָה אֶתְכֶם מְרַדְּפִים עַד אֶל־חוֹרֵיכֶם?

אַיֵּהוּ? הֲבִיאוּהוּ הֵנָּה.

מרציוס

הַנִּיחוּ בַּאֲשֶׁר הוּא שָׁם;

רַק אֱמֶת דִּבֵּר הַמַּגִּיד: — כִּי־אָמְנָם עֲדַת יַקִּירֵינוּ —

זֶה קְהַל הָאֲסַפְסֻף — הוֹי דֶּבֶר! — טְרִבּוּנִים שִׂים־נָא לָאֵלֶּה! —

גַּם־עַכְבָּר מִפְּנֵי הֶחָתוּל לֹא יָנוּס כְּכָל־אֲשֶׁר נָסוּ

אֵלֶּה מִפְּנֵי נְבָלִים הַשְּׁפָלִים עוֹד־יוֹתֵר מֵהֵמָּה.

קומיניוס

וְאֵיךְ הִתְגַּבַּרְתָּ עֲלֵיהֶם?

מרציוס

הֲיֵשׁ לָנוּ עֵת כִּי־אֲסַפֵּר?

אֵין יֵשׁ! — וְאַיֵּה הָאוֹיֵב? הַאֲדוֹנֵי הַמָּקוֹם פֹּה אַתֶּם?

וְאִם־לֹא — מַה־תֵּשְׁבוּ תַחְתֵּיכֶם בְּטֶרֶם הֱיוֹתְכֶם — —

קומיניוס

הוֹי מַרְצִיוּס!

נִלְחַמְנוּ וְגַם שֻׁדַּדְנוּ מְעַט, וְאָז נְסוֹגוֹנוּ

לְהַכּוֹת לְמוֹעֵד נָכוֹן.

מרציוס

וְאַיֵּה מַחֲנֵיהֶם הַמָּה? הֲתֵדַע אֵי־זֶה הָעֵבֶר
שֶׁשָּׁם הֵקִימוּ אֶת־מִבְחַר צִבְאוֹתָם?

קומיניוס

חָשַׁבְתִּי, מַרְצִיוּס:
גְּדוּדֵיהֶם בַּטּוּר הָרִאשׁוֹן הֵם הֵם הָאַנְטִיָּטִים,
שֶׁהֵמָּה בְּחִירֵי צִבְאוֹתָם, וּבְרֹאשָׁם עוֹמֵד אוּפִידְיוּס,
זֶה צוּרָם וְכָל־תִּקְוָתָם.

מרציוס

הִנֵּה־זֹאת תְּחִנָּתִי אֵלֶיךָ
בְּשֵׁם הַמִּלְחָמוֹת הָרַבּוֹת שֶׁנִּלְחַמְנוּ אִישׁ בְּצַד אָחִיו,
בְּשֵׁם דָּמֵנוּ הַשָּׁפוּךְ יַחְדָּו, בְּשֵׁם כָּל־הַשְּׁבֻעוֹת
שֶׁנִּשְׁבַּעְנוּ אִישׁ לְאָחִיו לְאַהֲבָה אִישׁ אָחִיו עַד־עוֹלָם:—
תֵּן מָקוֹם לִי בַּמַּעֲרָכָה אֶל־פְּנֵי אוּפִידְיוּס וְאַנְטִיָּטָיו;
אַל־תְּאַחֵר רֶגַע מַעֲשׂוֹתָהּ, רַק מַלֵּא אֶת־כַּנְפֵי הָרוּחַ
בְּאִבְחַת כִּידוֹנִים וַחֲרָבוֹת וּנְנַסֶּה אִם־נָכוֹן הָרָגַע.

קומיניוס

הֵן אָמְנָם תִּשְׁאַל נַפְשִׁי כִּי־יָבִיאוּ אוֹתְךָ בַּתְּחִלָּה
אֶל־רַחֲצָה נָעֵמָה וְעַל־בְּשָׂרְךָ יָשִׂימוּ צֳרִי, וְאוּלָם
לֹא אֶעֱרוֹב אֶת־לִבִּי לְהָשִׁיב פָּנֶיךָ עֵת־תִּשְׁאַל דָּבָר;

בְּחַר לְךָ אֵפוֹא אֲנָשִׁים מְמֵיטַב הָעָם אֲשֶׁר־עִמִּי,
לַעֲזוֹר לְךָ בְּמִלְחַמְתֶּךָ.

מֶרְצִיוּס

אֵלֶּה שֶׁנַּפְשָׁם חָפֵצָה
הֵם הֵמָּה הַבְּחִירִים הָאֵלֶּה. אִם־יֵשׁ פֹּה עִמְּךָ אֲחָדִים —
וְלִבִּי בָטוּחַ בָּזֹאת — שֶׁיִּמְצָא חֵן בְּעֵינֵיהֶם
הַצֶּבַע שֶׁבּוֹ נִמְשַׁחְתִּי; — אִם־יֵשׁ פֹּה אֲנָשִׁים שֶׁיִּירְאוּ
כָּל־שֵׁם רָע שִׁבְעִים וְשֶׁבַע מִירֹא לִבְשָׂרָם וְנַפְשָׁם; —
אִם נִבְחַר מוֹת יְשָׁרִים בְּעֵינֵיהֶם מֵחַיִּים רָעִים
וְיָקְרָה בְעֵינָם אֶרֶץ מוֹלַדְתָּם מִנַּפְשָׁם וְעַצְמָם: —
כִּי־עַתָּה, אִם אֶחָד וְאִם רַבִּים, יָרִימוּ אֶת־יָדָם לְמָעְלָה,
לְהַגִּיד בָּזֹאת אֶת־חֶפְצָם, וְעָלוּ אַחֲרֵי מַרְצִיוּס.

כלם צוהלים ומנופפים את חרבותיהם; נושאים אותו על זרועותיהם
ומשליכים את מגבעותיהם למעלה.

וּבְכֵן: כְּאִישׁ אֶחָד כֻּלְּכֶם! — הַלְחֶרֶב תַּעֲשׂוּ אוֹתִי? —
אִם לֹא רַק לְמַרְאֵה עֵינַיִם כָּל־זֶה, מִי אֵפוֹא מִכֶּם
לֹא יִשְׁוֶה בְּאַרְבָּעָה וֹולְסְקִים? אֵין פֹּה אַף־אֶחָד בָּכֶם
אֲשֶׁר־לֹא יִכְשַׁר לְהַעֲמִיד שִׁרְיוֹנוֹ הַקָּשֶׁה כָּמוֹהוּ
אֶל־פְּנֵי אוֹפִידְיוּס הַגָּדוֹל. רַק מְעַט מִקִּרְבְּכֶם אֶבְחַר —
אִם־אָמְנָם תּוֹדָתִי לְכֻלְּכֶם — וְיִתְרְכֶם יֵרָאֶה אֶת־פָּעֳלוֹ
לְמוֹעֵד מִלְחָמָה אַחֶרֶת בְּהַגִּיעַ הָעֵת הַנְּכוֹנָה.

פְּנוּ וּסְעוּ לָכֶם אֵפוֹא! אַרְבָּעָה מִפְּקִידַי יִבְחֲרוּ
אֶת־אֵלֶּה שֶׁלִּבָּם נוֹטֶה בְתָמִים לָלֶכֶת אַחֲרָי.

קומיניוס

לְכוּ וּבֹאוּ, חֲבֵרָי! עֲשׂוּ וְלֹא רַק דַּבֵּרוּ,
כִּי־אָז תְּחַלְּקוּ כָל־שָׁלָל חֵלֶק כְּחֵלֶק עִמָּנוּ.

הולכים.

סְצֵינָה שְׁבִיעִית.

בְּשַׁעֲרֵי קוֹרְיוֹלִי.

טיטוס לרציוס בא. עוזב אחריו משמר לשמור על קוריולי, הולך לקראת קומיניוס וקיום מרציוס בתף וחצוצרה, ועמו פקיד וגדוד אנשי־צבא ומרגל.

לרציוס

הַעֲמִידוּ מִשְׁמָר לַמְּבוֹאוֹת, עֲשׂוּ אֶת־מַעֲשֵׂיכֶם כֻּלָּם
כְּכָל־אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶתְכֶם. אִם אֶשְׁלַח, אָז מַהֲרוּ אֵלֵינוּ
אֶת־צִבְאוֹת הַמֵּאָה לְעֶזְרָתֵנוּ; וְיִתְרָם יִשְׁפּוֹק לָכֶם
לַמַּצָּב לְמוֹעֵד מִצְעָר: אִם נֻכֶּה בַמִּלְחָמָה הַזֹּאת,
לֹא נוּכַל לְהַחֲזִיק בָּעִיר.

הפקיד

אַל־תִּדְאַג לָנוּ, אֲדוֹנִי!

לרציוס

הַלְאָה מִזֶּה! וְאַתֶּם סִגְרוּ אֶת־שַׁעֲרֵיכֶם אַחֲרֵינוּ.—
וְאַתָּה, מוֹלִיכֵנוּ, בֹּא וְהַרְאֵנוּ אֵי מַחֲנֵה הָרוֹמָאִים.

הולכים.

סְצֵינָה שְׁמִינִית.

שדה המלחמה בין מערכות הרומים ומערכות הוולסקים. תרועת מלחמה. מרציוס ואופידיוס באים איש מעברו מזה ומזה.

מרציוס

רַק עִמְּךָ חָפַצְתִּי לְהִלָּחֵם, כִּי אוֹתְךָ שָׂנֵאתִי יוֹתֵר
מֵאִישׁ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לַשָּׁקֶר.

אופידיוס

וְכָכָה שְׂנֵאתִיךָ גַּם־אָנִי.
אֵין נָחָשׁ בְּאַפְרִיקָה כֻּלָּהּ אֲשֶׁר־שַׁקֵּץ אֲשַׁקְּצֵהוּ יוֹתֵר
מִשַּׁקְּצִי אֶת־שֵׁם תְּהִלָּתֶךָ. בֹּא וַעֲמֹד עַל־רַגְלֶיךָ.

מַרְצִיוּס

אשר־יחדל ראשונה, זה יהיה לשני לעבד עד־מותו,
ואחריו ישפטוהו האלים!

אופידיוס

ואם אנוס מפניך, מרציוס,
רדפני כשפן.

מרציוס

עוד שלש שעות לא עברו, טולוס,
ואני נלחמתי לבדי בתוך חומות עירך קוריולי,
ואעש בה ככל־אשר היה עם־לבי; לא דמי הוא זה
אשר־תראני טובל בו; הכן להנקם ממני
התגבר ואזר־נא העצם כל־כחך בכל אשר־תוכל.

אופידיוס

לו הקטור היית, זה שבט הנוגש באבות־אבותיך
אשר אהב להתפאר תמיד — מידי לא־עוד תמלט.

נלחמים. וולסקים אחדים באים לעזרת אופידיוס.

מהירי־צרה ולא בני־חיל, — איך כסיתם בחרפה את־פני
בתשועתכם הזאת הנבאשת!

הולכים מדי הלחמם ונרדפים על־ידי מרציוס.

סְצֵינָה תְשִׁיעִית.

הַמַּחֲנֶה הָרוֹמִי.

תרועת מלחמה. תוקעים לאות לבוז. קול חצוצרות. קומיניוס ורומיים באים מעבר מזה, ומעבר מזה בא מרציוס, וידו נתונה בתחבשת, ועמו רומיים אחרים.

קומיניוס

לוּ אֲמַרְתִּי לְסַפֵּר בְּאָזְנֶיךָ אֶת־דִּבְרֵי מִפְעָלְךָ הַיּוֹם,
לֹא הֶאֱמַנְתָּ לְכֹל אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ. וּבְכָל־זֶה אֲבַשְּׂרֵם בַּקָּהָל,
לְבַעֲבוּר סֵינַטּוֹרִים יִבְכּוּ וְיִשְׂמְחוּ יַחְדָּו לְשָׁמְעָם;
לְבַעֲבוּר פַּטְרִיצִים נֶאֱמָנִים יַקְשִׁיבוּ וְיִלְבְּשׁוּ חֲרָדוֹת,
וּבְאַחֲרִיתָם יִשְׁתַּחֲווּ אֵלֶיךָ; לְבַעֲבוּר תִּתְפַּלֵּצְנָה הַגְּבִירוֹת,
וּבְמוֹרָא־גִיל תִּשְׁמַעְנָה עוֹד; לְבַעֲבוּר טְרִבּוּנִים נִבְעָרִים,
עִם הֶהָמוֹן הַנִּבְאָשׁ יַחְדָּו, הַשּׂוֹנְאִים לִכְבוֹד תִּפְאַרְתֶּךָ,
יֹאמְרוּ לְמוֹרַת רוּחָם: „נְבָרְכָה אֶת־אֱלֹהֵינוּ,
כִּי־יֵשׁ לְרוֹמָא עִירֵנוּ גִּבּוֹרֵי־חַיִל כָּאֵלֶּה!"
אֲבָל אַתָּה הִנֵּה בָאתָ רַק לִשְׁאֵרִית הַמִּשְׁתֶּה הַזֶּה
אַחֲרֵי מַלְאֲךָ אֶת־לִבְּךָ לָשֹׂבַע.

טיטוס לרציוס בא עם מחנהו, בבואו מרדוף אחרי אויביו.

לרציוס

הוֹ שַׂר־צְבָאֵנוּ הַגָּדוֹל!

הִנֵּה הַסּוּס לַמִּלְחָמָה וַאֲנַחְנוּ רַק כְּסוּיוֹ וְאַדַּרְתּוֹ!

לוּ רַק רָאִיתָ —

מרציוס

אִמִּי אֲשֶׁר־לָהּ נִתַּן כְּתָב־רִשְׁיוֹן לְשַׁבֵּחַ אֶת־זַרְעָהּ,

הֲלֹא עֵת תְּהַלְלֵנִי רַק תַּקְצִיף אוֹתִי; עָשִׂיתִי

רַק מַה־שֶּׁעֲשִׂיתֶם גַּם־אַתֶּם, הֲלֹא־זֶה מַה־שֶּׁיָּכֹלְתִּי;

כִּי קַנֹּא קִנֵּאתִי לְאַרְצִי כְּמוֹכֶם כֻּלְּכֶם גַּם־אַתֶּם:

כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר־מִלֵּא בְיָדוֹ לַעֲשׂוֹת כִּרְצוֹנוֹ הַטּוֹב,

זֶה עָשָׂה יוֹתֵר מִמֶּנִּי.

קומיניוס

הֶרֶף, אַל־נָא תִהְיֶה

לְקֶבֶר לְשֶׂכֶר פְּעֻלּוֹתֶיךָ; טוֹב לְרוֹמָא כִּי־תֵדַע

אֶת־עֶרְךָ רְכוּשׁ שֶׁלָּהּ: רַק מַחְסוֹם נָשִׂים לְפִינוּ,

רַע שֶׁבְּעָתַיִם מִגְּנֵבָה וְלֹא קָטֹן מִבֶּגֶד בּוֹגְדִים,

לוּ נֹאמַר לְכַסּוֹת עַל פָּעָלְךָ וּלְהַחֲשׁוֹת מִדַּבֵּר בַּדָּבָר

אֲשֶׁר גַּם־רֹאשׁ כָּל־הַתְּהִלּוֹת וּשְׂיאָן טֶרֶם יַגִּיעוּ

אֶל־עֶרְכּוֹ הַנָּכוֹן בֶּאֱמֶת: כִּי עַל־כֵּן רְאֵה בְקַשְׁתִּיךָ —

לְאוֹת לַאֲשֶׁר־הָיִיתָ וְלֹא חֵלֶף כָּל־אֲשֶׁר־נָתַתָּ —

תְּנֵנִי וַאֲדַבֵּר אֶת־דְּבָרַי בְּאָזְנֵי אַנְשֵׁי־הַצָּבָא.

מרציוס

פְּצָעִים שׁוֹנִים בִּבְשָׂרִי, וְהֵמָּה עָלַי יַכְאִבוּ
לִשְׁמוֹעַ בְּהַזְכִּירְךָ אוֹתָם.

קומיניוס

וְאוּלָם אִם־לֹא, וְהָפְכוּ
וְהָיוּ הַפְּצָעִים לְמַכּוֹת טְרִיּוֹת מֵאֶפֶס תּוֹדָה
וְנָמַקּוּ עַד־לִהְיוֹת לְמָוֶת. מִכָּל־הַסּוּסִים הָרַבִּים —
וְרַבִּים מְאֹד שַׁלּוֹנוּ וְטוֹבִים מִכָּל־הָאוֹצָרוֹת
אֲשֶׁר־בַּזּוֹנוּ לָנוּ בַשָּׂדֶה וַאֲשֶׁר־בָּעִיר בַּזּוֹנוּ —
לְךָ הָעֲשִׂירִי יִהְיֶה; וְאַף־גַּם תִּקַּח אֶת־חֶלְקְךָ
בְּטֶרֶם יֵחָלֵק הַשָּׁלָל לְיֶתֶר הָעָם מִסָּבִיב,
כְּפִי אֲשֶׁר־תִּבְחַר אָתָּה.

מרציוס

תּוֹדָתִי לְךָ, שַׂר־צְבָאִי;
לֹא אוּכַל לְצַוּוֹת אֶת־לִבִּי כִּי־יֵאוֹת לָקַחַת שֹׁחַד,
שִׁלּוּמִים תַּחַת חַרְבִּי: לֹא אֹבֶה לְקַבֵּל אֶת־אֵלֶּה,
וְרַק אֶקַּח אֶת־חֶלְקִי כְּמִשְׁפַּט כָּל־אִישׁ מִקֶּרֶב הָעָם,
אֲשֶׁר־מֵרָחוֹק רָאָה בְּעֵינָיו אֶת־כָּל־הַנַּעֲשֶׂה.

תרועת הלולרה גדולה. כלם קוראים „מרציוס! מרציוס!" ומגביהים למעלה את מגבעותיהם וכידוניהם; קומיניוס ומרציוס עומדים גלויי־ראש.

מִי יִתֵּן וּכְלֵי הַשִּׁיר אֲשֶׁר־חִלַּלְתֶּם הַיּוֹם לְעֵינַי
לֹא יַשְׁמִיעוּ קוֹלָם לְעוֹלָם! אִם־גַּם בִּשְׂדֵה הַמִּלְחָמָה
יַחֲנִיפוּ הַתֻּפִּים וְהַחֲצוֹצְרוֹת לָנוּ רַק בַּחֲלָקוֹת
וְאַף־כִּי בְעָרִים וַחֲצֵרוֹת שֶׁכֻּלָּם שָׁם שֶׁקֶר וַחֲנֻפָּה!
אִם יֵהָפֵךְ הַבַּרְזֶל לִהְיוֹת רַק כִּמְשִׁי־הַתּוֹלַעַת,
לֹא יִהְיֶה עוֹד לָנוּ לְמַחֲסֶה בַּמִּלְחָמָה. חִדְלוּ, אָמַרְתִּי —
יַעַן כִּי לֹא רָחַצְתִּי עֲדֶנָּה אֶת־אַפִּי מִדָּמוֹ
אוֹ יַעַן הִכְנַעְתִּי תַחְתַּי חִדְלֵי־כֹחַ אֲחָדִים —
זֶה אֲשֶׁר־עָשׂוּ רַבִּים מִכֶּם וְלֹא הוּשַׂם אֶל־לֵב —
תִּקְרְאוּ אַחֲרַי מָלֵא וְתַגְדִּילוּ עַל־אַחַת שֶׁבַע
אֶת־תְּהִלָּתִי כָל־הַיּוֹם; כְּאִלּוּ אָהַבְתִּי לְכַלְכֵּל
אֶת־נַפְשִׁי הַדַּלָּה בִשְׁבָחִים מְרֻקָּחִים בְּמִרְקַחַת כְּזָבִים.

קומיניוס

רַק עָנָו אַתָּה בִמְאֹד. אַכְזָרִי הָיִיתָ לַכָּבוֹד
אֲשֶׁר־נַחֲלוֹק בִּצְדָקָה, תַּחַת אֲשֶׁר עָלֶיךָ
לְקַבְּלוֹ מֵאִתָּנוּ בְתוֹדָה. אֲהָלַי, הַאֲרֵךְ רוּחֶךָ!
אִם־כָּכָה תִּתְהוֹלֵל בְּחֵמָה וְתִתְמַרְמַר אֶל־נַפְשְׁךָ אַתָּה,
אָז נֶאֱסוֹר אוֹתְךָ בִכְבָלִים — כְּאִישׁ אֲשֶׁר־יָרַע לְנַפְשׁוֹ —
וּנְדַבֵּר עִמְּךָ בְּנָחַת. — וּבְכֵן יִוָּדַע־נָא אֵפוֹא
לִמְלֹא הָאָרֶץ מִסָּבִיב אֵת אֲשֶׁר־יָדַעְנוּ כֻלָּנוּ,
כִּי קֵיוּס מַרְצִיוּס הוּא זֶה אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁוֹ שׂוּמָה
עֲטֶרֶת הַמִּלְחָמָה הַזֹּאת. לְאוֹת עַל־כָּל־זֹאת נָתַתִּי

אֶת־סוּסִי לוֹ הָאַבִּיר, הַנּוֹדָע בְּכָל־הַמַּחֲנֶה,
עִם כָּל־עֶדְיוֹ אֲשֶׁר־עָלָיו; וּלְמִן־הַיּוֹם וָהָלְאָה,
תַּחַת כֹּל אֲשֶׁר־פָּעַל בְּשַׁעֲרֵי קוֹרְיוֹלִי,
וּבִרְצוֹן כָּל־הָעֵדָה מִסָּבִיב וּבִקְרִיאוֹת חֵן־חֵן גְּדוֹלוֹת,
יִקָּרֵא־לוֹ קַיוּס מַרְצִיוּס קוֹרְיוֹלָנוּס. — וְאַתָּה
יְהִי לְךָ הַשֵּׁם הַנּוֹסָף לְתִפְאֶרֶת לְעוֹלְמֵי־עוֹלָמִים!

קול חצוצרות. תרועה וקול תפים.

כֻּלָּם

קַיוּס מַרְצִיוּס קוֹרְיוֹלָנוּס!

קוריולנוס

אֵלְכָה וְאֶרְחַץ עַתָּה; וְהָיָה אִם פָּנַי יִזַּכּוּ,
אָז תִּרְאוּ אִם־אָדְמוּ וְאִם־לֹא; אַךְ יְהִי אֵת אֲשֶׁר־יִהְיֶה:
תּוֹדָתִי לָךְ: — אֶחְשְׁבָה לִרְכּוֹב עַל סוּסְךָ וְלָתֵת
כָּבוֹד וָעֹז בְּכָל־עֵת לְלִוְיַת הַשֵּׁם הֶחָדָשׁ
כְּכֹל אֲשֶׁר־תּוּכַל יָדִי.

קומיניוס

וְעַתָּה נָשׁוּב לְאָהֳלֵנוּ;
וְשָׁם, בְּטֶרֶם עוֹד נִשְׁכַּב לָנוּחַ, נִכְתּוֹב לְרוֹמָא
עַל־דְּבַר כָּל־אָשְׁרֵנוּ הַגָּדוֹל. — וְאַתָּה, טִיטוּס לַרְצִיוּס,
שׁוּב־נָא מִזֶּה לְקוֹרְיוֹלִי, וְשָׁלַחְתָּ אֵלֵינוּ לְרוֹמָא

אֶת־בְּחִירֵי הָעִיר אֲשֶׁר־עִמָּם נוּכַל לְדַבֵּר דְּבָרֵינוּ
לְטוֹב גַּם־לָהֶם וְלָנוּ.

לרציוס

יְהִי כִדְבָרֶיךָ, אֲדוֹנִי.

קוריולנוס

רַק לָצוֹן חָמְדוּ עִמִּי הָאֵלִים לָהֶם. אָנֹכִי,
אֲשֶׁר זֶה־עַתָּה מֵאַנְתִּי לָקַחַת מַתְּנוֹת מְלָכִים,
עָלַי הִיא שׂוּמָה לִשְׁאֹל עַתָּה נִדְבַת־חֶסֶד
מֵאֵת שַׂר־צְבָאִי.

קומיניוס

כֹּל אֲשֶׁר־תִּשְׁאַל, תֵּעָשֶׂה. מַה־הִיא?

קוריולנוס

שָׁכַנְתִּי לִפְנֵי יָמִים פֹּה בְּקוֹרְיוֹלִי הָעִיר
בְּבֵית אִישׁ עָנִי, שֶׁלִּבּוֹ הָיָה טוֹב עָלָי: —
וְהוּא הִנֵּה קָרָא אֵלָי; רָאִיתִי אוֹתוֹ בַשִּׁבְיָה;
וְאוּלָם אוֹפִידְיוּס הָיָה לְנֹכַח פָּנַי, וְלָכֵן
גָּבַר קִצְפִּי עַל־רַחֲמָי: וְעַתָּה, רְאֵה בְקַשְׁתִּיךָ,
שַׁלַּח אֶת־אֲדוֹן מִשְׁכָּנִי הַנִּדְכָּא לַחָפְשִׁי הַפָּעַם.

קומיניוס

מַה־טּוֹב שָׁאַלְתָּ מֵעִמִּי! לוּ הָיָה הָאִישׁ הַלָּזֶה
רוֹצֵחַ בְּנִי וְטוֹבְחוֹ, כִּי־עַתָּה גַּם־אוֹתוֹ עָשִׂיתִי
חָפְשִׁי כַּיּוֹם. — שְׁלַח אוֹתוֹ חָפְשִׁי לְנַפְשׁוֹ, טִיטוּס.

לרציוס

מַרְצִיוּס, מַה־שְּׁמוֹ?

קוריולנוס

בְּיֻפִּיטֶר נִשְׁבַּעְתִּי, שָׁכַחְתִּי: —
עָיֵף אָנֹכִי; כֶּן־הוּא, זִכְרוֹנִי הוֹלֵךְ וְרָפֶה. —
הַאֵין לָכֶם פֹּה מְעַט יַיִן?

קומיניוס

נֵלְכָה וְנָשׁוּב לְאָהֳלֵינוּ:
הַדָּם עַל־פָּנֶיךָ יִקְרַשׁ; הִנֵּה הִגִּיעַ הַמּוֹעֵד
לָשִׂים עַיִן עַל־זֶה. לְכוּ וְנֵלְכָה כֻּלָּנוּ.

הולכים.

סְצֵינָה עֲשִׂירִית.

מַחֲנֵה הַווֹלְסְקִים.

קול חצוצרה. תקיעת שופר. טולוס אופידיוס בא, והוא זב דם, ושנים שלשה אנשי־צבא עמו.

אופידיוס

הָעִיר נִלְכְּדָה!

איש־צבא ראשון

אִם נְקַיֵּם אֶת־דִּבְרֵי הַבְּרִית אֲשֶׁר־יֻטְּלוּ עָלֵינוּ,
יָסוּרוּ מֵעָלֵינוּ כֻּלָּם.

אופידיוס

אֵת אֲשֶׁר־יֻטְּלוּ עָלֵינוּ! —
מִי־יִתֵּן וְהָיִיתִי לְרוֹמִי; כִּי לֹא אוּכַל, בִּהְיוֹתִי ווֹלְסְקִי,
לִהְיוֹת אֵת אֲשֶׁר־הִנֵּנִי. — אֵת אֲשֶׁר־יֻטְּלוּ עָלֵינוּ! —
מַה־נּוּכַל לְקַוּוֹת טוֹב מִבְּרִית הַכְּרוּתָה לָנוּ,
אִם הַכְּנֵעַ הִכְנִיעוּנוּ לַשֵּׁבֶט אוֹ לַחֶסֶד?
חָמֵשׁ פְּעָמִים נִלְחַמְתִּי עִמְּךָ, מַרְצִיוּס, וְחָמֵשׁ פְּעָמִים
גָּבַרְתָּ עָלַי, וְכֵן תִּגְבַּר — זֹאת אֵדַע — לוּ גַם־נִפְגַּשׁ

אִישׁ אָחִיו לָרֹב כְּרֹב לְאָכְלֵנוּ יוֹם־יוֹם.—
בְּמוֹסְדוֹת הָאָרֶץ נִשְׁבַּעְתִּי! אִם־אָשׁוּב לְהִתְיַצֵּב לְפָנָיו
זָקָן מוּל זָקָן, אָז תִּהְיֶה בוֹ יָדִי עַד־הַשְׁמִידוֹ כָּלָה
אוֹ יָדוֹ תְּהִי בִי כָכָה; רוּחַ קִנְאָתִי חָדְלָה
מִהְיוֹת נְדִיבָה כִּלְפָנִים. אִם חָשַׁבְתִּי בְּלִבִּי רִאשׁוֹנָה
לְדַכְּאוֹ בְּכֹחַ מוּל כֹּחַ, בְּחֶרֶב נֶאֱמָנָה מוּל חֶרֶב,
שַׁבְתִּי וְנָתַתִּי אֶל־לִבִּי לָבוֹא עָלָיו בִּצְדִיָּה
כְּכֹל אֲשֶׁר־יִהְיֶה מִקְרֶה. אִם בְּחֵמָה וְאִם בְּעָרְמָה.

איש־צבא ראשון

רַק שָׁטָן הוּא!
עַז־נֶפֶשׁ, אַךְ עָרוּם אֵינֶנּוּ לְמַדַּי.

אופידיוס

רוּחַ גְּבוּרָתִי הֻטַּמְאָה, כִּי־נָתַן בָּהּ זֶה אֶת־חֶלְאָתוֹ,
וְלָכֵן נָסָה מִמֶּנִּי; לֹא שֵׁנָה וְלֹא מִקְדַּשׁ אֵלִים,
לֹא חֹסֶר־שִׁרְיוֹן אוֹ מַחֲלָה, לֹא הֵיכָל וְלֹא קַפִּיטוֹלְיוּם,
לֹא תְפִלַּת הַכֹּהֲנִים, לֹא מוֹעֵד הַעֲלוֹת קָרְבָּנוֹת,
אֲשֶׁר תָּשֹׁךְ כָּל־חֵמָה מִפְּנֵיהֶם, — כָּל־אֵלֶּה לֹא יַצְלִיחוּ
לַעֲצוֹר בַּעֲדִי בְּחָקּוֹתָם הַנִּבְעָרוֹת וּבְכָל־מִשְׁפְּטֵיהֶם
וּבְעַד שִׂנְאָתִי לְמַרְצִיוּס: בְּכֹל אֲשֶׁר־אֶמְצָא אוֹתוֹ,
בְּבַיִת אוֹ־גַם בִּנְוֵה אָחִי, וְלוּ גַּם־אֵדַע כִּי־אֶחֱטָא
לַחֹק וּלְאֹרַח גֵּרִים, — אֶת־יָדַי הַזֵּידוֹנָה אֶרְחַץ

בְּדַם לִבּוֹ. לְכוּ הָעִירָה, וְדִרְשׁוּ מִי יִשְׁמוֹר עָלֶיהָ
וְאֶת־מִי יוֹלִיכוּ עִמָּם לְרוֹמָא לִבְנֵי תַעֲרוּבוֹת.

איש־צבא ראשון

הַאֵין אֶת־לִבְּךָ לָלֶכֶת?

אופידיוס

בְּיַעֲרַת הַגֹּפֶר מְחַכִּים לִי;
אַחֲלַי — מִנֶּגֶב לְטַחֲנוֹת הָעִיר — שָׁם לִי תָבִיאוּ
כָּל־חָדָשׁ וְכָל־אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה בָאָרֶץ, כִּי לְפִי־צַעֲדֵיהֶם
אֲכוֹנֵן אֶת־דַּרְכִּי גַם־אָנִי.

איש־צבא ראשון

כִּדְבָרֶיךָ כֵּן אֶעֱשֶׂה, אֲדוֹנִי.

הולכים.

אַקְט שֵׁנִי

סְצֵינָה רִאשׁוֹנָה.

רוֹמָא. בִּרְחוֹב הָעִיר.

מנניוס, סיליניוס וברוטוס באים.

מנניוס

הָאַבְגּוּר הִגִּיד לִי, כִּי חֲדָשׁוֹת תְּבֹאנָה לָנוּ בַּלַּיְלָה הַזֶּה.

ברוטוס

הֲטוֹבוֹת אִם רָעוֹת?

מנניוס

לֹא כַּאֲשֶׁר יִשְׁאַל הָעָם לוֹ, כִּי אֵין הֵם אוֹהֲבִים אֶת־מַרְצִיוּס.

סיציניוס

רוּחַ הוּא גַם בַּחַיּוֹת לְהַכִּיר אֶת־אוֹהֲבֵיהֶן.

מנניוס

אַחֲלַי, הַגִּידָה לִּי, אֶת־מִי יֹאהַב הַזְּאֵב?

סיציניוס

אֶת־הַשֶּׂה.

מנניוס

כֵּן, לְבַעֲבוּר טְרֹף אוֹתוֹ; כַּאֲשֶׁר יֹאמְרוּ בְּנֵי־הָאֲסַפְסוּף הָרְעֵבִים לִטְרוֹף אֶת־מַרְצִיוּס הַנָּדִיב.

ברוטוס

אָמְנָם שֶׂה הוּא בֶּאֱמֶת וְרַק כַּדֹּב יֶהֱמֶה.

מנניוס

בֶּאֱמֶת שֶׂה הוּא, אֲשֶׁר חַיָּיו חַיֵּי־דֹב. הֵן שְׁנֵיכֶם אֲנָשִׁים זְקֵנִים אַתֶּם: הַגִּידוּ־נָא לִי דָבָר אֲשֶׁר־אֶשְׁאָלְכֶם.

שניהם

שְׁאַל, אֲדוֹנִי.

מנניוס

אֵי־זֶה הַחֵטְא אֲשֶׁר־יְמַעֵט מַרְצִיוּס עֲשׂוֹתוֹ וַאֲשֶׁר־שְׁנֵיכֶם לֹא תַרְבּוּ לַעֲשׂוֹתוֹ?

ברוטוס

לֹא מוּם אֶחָד בּוֹ, כִּי־אִם כָּל־מוּם וָמוּם.

סיציניוס

רֹאשׁ לַכֹּל גֵּא הוּא מְאֹד.

ברוטוס

וְגַם יֹאהַב לְהִתְהַלֵּל שִׁבְעָתַיִם מִכָּל־אָדָם.

מנניוס

אָכֵן זָר הַדָּבָר הַזֶּה: הַיְדַעְתֶּם אַתֶּם שְׁנֵיכֶם אֵת אֲשֶׁר־יֵאָמֵר עֲלֵיכֶם בָּעִיר? חָפַצְתִּי לְהַגִּיד בָּזֶה — אֵת אֲשֶׁר־נֶאֱמַר עֲלֵיכֶם אֲנַחְנוּ בְּנֵי־הַפְּלָגוֹת הָעֶלְיוֹנוֹת. הַיְדַעְתֶּם?

שניהם

וּבְכֵן מָה אַתֶּם אוֹמְרִים עָלֵינוּ?

מנניוס

הֲלֹא דִבַּרְתֶּם זֶה־עַתָּה עַל־אוֹדוֹת הַגַּאֲוָה — אֲבָל הַאִם לֹא תִתְקַצֵּפוּ?

שניהם

אֵין־דָּבָר, אֵין־דָּבָר, אֲדוֹנִי.

מנניוס

יְהִי אֵפוֹא אֵת אֲשֶׁר־יִהְיֶה; כִּי־הִנֵּה בָא עֲלֵיכֶם שׁוֹדֵד קָטָן לְעֵת־מְצֹא לִגְזוֹל מֵעִמָּכֶם חֵלֶק גָּדוֹל מֵאֹרֶךְ־רוּחֲכֶם. שַׁלְּחוּ מִפְּנֵיכֶם כָּל־רֶסֶן וּתְנוּ

לְזַעַמְכֶם לְהִשְׁתַּתֵּף בְּכֹל אֲשֶׁר־יִהְיֶה עִם לִבְּכֶם; וּמַה־גַּם זוֹם תִּתְעַנֵּג נַפְשְׁכֶם עַל־זֶה. וּבְכֵן: דֹּפִי אַתֶּם נוֹתְנִים בְּמַרְצִיּוּס עַל־דְּבַר אֲשֶׁר גֵּא הוּא?

ברוטוס

לֹא אֲנַחְנוּ לְבַדֵּנוּ עוֹשִׂים כָּזֹאת.

מנניוס

יָדַעְתִּי מְאֹד מְאֹד כִּי אֵין אַתֶּם יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת דָּבָר לְבַדְּכֶם; עוֹזְרֵיכֶם אֲשֶׁר־לָכֶם רַבִּים, וְלוּלֵא זֹאת הִנֵּה כָּל־מִפְעֲלֵיכֶם הֲלֹא עָשׂה יֵעָשׂוּ בְסִכְלוּת רַבָּה; מַעֲלוֹת רוּחֲכֶם הֵן מַעֲלוֹת רוּחַ־יְלָדִים, עַד־כִּי לֹא תוּכְלוּ לַעֲשׂוֹת דָּבָר לְבַדְּכֶם. מְדַבְּרִים אַתֶּם עַל־דְּבַר הַגַּאֲוָה — הוֹי, לוּ יְכָלְתֶּם לְהַפְנוֹת אֶת־עֵינֵיכֶם וְלִרְאוֹת אֶת־אֲחוֹרֵיכֶם וּלְהַבִּיט אֶל־נַפְשְׁכֶם פְּנִימָה, לְמַעַן תֵּדְעוּ אֶת־כָּל־סְגֻלּוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר־לָכֶם! הוֹי, לוּ רַק יְכָלְתֶּם לַעֲשׂוֹת כָּזֹאת!

ברוטוס

וּמָה לוּ כֵן־נַעֲשֶׂה?

מנניוס

כִּי־אָז רְאִיתֶם שְׁנֵי אֲנָשִׁים פְּקִידִים חִדְלֵי־עֵרֶךְ, גֵּאִים, עָרִיצִים, נִרְגָּנִים, אֲשֶׁר שְׁמָם אֱוִילִים, מֵאֵין כִּמְעַט כְּמוֹהֶם בְּרוֹמָא.

סיציניוס

מֵנֶנְיוּס, גַּם־אַתָּה נוֹדַעְתָּ בָּעִיר עַד־בְּלִי־דָי.

מנניוס

כֵּן־הוּא! אִישׁ עָלֵז אָנֹכִי, מִבְּנֵי הַפַּטְרִיצִיִּים, הָאוֹהֵב כּוֹס יַיִן טוֹב, אֲשֶׁר לֹא בָא אֶל־קִרְבּוֹ אַף נֶטֶף־מַיִם אֶחָד מִמֵּי הַטִּבֶּר. אוֹמְרִים עָלַי, כִּי אֵין לִבִּי נוֹטֶה לִקְרֹא תָמִיד חֵן־חֵן לְכָל־הַבָּא רִאשׁוֹן לִצְעוֹק חָמָס; מִתְעַבֵּר אֲנִי וּמְהִיר־חֵמָה לִשְׁמֹעַ תְּלוּנוֹת דַּלּוֹת בִּמְאֹד מְאֹד; אִישׁ אָנֹכִי, אֲשֶׁר־יָקְרוּ לוֹ אֲחוֹרֵי הַלַּיְלָה שִׁבְעָתַיִם מִמֵּצַח הַבֹּקֶר. אֵת אֲשֶׁר־יַחֲשֹׁב לִבִּי, אוֹתָהּ אֲדַבֵּר, וְאֶת־חֲמָתִי אֶשְׁפֹּךְ עִם־רוּחַ פִּי. אִם אֶפְגּוֹשׁ שְׁנֵי שׁוֹפְטִים כִּבְדֵי־חָכְמָה כְּמוֹכֶם — הֵן לֹא אוּכַל לְהַגִּיד כִּי מִבְּנֵי לִיקוּרְגוּס אַתֶּם; וְאִם שִׁקּוּיְכֶם אֲשֶׁר־תַּעַרְכוּ לְפָנַי יִהְיֶה לְזָרָא לְחִכִּי, אָז אֲעַוֶּה אֶת־פָּנַי לְמוּלְכֶם. לֹא אוּכַל לְדַבֵּר אֲלֵיכֶם לֵאמֹר: אֲדוֹנַי הַנַּעֲלִים, דְּעוּ כִּי־דִבַּרְתֶּם אֵלַי בְּחָכְמָה, וַאֲנִי רָאִיתִי אֶת־הַחֲמוֹר אֲשֶׁר־הִתְחַבֵּר עִם־רֹב דִּבְרֵיכֶם; וְאַף־כִּי שׁוּמָה עָלַי לָשֵׂאת בְּאֹרֶךְ־רוּחַ אֶת־דִּבְרֵי אֵלֶּה אֲשֶׁר־יֹאמְרוּ, כִּי אֲנָשִׁים נִכְבָּדִים וּנְשׂוּאֵי־פָנִים אַתֶּם, אֲבָל כְּזָבִים עַד־לִשְׁאֹל יְדַבְּרוּ אִם יֹאמְרוּ כִּי־פְנֵי אֲנָשִׁים כֵּנִים לָכֶם. וְאִם אַרְאֶה לָכֶם אֶת־הַפָּנִים הָאֵלֶּה, כְּפִי אֲשֶׁר־הֵם חֲקוּקִים בְּתוֹךְ נַפְשִׁי, הֲבָזֹאת תּוּכְחוּ לָדַעַת כִּי נוֹדַעְתִּי בָעִיר עַד־בְּלִי־דָי? מָה אָוֶן תִּרְאֶינָה עֵינֵיכֶם הָעִוְרוֹת הַנִּפְקָחוֹת לִרְוָחָה, עַד־כִּי תִמְצְאוּ בִתְכוּנַת נֶפֶשׁ זֹאת כִּי נוֹדַעְתִּי בָעִיר עַד־בְּלִי־דָי?

ברוטוס

רַב־לְךָ, אֲדוֹנִי, רַב־לְךָ, יוֹדְעִים אֲנַחְנוּ אוֹתְךָ לְמַדַּי.

מנניוס

אֵין אַתֶּם יוֹדְעִים אוֹתִי וְלֹא אֶת־נַפְשְׁכֶם וְלֹא כָל־דָּבָר. רַק צְמֵאָה

נַפְשְׁכֶם אֶל־הַכָּבוֹד אֲשֶׁר־יִתֵּן לָכֶם הָאֲסַפְסוּף. הַדַּל בְּמִצְנְפוֹתָיו וּבִנְעָלָיו אֲשֶׁר־בְּרַגְלָיו. כָּל־הָעֵת אֲשֶׁר־לִפְנֵי הַצָּהֳרַיִם תַּעֲבוֹר עֲלֵיכֶם לָרִיק בְּזֹאת אֲשֶׁר־תִּשְׁמְעוּ לְרִיבוֹת דְּבָרִים אֲשֶׁר־בֵּין אִשָּׁה מוֹכֶרֶת תַּפּוּחֵי־זָהָב וּבֵין אִישׁ מוֹכֵר שֵׁכָר בְּבוֹרוֹ וְאֶת־הָרִיב הַזֶּה בִּגְלַל שֵׁשׁ אֲגוֹרוֹת־נְחֹשֶׁת תַּעֲבִירוּ לְמוֹעֵד אַחֵר לְיוֹם מִשְׁפָּט שֵׁנִי. אִם עֲלֵיכֶם לַחֲקוֹר וְלִדְרוֹשׁ דָּבָר בֵּין אָדָם לְאָדָם, וּבָרֶגַע הַהוּא בָּא לָכֶם בְּמִקְרֶה חֳלִי־מֵעַיִם, אָז יִהְיוּ פְּנֵיכֶם פִּתְאֹם פְּנֵי לֵצִים מִתְחַפְּשִׂים בָּאֵפֶר; אֶת־הַדֶּגֶל הָאָדֹם תָּרִימוּ בְיֶדְכֶם וּתְקַדְּשׁוּ מִלְחָמָה עַל כָּל־אֶרֶךְ רוּחַ; וּבְזַעֲקַתְכֶם בְּקוֹל גָּדוֹל לְהָבִיא לָכֶם כְּלִי לְגֶלְלֵי צֵאַתְכֶם, תִּפָּטְרוּ מִלִּפְנֵיכֶם אֶת־דְּבַר הָרִיב הַנֶּעֱקָשׁ וְהוּא סָבוּךְ שִׁבְעָתַיִם מֵאֲשֶׁר הָיָה לִפְנֵי חָקְרְכֶם אוֹתוֹ. כָּל־הַשָּׁלוֹם אֲשֶׁר־תָּבִיאוּ בִּדְבַר הָרִיב לֹא יִהְיֶה בִּלְתִּי אִם־בָּזֶה אֲשֶׁר־תִּקָּרְאוּ לִשְׁנֵי בַּעֲלֵי־הָרִיב נְבָלִים. אָכֵן זָרִים וְנִפְלָאִים אַתֶּם גַּם־שְׁנֵיכֶם.

ברוטוס

רַב־לְךָ, רַב־לְךָ, נוֹדָע אַתָּה בַּשְּׁעָרִים כִּי־גָדוֹל כֹּחֲךָ לִהְיוֹת לֵץ בְּעֵת מִשְׁתֶּה מִהְיוֹת חָבֵר לְסוֹד הַיּוֹעֲצִים אֲשֶׁר־בַּקַּפִּיטוֹלִיּוּם.

מנניוס

גַּם־כֹּהֲנֵינוּ הַגְּדוֹלִים יֵהָפְכוּ וְיִהְיוּ לְלֵצִים, אִם יִמָּצְאוּ בְדַרְכָּם אֲנָשִׁים נִלְעָגִים כְּמוֹכֶם. כֵּן אַף־דִּבְרֵיכֶם טוֹבִים וּמְקַבִּילִים לְחֶפְצְכֶם, אֵין הֵם שָׁוִים בַּעֲמַלְכֶם לְהָנִיד אֶת־שַׂעֲרוֹת זְקַנְכֶם אָנֶּה וָאָנָה; וְשַׂעֲרוֹת זְקַנְכֶם אֵינָן רְאוּיוֹת לַכָּבוֹד לָתֵת לָהֶן קְבוּרָה בְּתוֹךְ הַכַּר אֲשֶׁר לְמוֹכֵר בְּלוֹיֵי־סְחָבוֹת אוֹ לְמַלֵּא בָהֶן אֶת־הַמִּרְדַּעַת אֲשֶׁר־עַל־דַּבֶּשֶׁת הַחֲמוֹר. וּבְכָל־זֶה הֲלֹא־יֵשׁ לָכֶם מִלָּה עַל

לְשׁוֹנְכֶם, כִּי מַרְצְיוּס אָדָם גֵּא, בְּעוֹד אֲשֶׁר הָאִישׁ הַזֶּה, גַּם־אִם־נַמְעִיט מְאֹד אֶת־מְחִירוֹ, עוֹלֶה בְּעֶרְכּוֹ שִׁבְעָתַיִם מִכָּל־אֲבוֹתֵיכֶם וַאֲבוֹת אֲבוֹתֵיכֶם מִימֵי דֵיקַלְיוֹן וְעַד־הֵנָּה, כִּי אַף־לֹא נִבְצָרָה כִּי אֲחָדִים מִן הַטּוֹבִים בָּהֶם הָיוּ מִדּוֹר־דּוֹר מִבְּנֵי הַתַּלְיָנִים. וְעַתָּה אֱלֹהִים עִמָּכֶם, אַלּוּפַי וְשָׂרַי! לוּ אָמַרְתִּי לְהוֹסִיף עוֹד לְדַבֵּר עִמָּכֶם מְעַט, הִנֵּה יָרֵאתִי פֶּן תִּדְבַּק חָכְמַתְכֶם הַגְּדוֹלָה גַּם־בִּי, כִּי־אַתֶּם הֵן הֱיִיתֶם לְרוֹעֵי הַבָּקָר אֲשֶׁר־בְּקֶרֶב הֶהָמוֹן הַגָּדוֹל. הִנְנִי מוֹצֵא עֹז בְּנַפְשִׁי לְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם לָתֵת אוֹתִי לְהִפָּרֵד מֵעֲלֵיכֶם.

בּרוּטוּס וסיליציוס הולכים הלאה.

וולומניה, וירגיליה, ולריה באות עם בנות־לויתן.

מַה־שְּׁלוֹמְכֶן, גְּבִירוֹתַי, אֲשֶׁר־יָפְיְכֶן לֹא יִקְטַן מִיֹּקֶר רוּחֲכֶן — גַּם־הַיָּרֵחַ, לוּ הִתְהַלֵּךְ עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה, לֹא הָיָה יָקָר מִכֶּן — וּלְאָן אַתֶּן נֶחְפָּזוֹת לָלֶכֶת אַחֲרֵי עֵינֵיכֶן?

וולומניה

מֵנֶנְיוּס הַנִּכְבָּד, הִנֵּה מַרְצְיוּס נַעֲרִי הוֹלֵךְ וּבָא. בְּשֵׁם אַהֲבַת יוּנוֹ, אַל־נָא תַעַצְרֵנוּ פֹּה מְלֶכֶת.

מנניוס

הַאֻמְנָם־כֵּן, שָׁב מַרְצְיוּס לָבוֹא?

וולומניה

כֵּן, מֵנֶנְיוּס הַיָּקָר, וְעִמּוֹ כָּבוֹד וְתִפְאֶרֶת רַבָּה.

מנניוס

הֵא לְךָ אֶת־מִצְנַפְתִּי, יֻפִּיטֶר, וַאֲנִי אוֹדֶה לִשְׁמֶךָ. — הַאֻמְנָם מַרְצִיוּס בָּא?

וירגיליה וּוַלֶריה

כֵּן־הוּא, אֱמֶת הַדָּבָר.

וולומניה

רְאֵה, הִנֵּה פֹּה מִכְתָּב מֵאִתּוֹ. גַּם לְסוֹד־הַסֵּינַטוֹרִים יֵשׁ מִכְתָּב, וְגַם לְאִשְׁתּוֹ יֵשׁ אֶחָד. אִם לֹא אֶשְׁגֶּה, יֵשׁ לְךָ בְּבֵיתְךָ מִכְתָּב כָּתוּב גַּם־אֵלֶיךָ.

מנניוס

כָּל־בֵּיתִי יָחוֹג וְיָנוּעַ בַּלַּיְלָה הַזֶּה: — הִנֵּה מִכְתָּב גַּם־אֵלָי!

וירגיליה

כֵּן, אֶל־נָכוֹן, יֵשׁ מִכְתָּב גַּם־לָךְ; אֲנִי רְאִיתִיו.

מנניוס

מִכְתָּב גַּם־אֵלָי! הַדָּבָר הַזֶּה נוֹתֵן רְפָאוּת לִבְשָׂרִי לְשֶׁבַע שָׁנִים; בְּכָל־הָעֵת הַזֹּאת אֶלְעַג מִלֹּא־פִי לָרוֹפְאִי. הַנִּבְחָר מִן הַסַּמִּים הַטּוֹבִים אֲשֶׁר־צִוָּה לָנוּ גַּלֵּינוּס הֲלֹא יִהְיֶה רַק מִשְׁחַת רוֹפֵא־אֱלִיל אִם נַשְׁוֵהוּ אֶל־זֹאת, וְאִם אֶל־הַתְּרוּפָה הַזֹּאת נְדַמֵּהוּ, לֹא יִגְדַּל עֶרְכּוֹ מֵעֶרֶךְ שִׁקּוּי אֲשֶׁר־יִנָּתֵן לְסוּס. — הַאִם לֹא פָצוּעַ הוּא? הֲלֹא הִסְכִּין מֵעוֹדוֹ לָשׁוּב אֵלֵינוּ כְּסוּי־פְּצָעִים.

וירגיליה

אָח, לֹא, לֹא, לֹא!

וולומניה

אָמְנָם־כֵּן, פָּצוּעַ הוּא, וַאֲנִי אוֹדֶה אֵל עַל־זֹאת.

מנניוס

גַּם־אֲנִי כָּמוֹךְ אוֹדֶה אֵל, אִם־רַק לֹא הִרְבּוּ אֶת־פְּצָעָיו עַד־בְּלִי־דָי:— הַאִם גָּבְרָה יָדוֹ עַל הָאוֹיֵב וְאֶת־תִּפְאֶרֶת עֻזּוֹ הוּא מֵבִיא עִמּוֹ בְּצִקְלוֹנוֹ?— הַפְּצָעִים נָאוִים לְמַרְאֵהוּ.

וולומניה

בְּמִצְחוֹ נִפְצָע. מֵנֶנְיוּס, זֹאת לִי הַפַּעַם הַשְּׁלִישִׁית אֲשֶׁר־הוּא שָׁב אֵלֵינוּ מְעֻטָּר בַּעֲטֶרֶת עֲלֵי־אַלּוֹן.

מנניוס

הַאִם יִסַּר אֶת־אוֹפִידְיוּס דַּיּוֹ?

וולומניה

טִיטוּס לַרְצִיוּס כּוֹתֵב:—שְׁנֵיהֶם נִלְחֲמוּ יַחְדָּו אִישׁ אֶל־אָחִיו, וְאוּלָם אוֹפִידְיוּס הִתְחַמֵּק וַיִּמָּלֵט.

מנניוס

וְאַף־גַּם־טוֹב עָשָׂה כִּי־הִתְחַמֵּק, עַל־זֹאת אוּכַל לְהִשָּׁבַע לוֹ. לוּ עָמַד

עוֹד מְעַט לְפָנָיו, כִּי־עַתָּה לֹא חָפַצְתִּי בְּפִיד פִּידָיו זֶה, גַּם־לוֹ נָתְנוּ לִי תַחַת הַמַּכּוֹת הָאֵלֶּה אֶת־כָּל־אַרְגְּזֵי קוֹרְיוֹלִי עִם־כָּל־הַזָּהָב אֲשֶׁר־בָּהֶם. הֲיוֹדְעִים הַסֵּינַטוֹרִים אֶת־כָּל־הַבְּשׂוֹרָה הַזֹּאת?

ווֹלוּמניה

הָבָה נֵלְכָה, גְּבִירוֹתַי הַטּוֹבוֹת. — כֵּן, כֵּן, כֵּן: לְסוֹד־הַסֵּינַטוֹרִים בָּאוּ מִכְתָּבִים מֵאֵת שַׂר־הַצָּבָא, אֲשֶׁר־בָּהֶם יִתֵּן לִבְנִי אֶת־כָּל־הַכָּבוֹד וְאֶת־כָּל־הַתִּפְאֶרֶת אֲשֶׁר־לַמִּלְחָמָה הַזֹּאת. הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר־עָשָׂה עַתָּה עוֹלֶה עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו מִלְּפָנִים.

ולריה

אָמְנָם־כֵּן, אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים יְסַפְּרוּ עַל־אוֹדוֹתָיו.

מנניוס

אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים! כֶּן־הוּא. וְאוּלָם לֹא הָיוּ נַעֲשִׂים אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בִּלְעֲדֵי יָדוֹ הַחֲזָקָה.

וירגיליה

יִתֵּן אֱלֹהִים וְהָיְתָה כָּל־זֹאת אֱמֶת!

ווֹלוּמניה

אֱמֶת הִיא! אֱמֶת הִיא!

מנניוס

אֱמֶת! הִנְנִי וְאֶשָּׁבַע לָכֶן, כִּי אֱמֶת כָּל־הַדְּבָרִים. מַה־מִּיצוּרֵי בְשָׂרוֹ

נִפְצָע? הֹל הטרבונים אֱלֹהִים יְבָרֶכְכֶם, אֲדוֹנַי וְשָׂרֵי הַגְּדוֹלִים! מַרְצִיוּס הִנֵּה שָׁב, וְיֶשׁ־לוֹ עַתָּה סִבָּה חֲדָשָׁה לִהְיוֹת גֵּא. מַה־מִּיצוּרֵי בְשָׂרוֹ נִפְצָע?

וולומניה

בְּשִׁכְמוֹ וּבִשְׂמֹאלוֹ נִפְצָע. צַלָּקוֹת רְחָבוֹת תִּהְיֶינָה לוֹ עַתָּה בָּזֶה, וְאוֹתָן יוּכַל לְהַרְאוֹת לְעֵינֵי הָעָם, בְּיוֹם בּוֹאוֹ לִנְחוֹל אֶת־מְקוֹמוֹ. בְּהַכּוֹתוֹ אֶת־טַרְקְוִינוּס אָחוֹר נַעֲשׂוּ לוֹ שִׁבְעָה פְּצָעִים בִּבְשָׂרוֹ.

מנניוס

אֶחָד בְּעָרְפּוֹ וּשְׁנַיִם בְּמָתְנָיו — תִּשְׁעָה הֵם כְּכָל־אֲשֶׁר־יָדָעְתִּי.

וולומניה

לִפְנֵי הַמִּלְחָמָה הָאַחֲרוֹנָה הַזֹּאת הָיוּ לוֹ עֶשְׂרִים וַחֲמִשָּׁה פְּצָעִים.

מנניוס

וְעַתָּה הֵם עֶשְׂרִים וְשִׁבְעָה, וְכָל־מַחַץ הָיָה לְקֶבֶר לְאֶחָד מֵאוֹיְבָיו.

קול מצהלות וקול חצוצרה.

שִׁמְעוּ, הִנֵּה חֲצוֹצְרוֹת!

וולומניה

אֵלֶּה הֵמָּה הַמּוֹלִיכִים אֶת־מַרְצִיוּס! לְפָנָיו יְהַלֵּךְ קוֹל־שָׂשׂוֹן וְאַחֲרָיו יַעֲזוֹב דְּמָעוֹת:

הַמָּוֶת, זֶה רוּחַ בָּאֹפֶל, יָנוּחַ בְּיָדוֹ הַחֲזָקָה;

וְהֵרִים אוֹתָהּ וְנָפְלוּ חֲלָלִים בְּקוֹל נְאָקָה.

תרועה. קול חצוצרות. קומיניוס וטיטוס לרציוס באים, וביניהם קוריולנוס מעטר בעטרת עלי־אלון, ואחריהם פקידים, אנשי־צבא ומבשר.

המְבַשֵּׂר

שִׁמְעִי־נָא, רוֹמָא, וּדְעִי כִּי־נִלְחַם מַרְצִיוּס לְבַדּוֹ
בְּשַׁעַר קוֹרְיוֹלִי, וְשָׁמָּה בְּכָבוֹד רַב
נוֹסַף שֵׁם חָדָשׁ עַל שְׁמוֹ הָרִאשׁוֹן קַיוּס מַרְצְיוּס,
הַשֵּׁם לְתִפְאֶרֶת עוֹלָם: קוֹרְיוֹלָנוּס — וְעַתָּה שָׁלוֹם,
שָׁלוֹם הֱיֵה בְרוֹמָא, קוֹרְיוֹלָנוּס, אַתָּה הַמְהֻלָּל!

תרועת קול־חצוצרה.

כֻּלָּם

שָׁלוֹם הֱיֵה בְרוֹמָא, קוֹרְיוֹלָנוּס, אַתָּה הַמְהֻלָּל!

קוריולנוס

רַב לָכֶם דַּבֵּר בָּזֶה, הֵן רַק אֶת־לִבִּי תַכְאִיבוּ,
אַחֲלַי, הַרְפּוּ מִזֶּה.

קומיניוס

רְאֵה, אֲדוֹנִי, הִנֵּה אִמֶּךָ.

קוריולנוס

הִנֵּה הִיא! אֵל כָּל־הָאֵלִים, יָדַעְתִּי, הִרְבֵּית תְּפִלּוֹתַיִךְ
לְצַוּוֹת לִי אֶת־הַבְּרָכָה.

כורע על ברכיו.

וולומניה מקימה אותו

לֹא־כֵן, אִישׁ־צָבָא הַנִּבְחָר.
קוּמָה, מַרְצְיוּס הַנָּדִיב, קוּמָה, קַיוּס הַנִּכְבָּד,
וְעוֹד לְךָ, לְפִי־מַעֲלָלֶיךָ, שֵׁם חָדָשׁ לְהַרְבּוֹת הַתְּהִלָּה,
וּבְכֵן אֵפוֹא? הַאִם עָלַי שׁוּמָה לִקְרֹא לְךָ קוֹרְיוֹלָנוּס! —
רְאֵה־נָא, הִנֵּה אִשְׁתֶּךָ!

קוריולנוס

הוֹי, דְּמָמָה אַתְּ לִי הַנְּעִימָה, אַשְׁרָיִךְ!
הַאִם שָׂחֹק שָׂחַקְתְּ לוּ תִרְאִי מְבִיאִים אוֹתִי בָאָרוֹן,
וּבְכֵן תִּבְכִּי עַתָּה לְמַרְאֵה תִּפְאֶרֶת־עֻזִּי?
הוֹי, חֲמוּדָתִי! הֵן עֵינֵי אַלְמָנוֹת בְּקוֹרְיוֹלִי בוֹכוֹת כָּכָה
וְאִמּוֹת שְׁכוּלוֹת בָּנִים.

מנניוס

הָאֵלִים עִטְרוּךָ עַתָּה!

קוריולנוס

הַעוֹדְךָ חָי? אַל ולריה הוֹי, גְּבִרְתִּי הַחֲמוּדָה, סִלְחִי־נָא לִי!

וולומניה

לֹא אֵדַע לְאָן עָלַי לִפְנוֹת: — הֱיֵה בָרוּךְ לִי, הַבָּא!
וּבָרוּךְ שַׂר־הַצָּבָא, וְאַתֶּם פֹּה כֻלְּכֶם בְּרוּכִים.

מנניוס

שָׁלוֹם מְאַת־אֶלֶף מוֹנִים. יָכֹל יָכֹלְתִּי לְשַׂחֵק
וְגַם־לִבְכּוֹת; קַל אָנֹכִי וְגַם־כָּבֵד: — הֱיֵה־נָא שָׁלוֹם!
תָּבוֹא־נָא הַמְּאֵרָה וּתְשָׁרֵשׁ לֵב כָּל־אִישׁ,
אֲשֶׁר לֹא יִשְׂמַח הַיּוֹם בֶּאֱמֶת לִקְרַאת בּוֹאֶךָ!
אֶת־שְׁלָשְׁתְּכֶם שׁוּמָה עַל רוֹמָא לְעַנֵּג וּלְפַנֵּק בְּאַהֲבָה. —
וְאוּלָם בִּשְׁמֵי נִשְׁבַּעְתִּי! עוֹד יֵשׁ עֲצֵי־סָרָק יְבֵשִׁים,
אֲשֶׁר לֹא יַחְפְּצוּ בִּדְבָק־בָּם נֵצֶר רַךְ לְהֵיטִיבָם,
עַד־תִּהְיֶה לִסְגֻלָּה לָהֶם גַּם־אָתָּה. שָׁלוֹם לָכֶם, הַלּוֹחֲמִים!
לְקוֹצִים נִקְרָא קוֹצִים, וּלְסֶלֶף אֱוִילִים — אִוֶּלֶת.

קומיניוס

בְּאֱמֶן לְנַפְשׁוֹ תָמִיד!

קוריולנוס

מֵנֶנְיוּס — כַּאֲשֶׁר הוּא תָמִיד!

המבשר

פנו פה דרך ונלך.

קוריולנוס (לוולומניה ולוירגיליה)

תני ידך, וגם־את תני יד לי
בטרם גג ביתנו יהי לי לצל על־ראשי
אלכה־נא לראות ראשונה את־פני הפטריקים הטובים,
שהם פקדוני לשלום וגם ברכות לי נתנו לרבות.

וולומניה

ברוך אלהים שהחיני לראות בהגשם כל־חפצי
ובבנין כל־חזון אשר־הקים לבי באה תכליתי.
רק־אחת עוד חסרנו, ואולם ידעתי אל־נכון,
כי גם־זאת לך תביא רומא.

קוריולנוס

נבחר בעיני להיות,
את אם לי נחמדה, עבד להם בדרכי,
מהיות למושל עמם יחדו בדרכם הם.

קומיניוס

עלו ובאו אל־הקפיטוליום.

קול תרועות. תקיעה בשופרות. כלם יוצאים בהדר כלפני כן.
ברוטוס וסיציניוס מתקרבים.

ברוטוס

כָּל־לָשׁוֹן רַק בּוֹ תְּדַבֵּר, כָּל־עַיִן אֲשֶׁר־כֵּהָה
חוֹגֶרֶת רְאִי לִרְאוֹתוֹ; הַמֵּינֶקֶת הַמַּרְבָּה לַהַג,
כְּרֹב לְתִמְהוֹן לְבָבָהּ, לֹא תִשְׁמַע בִּזְעוֹק הַיּוֹנֵק
הָעֵת אֲשֶׁר־בּוֹ תָּשִׂיחַ; הַשִּׁפְחָה בַּחֲדַר־הַמְּבַשְּׁלוֹת
תַּדְבִּיק אֶת־מַדָּהּ הַנִּבְחָר אֶל־עָרְפָּהּ הַשָּׁחוֹר מֵעָשָׁן
וְתַעַל עַל־הַחוֹמָה לִרְאוֹתוֹ; עַמּוּדִים, מַעֲקוֹת וְחַלּוֹנוֹת
מְלֵאִים מִפֶּה לָפֶה, הַגַּגּוֹת נוֹשָׁבִים מֵאָדָם,
עַל־זִיזֵי מוֹטוֹת רוֹכְבִים הֲמוֹנֵי־הֲמוֹנִים שׁוֹנִים,
וְכֻלָּם כֻּלָּם אֲחָזָם הַחֵשֶׁק הַזָּר לִרְאוֹתוֹ.
כְּמָרִים אֲשֶׁר לֹא־נִרְאוּ מֵעוֹדָם כִּמְעַט בַּחוּצוֹת
נִדְחָקִים אֶל־בֵּין הֶהָמוֹן וְאִישׁ אֶת־אָחִיו יִדְחוֹף
לִכְבּוֹשׁ לוֹ מָקוֹם שָׁמָּה; נָשִׁים כְּסוּיוֹת צָעִיף
מַסְגִּירוֹת אֶת־נֹגַהּ הַלָּבָן עִם־רִקְמַת זִיו הָאָדֹם,
אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי לְחָיֵיהֶן הַמְפֻנָּקוֹת וְהַמְעֻנָּגוֹת,
לִהְיוֹת לְשָׁלָל־הַנְּשִׁיקוֹת שֶׁל פֶּבּוּס הַלּוֹהֵט בָּאֵשׁ.
תְּשֻׁאוֹת מָלְאָה הָעִיר, כְּאִלּוּ אֵל מִסְתַּתֵּר
הַהוֹלֵךְ עִמּוֹ הִתְגַּנֵּב חֶרֶשׁ אֶל בָּתֵּי־נַפְשׁוֹ
וַיִּתֵּן לְיִצְרֵי גֵווֹ חֵן וְחֶסֶד עֶלְיוֹן.

סיציניוס

וּפִתְאֹם לְפֶתַע, הַאֲמֶן־לִי, יִהְיֶה גַם לְקוֹנְסוּל.

ברוטוס

וָאָז, עֵת אֲשֶׁר־יִשְׁלַט, נִגָּאֵל מִן הַכְּהֻנָּה.

סיציניוס

יִבָּצֵר מִמֶּנּוּ לָשֵׂאת בְּנַחַת אֶת־סֵבֶל כְּבוֹדוֹ
מֵרֵאשִׁיתוֹ וְעַד־אַחֲרִיתוֹ, וְלָכֵן יִתְהַמֵּק מִמֶּנּוּ
כָּל־בִּצְעוֹ אֲשֶׁר־בָּצַע.

ברוטוס

וְזֹאת נֶחָמָתֵנוּ!

סיציניוס

הַאֲמֶן־לִי: הַקָּהָל אֲשֶׁר־הֶעֱמִיד אוֹתָנוּ תַּחְתָּיו,
עֵקֶב אֵיבָתוֹ הַיְשָׁנָה, עַל־נְקַלָּה יָשׁוּב וְיִשְׁכַּח,
בִּהְיוֹת גַּם־סִבָּה קְטַנָּה, אֶת־הֲדַר כָּל־כְּבוֹדוֹ הֶחָדָשׁ;
וְכִי נָתֹן יִתֵּן סִבָּה — בְּזֹאת אֲנִי בָטוּחַ,
כִּי גַאֲוַת לִבּוֹ תְּגָרֶה אוֹתוֹ עַד־יַעֲשֶׂנָּה.

ברוטוס

שָׁמַעְתִּי אוֹתוֹ בְּהִשָּׁבְעוֹ, כִּי־גַם אִם־יִהְיֶה עִם־לִבּוֹ
לְבַקֵּשׁ לוֹ כְּהֻנַּת קוֹנְסוּל, לֹא יָבוֹא אֶל שׁוּק הָעִיר
וְלֹא יִלְבַּשׁ בִּלְוֵי מְעִיל לִהְיוֹת לְאוֹת לַעֲנָוָה,
וְלֹא יַרְאֶה לָעָם אֶת־פְּצָעָיו, כְּחֹק מִיָּמִים יָמִימָה,
לִשְׁאוֹל כִּי־יַשִּׁיב עָלָיו אֶת־נִשְׁמַת פִּיו הַנִּבְאָשׁ.

סיציניוס

הַאֻמְנָם!

ברוטוס

אָמְנָם כָּכָה דִבֵּר: נִבְחַר בְּעֵינָיו לְהָשִׁיב
יָדוֹ מִן הַכְּהֻנָּה, אִם־לֹא הָאֲצִילִים לְבַדָּם
יִתְּנוּהָ לוֹ גַם־יַחַד עִם רָאשֵׁי נְשִׂיאֵי־הַמַּטּוֹת.

סיציניוס

לֹא תִשְׁאַל נַפְשִׁי יוֹתֵר זוּלַת כִּי־יָקוּם דְּבָרוֹ
וְיַעֲשֶׂה כְּכָל־אֲשֶׁר־אָמַר בְּבוֹא לוֹ יוֹם־הַמַּעֲשֶׂה.

ברוטוס

וְאָמְנָם כָּכָה יַעֲשֶׂה!

סיציניוס

כִּי־עַתָּה נָכוֹן הַדָּבָר
כְּנָכוֹן מַאֲוַיֵּינוּ עָלָיו, כִּי־כָכָה יָבוֹא אֵידוֹ.

ברוטוס

וְזֶה בֹּא יָבוֹא — וְאִם־לֹא, אָז אַחֲרִית לְכָל־עֶרְכֵּנוּ.
וְלָכֵן אֵפוֹא עָלֵינוּ לְדַבֵּר הַשְׁכֵּם וְהַעֲרֵב
עַל־לֵב הָעָם עַד־יַאֲמִין, כִּי־שָׂנֵא אוֹתָם תָּמִיד;
וְלוּ רַק־כְּמִשְׁלָה לוֹ יָדוֹ עַתָּה הֲפָכָם לַחֲמוֹרִים;

אֶת־פִּיּוֹת הַדּוֹבְרִים בִּשְׁכָם סָבַר לְבִלְתִּי דַבֵּר;
אֶת־חֲפִיפָתָם לָקַח מֵאִתָּם; כִּי לְכֹחַ וּלְכִשְׁרוֹן הַמַּצָּבָה
נֶחְשְׁבוּ כֻלָּם בְּעֵינָיו לַחֲסְרֵי לֵב וּתְבוּנָה,
כִּגְבָלִים בִּשְׂדֵה מִלְחָמָה, אֲשֶׁר־יִנָּתֵן כִּסְפּוֹא
לָהֶם רַק לְבַעֲבוּר יִשְׂאוּ אֶת־סִבְלָם, וּמַפּוֹת נֶאֱמָנוֹת
יֻכּוּ אִם יִפְּלוּ תַּחְתָּיו.

סיציניוס

אִם־כָּכָה, כְּכָל־אֲשֶׁר־תֹּאמַר,
נַעֲשָׂה עַד־בּוֹא הַיּוֹם אֲשֶׁר־חָזָק כֹּחוֹ הַגָּדוֹל
יָסִית אוֹתוֹ בָעָם — וְיוֹם זֶה יָבוֹא אֶל־נָכוֹן
אִם נְגָרֶה אוֹתוֹ בוֹ; וְזֶה הֵן קַל לַעֲשׂוֹתוֹ
כְּסַכְסֵךְ כְּלָבִים בַּצֹּאן — אָז תֹּאחֵז לַבַּת אִשּׁוֹ
בַּעֲרֵמַת קַשָּׁם הַיָּבֵשׁ, וְעָשָׁן הַפִּיחַ הַזֶּה
יַלְבִּישֵׁהוּ קַדְרוּת לְעוֹלָם.

ניר כה.

ברוטוס

מַה־יֵּשׁ בְּפִיךָ לְהַגִּיד?

הציר

נִקְרָאתֶם לְהָבִיא שְׁנֵיכֶם אֶל־בֵּית הַקַּפִּיטוֹלִיּוּם:
נָכוֹן הַדָּבָר כִּי־מַרְצִיּוּס הָיֹה יִהְיֶה לְקוֹנְסוּל:

רָאִיתִי הָאִלְּכִים נִדְחָקִים לְבַעֲבוּר רְאוֹת אוֹתוֹ,
וְהָעִוְרִים לְבַעֲבוּר יִשְׁמְעוּ אֶת־קוֹלוֹ לְעֵת יְדַבֵּר;
נָשִׁים כְּבוּדוֹת הִשְׁלִיכוּ כְנֶגְדּוֹ אֶת־נַעֲלֵי יָדָן,
גְּבִירוֹת וַעֲלָמוֹת אֶת־סְדִינֵי חֲגוֹרָן וּמִטְפְּחוֹתֵיהֶן
בְּרֶגַע עָבְרוֹ לִפְנֵיהֶן; אַלּוּפִים הִשְׁתַּחֲווּ אֵלָיו
כְּהִשְׁתַּחֲווֹת לְפֶסֶל יֻפִּיטֶר; הֶהָמוֹן הַקָּם שָׁאוֹן
כִּשְׁאוֹן הַסַּעַר בְּהַשְׁלִיכוֹ מִצְנָפוֹת אֶל־פְּנֵי הַשָּׁמַיִם:
מֵעוֹדִי לֹא רָאִיתִי כָּזֹאת.

ברוטוס

נֵלְכָה לַקַּפִּיטוֹלְיוּם!
תִּהְיֶינָה עֵינֵינוּ פְתוּחוֹת וְאָזְנֵינוּ פְּקוּחוֹת תִּהְיֶינָה
לָעֵת הַזֹּאת, וּלְבָבֵנוּ נָכוֹן לִקְרַאת הַבָּא.

סיציניוס

הִנְנִי וְאֵלֵךְ עִמְּךָ.

הולכים.

סְצֵינָה שֵׁנִית.

היכל הקפיטוליום.

שני פקידים באים ומניחים מרבדים על הקרקע.

פקיד ראשון

הָבָה! מַהֵר! עוֹד מְעַט וְיָבֹאוּ כֻלָּם. מַה־מִּסְפַּר הָעוֹמְדִים עַתָּה עַל־הַכֵּן לְהִבָּחֵר לִכְהֻנַּת הַקּוֹנְסוּל?

פקיד שני

שְׁלֹשָׁה, אוֹמְרִים. וְאוּלָם הַכֹּל מַאֲמִינִים, כִּי קוֹרְיוֹלָנוּס יַעֲלֶה לִכְהֻנָּה.

פקיד ראשון

גִּבּוֹר־חַיִל הוּא! וְאוּלָם גֵּא הוּא מְאֹד וְאֶת־הֲמוֹן־הָעָם לֹא יֶאֱהָב.

פקיד שני

בְּחַיֵּי רֹאשִׁי! רַבִּים הָיוּ אֲנָשִׁים גְּדוֹלִים אֲשֶׁר־דִּבְּרוּ אֶל הָעָם בִּשְׂפַת חֲלָקוֹת, וְאוֹתוֹ לֹא אָהֵבוּ, וְכֵן יֵשׁ אֲשֶׁר־אָהַב הָעָם אוֹתָם, וְלֹא יָדַע מַדּוּעַ. וּבְכֵן: אִם יֶאֱהָבוּ, לֹא יֵדְעוּ עַל־מָה, וְאִם יִשְׂנְאוּ, אֵין לָהֶם סִבָּה נְכוֹנָה גַם־לָזֹאת. וְלָכֵן אֵפוֹא, יַעַן אֲשֶׁר־קוֹרְיוֹלָנוּס לֹא יָשִׂים לֵב אִם יֶאֱהָבוּהוּ וְאִם יִשְׂנָאוּהוּ, יוֹכִיחַ בְּזֹאת כִּי יוֹדֵעַ הוּא הֵיטֵב לְהַעֲרִיךְ אֶת־מַעֲלוֹת רוּחָם; וְאֶת־

זאת יַרְאֶה אוֹתָם הֵיטֵב בִּנְדִיבוּת רוּחוֹ בָּזֶה, אֲשֶׁר לֹא יִתְבּוֹנֵן אֲלֵיהֶם וְלֹא יָשִׂים אֲלֵיהֶם לֵב.

פקיד ראשון

לוּ בֶּאֱמֶת לֹא נָתַן לֵב לְאַהֲבָתָם וְגַם־לְשִׂנְאָתָם, כִּי־עַתָּה עָמַד בַּתָּוֶךְ בְּלִי מַשֹּׂא־פָנִים, מִבְּלִי עֲשׂוֹת לָהֶם חֶסֶד אוֹ אָוֶן. אֲבָל הֵן הוּא מְבַקֵּשׁ אֶת־שִׂנְאָתָם בְּקִנְאָה גְדוֹלָה שִׁבְעָתַיִם מֵאֲשֶׁר יוּכְלוּ לְהָשִׁיב לוֹ, וְלֹא יַנִּיחַ דָּבָר אֲשֶׁר־יוּכַל לְהוֹכִיחַ לָהֶם כִּי אִישׁ־רִיבָם הוּא בֶּאֱמֶת. אָכֵן כִּי־יְבַקֵּשׁ אִישׁ לְהֵרָאוֹת כְּמִתְאַמֵּץ לְהָעִיר עַל־נַפְשׁוֹ אֶת־חֲמַת הָעָם וְאֶת־קִצְפּוֹ, הֲלֹא גַם־זֶה רָע כְּכָל־אֲשֶׁר רָע הַדָּבָר הַשֵּׁנִי אֲשֶׁר־יְתַעֵב—: לְהַחֲנִיף לָעָם בַּחֲלָקוֹת תַּחַת אַהֲבָתוֹ.

פקיד שני

הִנֵּה גְדוֹלוֹת עָשָׂה לְמוֹלַדְתּוֹ וּשְׂכָרוֹ הַרְבֵּה מְאֹד; וְגַם בְּהִתְנַשְּׂאוֹ לֹא הָיוּ מַעֲלוֹת סֻלָּמוֹ מְרֻוָּחוֹת כְּמַעֲלוֹת הַסֻּלָּם אֲשֶׁר־לַאֲנָשִׁים, הַיּוֹדְעִים לִנְטוֹת אַחֲרֵי כָל־רוּחַ וּלְהִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי הָעָם בְּאִמְרֵי־נֹעַם אֲשֶׁר לֹא יַעֲשׂוּ כָל־מַעֲשֶׂה זוּלָתִי יָסִירוּ לְפָנָיו בְּכָל־רֶגַע אֶת־מִצְנְפוֹתֵיהֶם מֵעַל רֹאשָׁם וּבָזֹאת יַשִּׂיגוּ מִמֶּנּוּ כָבוֹד וְשֵׁם טוֹב. וְהוּא הֵן אֶת־פְּעֻלּוֹתָיו נָטַע בְּתוֹךְ עֵינֵי כָל־הָעֵדָה וְאֶת־כָּל־מַעֲשָׂיו בְּתוֹךְ לִבָּם, עַד־כִּי אִם יַחְבִּיאוּ אֶת־לְשׁוֹנָם בְּתוֹךְ חִכָּם וְיַחֲרִישׁוּ וְלֹא יַגִּידוּ, וְנֶחְשְׁבָה לָהֶם זֹאת לְעַוְלָה וּלְשִׁלּוּם רָעָה תַּחַת טוֹבָה. אִם אַחֶרֶת יְדַבֵּר אִישׁ, וְהָיְתָה זֹאת רַק רִשְׁעַת־לֵב, אֲשֶׁר עַל־פָּנֶיהָ תְּכַזֵּב כְּרֶגַע וַאֲשֶׁר־תִּקְצוֹר תּוֹכֵחוֹת וּמוּסָר מִפִּי כָל־שׁוֹמֵעַ.

פקיד ראשון

רַק אַל־נָא נוֹסִיף לְדַבֵּר עוֹד בּוֹ; אִישׁ נַעֲלֶה הוּא מְאֹד. פַּנֵּה דֶרֶךְ, כִּי בָאִים הֵם.

תרועת חצוצרות. באים קומיניוס, מנניוס, קוריולנוס, סינטורים, סיציניוס וברוטוס, והליקטורים הולכים לפניהם. הסינטורים יושבים איש על מקומו והטריבונים גם־הם איש על מקומו על־ידם.

מנניוס

אַחֲרֵי חָרַצְנוּ דָבָר עַל־אוֹדוֹת הַווֹלְסְקִים
וְאֶל טִיטוּס לַרְצִיוּס שָׁלַחְנוּ לִקְרֹא לוֹ לָשׁוּב אֵלֵינוּ,
לֹא נוֹתַר לָנוּ עַתָּה, בְּבוֹאֵנוּ אֶל־פִּנַּת הָראשָׁה
שֶׁל אֲסֵפַת־מִלּוּאִים הַזֹּאת, זוּלָתִי לָתֵת כָּבוֹד
לָזֶה אֲשֶׁר־לוֹ יָאָתָה עֵקֶב כָּל־הַגְּדוֹלוֹת הָרַבּוֹת
אֲשֶׁר־עָשָׂה עַתָּה לְמוֹלַדְתּוֹ. — אֶמְצָא־נָא חֵן בְּעֵינֵיכֶם,
אַתֶּם חֲשׁוּבֵי זִקְנֵי־הָעֵדָה, וְאֶשְׁאַל מִכֶּם כִּי־תְבַקְשׁוּ
אֶת־הָאִישׁ שֶׁעַתָּה הוּא קוֹנְסוּל וּלְפָנִים הָיָה שַׂר־צָבָא
לְעֵת הַמִּלְחָמָה הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר־כָּלְתָה עָלֵינוּ לְטוֹבָה,
וְסִפֵּר מְעַט בְּאָזְנֵינוּ אֶת־הַגְּדוֹלוֹת וְהַנְּצוּרוֹת הָרַבּוֹת
אֲשֶׁר־עָשָׂה קַיוּס מַרְצִיוּס קוֹרְיוֹלָנוּס, הַיּוֹשֵׁב עִמָּנוּ
פֹּה בַּבַּיִת הַזֶּה, לְבַעֲבוּר נוֹדֶה גַם־לִשְׁנֵיהֶם
וּלְבַעֲבוּר נִתֵּן לַגִּבּוֹר אֶת־הַכָּבוֹד הָרָאוּי לוֹ.

סינטור ראשון

דַּבֵּר, קוֹמִינְיוּס הַנֶּחְמָד, אַל־תִּמְנַע מִמֶּנּוּ כָּל־דָּבָר
מֵהֱיוֹתוֹ אָרֹךְ מִסַּפְּרוֹ; תְּנֵנִי, לְהֶפֶךְ, לַחֲשׁוֹב,
כִּי־נִבְצְרָה מֵעִם מֶמְשַׁלְתֵּנוּ לְשַׁלֵּם לָאִישׁ כִּגְמוּלוֹ
כְּכָל־אֲשֶׁר בִּקְשָׁה נַפְשֵׁנוּ.

אל הטרבונים

וְאַתֶּם קְרִיאֵי הָעָם!
אַחֲלַי, תְּנוּ־נָא בְּטוּבְכֶם אֹזֶן קַשֶּׁבֶת לָנוּ,
וְאַחַר, הֱיוּ־נָא בְּחַסְדְּכֶם לָנוּ לְפֶה אֶל־הָעָם
לְקַיֵּם אֵת אֲשֶׁר־חָפָצְנוּ.

סיציניוס

אָכֵן נִקְהַלְנוּ בָּזֶה
לְכַלְכֵּל כָּל־דָּבָר בְּאַחֲוָה; גַּם אֵין לִבֵּנוּ פוֹנֶה
מִכַּבֵּד וְנַשֵּׂא אֶת־זֶה שֶׁבִּשְׁמוֹ הִתְאַסַּפְנוּ פֹה.

ברוטוס

וְאַף־זֹאת כִּי שְׂמֵחִים אֲנַחְנוּ לַעֲשׂוֹת כָּל־אֵלֶּה עַתָּה,
בְּחָשְׁבֵנוּ כִּי־עַתָּה יִפְקוֹד אֶת־הָעָם בְּחֶמְדַּת לֵב
וְיוֹקִיר אוֹתוֹ עַתָּה שִׁבְעָתַיִם מֵאֲשֶׁר עַד־כֹּה.

מנניוס

חִדְלוּ מִזֶּה, רַק חִדְלוּ, אִלּוּ הֶחֱרַשְׁתֶּם כִּי־עַתָּה

הֱטִיבוֹתֶם מֵאֲשֶׁר דִּבַּרְתֶּם. הַגִּידוּ רַק עוֹד: הֲתַחְפְּצוּ
לִשְׁמוֹעַ לְדִבְרֵי קוֹמִינְיוּס?

ברוטוס

בְּכָל־נַפְשֵׁנוּ וּבְכָל־מְאֹדֵנוּ!
וְאוּלָם אִם הַזֹּהַר הִזְהַרְתִּי, וְהָיָה גַם־זֶה נָכוֹן
בַּמָּקוֹם הַזֶּה שֶׁבְּעָתַיִם מִדִּבְרֵי תוֹכַחְתְּךָ אָתָּה.

מנניוס

הֵן יֹאהַב אֶת־עַמְּכֶם הַלָּז; אַךְ אַל־נָא תְּאַנְּסוּהוּ לִהְיוֹת
גַּם־חָבֵר לוֹ לִישׁוֹן עִמּוֹ. — קוֹמִינְיוּס הַנֶּחְמָד, דַּבֵּר!

קוריולנוס קם ללכת.

אַל־נָא, שׁוּב פֹּה וָשֵׁב!

סינטור ראשון

שֵׁב־נָא, קוֹרְיוֹלָנוּס!
לָמָּה תְּכַלֶּם מִשְּׁמוֹעַ כָּל־אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ בִּנְדִיבוּת?

קוריולנוס

סִלְחוּ לִי, זְקֵנַי וַאֲצִילַי! נִבְחַר בְּעֵינַי לְרַפֵּא
אֶת־פְּצָעַי שֵׁנִית מִשְּׁמוֹעַ בְּסַפְּרָם אֵיךְ בָּאוּ לִי אֵלֶּה.

ברוטוס

אֲדוֹנִי, קִוְּתָה נַפְשִׁי, כִּי לֹא דְבָרַי יְגָרְשׁוּךָ מִזֶּה.

קוריולנוס

אַל־נָא, אֲדוֹנַי! אָכֵן זֶה רַבּוֹת פְּעָמִים יָכֹלְתִּי
לַעֲמוֹד לְמוּל מַכּוֹת חֶרֶב, וּמִפְּנֵי מִלִּים בָּרַחְתִּי.
לֹא דִבַּרְתָּ אֵלַי נְעִימוֹת, וְלָכֵן לֹא הִכְאַבְתָּנִי;
וְעַמְּךָ אֲשֶׁר־אָמַרְתָּ הֲלֹא לְפִי־עֶרְכּוֹ אֹהֲבֶנּוּ.

מנניוס

שֵׁב־נָא, רְאֵה בַקָּשָׁתִיךָ.

קוריולנוס

טוֹב בְּעֵינַי כִּי־אֶתֵּן
לְאִישׁ כִּי־יִשְׂרוֹט שָׂרֶטֶת בְּרֹאשִׁי בְּחֹם הַיּוֹם,
בְּהִשָּׁמַע תְּרוּעַת מִלְחָמָה, מִשֶּׁבֶת בְּחִבּוּק יָדַיִם
וּשְׁמוֹעַ בְּהֵעָשׂוֹת נַפְשִׁי הַדַּלָּה לִמְלִיצָה וּמָשָׁל.

הולך.

מנניוס

אֵיךְ אֵפוֹא יַחֲנִיף בַּחֲלָקוֹת לַהֲמוֹנְכֶם הָרַב וְהַשּׁוֹנֶה —
אֲשֶׁר רַק־אֶחָד מֵאֶלֶף יִיטַב — בְּעוֹדְכֶם רוֹאִים
כִּי נִבְחָר בְּעֵינָיו לְהַקְרִיב כָּל־בַּדֵּי בְשָׂרוֹ לִתְהִלָּה
מֵהַקְרִיב אֹזֶן אַחַת לְשָׁמְעָהּ? — קוֹמִינְיוּס, דַּבֵּר!

קומיניוס

חֲסַר־קוֹל אָנֹכִי מְדַבֵּר, וְאַל לְשָׂפָה רָפָה
לְתַנּוֹת פָּעֳלֵי קוֹרְיוֹלָנוּס. רֵאשִׁית צְדָקָה יֵאָמֵר —
הוּא אֹמֶץ־לֵב בָּאָדָם, וְזֶה אֲשֶׁר־לוֹ הוּא, אוֹתוֹ
יְנַשֵּׂא לָרֹב לְמָעְלָה; אִם־כָּכָה הַדָּבָר, אָז הִנֵּה
הָאִישׁ אֲשֶׁר־בּוֹ אֲדַבֵּר אֵין שֵׁנִי עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר שָׁקוֹל יִשָּׁקֵל עִמּוֹ יַחְדָּו בַּמֹּאזְנָיִם.
בֶּן־שֵׁשׁ־עֶשְׂרֵה שָׁנָה הָיָה, בַּעֲלוֹת טַרְקְוִינְיוּס עַל רוֹמָא,
וְהוּא מִחוּץ לַמַּעֲרָכָה כְּבָר נִלְחַם אָז בְּחַרְבּוֹ.
נְשִׂיאֵנוּ אָז, אֲשֶׁר־אַזְכִּיר שְׁמוֹ בְּכָבוֹד גָּדוֹל,
רָאָה אוֹתוֹ בְּהִלָּחֲמוֹ: לְחָיָיו כְּאִשָּׁה בִּקְרָב,
וְזֶה הִנֵּה מֵנִיס מִלְּפָנָיו לוֹחֲמִים שֶׁשְּׂפָתָם שְׂעִירָה;
אִישׁ רוֹמִי אֲשֶׁר־כָּרַע לָאָרֶץ פָּדָה מִקֶּרֶב הַמְּהוּמָה;
הִכָּה לְעֵינֵי הַקּוֹנְסוּל שְׁלֹשָׁה מִמַּחֲנֵה הָאוֹיֵב;
פָּגַע בְּטַרְקְוִינְיוּס בְּנַפְשׁוֹ וַיַּכְרַע אוֹתוֹ עַל־בִּרְכּוֹ.
בַּיּוֹם הַלָּזֶה לִגְבוּרוֹתָיו, כַּאֲשֶׁר עוֹד יָכֹל לְהֵרָאוֹת
כְּאִשָּׁה עַל־פְּנֵי הַתֵּיאַטְרָא, הֶרְאָה כִּי־אִישׁ הוּא בַּקְּרָב,
וְחֵלֶף כָּל־מַעֲשָׂיו עִטְּרוּהוּ בַּעֲטֶרֶת עֲלֵי עֵץ־אַלּוֹן.
וּבַחֲלוֹף נְעוּרוֹתָיו כָּכָה וַיִּבְשַׁל וַיְהִי לְאִישׁ,
אָז גָּאָה כְּלוֹ כַּיָּם; בְּסַעֲרַת שְׁבַע־עֶשְׂרֵה מִלְחָמוֹת
עָמַד מֵאָז וַיָּסַר הָעֲטָרָה מִכָּל־חֶרֶב וָחָרֶב.
וְזֹאת אֲשֶׁר־עָשָׂה עַתָּה, מוּל שַׁעֲרֵי קוֹרְיוֹלִי וּבְתוֹכָהּ,

הִנְנִי מַגִּיד לָכֶם כִּי מִלִּים אֵין־דֵּי בִּלְשׁוֹנִי:
אֶת־הַנְּסִים עָצַר תַּחְתֵּיהֶם, וּבִהְיוֹתוֹ לְמוֹפֵת לַכּוֹשְׁלִים:
עָשָׂה לָהֶם אֶת־הַחֲרָדָה לִהְיוֹת לָהֶם לְמִשְׂחָק;
כְּשִׁבֳּלֵי הַקָּנֶה בַּמַּיִם לִפְנֵי אֳנִיָּה חוֹתֶרֶת,
כֵּן שָׁמַט לְפָנָיו כָּל־אִישׁ וַיִּכָּלוּ מִפְּנֵי מַכָּתוֹ;
חַרְבּוֹ, חוֹתֶמֶת הַמָּוֶת, בְּכֹל אֲשֶׁר־נָגְעָה חִבֵּלָה;
מֵרֹאשׁוֹ וְעַד לְכַף־רַגְלוֹ הָיָה לְיִצּוּר מָלֵא דָמִים,
וּלְכֹל אֲשֶׁר־יִפְנֶה וְהִנֵּה אֶנְקַת חֲלָלִים וּמֵתִים;
בִּלְבַדּוֹ בָּא לְתוֹךְ שַׁעֲרֵי עִיר זֹה הֲרַת־הַמָּוֶת,
וַיִּתֵּו אֶת־גּוֹרָלָהּ בְּתָו אֲשֶׁר אֵין מִפְלָט מִמֶּנּוּ;
בְּאֵין עוֹזֵר שָׁב וַיֵּצֵא, וּפִתְאֹם חִדֵּשׁ אֶת־כֹּחוֹ
וַיַּכְרַע קוֹרְיוֹלִי תַּחְתֶּיהָ בְּעוֹד הִיא נָעָה וְנָדָה;
הַכֹּל מִיָּדוֹ בָּא לָנוּ; מְעַט מְעַט כַּחֲדוֹר שְׁאוֹן מִלְחָמָה
שֵׁנִי אֶל לִבּוֹ הָעֵר, חִישׁ כָּפַל אֶת־רוּחוֹ מִשְׁנֶה,
שָׁב בְּשָׂרוֹ הֶעָיֵף לִחְיוֹת, וְכָכָה רַד לַמִּלְחָמָה,
מִפִּיו כְּמוֹ־עָשָׁן יֵצֵא בְּחָפְזוֹ עַל גּוּפוֹת אֲנָשִׁים
כְּרָץ אַחֲרֵי צַיִד לֹא־יֶחְדָּל; וְעַד כִּי־יָכֹלְנוּ לְהַגִּיד
כִּי לָכַדְנוּ עִיר וּמַעֲרָכָה, לֹא עָמַד תַּחְתָּיו רֶגַע
עַד יִשְׁאַף פִּיו מְעַט רוּחַ אֲשֶׁר־יַעֲרוֹג אֵלָיו.

מנניוס

אִישׁ יָקָר!

סינטור ראשון

מֵאֵין עוֹד כָּמוֹהוּ הוּא רָאוּי לְכָל־כָּבוֹד אֲשֶׁר נִתַּן לוֹ.

קומיניוס

מִשְּׁלָלֵנוּ מָשַׁךְ אֶת־יָדוֹ, וְעַל סְגֻלּוֹת יְקָרוֹת וַחֲפָצִים
הַבִּיט כְּאִלּוּ הָיָה רַק דֹּמֶן עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה;
וַיִּשְׁאַל לוֹ מְעַט מֵאֲשֶׁר יִתֵּן רֹעַ־הָעַיִן מֵאֵלָיו;
גְּמוּל לְמַעֲשָׂיו יַחֲשׁוֹב אֶת־מַעֲשָׂיו; וְהוּא שָׂמֵחַ
לְהַקְרִיב נַפְשׁוֹ.

מנניוס

מַה־גָּדוֹל לִבּוֹ הַנָּדִיב. קְרָאוּהוּ!

סינטור ראשון

קִרְאוּ לְקוֹרְיוֹלָנוּס!

פקיד ראשון

הִנֵּה הוּא בָא.

קוריולנוס שב לבוא.

מנניוס

הַסֵּינַט הוֹאִיל לַעֲשׂוֹת לְקוֹנְסוּל אוֹתְךָ הַיּוֹם.

קוריולנוס

נָכוֹן אָנֹכִי לְהַקְדִּישׁ אֶת־חַיַּי וְאֶת־פָּעֳלִי לוֹ תָּמִיד.

מנניוס

וְעַתָּה לֹא חָסֵר עוֹד דָּבָר זוּלָתִי כִּי־תְדַבֵּר
אֶת־דְּבָרְךָ בְּאָזְנֵי הָעָם.

קוריולנוס

אֲחַלַּי, עֲשׂוּ־נָא שְׁאֵלָתִי
וּתְנוּנִי לִפְסוֹחַ כַּיּוֹם עַל מִנְהָג זֶה; לֹא אוּכַל
לִלְבּוֹשׁ הַבֶּגֶד, לַעֲמוֹד עָרֹם, וּלְבַקֵּשׁ חֶסֶד
מִלִּפְנֵי הָעָם כִּי־יֵאוֹת בִּגְלַל הַפְּצָעִים בִּבְשָׂרִי
לְחַוּוֹת אִישׁ אִישׁ אֶת־דֵּעוֹ וּבְבָחֳרָם יִתְמְכוּ בִי;
הֵיטִיבוּ־נָא אֵפוֹא וּתְנוּנִי לַעֲבוֹר עַל הַחֻקָּה הַלֵּזוּ.

סיציניוס

אֲדוֹנִי! נִבְצְרָה מֵעִם הָעָם לְבִלְתִּי דְרשׁ אֵת אֲשֶׁר־לוֹ;
גַּם־אִישׁ מֵהֶם לֹא יִתֵּן לַעֲבוֹר עַל אוֹת אוֹ נְקֻדָּה
מִמְּלֹא כָל־סֵדֶר הַמַּעֲשֶׂה.

מנניוס

אַל־נָא הִתְגָּרוּת בָּעָם:—
הוֹאִילָה־נָא אֵפוֹא לְהִכָּנַע מִלִּפְנֵי הַמִּנְהָג, וְקַח,

כְּמַעֲשֶׂה הַהוֹלְכִים לְפָנֶיךָ, אֶת־הַגְּדֻלָּה הַנְּתוּנָה לְךָ
לְכָל־צוּרוֹתֶיהָ.

קוריולנוס

רַק פְּקֻדָּה הִיא, אֲשֶׁר־פָּנַי יַאְדִּימוּ
מִדֵּי אֲשֶׁר־אֶעֱשֶׂה אוֹתָהּ, וְגַם־עָשׂה תֵעָשֶׂה צְדָקָה
אִם תֻּקַּח מִיַּד הָעָם.

ברוטוס אל סיליניוס

הֲשַׂמְתָּ אֶת־לִבְּךָ לִדְבָרָיו?

קוריולנוס

לְהִתְהַלֵּל לִפְנֵי הָעָם: אֶת־זֹאת עָשִׂיתִי וְאֶת־זֹאת;
וּלְהַרְאוֹת פְּצָעִים לֹא־יִדְווּ, אֲשֶׁר שׁוּמָה עָלַי לְהַסְתִּירָם,
כְּאִלּוּ הוּשְׂמוּ בִבְשָׂרִי אַךְ־רַק לְבַעֲבוּר תִּתָּם
אֶת־שְׂכָרִי בְּרוּחַ פִּיהֶם!—

מנניוס

רַק אַל־נָא תַקְשֶׁה אֶת־לִבֶּךָ.
וְאַתֶּם, קְרִיאֵי־הָעֵדָה, טוֹב תַּעֲשׂוּ אִם גָּלוּי תּוֹדִיעוּ
אֵת אֲשֶׁר־חֲרָצְנוּ: — כֻּלָּנוּ מְבָרְכִים
אֶת־קוֹנְסוּלֵנוּ הַיָּקָר בְּכָל־שִׂמְחָה וְכָבוֹד.

הסינטורים

כָּל־שִׂמְחָה וְכָבוֹד לְקוֹרְיוֹלָנוּס!

קול תלולרה. כלם הולכים, חוץ מברוטוס וסיליניוס.

ברוטוס

הֲרָאִיתָ אֵיךְ הוּא חוֹשֵׁב לַהֲלוֹךְ נֶגֶד הָעָם?

סיציניוס

מִי־יִתֵּן וְרָאוּ גַּם־הֵמָּה אֶת־חֶפְצוֹ! הֵן יִשְׁאַל מֵעִמָּם,
כְּאִלּוּ יִלְעַג לָהֶם, כִּי נָתֹן יִתְּנוּ לוֹ
אֵת אֲשֶׁר־יַאַנְסוּ אוֹתוֹ לְתִתּוֹ.

ברוטוס

בֹּא וּנְסַפֵּר
בְּאָזְנָיו אֶת־כָּל־הַנַּעֲשֶׂה. יָדַעְתִּי, כִּי הֵם מְחַכִּים
אֵלֵינוּ בְשׁוּק הָעִיר.

הולכים.

סְצֵינָה שְׁלִישִׁית.

שָׁם. ברחוב העיר.

אזרחים סוגים באים.

אזרח ראשון

אַחַת נֵדַע: אִם יִשְׁאַל מֵעִמָּנוּ לְקַיֵּם בְּמוֹ־פִינוּ אֶת־דְּבַר הִבָּחֲרוֹ, אָז הֵן יִבָּצֵר מִמֶּנּוּ לְהָשִׁיב אֶת־פָּנָיו.

אזרח שני

גַּם אֶת־זֹאת נוּכַל, אֲדוֹנִי, אִם רַק נַחְפּוֹץ.

אזרח שלישי

אָמְנָם יֵשׁ בָּנוּ כֹּחַ לַעֲשׂוֹת כָּזֹאת, אֲבָל אֵין בָּנוּ כֹּחַ לְהוֹצִיא כֹּחַ זֶה לַפְּעֻלָּה: כִּי כַּאֲשֶׁר יַרְאֶה אוֹתָנוּ אֶת־פְּצָעָיו וִיסַפֵּר לָנוּ אֶת־מַעֲשָׂיו, אָז עָלֵינוּ לָשִׂים אֶת־פִּינוּ בְּתוֹךְ הַפְּצָעִים הָאֵלֶּה וּלְדַבֵּר לְפִי־רוּחוֹ; וְכֵן אִם יְסַפֵּר לָנוּ אֶת־מַעֲשָׂיו הַנִּפְלָאִים, אָז עָלֵינוּ לְסַפֵּר לוֹ גַּם־אֲנַחְנוּ עַד־כַּמָּה נִפְלָאִים הֵם בְּעֵינֵינוּ. שַׁלֵּם רָעָה תַּחַת טוֹבָה זֶה הוּא דָבָר רָע עַד־מְאֹד. וְאִלּוּ יְשַׁלֵּם הֶהָמוֹן רָעָה תַּחַת טוֹבָה, כִּי־אָז יֵאָמֵר: נַעֲשָׂה הֶהָמוֹן נוֹרָא, וְיַעַן אֲשֶׁר אֲבָרִים אֲנַחְנוּ מִמֶּנּוּ, הֲלֹא נֵהָפֵךְ בְּזֹאת לִהְיוֹת לַאֲבָרִים נוֹרָאִים.

אזרח ראשון

וְגַם־אָמְנָם רַק אַחַת מְעַט אֲשֶׁר־כָּכָה נֶחְשַׁב בְּעֵינֵי כֹל; הֵן גַּם־אָז, כַּאֲשֶׁר הִתְקוֹמַמְנוּ בִגְלַל הַדָּגָן, לֹא שָׂם גַּם־הוּא מַחְסוֹם לְפִיו וַיִּקְרָא לָנוּ „הָמוֹן רַב־הַגֻּלְגָּלוֹת".

אזרח שלישי

כֵּן קָרְאוּ לָנוּ גַם־רַבִּים וַאֲחֵרִים; וְלֹא יַעַן כִּי רַבּוֹת מִגֻּלְגָּלוֹתֵינוּ כֵּהוֹת וְרַבּוֹת שְׁחוֹרוֹת וְרַבּוֹת אֲדֻמּוֹת וְרַבּוֹת קֵרְחוֹת, וְרַק יַעַן כִּי חָכְמָתֵנוּ אֲשֶׁר־בְּגֻלְגְּלוֹתֵינוּ שׁוֹנָה כָכָה לִצְבָעֶיהָ. וּבֶאֱמֶת אֶחֱשׁוֹב, כִּי לוּ יָצְאָה חָכְמָתֵנוּ מִתּוֹךְ קָדְקֹד אֶחָד, אָז עָפָה לָבוֹא לְמִזְרָח וּלְמַעֲרָב, לְצָפוֹן וּלְדָרוֹם, וְגַם אִם־נֵאוֹת כֻּלָּנוּ לְדֶרֶךְ אַחַת יְשָׁרָה, הֲלֹא בֶן־רֶגַע תִּהְיֶה עַל־פְּנֵי כָל־נְקֻדָּה וּנְקֻדָּה שֶׁל דֶּרֶךְ הָרוּחוֹת.

אזרח שני

הֲכָכָה אַתָּה חוֹשֵׁב? וּלְאָן, תְּדַמֶּה, הָיְתָה פוֹנָה חָכְמָתִי לָעוּף?

אזרח שלישי

אִי לָךְ! חָכְמָתְךָ לֹא תוּכַל לָצֵאת חִישׁ הַחוּצָה כְּחָכְמַת אֲחֵרִים, כִּי תְקוּעָה הִיא בְחָזְקָה בַּסַּד אֲשֶׁר־בְּרֹאשֶׁךָ; אֲבָל לוּ חָפְשִׁית הָיְתָה לְרוּחָהּ, כִּי־עַתָּה עָפָה אֶל־נָכוֹן לְעֻמַּת הַדָּרוֹם.

אזרח שני

לָמָּה־זֶּה בַּדֶּרֶךְ הַזֹּאת?

אזרח שלישי

לְבַעֲבוּר תֹּאבַד בְּתוֹךְ עֲרָפֶל; וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר שְׁלֹשֶׁת חֲלָקִים מִמֶּנָּה יִתְמוֹגְגוּ בְּתוֹךְ הָאֵד הַנִּבְאָשׁ, אָז יָשׁוּב הַחֵלֶק הָרְבִיעִי אֵלֶיךָ מֵרֹב תֻּמָּתוֹ לְבַעֲבוּר עֲזוֹר לְךָ לָקַחַת לְךָ אִשָּׁה.

אזרח שני

אֵין רֶגַע אֶחָד לְךָ בְּלִי־לָצוֹן. אֵין דָּבָר, אֵין דָּבָר!

אזרח שלישי

הֲנֶחֱרָצָה הִיא מֵעִמָּכֶם לְהַשְׁמִיעַ אֶת־דֵּעוֹתֵיכֶם לְטוֹבָתוֹ? אֲבָל אַחַת הִיא, כִּי־הִנֵּה רֹב הָעָם יִתְמוֹךְ בּוֹ. לוֹ רַק חָפֵץ לִנְטוֹת מְעַט אַחֲרֵי הָעָם, כִּי־עַתָּה, אָמַרְתִּי, לֹא הָיָה מֵעוֹלָם טוֹב מִמֶּנּוּ. — רְאוּ, הִנֵּה הוּא בָּא שָׁם, וְהוּא לָבוּשׁ אֶת־שִׂמְלַת הָעֲנָוָה. שִׂימוּ־נָא לֵב אֶל־אָרְחוֹתָיו. לֹא טוֹב כִּי־נַעֲמֹד פֹּה כֻּלָּנוּ יַחְדָּו, כִּי עָלֵינוּ לָגֶשֶׁת אֵלָיו, בַּאֲשֶׁר הוּא עוֹמֵד, אִישׁ אִישׁ לְבַדּוֹ אוֹ שְׁנַיִם שְׁנַיִם אוֹ שְׁלֹשָׁה שְׁלֹשָׁה. יִפְנֶה־נָא אֶל־כָּל־אִישׁ וְאִישׁ מִתּוֹכֵנוּ בִּשְׁאֵלָתוֹ, וְאָז יְכֻבַּד כָּל־אִישׁ וְאִישׁ מִמֶּנּוּ לָתֵת לוֹ אֶת־מְנַת דַּעְתּוֹ בְּמוֹ־פִיו. לָכֵן לְכוּ־נָא אַחֲרַי, וַאֲנִי אוֹרְכֶם אֶת־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר־תֵּלְכוּ אֵלָיו.

כֻּלָּם

כֵּן נַעֲשֶׂה, כֵּן נַעֲשֶׂה.

הולכים.

קוריולנוס ומנניוס באים.

מנניוס

אֲדוֹנִי, לֹא צָדַקְתָּ: הֲלֹא יָדַעְתָּ, כִּי כֵן עָשׂוּ
כָּל־נִכְבַּדֵּי עַמֵּנוּ גַּם־הֵם?

קוריולנוס

וּמֶה עָלַי לְהַגִּיד?
„אֲבַקֶּשְׁךָ, אֲדוֹנִי", – לַעֲזָאזֵל! לֹא אוּכַל לְהַטּוֹת לְשׁוֹנִי
לַמְּסִלָּה הַזֹּאת – „אֲדוֹנִי, הַבִּיטָה וּרְאֵה־נָא אֶת־פְּצָעַי; –
בַּעֲבוֹדָתִי לְאַרְצִי נִפְצַעְתִּי, בְּעֵת אֲשֶׁר רַבִּים מֵאֲחֵיכֶם
זָעֲקוּ בְקוֹלוֹת גְּדוֹלִים וַיָּנוּסוּ מִפְּנֵי הַשָּׁאוֹן
אֲשֶׁר־לְתֻפֵּינוּ אֲנָחְנוּ".

מנניוס

אוֹי, אֱלֹהֵי אֱלֹהִים!
חָלִילָה מִדַּבֵּר כָּכָה. עָלֶיךָ לְבַקֵּשׁ מִלִּפְנֵיהֶם
כִּי־יָשִׂימוּ דַעְתָּם אֵלֶיךָ.

קוריולנוס

כִּי־יָשִׂימוּ דַעְתָּם אֵלָי!
תְּלוּ אוֹתָם עַל הָעֵץ! מִי־יִתֵּן וְשָׁכְחוּ אוֹתִי בִמְהֵרָה
כְּשָׁכְחָם אֶת־אָרְחוֹת הַצֶּדֶק אֲשֶׁר־הוֹרוּם כֹּהֲנֵינוּ לָרִיק.

מנניוס

אַל תַּשְׁחֵת אֶת־הַכֹּל: אֶעֶזְבְךָ, וְאַתָּה פֹה, רְאֵה בִקַּשְׁתִּיךָ,

דַּבֵּר אֲלֵיהֶם — בְּקַשְׁתִּיךָ — דַּבֵּר בְּשֵׂכֶל וָטַעַם.

קוריולנוס

צַוֵּם כִּי יִרְחֲצוּ פְּנֵיהֶם בְּמַיִם, וְשִׁנֵּיהֶם בְּפִיהֶם
יְנַקּוּ עַד־אֲשֶׁר תִּטְהַרְנָה.

מנניוס הולך.

רְאֵה, הִנֵּה שְׁנַיִם פֹּה בָּאִים.

בני אזרחים באים ובאים.

הַיְדַעְתֶּם, אֲדוֹנַי, אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר־בִּגְלָלוֹ אָנֹכִי עוֹמֵד פֹּה?

אזרח ראשון

יָדַעְנוּ, אֲדוֹנִי; וְאוּלָם סַפֶּר־נָא לָנוּ בְּפִיךָ, מָה הֱבִיאֲךָ עַד־כֹּה?

קוריולנוס

כֹּחִי וְעֹצֶם יָדִי.

אזרח ראשון

כֹּחֲךָ וְעֹצֶם יָדֶךָ?

קוריולנוס

וְאוּלָם לֹא חֶפְצִי וּרְצוֹנִי.

אזרח ראשון

מַה־זֶּה! לֹא חֶפְצְךָ וּרְצוֹנְךָ?

קוריולנוס

לֹא, אָדוֹן; מֵעוֹדִי לֹא הָיָה עִם חֶפְצִי וּרְצוֹנִי לַחֲזוֹר עַל פִּתְחֵי הָעֲנִיִּים וּלְהוֹגִיעַ אוֹתָם בְּבַקָּשִׁי מֵאִתָּם נְדָבוֹת.

אזרח ראשון

עָלֶיךָ לָשִׂים אֶל־לֵב, כִּי בְתִתֵּנוּ לְךָ דְּבַר־מָה, אָז אֵין אֲנַחְנוּ נוֹתְנִים אֶת־זֶה בִּלְתִּי אִם־בְּתִקְוָתֵנוּ לִמְצֹא גַם־אֲנַחְנוּ דְּבַר־מָה עַל־יָדֶיךָ לְטוֹב לָנוּ.

קוריולנוס

יְהִי כִדְבָרֶיךָ. אַחֲלַי, הַגִּידוּ־נָא אֵפוֹא, מָה הַמְּחִיר אֲשֶׁר אַתֶּם שׁוֹאֲלִים מֵעִמִּי חֵלֶף כְּהֻנָּתִי בְּבֵית הַקּוֹנְסוּלִים?

אזרח ראשון

הִנֵּה זֶה מְחִירָהּ: כִּי בַקֵּשׁ תְּבַקֵּשׁ אוֹתָנוּ עַל־זֹאת בְּאַהֲבָה וּבִנְעִימוּת.

קוריולנוס

בְּאַהֲבָה וּבִנְעִימוּת! אֲדוֹנַי, הִנְנִי מְבַקֶּשְׁכֶם, תְּנוּ־נָא אֶת־הַכְּהֻנָּה: הִנֵּה פְּצָעִים לִי אֲשֶׁר־אוּכַל לְהַרְאוֹתָם אֶתְכֶם, וְאוּלָם אוֹתָם אַרְאֲכֶם רַק בִּהְיוֹתֵנוּ לְבַדֵּנוּ. תְּנוּ־נָא לִי אֶת־מְנָת דַּעְתְּכֶם, אֲדוֹנַי; מָה אַתֶּם אוֹמְרִים אֵפוֹא?

אזרח שני

הֵא לְךָ אֶת־מְנָת דַּעְתֵּנוּ, אֲדוֹנֵנוּ הַיָּקָר.

קוריולנוס

הָעִנְיָן נַעֲשָׂה, אֲדוֹנַי. — וּבְכֵן הִנֵּה שְׁתֵּי מְנוֹת דֵעוֹת נִכְבָּדוֹת כְּבָר קִבַּצְתִּי עַל־יָד. — יֶשׁ־לִי נִדְבַתְכֶם. שָׁלוֹם לָכֶם!

אזרח ראשון

אָכֵן זָר מְעַט כָּל־הַדָּבָר הַזֶּה.

אזרח שני

אִלּוּ הָיְתָה שׁוּמָה עָלַי לָתֵת שֵׁנִית, — — וְאוּלָם יְהִי כֵן.

בני האזרחים הולכים.

שני אזרחים אחרים באים.

קוריולנוס

רְאוּ אֲבַקֶּשְׁכֶם; אוּלַי יִהְיֶה הַדָּבָר לְפִי־רוּחֲכֶם לָתֶת־לִי אֶת־מְנַת דֵּעוֹתֵיכֶם לְבַעֲבוּר אֶהְיֶה לְקוֹנְסוּל. הִנֵּה אָנֹכִי לָבוּשׁ פֹּה אֶת־הַבֶּגֶד לְפִי־הַמִּנְהָג.

אזרח שלישי

הִנֵּה עָבַדְתָּ אֶת־אַרְצְךָ בִּנְדִיבוּת לֵב, וְגַם הִנֵּה לֹא עָבַדְתָּ בִּנְדִיבוּת לֵב.

קוריולנוס

מַה חִידָתְךָ זֹאת?

אזרח שלישי

מַטֵּה־זַעַם הָיִיתָ לְאוֹיְבֶיהָ, וְאוּלָם שֵׁבֶט הָיִיתָ גַּם לְאוֹהֲבֶיהָ. הִנֵּה לֹא אָהַבְתָּ בֶּאֱמֶת אֶת־הָעָם הַשָּׁפָל.

קוריולנוס

הֶאֱמַנְתִּי, כִּי־תַחֲשֹׁב לִּי זֹאת לִצְדָקָה עַל־אֲשֶׁר לֹא הָיְתָה אַהֲבָתִי אַהֲבָה שְׁפָלָה. הִנְנִי, אֲדוֹנִי, וְאַחֲנִיף בַּחֲלָקוֹת אֶת־אָחִי הַקָּרוֹב, אֶת־הָעָם, לְמַעַן אֶקְצוֹר לִי כָבוֹד גָּדוֹל מִזֶּה; הֲלֹא זֶה אֹרַח הַחַיִּים אֲשֶׁר־יָקַר בְּעֵינֵיהֶם כָּכָה. וְיַעַן כִּי מִדֵּי בָחְרָם תֵּיקַר בְּעֵינֵי חָכְמָתָם מִצְנַפְתִּי אֲשֶׁר עַל־רֹאשִׁי מִלִּבִּי אֲשֶׁר־בְּקִרְבִּי, לָכֵן הִנְנִי לְלַמֵּד אֶת־נַפְשִׁי עַד אֲשֶׁר־אוּכַל לְהִשְׁתַּחֲווֹת אֲלֵיהֶם בַּעֲנָוָה בְּכָל־רֶגַע וְלִגְנוֹב אֶת־לִבָּם בַּחֲנֻפָּה; הֲלֹא זֹאת הִיא, אֲדוֹנִי, לֵאמֹר: חָפֵץ אֲנִי לִלְמֹד גַּם־אֲנִי לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂי הַלְּהָטִים אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה אוֹתָם כָּל־אִישׁ נוֹדָע בְּקֶרֶב הֶהָמוֹן, וְאַחַר־כֵּן אֶתֵּן בְּיָד רְחָבָה לְכָל־שׁוֹאֵל אֲשֶׁר־יִשְׁאַל כָּאֵלֶּה אֶת־מִשְׁאֲלוֹת לִבּוֹ. וְלָכֵן רְאוּ בְקַשְׁתִּיכֶם: חָפֵץ אָנֹכִי לִהְיוֹת לְקוֹנְסוּל.

אזרח רביעי

מְקַוִּים אֲנַחְנוּ, כִּי רֵעַ תִּהְיֶה לָנוּ, וְלָכֵן אֲנַחְנוּ נוֹתְנִים לְךָ בְּלֵב שָׁלֵם אֶת־מְנָת דֵּעוֹתֵינוּ.

אזרח שלישי

וְגַם הִנֵּה הוּשְׂמוּ בִבְשָׂרְךָ פְּצָעִים שׁוֹנִים וְנֶאֱמָנִים בִּגְלַל אֶרֶץ מוֹלַדְתֶּךָ.

קוריולנוס

לֹא אֶחְפּוֹץ לְהוֹסִיף עַל־כָּל־דַּעְתְּכֶם גַּם אֶת־חוֹתָמִי בְּזֹאת אֲשֶׁר־אַרְאֲכֶם אוֹתָם. גָּדוֹל בְּעֵינַי עֶרֶךְ דֵּעוֹתֵיכֶם, וְאֵין אֶת־לִבִּי לְהוֹסִיף לִהְיוֹת עֲלֵיכֶם לְמַשָּׂא.

שני האזרחים

יִתְּנוּ אֱלֹהִים שִׂמְחָה בִלְבָבְךָ, אֲדוֹנִי, הִנֵּה כֵן בֵּרַכְנוּךָ בְּכָל־לְבָבֵנוּ!

הולכים.

קוריולנוס

הוֹי, דֵּעוֹת מְתוּקוֹת מְאֹד!
טוֹב כִּי נָמוּת בְּרָעָב, טוֹב כִּי נִתַּם לִגְוֹעַ
מִבַּקֵּשׁ שְׂכָרֵנוּ כִנְדָבָה, בַּקֵּשׁ וְעַל בֶּרֶךְ כָּרֹעַ.
לָמָּה־זֶה אֶעֱמוֹד בְּכֹה וְעַל בְּשָׂרִי בֶגֶד פִּשְׁתִּים,
לְבַעֲבוּר הִתְחַנֵּן אֶל־כְּרֵתִי וְאֶל־פְּלֵתִי וְאֶל־יֶתֶר הַפְּלִשְׁתִּים,
לָבוֹא וְלָתֵת לִי עֵדוּת? — אָכֵן מִנְהָג הוּא בִּמְקוֹמֵנוּ! —
אַךְ אִם אֲשֶׁר הוּא מִנְהָג בָּעָם לַעֲשׂוֹתוֹ שׂוּמָה עָלֵינוּ,
אָז אַבְקַת הַדּוֹרוֹת תִּרְבַּץ לְפָנֵינוּ חֳמָרִים חֳמָרִים
וּשְׁגִיאוֹת תִּהְיֶינָה לַעֲרֵמוֹת וַעֲרֵמוֹת תִּהְיֶינָה לְהָרִים
וּבְגָבְהָם יְכַסּוּ כָל־אֱמֶת. תַּחַת כִּי־אֶהְיֶה לְבַעַר,
טוֹב לִי כִּי־אֶעֱזוֹב הַכְּהֻנָּה וְהַכָּבוֹד וְהָעֹז לְנַעַר
אֲשֶׁר־יֹאבֶה לַעֲשׂוֹת כָּל־אֵלֶּה. — אַךְ מַחֲצִית הֲלֹא כְבָר עָשִׂיתִי

נָשָׂאתִי הַחֵלֶק הָאֶחָד, וְעוֹד שֵׁנִי אֲנַס וְרָאִיתִי.—

שלשה אזרחים אחרים שבים ובאים.

מְנוֹת דֵעוֹתֵיכֶם! כִּי הִנֵּה בִגְלַל דֵעוֹתֵיכֶם נִלְחַמְתִּי,
לֹא יָשַׁנְתִּי בִגְלַל דֵעוֹתֵיכֶם, בִּגְלַל דֵעוֹתֵיכֶם נָשָׂאתִי
עֶשְׂרִים וְאַרְבַּע חַבּוּרוֹת, מִלְחָמוֹת עֶשֶׂר וּשְׁמוֹנֶה
רָאִיתִי וְכֵן גַּם־שָׁמָעְתִּי; עָשִׂיתִי בִגְלַל דֵעוֹתֵיכֶם
מַעֲשִׂים מְעַט אוֹ גַם־הַרְבֵּה: תְּנוּ לִי אֶת־מְנוֹת דֵעוֹתֵיכֶם:
אוֹדֶה וְלֹא אֵבוֹשׁ הַפַּעַם: חָפַצְתִּי לִהְיוֹת לְקוֹנְסוּל.

אזרח חמישי

הִנֵּה מַעֲשִׂים גְּדוֹלִים עָשָׂה, וְלֹא יִתָּכֵן כִּי אִישׁ אֲשֶׁר־נַפְשׁוֹ יָשְׁרָה בּוֹ
לֹא יִתֵּן לוֹ אֶת־מְנָת דַּעְתּוֹ.

אזרח שִׁשִּׁי

וְלָכֵן תְּנוּ־נָא לוֹ וְהָיָה לְקוֹנְסוּל. יִתְּנוּ לוֹ אֱלֹהִים שִׂמְחָה וְהָפְכוּ אֶת־
לִבּוֹ לִהְיוֹת לְרֵעַ לָעָם!

שלשת האזרחים כֻּלם

אָמֵן וְאָמֵן! אֱלֹהִים יָגֵן עָלֶיךָ, הַקּוֹנְסוּל הַנַּעֲלֶה!

הולכים.

קוריולנוס

מְנוֹת דֵעוֹת נִכְבָּדוֹת!

מנניוס שב ובא ועמו ברוטוס וסיליניוס.

מנניוס

עָשִׂיתָ אֵת אֲשֶׁר־הֻטַּל עָלֶיךָ; וְעַתָּה יָבֹאוּ
קְרִיאֵי הָעָם וְהִלְבִּישׁוּךָ תִּפְאֶרֶת כִּרְצוֹן הָעָם:
לֹא חָסֵר עוֹד דָּבָר זוּלָתִי כִּי־תַעֲדֶה אֶת־בֶּגֶד הַכְּהֻנָּה
וְתָבֹא לְבֵית הַסֵּינַטּוֹרִים.

קוֹריולנוס

הֲכִלִּיתָה הַמְּלָאכָה פֹּה?

סיציניוס

עָשִׂיתָ אֶת־דְּבַר הַמִּנְהָג לִשְׁאֹל אֶת־פִּי הָעָם,
הָעָם הִנֵּה נֵאוֹת לְךָ, וְעַתָּה נִקְרָא נִקְרֵאתָ
לַעֲלוֹת לְמוֹשַׁב הָעֵדָה וְסָמְכוּ עָלֶיךָ אֶת־יָדָם.

קוֹריולנוס

לְאָן? לְבֵית הַסֵּינַטּוֹרִים?

סיציניוס

כֵּן־הוּא, קוֹרְיוֹלָנוּס.

קוֹריולנוס

הַאוּכַל לְהַחֲלִיף לְבוּשִׁי?

סיציניוס

יָכֹל תּוּכַל, אֲדוֹנִי.

קוריולנוס

אֶת־זֹאת אֶעֱשֶׂה כְרֶגַע. וְאִם־רַק אַכִּיר כִּמְעַט אֶת־נַפְשִׁי,
אֶעֱלֶה אֶל בֵּית הַסֵּינַטוֹרִים.

מנניוס

תְּנֵנִי וְאֵלֵךְ עִמָּךְ.—
הֲתֵלְכוּ גַם־אַתֶּם עִמָּנוּ?

ברוטוס

אֶל־הָעָם פֹּה מְחַכִּים אֲנָחְנוּ.

סיציניוס

שָׁלוֹם לָכֶם!

קוריולנוס ומנניוס הולכים.

עַתָּה הִנֵּה הוּא בָא לִמְחוֹז חֶפְצוֹ.
עֵינָיו, אִם לֹא שָׁגִיתִי, הֵעִידוּ בוֹ נָכוֹן עַד־כַּמָּה
יְקָרָה מִשְׁמַרְתּוֹ לְלִבּוֹ.

ברוטוס

בְּלֵב אֲשֶׁר־מָלֵא גַאוּת
הִתְהַלֵּךְ בִּלְבוּשׁ הָעֲנָוָה.—הֲתִפְטֹר הָעָם מִפָּנֶיךָ?

האזרחים שבים ובאים.

סיציניוס

וּבְכֵן, אַלּוּפַי! הַבְחַרְתֶּם אֵפוֹא בָאִישׁ הַלָּזֶה?

אזרח ראשון

נָתַנּוּ לוֹ, אֲדוֹנִי, אֶת־מְנוֹת דֵּעוֹתֵינוּ כֻּלָּנוּ.

ברוטוס

וַאֲנַחְנוּ לֵאלֹהִים נִתְפַּלֵּל, כִּי יִשְׁוֶה הָאִישׁ בְּאַהֲבַתְכֶם.

אזרח שני

אָמֵן, אֲדוֹנִי: — אִם אֶשְׁפּוֹט עַל־פִּי בִינָתִי הַדַּלָּה,
שֶׁאֵין לָהּ עֵרֶךְ, אָז אֹמַר, רַק הַתֵּל בָּנוּ
בְּבוֹאוֹ לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ נִדְבוֹת מְנוֹת־דֵּעוֹתֵינוּ.

אזרח שלישי

נָכוֹן הוּא; שֶׁמָּנוּ לְלַעַג, לֹא כִּסָּה דָבָר.

אזרח ראשון

רַק אֹרַח מִדְּבָרוֹ הוּא כָּכָה, — לֹא, לֹא לָעַג לָנוּ.

אזרח שני

אֵין בָּנוּ אַף־אֶחָד זוּלָתְךָ, אֲשֶׁר־יַגִּיד כִּי לֹא הִתְהַלֵּךְ
עִמָּנוּ בְּבוּז וְקַלָּסָה; שׁוּמָה הָיְתָה עָלָיו
לְהַרְאוֹת אֶת־תָּוֵי גְבוּרָתוֹ, אֶת־פְּצָעָיו לִכְבוֹד מוֹלַדְתֵּנוּ.

סיציניוס

מַה־זֹּאת! הֵן הָרְאָם אַל־נָכוֹן.

כל האזרחים

לא, לא! אֵין אִישׁ אֲשֶׁר־רָאָם.

אזרח שלישי

הִגִּיד לִי, כִּי יֵשׁ לוֹ פְּצָעִים, וְאוֹתָם יוּכַל לְהַרְאוֹת
לְאִישׁ אִישׁ בִּהְיוֹתוֹ לְבַדּוֹ; אָז יָרִים אֶת־מִצְנַפְתּוֹ,
לְנוֹפֵף אוֹתָהּ בְּבוּז, וְ„לִהְיוֹת לְקוֹנְסוּל חֲפַצְתִּי",
אָמַר, „אַךְ מִנְהָג קַדְמוֹנִי יֶאֱסוֹר עָלַי מִהְיוֹתוֹ
עַד קַבְּלִי מְנוֹת דֵּעוֹתֵיכֶם; תְּנוּ אֵפוֹא מְנוֹת דֵּעוֹתֵיכֶם".
וְאַחֲרֵי עֲשׂוֹתֵנוּ אֶת־חֶפְצוֹ: — „אוֹדְכֶם עַל מְנוֹת דֵּעוֹתֵיכֶם —
אוֹדְכֶם — מְתוּקוֹת דֵּעוֹתֵיכֶם — וְעַתָּה, כִּי־נָתֹן נְתַתֶּם
אֶת־מְנוֹת דֵּעוֹתֵיכֶם, לֹא אֶחְפּוֹץ לְהוֹסִיף לִהְיוֹת לְמַשָּׂא
עֲלֵיכֶם אַף־רֶגַע אֶחָד". — הַאִם אֵפוֹא אֵין־זֶה רַק לָעַג?

סיציניוס

אַחַת מִשְׁתַּיִם: נִבְעַרְתֶּם עַד־בִּלְתִּי רְאוֹת כָּל־אֵלֶּה,
אוֹ רָאֹה רְאִיתֶם וִהְיִיתֶם כִּילָדִים לְהוֹבִיל בְּחַסְדְּכֶם
שַׁי לוֹ אֶת־מְנוֹת דֵּעוֹתֵיכֶם.

ברוטוס

הַאִם לֹא דִבַּרְתֶּם אֵלָיו,
כַּאֲשֶׁר הוֹרוּכֶם? — בְּעוֹד כִּי לֹא הָיָה הַשִּׁלְטוֹן בְּיָדוֹ
וַיְהִי רַק קְטֹן הָעֲבָדִים בְּעָבְדוֹ אֶרֶץ מוֹלַדְתּוֹ,

וְאָז הִנֵּה הָיָה אוֹיִבְכֶם; בְּדַבְּרוֹ נִלְחַם תָּמִיד
בַּחָפְשָׁה הַנְּתוּנָה לָכֶם וּבְמַתְּנַת כָּל־מִשְׁפְּטֵיכֶם
וְחֶלְקְכֶם בְּטוּב כָּל־הָאָרֶץ; וְעַתָּה, כִּי־עָלָה לְמַעְלָה
וְכֹחַ וָעֹז בְּיָדוֹ וְהַשִּׁלְטוֹן לְכָל־אֲשֶׁר־יַטֶּנּוּ,
אִם עַתָּה עוֹד יַעֲמוֹד כְּאָז בְּרִשְׁעָתוֹ לְנֶגֶד הָעָם
לִהְיוֹת לְצַר לוֹ וּלְאוֹיֵב, כִּי־עַתָּה רַק קְלָלָה הֲבֵאתֶם
עֲלֵיכֶם בְּתִתְּכֶם לוֹ יָד. לוּ דַבֵּר דִּבַּרְתֶּם אֵלָיו
לֵאמֹר: בִּצְדָקָה הוּא שׁוֹאֵל חֵלֶף כָּל־מַעֲשָׂיו הַגְּדוֹלִים
אֵת אֲשֶׁר־הוּא שׁוֹאֵל מֵעִמָּכֶם, וְאוּלָם בְּחַסְדּוֹ הַגָּדוֹל
יִדְאַג־נָא עַתָּה לָעָם תַּחַת כָּל־תָּמְכְכֶם אוֹתוֹ,
וְאֶת־לִבּוֹ הָרַע עֲלֵיכֶם יַהֲפֹךְ עַתָּה לְטוֹבָה
לִהְיוֹת לְרֵעַ לָכֶם.

סיציניוס

לוּ כָכָה אֵלָיו דִּבַּרְתֶּם,
כַּאֲשֶׁר הוֹרוּכֶם מֵרֵאשִׁית, כִּי־אָז הֲנִיעוֹתֶם אֶת־רוּחוֹ
וּבְחַנְתֶּם אֶת־לִבּוֹ אֲלֵיכֶם; אָז הַצֵּל הִצַּלְתֶּם מִפִּיו
נֵדֶר אוֹ מוֹצָא־שְׂפָתַיִם, וּבִהְיוֹת לָכֶם סִבָּה נְכוֹנָה,
הֵן יָכֹל יְכָלְתֶּם לִדְרוֹשׁ מִמֶּנּוּ כִּי־יָקִים אֶת־דְּבָרוֹ,
אוֹ לוּ גַם לֹא אָבָה לָכֶם, כִּי־אָז הֵן הַקְצֵף הִקְצַפְתֶּם
אֶת־לִבּוֹ הַזּוֹעֵף תָּמִיד, אֲשֶׁר לֹא הִסְכִּין מֵעוֹדוֹ
לָשֵׂאת בְּעֹל וּמוּעָקָה; וְאָז, בְּהַעֲלוֹתְכֶם אֶת־אַפּוֹ,

יִתְרוֹן מְצָאתֶם לְנַפְשְׁכֶם בַּחֲמָתוֹ זֹאת הַבּוֹעֶרֶת
לְבִלְתִּי בְחֹר עוֹד אוֹתוֹ.

ברוטוס

הֲשׁוּם לֹא שַׂמְתֶּם אֶל־לִבְּכֶם
עַד־כַּמָּה, בְּהִתְעַנְּגוֹ אֲלֵיכֶם, בָּזָה אֶתְכֶם בְּזָדוֹן
מִדֵּי דָרְשׁוֹ אֶל אַהֲבַתְכֶם? הֲתְדַמּוּ אֵפוֹא בְנַפְשְׁכֶם
כִּי בוּזוֹ זֶה לֹא יוּכַל לְדַכֵּא אֶתְכֶם עַד־כָּלָה
בִּהְיוֹת לוֹ הָעֹז לְדַכֵּא? הַבְכָל־גְּוִיּוֹתֵיכֶם שָׁם יַחְדָּו
לֹא הָיָה גַם־לֵב אַף־אֶחָד? אוֹ הֲיֵשׁ לָכֶם לָשׁוֹן בְּפִיכֶם
לְהִתְלוֹנֵן רַק עַל שׁוֹפְטֵיכֶם?

סיציניוס

הַאִם לֹא הִסְכַּנְתֶּם מֵאָז
לְהָשִׁיב גַּם פְּנֵי אִישׁ מְבַקֵּשׁ? וְעַתָּה כִּי־בָא זֶה אֲלֵיכֶם
וּבִקֵּשׁ לֹא בְקֵשׁ, רַק לָעַג, לוֹ מַתְּנַת לְשׁוֹנְכֶם נְתַתֶּם
אֲשֶׁר־יִדְרוֹשׁ אַחֲרֶיהָ כָּל־אִישׁ?

אזרח שלישי

עוֹד הָפְקֹד לֹא הָפְקַד עַל־כֵּנוֹ
וְעוֹד בְּיָדֵנוּ לְעָצְרוֹ.

אזרח שני

וְאָמְנָם גַּם־עָצֹר נַעֲצוֹר!
חֲמֵשׁ מֵאוֹת פִּיּוֹת עִמִּי אֲשֶׁר־יַעֲנוּ וְיֹאמְרוּ כָמוֹנִי.

אזרח ראשון

לִי חָמֵשׁ מֵאוֹת פְּעָמִים, וְרֵעֵיהֶם יִדְבְּקוּ אַחֲרֵיהֶם.

ברוטוס

קוּמוּ וּלְכוּ כְרֶגַע! הַגִּידוּ לְרֵעֵיכֶם אֵלֶּה
כִּי בָחֲרוּ בְקוֹנְסוּל הֶחָפֵץ לִגְזוֹל מֵעִמָּם חָפְשָׁתָם
וְלַעֲשׂוֹתָם לְחַדְלֵי־פִיּוֹת, אֲשֶׁר לֹא יַרְבּוּ לְדַבֵּר
כִּכְלָבִים אִלְּמִים שֶׁהֵמָּה מֻכִּים בַּשּׁוֹט עַל־נִבְחָם,
אַף־כִּי לִנְבּוֹחַ לָקְחוּ.

סיציניוס

קִרְאוּ לָהֶם לַאֲסֵפָה,
וְאַחֲרֵי הִשָּׁפְטְכֶם יַחַד, הָשִׁיבוּ אֶת־דְּבַר בְּחִירַתְכֶם
אֲשֶׁר בִּבְלִי־דַעַת בְּחַרְתֶּם: זִכְרוּ אֶת־גַּאֲוַת לְבָבוֹ
וְשִׂנְאָתוֹ לָכֶם מִקֶּדֶם. מִלְּבַד־זֶה אַל תִּשְׁכְּחוּ רֶגַע
כִּי לַעַג רָבַץ עַל־פָּנָיו בְּהִתְהַלְּכוֹ בִּלְבוּשׁ הָעֲנָוָה
וּבְבוּז הִתְחַנֵּן אֲלֵיכֶם. רַק אַהֲבַתְכֶם בְּלִבְּכֶם לְבַדָּה,
בְּזָכְרְכֶם פָּעֳלוֹ לְאַרְצוֹ, הֵנִיאָה אֶת־עֵינֵכֶם מֵרְאוֹת
אֶת־אָרְחוֹ וְדַרְכּוֹ עַתָּה וְאֶת־כָּל־הֲלִיכוֹתָיו עִמָּכֶם
בְּמָלְאוֹ קֶלֶס כֻּלּוֹ עַד־בִּלְתִּי חָשַׁב כָּל־אִישׁ
מֵעֹצֶם שִׂנְאָתוֹ מֵאָז.

ברוטוס

שִׂימוּ הָאַשְׁמָה עָלֵינוּ,

עַל קְרִיאֵי־עֲדַתְכֶם, וְאִמְרוּ: אֲנַחְנוּ הוֹגַעְנוּ אֶתְכֶם,
וְכָל־מַעֲצוֹר לֹא הוֹעִיל לָכֶם, כִּי עַל־כֵּן אֲנוּסִים הֱיִיתֶם
לִבְחוֹר בָּאִישׁ הַלָּזֶה.

סיציניוס

אִמְרוּ, כִּי אוֹתוֹ בְּחַרְתֶּם,
יַעַן כִּי פְּקַדְנוּ עֲלֵיכֶם, וְלֹא כִּי צִוְּכֶם לְבַבְכֶם
לְבָחֲרוֹ בֶּאֱמֶת וּבְתָמִים. רוּחֲכֶם הָיָה מָלֵא
בָּזֶה אֲשֶׁר־הָיְתָה עֲלֵיכֶם שׁוּמָה לַעֲשׂוֹתוֹ, וְלֹא
בָזֶה אֲשֶׁר־לַעֲשׂוֹת חֲפַצְתֶּם, וְלָכֵן רַק נֶגֶד רְצוֹנְכֶם
בְּחַרְתֶּם לְקוֹנְסוּל אוֹתוֹ: שִׂימוּ־נָא בָנוּ הָאַשְׁמָה.
רַק אַל־נָא תָחוּסוּ עָלֵינוּ. אִמְרוּ, כִּי יוֹם־יוֹם הִטַּפְנוּ
הַשְׁכֵּם וְהַטֵּף בְּאָזְנֵיכֶם, כִּי נַעַר עוֹד הָיָה בְּהַחִלּוֹ
לַעֲבוֹד עֲבוֹדָה לְאַרְצוֹ, וְכָכָה הוֹסִיף כָּל־יָמָיו;
וְעַל־גִּזְעוֹ לָכֶם סִפַּרְנוּ, זֶה אֲשֶׁר־מִמֶּנּוּ יָצָא,—
כִּי חֹטֶר הוּא מִנְּדִיבֵי בֵית־מַרְצִיוּס, זֶה אֲשֶׁר־מִנּוּ
יָצָא גַם אַנְקוּס מַרְצִיוּס, הַבֵּן לְבִתּוֹ שֶׁל נוּמַא,
הָאִישׁ אֲשֶׁר אַחֲרֵי הוֹסְטִילְיוּס הַגָּדוֹל הָיָה לְמֶלֶךְ;
מִבְּנֵי הַבַּיִת הַזֶּה יָצְאוּ גַּם פֻּבְּלִיוּס וּקְוִינְטוּס,
שֶׁחָפְרוּ לָנוּ תְעָלוֹת לַמַּיִם הַטּוֹבִים לִשְׁתוֹתָם;
וְכֵן גַּם צֶנְסוֹרִינוּס, הָאִישׁ אֲשֶׁר־כָּכָה כִּנּוּהוּ
בְּאַהֲבָה, כִּי בָחַר הָעָם פַּעֲמַיִם אוֹתוֹ לְצֶנְסוֹר;
וְגַם־הוּא מֵאָבוֹת אֲבוֹתָיו.

סיציניוס

זֶה אֲשֶׁר־אֵלֶּה אֲבוֹתָיו,
וּמִלְּבַד זֶה גַּם־הוּא בְנַפְשׁוֹ אִישׁ אֲשֶׁר־פָּעֳלוֹ גָּדוֹל
עַד־לַעֲלוֹת לִכְהֻנָּה גְדוֹלָה, וְלָכֵן יוֹם יוֹם עוֹרַרְנוּכֶם
לְפָקְדוֹ בְּבֹא יוֹם; וְאוּלָם אַתֶּם אַחֲרֵי שְׁקַלְכֶם
בְּמֹאזְנַיִם אֶת־מַעֲשָׂיו עַתָּה לְעֻמַּת מַעֲשָׂיו בְּרֵאשִׁיתוֹ,
מְצָאתֶם כִּי הוּא אוֹיִבְכֶם, וְלָכֵן תָּשׁוּבוּ מִדָּבָר
שֶׁחֲרַצְתֶּם בְּחָפְזָה.

ברוטוס

אִמְרוּ, כִּי־זֶה לֹא נַעֲשָׂה מֵעוֹלָם —
כָּזֹאת אִמְרוּ וְשׁוּבוּ וְאִמְרוּ — לוּלֵא בְקַשְׁנוּכֶם כָּכָה.
וְאַחַר־כֵּן, כִּמְעַט שֶׁתַּשִּׂיגוּ אֶת־מְנוֹת דֵּעוֹתֵיכֶם הַדְּרוּשׁוֹת,
עֲלוּ אֶל־בֵּית הַקַּפִּיטוֹלְיוּם.

האזרחים כֻּלם

כֵּן נַעֲשֶׂה; כִּמְעַט כֻּלָּנוּ
נִחַמְנוּ עַל־דְּבַר בְּחִירָתֵנוּ.

הולכים.

ברוטוס

יְהִי אֵת אֲשֶׁר־יֶהִי;
טוֹב כִּי־נְנַסֶּה עַתָּה לְהָקִים הַשָּׁאוֹן וּלְהִתְקוֹמֵם

מְחַכּוֹת לְיוֹם הַפְּקֻדָּה אֲשֶׁר־יִהְיֶה לְשׁוֹאָה גְדוֹלָה:
אִם תִּבְעַר עַל־פִּי דַרְכּוֹ חֲמָתוֹ בְקִרְבּוֹ כָּאֵשׁ
בְּשָׁמְעוֹ כִּי אוֹתוֹ מָאָסוּ, אָז עַל־שָׂנֵינוּ הִיא שׁוּמָה
לְהוֹצִיא מִקִּצְפּוֹ רַק יִתְרוֹן.

סיציניוס

בֹּא אֶל הַקַּפִּיטוֹלְיוּם;
נִהְיֶה־נָּא שָׁמָּה מִלִּפְנֵי הֱיוֹת שָׁם זֶרֶם הָעָם;
יֵרָא הַדָּבָר כְּאִלּוּ רַק חֶפְצָם הוּא וּרְצוֹנָם
זֶה אֲשֶׁר־אָנוּ בְּצַעְנוּ.

הולכים.

אַקְט שְׁלִישִׁי

סְצֵינָה רִאשׁוֹנָה.

רוֹמָא. רְחוֹב הָעִיר.

קוֹל שׁוֹפָר. קוריולנוס, מנניוס, קומיניוס, טיטוס לרציוס, סינטורים ופטריקים באים.

קוריולנוס

וּבְכֵן זֶה טוּלוּס אוֹפִידְיוּס נָשָׂא שֵׁנִית רֹאשׁוֹ?

לרציוס

כֵּן־הוּא, אֲדוֹנִי; רַק אֵין זֹאת כִּי־הַבְּרִית הַכְּרוּתָה בְחָפְזָה
הֵסַבָּה לָנוּ בָזֹאת.

קוריולנוס

וְהַווֹלְסְקִים עוֹמְדִים אֵפוֹא

כְּעָמְדָם בַּתְּחִלָּה וּנְכוֹנִים, בְּבוֹא לָהֶם מוֹעֵד נָכוֹן,
לְבַקֵּשׁ נָתִיב אֵלֵינוּ.

לרציוס

אֲדוֹנִי הַקּוֹנְסוּל! נֶחֱשָׁלִים
הֵם כָּכָה עַד־נִבְצְרָה מִמֶּנּוּ לִרְאוֹת דִּגְלֵיהֶם שֵׁנִית
מוּנָפִים בִּימֵי חַיֵּינוּ.

קוריולנוס

הֲרָאִיתָ אֶת־אוּפִידְיוּס?

לרציוס

בָּא לְבַקְּשֵׁנִי, כִּי־אֶתֵּן לוֹ מַחֲסֶה לִשְׁמוֹר עָלָיו,
וַיְקַלֵּל הַווֹלְסְקִים עַל זְדוֹנָם, עַל מַהֲרָם לְמַגֵּן הָעִיר,
וְעַתָּה הוּא יוֹשֵׁב בְּאַנְצְיוּם.

קוריולנוס

הֲדִבֵּר גַּם־בִּי?

לרציוס

כֵּן, דִּבֵּר.

קוריולנוס

מֶה וָמָה?

לרציוס

כַּמָּה פְעָמִים פְּגָשְׁךָ חֶרֶב מוּל חֶרֶב

וְכִי־שׂוֹנֵא הוּא אוֹתְךָ שִׁבְעָתַיִם מִכָּל־נֶפֶשׁ עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה;
כָּל־הוֹנוֹ יִתֵּן בַּעֲבוֹת, אֲשֶׁר לֹא יָפְדֶה לְעוֹלָם,
אִלּוּ הִשִּׂיגָה יָדוֹ, כִּי־יִקָּרְאוּ לוֹ שֵׁם „מַכְנִיעֶךָ".

קוריולנוס

הַבְאַנְצְיוּם הוּא יוֹשֵׁב?

לרציוס

בְּאַנְצְיוּם.

קוריולנוס

מִי־יִתֵּן וְהָיְתָה סִבָּה
לָרֶדֶת אֵלָיו שָׁמָּה, לְהִתְיַצֵּב לְנֶגֶד שִׂנְאָתוֹ.—

סיליניוס וברוטוס באים.

שָׁלוֹם לָכֶם! רְאוּ־נָא, קְרִיאֵי־הָעֵדָה בָּאִים,
לְשׁוֹנוֹת הַפֶּה הַגָּדוֹל אֲשֶׁר לַקָּהָל; וְתִעַבְתִּים
עֵקֶב יִתְגָּאוּ בְלִבָּם עַל־שִׂיא מִשְׁמֶרֶת פְּקֻדָּתָם
לְמֹרַת־רוּחַ כָּל־נָדִיב.

סיציניוס

אַל־לְךָ הוֹסִיף לָלֶכֶת,

קוריולנוס

אִי לָךְ! מַה־זֹּאת?

ברוטוס

רַק רָעָה נֶגֶד פָּנֶיךָ עֵת תָּקוּם
לָלֶכֶת מִזֶּה; אַל תּוֹסֵף.

קוריולנוס

מֵאַיִן הַתְּמוּרָה הַזֹּאת?

מנניוס

מַה־זֹּאת?

קומיניוס

הַאִם לֹא הוּקַם בְּחֵפֶץ הַנְּדִיבִים וְהָעָם?

ברוטוס

לֹא, קוֹמִינְיוּס.

קוריולנוס

הֲנָתְנוּ יְלָדִים לִי אֶת־מְנוֹת דֵּעוֹתֵיהֶם?

סינטור ראשון

פַּנּוּ דֶרֶךְ, קְרִיאֵי־הָעֵדָה; יֵצֵא־נָא לִרְחוֹב הָעִיר.

ברוטוס

הָעָם מִתְקוֹמֵם אֵלָיו בַּחוּצוֹת בְּעֶבְרַת חֵמָה.

סיציניוס

הֶרֶף! פֶּן יִתְהוֹלְלוּ כֻּלָּם.

קוריולנוס

הֲזֶה הוּא עֶזְרְכֶם אֵפוֹא?
וְלָאֵלֶּה נְתוּנוֹת דֵּעוֹת לַעֲנוֹת אַחֲרֵינוּ עַתָּה
וּלְהָשִׁיב כְּרֶגַע לְשׁוֹנָם לְאָחוֹר? — וְאַתֶּם מַה־תַּעֲשׂוּ?
הֲפִיהֶם אַתֶּם וְלֹא תוּכְלוּ לִמְשׁוֹל גַּם בְּשִׁנֵּיהֶם?
הַאִם לֹא אַתֶּם פִּתִּיתֶם אוֹתָם?

מנניוס

הֵרָגַע מְעַט, הֵרָגַע.

קוריולנוס

בִּמְזִמָּה נַעֲשָׂה הַדָּבָר, בְּתְכָכִים וְעָרְמָה מֵרֵאשִׁית,
לַחֲסוֹם רְצוֹן הָאֲצִילִים; שְׂאוּ זֹאת וִחְיוּ עִם אֵלֶּה
שֶׁלִּמְשׁוֹל לֹא יוּכְלוּ וְלֹא יַחְפְּצוּ כִּי־יִמְשְׁלוּ בָם אֲחֵרִים.

ברוטוס

אַל תִּקְרָא עָרְמָה לְזֹאת; הָעָם בַּחוּצוֹת צוֹעֵק,
כִּי־לָעַגְתָּ לוֹ בְּפָנָיו; וּבְהִנָּתֵן לוֹ דָגָן חִנָּם
נִרְגַּנְתָּ גַּם־אָז וְזָעַמְתָּ אֶת־הַדּוֹבְרִים בְּשֵׁם הַקָּהָל,
קָרָאתָ לָהֶם שְׂכִירֵי־הָעֵת, חֲנֵפִים וְאוֹיְבֵי הַנְּדִיבִים.

קוריולנוס

אָמְנָם אֶת־זֹאת הֵן יָדְעוּ מִבְּרֵאשׁוֹנָה.

ברוטוס

אַךְ לֹא כֻּלָּם.

קוריולנוס

הֶהָיִיתָ לָהֶם אַתָּה לְמוֹרֶה?

ברוטוס

אִי לָךְ! אָנֹכִי לְמוֹרֶה?

קוריולנוס

מַעֲשִׂים כָּאֵלֶּה נָאוִים לְאִישׁ כָּמוֹךָ.

ברוטוס

נָאוִים
כְּמַעֲשֶׂיךָ אַתָּה לָךְ.

קוריולנוס

לָמָּה־זֶּה אֵפוֹא הָיִיתִי
לְקוֹנְסוּל? בְּשֵׁם הַשָּׁמַיִם! מִי יִתְּנֵנִי פּוֹחֵז כָּמוֹךָ
וְהָיִיתִי לִקְרִיא־הָעֵדָה.

סיציניוס

עַד־בְּלִי־דַי הִנֵּה גִּלִּיתָ

אֶת־לִבְּךָ עַד סַכְסֵךְ הָעָם: אִם חָפֵץ אַתָּה בֶאֱמֶת
לָבוֹא עַד־תַּכְלִית־מַטָּרָה, עָלֶיךָ לְבַקֵּשׁ לְךָ נָתִיב,
זֶה אֲשֶׁר־אָבַד מִמְּךָ, בְּיֶתֶר נְדִיבוּת רוּחַ.
וָלֹא — לֹא תִהְיֶה עַד־עוֹלָם רָאוּי לְכְהֻנַּת קוֹנְסוּל
אוֹ לִהְיוֹת לָעָם לְקָרִיאוֹ.

מנניוס

רַק תְּנוּ־נָא מַרְגּוֹעַ לָכֶם!

קומיניוס

אֶת־הָעָם הוֹלִיכוּ שׁוֹלָל; תְּכָכִים וּמַעֲשִׂים בְּזָדוֹן
כָּאֵלֶּה לֹא נָאוִים לְרוֹמָא; לֹא רָאוּי קוֹרְיוֹלָנוּס
כִּי נִקְלִים יָשִׂימוּ אֶת־אֶבֶן־הַנֶּגֶף הַזֹּאת עַל־דַּרְכּוֹ,
דֶּרֶךְ תִּפְאַרְתּוֹ וְעֻזּוֹ.

קוריולנוס

אֶת־הַדָּגָן יִזְכְּרוּ אֵלָי?
אָכֵן זֶה הָיָה דְבָרִי, וְגַם אָשׁוּב וַאֲדַבֵּר שֵׁנִית.

מנניוס

לֹא עַתָּה, לֹא עָתָּה.

סינטור ראשון

לֹא עַתָּה, בְּחֹם בְּךָ לִבְּךָ בַּקֶּרֶב.

קוריולנוס

רַק עַתָּה, בְּחַיֵּי נִשְׁבַּעְתִּי, אֲדַבֵּר. — הוֹי רֵעַי הַנְּדִיבִים!
סִלְחוּ לִי, רְאוּ בְּקַשְׁתִּיכֶם: — יַעֲלֶה־נָא פֹּה הֶהָמוֹן
הַלָּז, הַנָּד לְכָל־רוּחַ וּבְאֹשׁוֹ עוֹלֶה מִמֶּנּוּ,
וְיַבִּיט בִּפְנֵי אָנִי, אֲשֶׁר לֹא־אַגִּיד לוֹ חֹנֶף,
וְיִרְאֶה אֶת־תָּאֳרוֹ מִתּוֹכִי. — רְאוּ, הִנֵּה אָשׁוּב וְאַגִּיד:
בְּדַבְּרֵנוּ אֲלֵיהֶם רַכּוֹת, רַק קוֹצִים אֲנַחְנוּ מַצְמִיחִים
שֶׁל מֶרֶד וָקֶשֶׁר וְחֻצְפָּה לְנֶגֶד כָּל־סֵינַטֵּנוּ
וַאֲנַחְנוּ בְּעֶצֶם יָדֵינוּ חָרַשְׁנוּ כָל־זֹאת וְזָרַעְנוּ
וְאַף־גַּם־נִקְצוֹר אוֹתָהּ, כִּי נָתֹן נְתַנּוּם לְהִתְעָרֵב
בָּנוּ הַנְּדִיבִים הַמְעַטִּים, אֲשֶׁר כָּל־צְדָקָה וְשִׁלְטוֹן
לֹא יֶחְסְרוּ זוּלָתִי אֲשֶׁר־נָתְנוּ בְיָדָם לָאֶבְיוֹנִים.

מנניוס

טוֹב, וְאוּלָם לֹא יוֹתֵר.

סינטור ראשון

אַל תּוֹסֵף, רְאֵה בְּקַשְׁתְּךָ.

קוריולנוס

מַדּוּעַ לֹא אוֹסִיף? — אִם דָּמִי שָׁפַכְתִּי לְאֶרֶץ־מוֹלַדְתִּי
וּמָגוֹר מִצַּר לֹא יָדַעְתִּי, אֵיךְ לֹא יַכְבִּירוּ כִלְיוֹתַי
מִלִּים עֲדֵי יִקָּרְעוּ לַעֲנוֹת לַמְצָרְעִים הָאֵלֶּה

אֲשֶׁר תְּעַבְנוּם כַּגֶּגֶף, וּבְכָל־זֹאת בְּקַשְׁנוּ דַרְכֵיהֶם
לְהַדְבִּיק אֶת־נִגְעָם ‑ גַּם־בָּנוּ.

ברוטוס

מְדַבֵּר אַתָּה בָעָם
כְּמוֹ אֱלֹהִים הָיִיתָ לַעֲנוֹשׁ וְלַעֲשׂוֹת שְׁפָטִים,
וְלֹא בֶן־אָדָם גַּם־אַתָּה אֲשֶׁר־זֶה מוּמָם מוּמֶךָ.

סיציניוס

רַק טוֹב נַעֲשֶׂה, לוּ נַגִּיד לָעָם אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה.

מנניוס

מָה? אֲשֶׁר־דִּבֵּר בַּחֲמָתוֹ?

קוריולנוס

בְּחֵמָה! לוּ רַק הָיִיתִי כַּשֵּׁנָה בְּרִגְעֵי חֲצִי־לַיְלָה,
בֵּאלֹהִים נִשְׁבַּעְתִּי, כִּי־כָכָה תִהְיֶה הָגוּתִי גַּם־אָז.

סיציניוס

תְּהִי־נָא הָגוּתוֹ זֹאת לְרוֹשׁ מְסֻגָּר בְּקִרְבּוֹ,
וְלֹא לְהָמִית בּוֹ עָם.

קוריולנוס

„תְּהִי־נָא"? הַשְׁמַעְתֶּם אֶת־דִּבְרֵי־

מוֹשֵׁל בִּדְגַת־הַבִּצָּה הַלָּזֶה? הֲשַׂמְתֶּם לִבְּכֶם
לְקוֹל פְּקֻדָּתוֹ „תְּהִי־נָא"?

קומיניוס

לֹא דִבֵּר כַּחֹק.

קוריולנוס

„תְּהִי־נָא!"

הוֹי אַתֶּם הַשּׁוֹעִים הַטּוֹבִים, וְאוּלָם שֶׁחָכְמָה חֲסַרְתֶּם,
הוֹי אַתֶּם סֵינַטוֹרִים נְדִיבִים, וְאוּלָם שֶׁטָּחוּ עֵינֵיכֶם,
לָמָּה נְתַתֶּם בְּטוּבְכֶם לְנָחָשׁ בֶּן־רָאשִׁים רַבִּים
כִּי יִבְחַר לִרְצוֹנוֹ פָּקִיד וְזֶה בְּקוֹל „תְּהִי־נָא" כִּמְפַקֵּד,
בִּהְיוֹתוֹ רַק שׁוֹפַר־תְּרוּעָה לְחַיָּה נוֹרָאָה הַלֵּזוּ,
יַעֲרוֹב אֶת־לִבּוֹ לְהַגִּידְכֶם כִּי־חָפְצָה נַפְשׁוֹ לְהָסֵב
אֶת־מְרוּצַת שֶׁטֶף זְרַמְתְּכֶם אֶל־תּוֹךְ הַבִּצָּה הַצָּרָה
וְהוּא יִהְיֶה לָכֶם לְצִנּוֹר? — אִם כֹּחַ וָעֹז בְּיָדוֹ,
הִכָּנְעוּ לוֹ בְּבַעֲרוּתְכֶם; וְאִם־לֹא, כִּי־אָז הִתְעוֹרְרוּ
מֵעַצְלוּתְכֶם שֶׁיֵּשׁ בָּהּ סַכָּנָה. אִם מְלֻמְּדֵי תוֹרָה אַתֶּם,
אַל תִּהְיוּ כִּפְתָאִים נִקְלִים; וְאִם־לֹא, אָז שִׂימוּ לָהֶם
מַרְבַדִּים לָשֶׁבֶת תַּחְתֵּיהֶם. רַק מִבְּנֵי הֶהָמוֹן אַתֶּם,
אִם הֵמָּה סֵינַטוֹרִים; וְאָמְנָם סֵינַטוֹרִים הֵמָּה,
אִם בְּהִתְעָרֵב קוֹלוֹת שְׁנֵי אֵלֶּה, כָּל־דָּבָר נַעֲשֶׂה לְפִי־טַעֲמָם.
הֵם בָּחֲרוּ לָהֶם פְּקִידֵיהֶם, וּבָחֲרוּ אֶת־זֶה פֹּה אֲשֶׁר

בְּמִלָּה „תְּהִי־נָא", זֹה „תְּהִי־נָא" הַיּוֹצֵאת בְּקוֹל אִישׁ מִן הָאֲסַפְסֻף,
יִתְקוֹמְמוּ לְעֵדָה שֶׁל זְקֵנִים הַטּוֹבָה שִׁבְעִים וָשֶׁבַע
מִכֹּל אֲשֶׁר־הָיָה בְּיָוָן מֵעוֹלָם. בְּיֻפִּיטֵר גִּשְׁבַּעְתִּי!
אֶת־הַקּוֹנְסוּל יָשִׂימוּ לְבוּז! וְנִשְׁמָתִי כּוֹאֶבֶת בְּקִרְבִּי
לִרְאוֹת, כִּי בְּהִתְנַשֵּׂא שְׁנֵי כֹחוֹת לִהְיוֹת לְמוֹשְׁלִים,
וְגַם־אֶחָד מֵהֶמָּה לֹא יִמְשֹׁל, אָז תַּעֲלֶה חִישׁ רַק מְהוּמָה
אֶל הַפִּרְצָה אֲשֶׁר־בֵּין־שְׁנֵיהֶם, וְהֶחֱרִיבָה אֶת־הָאֶחָד
עַל־פִּי הַשֵּׁנִי.

קומיניוס

טוֹב, — אַךְ נֵצֵא לִרְחוֹב הָעִיר.

קוריולנוס

יְהִי אֲשֶׁר־יִהְיֶה הָאִישׁ אֲשֶׁר־יָעַץ אֶתְכֶם לָתֵת
דְּגַן־חִנָּם מִבָּתֵּי הַמְּגוּרוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר־הִסְכִּינוּ לִפְעָמִים
לַעֲשׂוֹת בְּרוֹמָא לְפָנִים —

מניוס

טוֹב, טוֹב, רַק אַל־נָא תוֹסֵף בָּזֶה.

קוריולנוס

— אִם־אָמְנָם עֹז וָכֹחַ הָיָה לְעָם זֶה יוֹתֵר —
הָאִישׁ הַלָּז, אֲנִי אוֹמֵר, רַק מְגַדֵּל אֲנָשִׁים לְמֶרֶד
וְעַל־אַרְצוֹ הוּא מֵבִיא הֶרֶס.

ברוטוס

אֵיךְ יָכֹל עָם לְמַלֵּא
יַד אִישׁ, אֲשֶׁר־כָּכָה יְדַבֵּר, לָתֵת לוֹ מְנוֹת דֵּעוֹתָיו?

קוריולנוס

אֶעֱרוֹךְ לִפְנֵיכֶם מִשְׁפָּטִי, אֲשֶׁר עֶרְכָּם גָּדוֹל הַרְבֵּה
מִמְּנוֹת דֵּעוֹתֵיהֶם כֻּלָּם. הַדָּגָן, אֶת־זֹאת הֵם יוֹדְעִים,
לֹא נִתַּן כִּגְמוּל לִשְׂכָרָם; כֻּלָּם יָדְעוּ נֶאֱמָנָה,
כִּי קְטַנָּה אוֹ גְדוֹלָה לֹא עָשׂוּ: בְּהִקָּרְאָם לְעֵת הַמִּלְחָמָה:
לָצֵאת לְיֵשַׁע הָאָרֶץ, בְּבוֹא לָהּ מַכְאוֹבִים בְּבִטְנָהּ,
לֹא חָפֵץ אִישׁ מֵהֵמָּה לָצֵאת מִן הַשָּׁעַר; —
אֹרַח מַעֲשִׂים כָּזֶה לֹא יִשְׁוֶה בְּמַתְּנַת דְּגַן־חִנָּם.
וְאַחַר בִּהְיוֹת הַמִּלְחָמָה, וְהֵמָּה מַמְרִים וּמוֹרְדִים
יוֹם יוֹם — כִּי־כָכָה יַרְאוּ אֶת־כֹּחָם וּגְבוּרָתָם —
גַּם־זֶה לֹא יַעֲנֶה בָם כִּי־יוּבַל שַׁי לָהֶם;
הָאַשְׁמָה אֲשֶׁר־יָשִׂימוּ עַל רֹאשׁ הַסֵּינַטוֹרִים תָּמִיד,
וְלָהּ כָּל־שֹׁרֶשׁ אָיִן, גַּם־מִמֶּנָּה הֵן תִּבָּצֵר
לִהְיוֹת עַד־עוֹלָם סִבָּה לָתֵת לָהֶם מַתְּנַת חִנָּם.
וּבְכֵן, מָה אֵפוֹא עוֹד? אֵיךְ אַכֵל תְּאַכֵּל אֵפוֹא
בֶּטֶן הֲמוֹן־עָם כָּזֶה אֶת־חֶסֶד אַלּוּפֵי הָעֵדָה?
וְאוּלָם מַעֲשֵׂיהֶם יָעִידוּ אֵת אֲשֶׁר־הֵם חוֹשְׁבִים לְדַבֵּר: —
כָּזֹאת וְכָזֹאת בִּקַּשְׁנוּ; הָמוֹן גְּדָל־מִסְפָּר אֲנַחְנוּ

וְהֵם, בִּהְיוֹתָם יְרֵאִים אוֹתָנוּ בֶּאֱמֶת, נָתְנוּ
אֵת אֲשֶׁר־בִּקַּשְׁנוּ מֵעִמָּם: כָּכָה אֲנַחְנוּ מַשְׁפִּילִים
לָאָרֶץ אֶת־כְּבוֹד כְּהֻנָּתֵנוּ וְנִתֵּן יָד לָאֲסַפְסֻף
לִקְרֹא יִרְאָה לָזֹאת אֲשֶׁר־דָּאֹג נִדְאַג לָהֶם;
רְאוּ, הִנֵּה יָמִים בָּאִים וְנִתְּקוּ גְבוּלוֹת שָׂרֵינוּ,
וְעָלוּ שָׁמָּה הָעוֹרְבִים לְנַקֵּר אֶת־עֵינֵי הַנְּשָׁרִים.

מנניוס

בֹּא־נָא, רַב לָךְ.

ברוטוס

רַב לוֹ עַד־אֶפֶס־מִדָּה.

קוריולנוס

לֹא, הָבָה עוֹד לָכֶם! אִם יֵשׁ כִּי־יִשָּׁבַע אָדָם,
לֵאלֹהִים אוֹ לְאָדָם כָּמוֹהוּ, וְהָיָה לוֹ קֹדֶשׁ, כָּכָה
אָשִׂים אֶת־חוֹתָמִי קֹדֶשׁ גַּם־עַל־מוֹצָא פִּי זֶה הָאַחֲרוֹן!—
הִנֵּה זֹאת הַמִּשְׂרָה הַשְּׁסוּעָה, אֲשֶׁר שָׁם הַחֵלֶק הָאֶחָד
יָבוּז לַשֵּׁנִי, וּבְצֶדֶק, וְהַשֵּׁנִי יְחָרֵף אֶת־זֶה
בְּלִי כָל־מִשְׁפָּט וּצְדָקָה; אֲשֶׁר־שָׁם אַנְשֵׁי־שֵׁם וִידוּעִים
וַחֲכָמִים לֹא יוּכְלוּ לַחֲרוֹץ כָּל־דָּבָר וּמִשְׁפָּט בְּטֶרֶם
יָבוֹא זֶה „כֵּן" אוֹ „לֹא" מִפִּי הַבַּעֲרוּת הַגְּדוֹלָה,—
מִשְׂרָה כָזֹאת תְּאַחֵר לַעֲשׂוֹת הַדָּרוּשׁ בֶּאֱמֶת,
וַתִּתֵּן נָתִיב לִפְעֻלּוֹת הַבָּאוֹת מֵרִפְיוֹן יָדַיִם.

כָּל־תַּכְלִית לֹא תֻשַּׂג, וְלָכֵן יוֹצֵא מִזֹּאת כִּי דָבָר
אֵין נַעֲשֶׂה לְפִי־תַכְלִיתוֹ. וְעַל־כֵּן אֶתְחַנֵּן אֲלֵיכֶם:
אַתֶּם, אֲשֶׁר יִרְאַתְכֶם קְטַנָּה מֵרוּחַ עַנְוַתְכֶם,
אֲשֶׁר אַהֲבַתְכֶם לְמוֹסְדֵי־הַמְּדִינָה הַחֲזָקִים גְּדוֹלָה
מִן הַפַּחַד אֲשֶׁר־תְּפַחֲדוּ לְשַׁנּוֹת בָּהּ כָּל־דָּבָר;
אֲשֶׁר־נְתַתֶּם תָּמִיד יִתְרוֹן לְחַיִּים נִכְבָּדִים
מִלְּחַיִּים אֲרֻכִּים, וְאֵין לָכֶם פַּחַד לִבְחוֹר
בִּרְפוּאָה שֶׁיֵּשׁ בָּהּ סַכָּנָה מִתֵּת לַנֶּפֶשׁ לָמוּת
מָוֶת נָכוֹן בְּאֶפֶס הַצָּלָה — : מַהֲרוּ־נָא וְכִרְתוּ
אֶת־הַלָּשׁוֹן הַכְּפוּלָה וּמְרֻבָּה! אַל־נָא תִתְּנוּ לָהּ לָלֹק
כָּל־מָתוֹק הַנֶּהְפָּךְ לְרוֹשׁ לָהּ. אִם כָּבוֹד יִמָּנַע מִכֶּם,
וְחִבֵּל הַדָּבָר הַזֶּה כָּל־מִשְׁפַּט־אֱמֶת בַּשַּׁעַר
וּבָזַז מִקֶּרֶב הַמְּדִינָה אֶת־טָהֳרָהּ הָרָאוּי לָהּ;
וְכָכָה תֶּחְסַר הָעֹז לַעֲשׂוֹת הַטּוֹב שֶׁחָפֵצָה,
עֵקֶב אֲשֶׁר הָרָעָה תִּשְׁמוֹר תָּמִיד מַעֲשֶׂיהָ.

ברוטוס

הִנֵּה זֶה דִּבֵּר דַּיּוֹ!

סיציניוס

דִּבֵּר כְּאַחַד הַבּוֹגְדִים
וְגַם אֶת־צֲוֹנוֹ יִשָּׂא כָּרָאוּי לְבוֹגֵד בָּגֶד.

קוֹרִיוֹלָנוּס

הוֹי אַתָּה הַנִּבְזֶה, תְּהִי־נָא הַחֶרְפָּה לְכִכְסֶה לָּךְ! —
מַה־זֶּה לָעָם לַעֲשׂוֹת בִּטְרִבּוּנִים קְרָחִים כָּאֵלֶּה?
בִּהְיוֹתָם דְּבֵקִים אַחֲרֵיהֶם, יִתְּנוּ כָּתֵף סוֹרֶרֶת
לִנְשִׂיאִים הַגְּדוֹלִים מֵהֶמָּה, הֵם נִבְחֲרוּ בִּימֵי מַהְפֵּכָה,
לְעֵת אֲשֶׁר לֹא הַיָּשָׁר, כִּי־אִם רַק חֹזֶק־הַיָּד
הָיָה לְחֹק; אַךְ עַתָּה אִמְרוּ לַיָּשָׁר, כִּי חֹק הוּא
אֲשֶׁר תֶּחֱזַק יָדוֹ רַק־הוּא — וְאֶת־שִׁלְטוֹנָם הַכְרִיעוּ לָאָרֶץ.

בְּרוּטוּס

בֶּגֶד לְעֵינֵי הַשֶּׁמֶשׁ!

סִיצִינִיוּס

וְזֶה לָנוּ קוֹנְסוּל? חָלִילָה.

בְּרוּטוּס

מַהֲרוּ, אֲדִילִים. בֹּאוּ!

אדיל בא.

נִתְפָּשׂ־בּוֹ וְנַאַסְרֵהוּ!

סִיצִינִיוּס

לֵךְ, קְרָא לָעָם וְיָבוֹא.

האדיל הולך.

וַאֲנִי בְשֵׁם הָעָם אֶתְפָּשְׂךָ פֹּה בְיָדַי,
כִּי בוֹגֵד וּמְחַדֵּשׁ אַתָּה, וְאוֹיֵב לִשְׁלוֹם הַמְּדִינָה.
שְׁמַע לִי, אֲנִי צִוִּיתִיךָ, לֵךְ אַחֲרַי לַעֲנוֹת שׁוֹאֲלֶיךָ.

קוריולנוס

גֶּשׁ־הָלְאָה, תַּיִשׁ זָקֵן!

סינטורים ופטריצים

אֲנַחְנוּ נִהְיֶה לוֹ לְמָגֵן!

מנניוס

הָסֵר אֶת־יָדְךָ, אִישׁ זָקֵן!

קוריולנוס

גֶּשׁ־הָלְאָה, צְרוֹר־רִקָּבוֹן! פֶּן אֲנַעֵר אֶת־עַצְמוֹתֶיךָ
מִתּוֹךְ בְּגָדֶיךָ.

סיציניוס

הַצִּילוּ, הַצִּילוּ, אַתֶּם אֶזְרָחִים!

המון האזרחים והדילים באים.

מנניוס

יִתְּנוּ־נָא יֶתֶר יָקָר אִישׁ לְאָחִיו מִזֶּה וּמִזֶּה.

סיציניוס

הִנֵּה זֶה אֲשֶׁר־חָפֵץ לָקַחַת מֵאִתְּכֶם כָּל־עֻזְּכֶם.

ברוטוס

תִּפְשׂוּ בוֹ, הָאֲדִילִים!

אזרחים

שִׁמְטוּהוּ! הוֹרִידוּהוּ!

סינטורים, פטריצים ועוד

הָבוּ נֶשֶׁק, נֶשֶׁק, נֶשֶׁק!

כלם מתגודדים בקולות וזעקות על קוריולנוס.

טְרִבּוּנִים! פַּטְרִיצִים! וְאֶזְרָחִים! —

הֵעָצְרוּ! עִמְדוּ! — סִיצִינְיוּס! בְּרוּטוּס! קוֹרְיוֹלָנוּס! — אֶזְרָחִים! —

שָׁלוֹם, שָׁלוֹם, שָׁלוֹם! — הֵעָצְרוּ, הַחֲזִיקוּ בְשָׁלוֹם!

מנניוס

מַה־תִּהְיֶה אַחֲרִית כָּל־אֵלֶּה? אָפְסָה הַנְּשָׁמָה בְקִרְבִּי;
הַמְּהוּמָה הוֹלֶכֶת וּקְרֵבָה; לֹא אוּכַל דַּבֵּר. — טְרִבּוּנִים,
דַּבְּרוּ־נָא אַתֶּם בְּאָזְנֵי הָעָם; — קוֹרְיוֹלָנוּס, הֵרָגַע; —
דַּבֵּר, סִיצִינְיוּס הַנֶּחְמָד.

סיציניוס

שְׁמָעֵנִי, הָעָם; לִמְנוּחֶיךָ!

אזרחים

שִׁמְעוּ, סְרְבּוּנֵנוּ מְדַבֵּר. הַס! — דַּבֵּר, דַּבֵּר, דַּבֵּר.

סיציניוס

הִנֵּה הִגַּעְתֶּם עַד־כָּכָה, כִּי־תֹאבַד מִצְּמְכֶם חָפְשַׁתְכֶם;
מַרְצִיּוּס יֹאבַר לְקַחְתָּה מִכֶּם, זֶה מַרְצִיּוּס אֲשֶׁר
בְּחַרְתֶּם אוֹתוֹ זֶה־עַתָּה לִהְיוֹת לָכֶם לְקוֹנְסוּל.

מנניוס

כְּלִמָּה, כְּלִמָּה, כְּלִמָּה! הֲלֹא זֹאת הִיא הַדֶּרֶךְ לְהַבְעִיר־
וְלֹא לְכַבּוֹת הַבְּעֵרָה.

סינטור ראשון

לַהֲרוֹס אֶת־הָעִיר
וְלִנְתּוֹץ אֶת־כֹּל לֶעָפָר.

סיציניוס

מָה עִיר זוּלָתִי הָעָם?

אזרחים

אֱמֶת נָכוֹן הַדָּבָר, רַק הָעָם לְבַדּוֹ הָעִיר.

ברוטוס

עַל־פִּי רְצוֹן כֻּלָּם הוּקַמְנוּ לִהְיוֹת לִפְקִידֵי־הָעָם.

אזרחים

גַּם לְיָמִים יָבוֹאוּ כֵּן תִּהְיוּ.

מנניוס

וְאָמְנָם נְדַמֶּה, כִּי־יִהְיוּ.

קוֹריולנוס

וְאוּלָם זֹאת הִיא הַדֶּרֶךְ לַהֲרוֹס וְלִנְתּוֹץ הָעִיר,
לְהַפִּיל אֶת־כִּפַּת־הַגַּג עִם הַטְּפָחוֹת עַד לַמּוּסָד,
וְלִקְבּוֹר כָּל־אָדָם שֶׁהִפִּלָּם רוּחָם בְּמַצֻּלָה
בֶּחֳרָבוֹת בֵּין עִיִּים וְגַלִּים.

סיציניוס

מוֹת יוּמַת הַדּוֹבֵר כָּאֵלֶּה!

ברוטוס

עַתָּה נִרְאֶה, אִם גָּדוֹל כֹּחֵנוּ וְאִם אָבֹד נֹאבֵד. —
בְּשֵׁם הָעָם, אֲשֶׁר בְּכֹחָם בָּחֲרוּ בָנוּ, נְדַבֵּר,
זֶה הַמִּשְׁפָּט חָרָצְנוּ: מוֹת יוּמַת מַרְצִיּוּס מַהֵר.

סיציניוס

וְלָכֵן תִּפְשׂוּהוּ! הֲבִיאוּהוּ לַסֶּלַע הַטַּרְפֵּיוֹנִי
וּמִשָּׁם הַשְׁלִיכוּהוּ וְנִפְזְרוּ עַצְמוֹתָיו לְפִי־אֲבַדּוֹן

אזרחים

הִכָּנַע, מַרְצִיוּס, הִכָּנַע.

מנניוס

שִׁמְעוּ רַק מִלָּה אֶחָת! טְרִבּוּנִים, רְאוּ בַקָּשְׁתִּיכֶם,
רַק מִלָּה אַחַת שְׁמָעוּ.

אדילים

דֹּמּוּ, דֹּמּוּ!

מנניוס

הֱיוּ
אוֹהֲבֵי מוֹלַדְתְּכֶם בֶּאֱמֶת כְּכֹל אֲשֶׁר־תִּהְיוּ לְמַרְאֶה,
וַעֲשׂוּ בְשׁוּבָה וָנַחַת אֵת אֲשֶׁר־אֲמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹת
בְּקִצְפְּכֶם לְבַעֲבוּר הֵיטִיב.

ברוטוס

אֲדוֹנִי, כָּל־אֵלֶּה הֵמָּה
רְפוּאוֹת קָרוֹת הַנִּרְאוֹת כְּמוֹשִׁיעוֹת בְּעֵצָה וְחָכְמָה,
וּבֶאֱמֶת רַק רוֹשׁ הֵן, אִם־כָּכָה תִתְהוֹלֵל וְתִתְגָּעֵשׁ הַמַּחֲלָה.—
שִׂימוּ בוֹ יָד! הַעֲלוּהוּ חִישׁ־מַהֵר לִמְרוֹמֵי הַסָּלַע.

קוריולנוס

לֹא, טוֹב אָמוּתָה־נָא אֵפוֹא פֹּה.

שולף את חרבו.

אֵין־זֹאת כִּי יֵשׁ פֹּה בֵּינֵיכֶם
אֲנָשִׁים אֲשֶׁר־רָאוּנִי בְּהִלָּחֲמִי; בֹּאוּ־נָא אֵפוֹא
וְנַסּוּ בְנַפְשְׁכֶם לַעֲשׂוֹת אֵת אֲשֶׁר־רַק־רָאֹה רְאִיתֶם.

מנניוס

הָשֵׁב הַחֶרֶב לְנְדָנָהּ. טְרִבּוּנִים, הַעָצְרוּ־נָא רֶגַע.

ברוטוס

שִׂימוּ בוֹ יָד.

מנניוס

הוֹשִׁיעוּ, הוֹשִׁיעוּ לְמַרְצִיוּס, הוֹשִׁיעוּ,
כֻּלְּכֶם בְּנֵי הַנְּדִיבִים, הוֹשִׁיעוּ לוֹ, זָקֵן וָנָעַר!

אזרחים

שִׂמְטוּהוּ! שִׂמְטוּהוּ!

מהומה ויד איש ברעהו. הטרבונים, האדילים והעם נהדפים החוצה.

מנניוס

לֵךְ, וּבוֹא אֶל חֲדַר בֵּיתְךָ; חוּשָׁה מַהֵר וָלֵךְ!
פֶּן יַעֲלֶה בַתֹּהוּ הַכֹּל.

סינטור שני

חוּשָׁה מִזֶּה וָלֵךְ!

קוֹריוֹלַנוּס

עִמְדוּ הָכֵן; מִסְפַּר אוֹהֲבֵינוּ לֹא קָטֹן מִמִּסְפַּר אוֹיְבֵינוּ.

מנניוס

הַאָמְנָם תַּחֲשׁוֹב כִּי־כָכָה יִהְיוּ פְּנֵי הַדְּבָרִים?

סינטור ראשון

הוֹי אֵלִים, שִׁמְרוּנִי מִזֹּאת! — רְאֵה, רֵעִי הַנָּדִיב, חִלִּיתִי
פָּנֶיךָ, קוּם בֹּא אֶל בֵּיתֶךָ; הָבָה נְרַפֵּא הַמַּכָּה.

מנניוס

הֵן פֶּצַע הוּא אֲשֶׁר־בָּאָנוּ, וְאַתָּה בְּעֶצֶם יָדְךָ
לֹא תוּכַל לְמַשְׁשׁוֹ: לֵךְ אֵפוֹא, רְאֵה בַקַּשְׁתִּיךָ מְאֹד.

קומיניוס

בֹּא, אֲדוֹנִי, וְנֵלְכָה יַחְדָּו.

קוֹריוֹלַנוּס

לוּ הָיוּ בְנֵי עַם לוֹעֵז,
וְכֵן הֵם בֶּאֱמֶת, אִם־אָמְנָם בְּרוֹמָא שְׁגָרָתָם אִמָּם;
כֵּן אִלּוּ לֹא הָיוּ רוֹמָאִים, וְהֵם הֵן בֶּאֱמֶת אֵינָם,
אִם־אָמְנָם מִלְּטָתַם אִמָּם הָעֶגְלָה בִּדְבִיר קַפִּיטוֹלְיוּם.

מנניוס

בֹּא־נָא, אַל תְּקַפֵּץ אֶת־קִנְאַת חֲמָתְךָ הַנְּדִיבָה עַל־שְׂפָתֶךָ;
עוֹד יָמִים טוֹבִים יָבֹאוּ.

קוריולנוס

עַל־פְּנֵי חֶלְקַת שָׂדֶה בַּחוּץ
יָכֹל יָכֹלְתִּי לְהַכּוֹת אַרְבָּעִים מֵהֶם בְּפַעַם אֶחָת.

מנניוס

גַּם־אָנֹכִי תַּעֲמָד־לִי יָדִי לְהַכּוֹת שְׁנַיִם מֵהֵמָּה
מִן הַגִּבֹּרִים בְּמַחֲנֵהוּ: אֶת־שְׁנֵי הַטְּרִבּוּנִים גַּם־יָחַד.

קומיניוס

אַךְ פֹּה לֹא נוּכַל לְהָבִיא אֶת־יִתְרוֹן־הַכֹּחַ בְּחֶשְׁבּוֹן
לָדַעַת פֹּה מִי יִגְדַּל, וּגְבוּרַת יַד־אָדָם תִּהְיֶה
לְסִכְלוּת, אִם יָנֵס לְהִתְיַצֵּב נֶגְדָּהּ לְקִירָה נוֹפֶלֶת.
הֲהָלֹךְ תֵּלֵךְ מִזֶּה בְּטֶרֶם הָאֲסַפְסֻף יָשׁוּבוּ?
הֵן בַּחֲמָתָם הִתְהוֹלְלוּ כֻּלָּם כְּפֶרֶץ מַיִם נֶעְצָר
אֲשֶׁר־יִגְאֶה וְיַעֲלֶה עַל־כָּל אֲשֶׁר־הָסַם אוֹתוֹ בְּדַרְכּוֹ.

מנניוס

אַפִּיל־נָא תְּחִנָּתִי לְפָנֶיךָ: לֵךְ; וְאָנֹכִי אֲנַסֶּה
מַהֲתַלּוֹתַי מֵאָז לַאֲנָשִׁים, אֲשֶׁר אֵין בְּרֵיתָם הַתִּלִּים

אַף־לֹא גַם־הַמְּעַט מִן הַמְּעַט; אֶת־הַקְּרָעִים הָאֵלֶּה נְטַלֵּא
בִּסְחָבוֹת לְצִבְעָן הַשּׁוֹנֶה.

קומיניוס

וְעַתָּה קוּם וָבֹא.

קוריולנוס, קומיניוס ואחרים הולכים.

פטריצי ראשון

חִבֵּל הָאִישׁ הַזֶּה אֶת־טוּבוֹ בְּעֶצֶם־יָדָיו.

מנניוס

נְדִיבוּת־רוּחוֹ גְדוֹלָה מִדֵּי הָעוֹלָם הַזֶּה.
הַחֲנֵף לֹא יַחֲנִיף בַּחֲלָקוֹת גַּם אֶת־נֶפְטוּן, לוּ לוֹ יִתֵּן־
אֶת־שְׁלָשׁ־הַקִּלְשׁוֹן שֶׁלּוֹ, אוֹ אֶת־יֻפִּיטֶר תַּחַת יְכָלְתּוֹ
לְהַרְעִים בְּרַעַם־קוֹלוֹ. לִבּוֹ זֶה הוּא פִּיו —:
אֵת אֲשֶׁר־יַחֲרוֹשׁ רוּחוֹ יִתְגַּלְגֵּל חִישׁ מֵעַל לְשׁוֹנוֹ,
וּבְרֶגַע חֲרוֹת־אַפּוֹ יִשְׁכַּח גַּם שֵׁם הַמָּוֶת מַה־הוּא.

קול שאון מחוץ.

מַה־גָּדוֹל שָׁם הַשָּׁאוֹן!

פטריצי שני

מִי־יִתֵּן וְנָחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם!

מנניוס

מִי־יִתֵּן וְרָבְצוּ עַל תְּהוֹם הַטֶּבֶר!
הוֹי שָׂטָן! לָמָּה אֵפוֹא לֹא דִבֵּר אֲלֵיהֶם רַכּוֹת?
ברוטוס, סיליניוס והאספסוף שבים ובאים..

סיצינִיוס

אַיֵּה פֹה הַצִּפְעוֹנִי, אֲשֶׁר אָמַר לְהָשֵׁם הָעִיר
וּלְהִשָּׁאֵר בָּהּ לְבַדּוֹ רֹאשׁ לַכֹּל?

מנניוס

אַתֶּם, טְרִבּוּנֵי הַיְקָרִים —

סיצינִיוס

מֵרֹאשׁ פְּנֵי הַסֶּלַע הַטַּרְפֵּיוֹנִי נַפִּיל אוֹתוֹ
בַּחֲרִיצוּת־יָד; כִּי הָלַךְ קֶרִי עִם הַחֹק,
וְלָכֵן גַּם הַחֹק לֹא יֹאבֶה כִּי־נַחֲקוֹר אוֹתוֹ,
וְרַק כִּי־יָחוּשׁ בְּנַפְשׁוֹ אֶת־כֹּחַ הַקָּהָל הָעָז,
אֲשֶׁר־הָיָה בְעֵינָיו לְאָפֶס.

אזרח ראשון

יָחוּשׁ־נָא וְיֵדַע,
כִּי קְרִיאֵי־הָעֵדָה הַנְּדִיבִים הֵם הֵם לָעָם לְפֶה
וַאֲנַחְנוּ לָהֶם לְיָד.

אזרחים

יָחוּשׁ־נָא כָּזֹאת, וְיֵדַע אֶל־נָכוֹן.

מנניוס

אֲדוֹנִי, אֲדוֹנַי —

סיציניוס

דֹּמּוּ!

מנניוס

אַל־נָא לַהֲרֵגָה תִּקְרָאוּ,
אִם לֶכֶת בַּלָּט אַחֲרֵי צַיִד תָּבוֹאוּ גַּם־אָז לַמַּטָּרָה.

סיציניוס

מַה־שֹּׁרֶשׁ הַדָּבָר, כִּי הֱיִיתֶם לְעֵזֶר לוֹ לְבַעֲבוּר הִמָּלֵט?

מנניוס

שְׁמָעוּנִי אֵת אֲשֶׁר־אֲדַבֵּר: — כְּכֹל אֲשֶׁר־אֵדַע כָּל־יִתְרוֹן
וְכָל־עֵרֶךְ אֲשֶׁר לַקּוֹנְסוּל כֵּן אֵדַע גַּם־כָּל־חַטֹּאתָיו.

סיציניוס

קוֹנְסוּל? — מִי־זֶה וְאֵיזֶה קוֹנְסוּל?

מנניוס

קוֹרְיוֹלָנוּס הַקּוֹנְסוּל

ברוטוס

הוּא קוֹנְסוּל?!

אזרחים

לֹא, לֹא, לֹא, לֹא, לֹא!

מנניוס

לוּ, בְּחֶסֶד קְרִיאֵי־הָעֵדָה וּבְחַסְדְּכֶם אַתֶּם, הָעָם
הַנֶּחְמָד לַכֹּל, הוֹאַלְתֶּם לִשְׁמוֹעַ לַאֲשֶׁר אֲדַבֵּר
מִלָּה אַחַת אוֹ שְׁתַּיִם, וְלֹא יָבֹא אֲלֵיכֶם כָּל־רַע
זוּלָתִי אָבְדַן הָעֵת הַזֹּאת.

סיציניוס

וּבְכֵן יִהְיוּ־נָא דְּבָרֶיךָ מְעַטִּים!
כִּי אַחַת חָרַצְנוּ לְהַכְרִית אֶת־הַבּוֹגֵד־הַאֶפֶּס הַזֶּה
אִם נַגְלֶה אוֹתוֹ מִזֶּה, וְעָמְדָה הַשּׁוֹאָה קְרוֹבָה;
וְאִם נוֹתִיר אוֹתוֹ בֵּינֵינוּ, וְהָיָה זֶה מוֹת כֻּלָּנוּ,
וְלָכֵן גָּזַרְנוּ פֶּה־אֶחָד כִּי־יוּמַת בַּלַּיְלָה הַזֶּה.

מנניוס

יִשְׁמְרוּנוּ הָאֵלִים הַטּוֹבִים מֵעֲשׂוֹת כָּזֹאת! זֹאת רוֹמָא
הַמְּהֻלָּלָה, אֲשֶׁר רַבֵּי בִרְכוֹת תּוֹדָתָהּ הַגְּדוֹלָה
לְבָנֶיהָ רַבֵּי הַפְּעָלִים כְּתוּבוֹת לְזִכָּרוֹן בַּסֵּפֶר
בְּעֶצֶם יַד יֻפִּיטֶר, וְהִיא אֵיךְ יָכֹל תּוּכַל
לֶאֱכוֹל כְּאֵם אַכְזָרִיָּה אֶת־פְּרִי־בִטְנָהּ בְּעֶצֶם פִּיהָ?

סיציניוס

נֶגַע הוּא בִּבְשָׂרֵנוּ וְעָלֵינוּ לְהַכְרִיתוֹ כָּלָּה.

מנניוס

אֵבֶר הוּא אֲשֶׁר נֶגַע בּוֹ; אִם נַכְרִית אוֹתוֹ
וְהָיָה לוֹ מָוֶת, וְאִם נְרַפְּאוֹ וְעָלְתָה אֲרוּכָתוֹ.
מֶה עָשָׂה לְרוֹמָא רָעָה, כִּי הָמֵת נָמִית אוֹתוֹ?
הֲיַעַן אֲשֶׁר־הָרַג בְּאוֹיְבֵינוּ וְיַעַן אֲשֶׁר־אֶת־דָּמוֹ —
שִׁבְעָתַיִם כָּכָה, נִשְׁבַּעְתִּי, אוּנְקִיּוֹת אוּנְקִיּוֹת רַבּוֹת,
מֵאֲשֶׁר נִשְׁאַר עוֹד בְּגִידָיו — שָׁפַךְ לְמַעַן אַרְצוֹ;
וְעַתָּה לוֹ תָקוּם אַרְצוֹ וְתִשְׁפּוֹךְ אֶת־דָּמוֹ הַנּוֹתָר,
אָז יִהְיֶה זֶה לְכֻלָּנוּ, לְכָל־אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂנּוּ וְיִסְבְּלֶנּוּ,
דֵּרָאוֹן עַד־נֵצַח נְצָחִים.

סיציניוס

רַק־דְּבָרִים לָרִיק וְלָרוּחַ.

ברוטוס

הֵן הֶפֶךְ מִזֶּה רָאִינוּ: בַּאֲשֶׁר אָהַב אֶת־אַרְצוֹ
גַּם־אַרְצוֹ נָתְנָה לוֹ כָבוֹד.

מנניוס

אִם גְּמָלַתְנוּ רַגְלֵנוּ טוֹב,

וְאַחַר הַכְּתָה בְדַלֶּקֶת, הֵן זָכוֹר נִזְכּוֹר גַּם־אָז
אֵת אֲשֶׁר־הָיְתָה לָנוּ לְפָנִים.

ברוטוס

לֹא נוֹסִיף לִשְׁמוֹעַ עוֹד דָּבָר.—
לְכוּ־נָא אַחֲרָיו אֶל־בֵּיתוֹ, הַתִּיקוּהוּ וְקָחוּהוּ מִשָּׁם,
לְמַעַן אֲשֶׁר הַנֶּגַע הַמַּמְאִיר הַזֶּה, אֲשֶׁר רוֹשׁ בּוֹ,
לֹא יַפְרִישׁ גַּם מִשָּׁם וָהָלְאָה.

מנניוס

רַק־מִלָּה אַחַת עוֹד, רַק־מִלָּה אֶחָת:
נָמֵר מְמַהֵר בַּחֲמָתוֹ, לוּ יִרְאֶה אֶת־הַשּׁוֹאָה
אֲשֶׁר־יָבִיא בְרַגְלוֹ הַנֶּחְפָּזָה, יַחְפּוֹץ, אַךְ כְּבָר עָבַר הַמּוֹעֵד,
לִקְשׁוֹר אֲנָךְ־עוֹפֶרֶת אֶל־עֲקֵבוֹ.— עֲשׂוּ אֶת־מַעֲשֵׂיכֶם,
אֲשֶׁר לֹא אֲגֻדּוֹת — בִּהְיוֹת רָצוֹן מִלִּפְנֵיהֶן —
תַּעֲלֶינָה מֵעֶבְרֵיהֶן, וְזֹאת רוֹמָא הַגְּדוֹלָה
תִּפּוֹל עַל־יְדֵי רוֹמָאִים.

ברוטוס

מִי־יִתֵּן וְהָיְתָה כָזֹאת —

סיציניוס

מַה־תַּאֲרִיכוּ פֹה לָשׁוֹן? הַאִם לֹא נָתַן אוֹת וּמוֹפֵת
לָכֶם, לְבַעֲבוּר תֵּדְעוּ אֵיךְ הוּא מַקְשִׁיב וּמַאֲזִין לָכֶם?

הַאִם לֹא הִשְׁתָּעֵר עַל שׁוֹטְרֵינוּ? וְאִם אֵלֵינוּ לֹא הִתְקוֹמֵם?
בֹּאוּ וְנֵלְכָה אֵפוֹא —

מנניוס

שִׁימוּ־נָא זֹאת אֶל־לֵב: —
בְּמִלְחָמוֹת גֻּדַּל מִנְּעוּרָיו, מֵאָז אֲשֶׁר־יָכְלָה יָדוֹ
לְנוֹפֵף חֶרֶב, וּפִיו לֹא לֻמַּד לְהָבֵר דְּבָרִים
בְּנָפַת לְשׁוֹנוֹ; סֹלֶת יְעָרֵב עִם סְבִּים יַחְדָּו.
צַוּוּנִי־נָא וְאֵלֵךְ וְאָבוֹא אֵלָיו אֶל־בֵּיתוֹ
וְאָבִיא אוֹתוֹ אֲלֵיכֶם, וַתַּחְקְרוּ וְתִדְרְשׁוּ אוֹתוֹ —
לְפִי־הַחֹק — וּבְשָׁלוֹם — פֶּן תָּבוֹא אֵלָיו מִיֶּדְכֶם
הַגְּדוֹלָה מִכָּל־הָרָעוֹת.

סינטור ראשון

טְרִבּוּנִים נְדִיבֵי רוּחַ!
הֵן זֶה הוּא אֹרַח אָדָם; וְאוּלָם הַדֶּרֶךְ הַשֵּׁנִית
כֻּלָּהּ דָּמִים מָלֵאָה; וְאֵין אִישׁ יוֹדֵעַ מֵרֵאשִׁית
אֵת אֲשֶׁר־יִקְרֶה בְּאַחֲרִית.

סיציניוס

מֵנֶנְיוּס הַנָּדִיב, כָּכָה
תַּעֲשֶׂה אֵפוֹא מַעֲשֶׂיךָ כְּפָקִיד הַדּוֹאֵג לָעָם. —
הִתְפָּרְקוּ־נָא, אֲנָשִׁים, אֶת־נִשְׁקְכֶם כֻּלְּכֶם מֵעֲלֵיכֶם.

ברוטוס

וְאֶל־בֵּיתְכֶם לֹא תֵלֵכוּ.

סיציניוס

אֶל רְחוֹב הָעִיר נֵלֵכָה,
וְשָׁם נְחַכֶּה לָהֶם, וְאִם לֹא יָבִיאוּ אֶת־מַרְצִיוּס אֵלֵינוּ,
וְשַׁבְנוּ אֶל־דַּרְכֵּנוּ הָרִאשׁוֹנָה.

מנניוס

הָבֵא אֲבִיאוֹ אֲלֵיכֶם.

אל הסינטורים

אַחַלַי, לְכוּ גַם־אַתֶּם עִמִּי. שׁוּמָה צָלָיו לָבוֹא,
וָלֹא — אָז הִנֵּה שׁוֹאָה גְדוֹלָה לְנֶגֶד פָּנֵינוּ.

סינטור ראשון

אַחַלַי, הָבָה נֵלְכָה אֵלָיו.

הולכים.

סְצֵינָה שֵׁנִית.

חדר בבית קוריולנוס.

קוריולנוס ופטריצים באים.

קוריולנוס

יַכְבִּירוּ־נָא עַל אָזְנַי דְּבָרִים; יְבַקְשׁוּ־נָא אֶת־מוֹתִי
עַל גַּלְגַּל־אוֹפָן אוֹ תַחַת עִקְבֵי סוּסִים פְּרָאִים;
אוֹ לִשְׁפֹּךְ עֶשֶׂר גְּבָעוֹת עַל הַסֶּלַע הַטַּרְפֵּיוֹנִי,
לְבַעֲבוּר יִפּוֹל הַנּוֹפֵל מִמְּרוֹמִים, אֲשֶׁר הָעַיִן
לֹא תַעֲצוֹר כֹּחַ לִרְאוֹתָם; וְאוּלָם אָנֹכִי אֶהְיֶה לָהֶם
עַד־עוֹלָם אֵת אֲשֶׁר־הִנֵּנִי.

פטריצי ראשון

רַק כְּאַחַד הַנְּדִיבִים תַּעֲשֶׂה.

קוריולנוס

הִנְנִי הוֹגֶה בְאִמִּי מִבִּלְתִּי הֲבִינִי לָמָּה
לֹא תֵאוֹת לִי גַם־עַתָּה, וְהִיא הֵן תָּמִיד הִסְכִּינָה
לְקָרְאָם עֲבָדִים נִבְזִים; בְּרוּאִים אֲשֶׁר נִבְרְאוּ
רַק לִמְכּוֹר וְלִקְנוֹת שְׂעוֹרִים; לַעֲמוֹד גְּלוּיֵי־רֹאשׁ בָּאֲסֵפָה,
לְפַהֵק, לְהַחֲרִישׁ וּלְהִשְׁתָּאוֹת בְּקוּם בֶּן־אָדָם כָּמוֹנִי

לְדַבֵּר עַל שָׁלוֹם וּמִלְחָמָה.

וולומניה כלה.

בָּךְ דִּבַּרְתִּי זֶה־עָתָּה:

לָמָּה תִשְׁאֲלִי מֵעִמִּי, כִּי־אֶהְיֶה רַךְ מֵהְיוֹתִי?

הֲתַחְפְּצִי אֵפוֹא, כִּי־אַכְזִיב אֶת־תְּכוּנוֹת רוּחִי?

הֲלֹא טוֹב מִזֶּה, כִּי־תֹאמְרִי אֲשֶׁר־אֶהְיֶה לְאִישׁ גַּם־עַתָּה

כְּכֹל אֲשֶׁר־הָיִיתִי מֵאָז.

וולומניה

הוֹי אַתָּה, אַתָּה, אַתָּה!

לוּ־רַק לָבַשְׁתָּ אֶת־עֻזְּךָ בְּטֶרֶם תִּתְפַּשֵּׁט אוֹתוֹ!

קוריולנוס

יְהִי־נָא וְיָגוֹז וְיַעֲבֹר!

וולומניה

יָכֹל יָכֹלְתָּ לִהְיוֹת זֶה הָאִישׁ אֲשֶׁר־אַתָּה הִנֵּהוּ,

לוּ־רַק הִתְאַמַּצְתָּ מְעַט לְהַסְתִּיר אוֹתוֹ בְחֻבְּךָ;

לֹא הָיוּ מַמְרִים עִמְּךָ כָּכָה וְעִם מַחְשְׁבוֹתֶיךָ, לוּ־רַק

הֶחְבֵּאתָ מְעַט אֶת־מַחְשְׁבוֹתֶיךָ הָאֵלֶּה מֵעִמָּם, עַד־בִּלְתִּי

הֱיוֹת לָהֶם עוֹד הַכֹּחַ לַהֲנִיאָן.

קוריולנוס

יִתָּלוּ כֻּלָּם!

וולומניה

כֵּן, וְגַם יְשָׁרֵפוּ!

מנניוס וסינטורים בלים.

מנניוס

בֹּא, בֹּא! הָיִיתָ קָשֶׁה מְאֹד, קָשֶׁה בְּלִי־מִדָּה;
וְעַתָּה עָלֶיךָ לָשׁוּב וּלְתַקֵּן אֵת אֲשֶׁר־עִוַּתָּ.

סינטור ראשון

לֹא יוֹעִיל לָנוּ כָּל־דָּבָר. וְאַתָּה אִם לֹא תַעֲשֶׂה כֵּן,
וְנִקְרְעָה עִירֵנוּ הַטּוֹבָה לִקְרָעִים וְתָסוּף וְתֹאבַד.

וולומניה

אַחֲלַי, שְׁמַע לָעֵצָה; גַּם־לִבִּי קָשֶׁה כְּלִבְּךָ,
וְאוּלָם גַּם־דֵּעָה בְּקִרְבִּי, וְהִיא אֶת־קִצְפִּי תַטֶּה
לְמָקוֹם שָׁם אֶמְצָא יִתְרוֹן.

מנניוס

טוֹב דִּבַּרְתְּ, אֵשֶׁת נְדִיבוֹת:
לוּ יֹאמַר לְהִכָּנַע לַאֲסַפְסֻף כָּזֶה, אִם לֹא הָעֵת
הַמְלֵאָה חֲמַת־פְּתָנִים תִּשְׁאַל מֵעִמּוֹ כָזֹאת,
לְבַעֲבוּר תִּהְיֶה לַאֲרוּכָה לְטוֹב לְמוֹלַדְתִּי וְאַרְצִי·
כִּי־עַתָּה חָגַרְתִּי שִׁרְיוֹנִי וְשַׂמְתִּי חֲלִיצָתִי עָלַי·

אֲשֶׁר לֹא־אוּכַל לִלְבּשׁ כִּמְעָט.

קוריולנוס

מֶה עָלַי לַעֲשׂוֹת?

מנניוס

לָשׁוּב אֶל־קְרִיאֵי הָעֵדָה.

קוריולנוס

טוֹב, אַךְ מָה עוֹד? מָה עוֹד?

מנניוס

לְהִנָּחֵם עַל־כֹּל אֲשֶׁר־דִּבַּרְתָּ.

קוריולנוס

בִּגְלָלָם? — לֹא־אוּכַל
לַעֲשׂוֹתָהּ גַּם בִּגְלַל אֵלִים; וְאִם עָלַי לַעֲשׂוֹתָהּ
בִּגְלָלָם אֵפוֹא?

וולומניה

הֵן עָרִיץ הָיִיתָ בְּאֶפֶס מִדָּה;
וְאִם לֹא־תוּכַל לִהְיוֹת בָּזֹאת נָדִיב בְּאֶפֶס מִדָּה,
הֵן יֵשׁ כִּי־לְעִתּוֹת בַּצָּרָה נְדַבֵּר בְּשָׂפָה אַחֶרֶת.—
שָׁמַעְתִּי בְּאָמְרְךָ גַּם־אַתָּה: גֹּדֶל וּמִשְׁטַר הַמְּדִינָה

כְּרֵעִים אֲשֶׁר לֹא־יִפָּרֵדוּ, מִתְחַבְּרִים בְּעֵת מִלְחָמָה.
הוֹאִילָה־נָא אֵפוֹא וְהַגִּידָה: הַבְעִתּוֹת בַּשָּׁלוֹם יַעֲזֹב
אִישׁ אֶת־אָחִיו עַד־בִּלְתִּי יְכֹלֶת לְהִתְאַחֵד שְׁנֵיהֶם?

קוריולנוס

אִי לָךְ.

מנניוס

טוֹב שָׁאָלָה.

וולומניה

אִם בְּעֵת־מִלְחָמָה תִּנְחַל כָּבוֹד
בְּזֹאת אֲשֶׁר לְמַרְאֵה־עֵינַיִם תִּהְיֶה אֵת אֲשֶׁר־אֵינֶךָּ —
וּלְבַעֲבוּר הַתַּכְלִית הַטּוֹבָה הֵן תִּבְחֲרוּ בַדֶּרֶךְ הַזֹּאת —
אֵיךְ יֵחָשֵׁב זֶה לְאִי־כָבוֹד אִם־גַּם בְּעִתּוֹת שָׁלוֹם
יִתְחַבְּרוּ הַשְּׁנַיִם יַחְדָּו כְּמוֹ בְעֵת מִלְחָמָה,
אַחֲרֵי כִּי־אֶת־שְׁנֵיהֶם נִדְרוֹשׁ כָּאן וּכְעָתָּה?

קוריולנוס

מַה־תְּאִיצִי כָכָה בִי?

וולומניה

יַעַן כִּי הִיא חוֹבָתְךָ לְדַבֵּר לָעָם עַתָּה,
לֹא עַל־פִּי הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר־רוּחַ בִּינָתְךָ יוֹרֶךָּ
וְלֹא אֵת אֲשֶׁר־יַגִּיד לִבְּךָ לָךְ, בִּלְתִּי־אִם

דְּבָרִים כְּפִי אֲשֶׁר־יַעֲלוּ עַל לְשׁוֹנְךָ, רַק מַמְזְרֵי־פֶּה
וּצְלִילֵי־קוֹל, שֶׁאֵין לָהֶם כָּל־שִׂיחַ וָשִׂיג וָחֵלֶק
עִם הָאֱמֶת אֲשֶׁר־בִּלְבָבְךָ. כָּל־אֵלֶּה לֹא יִגְעוּ בִכְבוֹדְךָ
כְּכָל־אֲשֶׁר לֹא יִגְעוּ בִכְבוֹדְךָ דְּבָרִים נְעִימִים וְטוֹבִים
אֲשֶׁר־תְּדַבֵּר בְּאָזְנֵי עִיר לְבַעֲבוּר לְכֹד אוֹתָהּ,
מִבִּלְתִּי חַכּוֹת לְמִקְרֶה טוֹב אֲשֶׁר־יַחְתּוֹךְ גּוֹרָלְךָ
אוֹ לִשְׁפֹּךְ דָּמִים רַבִּים. אִלּוּ הָיִיתִי תַחְתֶּךָ,
כִּי־עַתָּה הִסְתַּרְתִּי בְקִרְבִּי אֶת־עֶצֶם תְּכוּנַת רוּחִי,
בִּרְאוֹתִי, כִּי כָל־טוּבִי וְכָל־רַעִי נְכוֹנִים לְשׁוֹאָה,
וּבְכָל־זֶה לֹא כִחַשְׁתִּי בִכְבוֹדִי. לִי נְכוֹנָה הָרָעָה
וְגַם לְאִשְׁתְּךָ וְגַם לְבִנְךָ וְגַם לַסֵּינַטוֹרִים הָאֵלֶּה פֹה
וְגַם לְכָל־עֲדַת הָאֲצִילִים; וּבְכָל־זֶה בָחַרְתָּ לְהֵרָאוֹת
לְעֵינֵי הָאֲסַפְסֻף שֶׁלָּנוּ, כִּי־תוּכַל לְהַלְבִּישׁ קַדְרוּת
אֶת־מִצְחֲךָ בְּהַבִּיטְךָ בוֹ, תַּחַת לְהָאִיר רֶגַע
אֲלֵיהֶם אֶת־פָּנֶיךָ לְבַעֲבוּר הַדְבִּיק אַהֲבָתָם אֵלֶיךָ
וּלְהָגֵן עַל־כֹּל אֲשֶׁר־יֵלֵךְ לַאֲבַדּוֹן בִּלְעֲדֵיהֶם.

מנניוס

גְּבִרְתִּי הַנְּדִיבָה! — קוּמִי וּלְכִי גַם־אַתְּ עִמָּנוּ,
דַּבְּרִי רַכּוֹת, כִּי־כָכָה תוּכְלִי לְהַצִּיל
לֹא רַק אֶת־כֹּל אֲשֶׁר־רָעָה נִשְׁקֶפֶת אֵלָיו עַתָּה,
כִּי־גַם אֶת־כֹּל אֲשֶׁר־אָבֹד אָבַד מִמֶּנּוּ זֶה־כְּבָר.

וולומניה

רְאֵה, בְּנִי, בְּבַקָּשָׁתִיךְ: לֶךְ־נָא אֲלֵיהֶם וּבְיָדְךָ
הַחֲזֵק בְּמִצְנַפְתְּךָ זֹאת; הֲרִימָהּ מֵעַל רֹאשְׁךָ מֵרָחוֹק, —
גַּשׁ אֲלֵיהֶם שָׁמָּה, — גַּע בְּבִרְכְּךָ אֶל־פְּנֵי הָאֲבָנִים —;
מַעֲשִׂים כָּאֵלֶּה יִהְיוּ בְּרֶגַע אֲשֶׁר־כָּזֶה
לְלָשׁוֹן מְדַבֶּרֶת גְּדוֹלוֹת, וְעֵינֵי הָאָדָם הַנִּבְעָר
תִּקַּחְנָה תּוֹרָה פִּי־שִׁבְעָה מִכֹּל אֲשֶׁר־יִקְחוּ אָזְנָיו, —
הָנַע בְּרֹאשְׁךָ אֲלֵיהֶם וְלִפְעָמִים גַּם־לִבְּךָ הָנִיעָה
לְיַסְּרוֹ עַל־רֹב גַּאֲוָתוֹ; הֱיֵה רַק כְּמוֹ תּוּת אֲשֶׁר־בָּשֵׁל,
אֲשֶׁר לֹא יַעֲמֹד בִּפְנֵי כָל־מַגַּע יָד, — וְדַבֵּר אֲלֵיהֶם לֵאמֹר:
אִישׁ צְבָאָם אַתָּה מֵעוֹדְךָ, בִּשְׁאוֹן מִלְחָמוֹת גֻּדַּלְתָּ,
וְאֵין לְךָ אָרְחוֹת נֹעַם, שֶׁהֵם, כְּפִי רְאוֹתְךָ עַתָּה,
דְּרוּשִׁים לְךָ וְיֵשׁ לָהֶם צְדָקָה לְבַקֵּשׁ מֵעִמְּךָ
לְעֵת אֲשֶׁר־תָּבוֹא לִשְׁאֹל מֵעִמָּם אַהֲבָתָם וְחַסְדָּם.
וְאוּלָם חָפַצְתָּ לְהִתְאַמֵּץ בְּכָל־לֵב בְּיָמִים יָבֹאוּ
לְהִשְׁתַּנּוֹת וְלִהְיוֹת כְּלִבָּם, כְּכֹל אֲשֶׁר־תַּשִּׂיג יָדְךָ
וּכְכֹל אֲשֶׁר־תְּכוּנָתְךָ תִּתְּנֶךָּ.

מנניוס

וְאִם כָּכָה תַּעֲשֶׂה,
כְּכֹל אֲשֶׁר־יֹאמַר פִּיהָ, כִּי־אָז כָּל־לִבָּם תִּקְנֶה לְּךָ,
כִּי סוֹלְחִים הֵם כְּרֶגַע, אִם־רַק תִּתְחַנֵּן אֲלֵיהֶם,
כְּאָהֳבָם לְהַרְבּוֹת דְּבָרִים בְּהִתְגַּלּוֹת לֵב בְּכָל־עֵת.

וולומניה

עוֹד פַּעַם אֲבַקֶשְׁךָ: שְׁמַע לַאֲשֶׁר יְיָעֲצוּךָ.
אָכֵן יָדַעְתִּי הֵיטֵב, כִּי־נָקֵל לְךָ לְרַדֵּף
אוֹיֵב עַד־תְּהוֹמוֹת־אֵשׁ מֵהַחֲנִיף לוֹ בַחֲלָקוֹת
בְּסֻכּוֹת שָׁלוֹם בַּשָּׂדֶה. — הִנֵּה קוֹמִינְיוּס בָּא.

קומיניוס בא.

קומיניוס

הִנְנִי בָּא מֵרְחוֹב הָעִיר; וְשׁוּמָה עָלֶיךָ, רֵעִי,
לִקְבּוֹץ עָלֶיךָ מַחֲנֶה גָדוֹל, אוֹ לְהוֹשִׁיעַ לְךָ הַפַּעַם
בְּדַבֶּרְךָ אֲלֵיהֶם רַכּוֹת אוֹ בְהִמָּלֶטְךָ עַל־נַפְשֶׁךָ;
חֲמָתָם בּוֹעֶרֶת לְהַשְׁחִית.

מנניוס

רַק דְּבָרִים טוֹבִים וְרַכִּים.

קומיניוס

רַק־זֶה, כֵּן אֶחְשֹׁב, יוֹעִיל; אִלּוּ רַק יַעְצֹר כֹּחַ
לְהַטּוֹת אֶת־לִבּוֹ לַעֲשׂוֹתוֹ.

וולומניה

שׁוּמָה הִיא עָלָיו וְהוּא חָפֵץ. —
בַּקָּשָׁתִיךָ שֵׁנִית: הַגִּידָה: „חָפַצְתִּי" וְקוּם וָלֵךְ.

קוריולנוס

הֲשׁוּמָה עָלַי לָלֶכֶת לְהַרְאוֹתָם קָדְקֹד אֵין־כּוֹבַע?
הֲשׁוּמָה, כִּי לְשׁוֹנִי הָרָעָה תַּכְנִיעַ אֶת־לִבִּי הַנָּדִיב
בִּכְזָבִים וְהוּא יִשָּׂאֵם? טוֹב, אֶת־כָּל־אֵלֶּה אֶעֱשֶׂה!
וְאוּלָם לוּ רַק נָגַע הַדָּבָר הַזֶּה בְּנֶפֶשׁ אַחַת,
בְּמַרְצִיוּס זֶה לְבַדּוֹ, כִּי־עַתָּה יָכֹל יָכְלוּ
לִטְחֹן לְאָבָק עַד־דַּק וְלִזְרוֹת אוֹתוֹ לָרוּחַ. —
וּבְכֵן לִרְחוֹב הָעִיר! — שַׂמְתֶּם עָלַי פְּקֻדָּה,
אֲשֶׁר לֹא אוּכַל לְמַלֵּא עַד־עוֹלָם אַחֲרֶיהָ בֶּאֱמוּנָה.

קומיניוס

לֵךְ, לֵךְ וַאֲנַחְנוּ נִהְיֶה עִם־פִּיךָ.

וולומניה

אַחֲלַי, בְּנִי הַנֶּחְמָד, —
הֵן פְּעָמִים הַרְבֵּה אָמַרְתָּ, כִּי־רַק תְּהִלּוֹתַי אָנֹכִי
עָשׂוּךָ רִאשׁוֹן בַּלּוֹחֲמִים, וּבְכֵן, לְבַעֲבוּר תִּנְחַל
אֶת־תְּהִלָּתִי הַחֲדָשָׁה עַתָּה, מַלֵּא־נָא אַחֲרֵי פְקֻדָּה,
אֲשֶׁר עַד־כֹּה לֹא הִסְכַּנְתָּ בָּהּ.

קוריולנוס

טוֹב, שׂוּמָה עָלַי לַעֲשׂוֹתָהּ. — הָלְאָה, תְּכוּנַת רוּחִי:

לְבְשִׁינִי, רוּחַ זוֹנָה! קוֹלִי הַקּוֹרֵא מִלְחָמָה,
שֶׁהָיָה לְצִלְצְלֵי תֹף, יֵהָפֵךְ לְחָלִיל קָטָן,
דַּק כְּקוֹל הַסָּרִיס אוֹ כְּקוֹל הַנַּעֲרָה הַמְיַשְּׁנָה
יְלָדִים בְּתוֹךְ עַרְשׂוֹתֵיהֶם! צְחוֹק נַעַר פּוֹתֶה
יָלִין בִּלְחָיַי; דִּמְעוֹת נְעָרִים בְּבֵית־הַסֵּפֶר
תְּרַבֵּצְנָה עַל עַפְעַפֵּי עֵינַי; לְשׁוֹן אֶבְיוֹן מְבַקֵּשׁ־נְדָבוֹת
תָּנוּעַ בֵּין פִּתְחֵי־פִי; בִּרְכַּי הַמְכֻסּוֹת בַּשִּׁרְיוֹן,
אֲשֶׁר לֹא־עֻקְּלוּ בִּלְתִּי בְשִׁבְתִּי עַל־סוּסִי הַדּוֹהֵר,
יִכָּפוּ כְּבִרְכֵּי הָאִישׁ אֲשֶׁר־יֶאֱגֹר נְדָבוֹת עַל־כַּפּוֹ! —
לֹא־אֶחְפּוֹץ לַעֲשׂוֹתָהּ; כִּי־אַכְנִעַ כָּכָה אֶת־כְּבוֹד הָאֱמֶת
אֲשֶׁר־לִי בְּקֶרֶב לִבִּי, כִּי־יַעֲשֶׂה בְשָׂרִי מַעֲשִׂים
הַמַּשְׁפִּילִים עַד־לֶעָפָר אֶת־רוּחִי.

ווֹלוּמניה

עֲשֵׂה כְּחֶפְצְךָ אֵפוֹא:
לְבַקֵּשׁ דָּבָר מֵעִמְּךָ נֶחְשָׁב לִי הַקָּלוֹן פִּי־שְׁנַיִם
מִבַּקֶּשְׁךָ אַתָּה מֵעִמָּם. יְהִי אֵפוֹא הַהֶרֶס שָׁלֵם!
טוֹב כִּי־תִתֵּן לְאִמְּךָ לָחוּשׁ אֶת־גַּאֲוַת לִבֶּךָ
מִתֵּת לָהּ לִירֹא, פֶּן יָבִיא קְשִׁי־עָרְפְּךָ שׁוֹאָה חֲדָשָׁה;
לָמוּת אֶלְעַג כָּמוֹךָ, כִּי־קָשֶׁה כְלִבְּךָ גַּם־לִבִּי.
עֲשֵׂה כַּאֲשֶׁר תַּחְפּוֹץ. גְּבוּרָתְךָ הִיא גְבוּרָתִי,
מִמֶּנִּי יָנַקְתָּ אוֹתָהּ; וְאוּלָם שֶׁלְּךָ הִיא גַאֲוָתֶךָ.

קוריולנוס

אַחֲלַי, הֵרָגְעִי, אִמִּי: אֵלְכָה לִרְחוֹב הָעִיר.
אַל־נָא תִתְאַנְּפִי בִי עוֹד; כְּלֵץ בָּרְחוֹבוֹת אֶהְיֶה
לִגְנוֹב מֵעִמָּם אַהֲבָתָם וּבְעָרְמָה אֶקַּח אֶת־לִבָּם,
וּבְשׁוּבִי וְהָיִיתִי רָצוּי לְכָל־הָאֲגֻדּוֹת בְּרוֹמָא.
רְאִי־נָא, הִנְנִי הוֹלֵךְ. אִמְרִי־נָא שָׁלוֹם לְאִשְׁתִּי.
בְּבוֹאִי וְהָיִיתִי לְקוֹנְסוּל; מִלְּבַד זֹאת אַל־נָא תַאֲמִינִי,
כִּי־אַחַר תַּצְלִיחַ לְשׁוֹנִי לְהַחֲנִיף רַבּוֹת בַּחֲלָקוֹת.

וולומניה

עֲשֵׂה כְּכָל־אֲשֶׁר־תַּחְפּוֹץ.

הולכת.

קומיניוס

נֵלְכָה, הַטְּרִבּוּנִים מְחַכִּים;
יְהִי מַעֲנֶה רַךְ חֲלִיצָתֶךָ; נְכוֹנִים הֵם, כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי,
לְחַפֵּא עָלֶיךָ חֲטָאִים גְּדוֹלִים מִן הָרִאשׁוֹנִים
אֲשֶׁר־חִפְּאוּ עָלֶיךָ עַד־כֹּה.

קוריולנוס

„רַךְ" זֹאת עַתָּה מִלָּתִי: —
אַחֲלַי, הָבָה נֵלֵכָה: יְחַפְּאוּ עָלַי חֲטָאִים

כְּכֹל אֲשֶׁר־יִבְדּוּ מִלִּבָּם, וְאָנֹכִי אֶעֱנֶה אוֹתָם
כְּפִי אֲשֶׁר־כְּבוֹדִי יְצַוֶּה.

מנניוס

וְאוּלָם רַק רַכּוֹת תַּעֲנֶה.

קוריולנוס

כִּדְבָרֶיךָ, רַכּוֹת תִּהְיֶינָה, אֶעֱנֶה אֵפוֹא רַק רַכּוֹת!

הולכים.

סְצֵינָה שְׁלִישִׁית.

שָׁם. שער העיר.

סיליניוס וברוטוס באים.

ברוטוס

רֵאשִׁית חַטָּאת תֹּאמַר: נָשָׂא הָאִישׁ אֶת־נַפְשׁוֹ
לְשִׁלְטוֹן מֶמְשֶׁלֶת־עָרִיצִים. וְאִם יִמָּלֵט בְּזֹאת מִיָּדֵנוּ,
וְהִזְכַּרְנוּ לוֹ אֶת־חֶטְאוֹ הַשֵּׁנִי, כִּי־שׂוֹנֵא לָעָם הוּא,
וְכִי אֶת־הַשָּׁלָל אֲשֶׁר־לָקַח מִידֵי הָאַנְטִיַּטִים לֹא חִלֵּק.

אדיל בא.

וּבְכֵן הַאִם הוּא בָא?

האדיל

יָבוֹא.

ברוטוס

וּמִי הַהוֹלֵךְ עִמּוֹ?

האדיל

מֵנֶנְיוּס הַזָּקֵן וְהַסֵּינַטוֹרִים, כָּל־אֵלֶּה אֲשֶׁר־הֵאִירוּ
פְּנֵיהֶם אֵלָיו מְאֹד.

סיציניוס

הֲיֵשׁ לְךָ סֵפֶר זִכָּרוֹן
לְמִסְפַּר כָּל־הַנְּפָשׁוֹת אֲשֶׁר־רָכַשְׁנוּ לָנוּ,
אִישׁ אִישׁ לְפִי־בְחִירָתוֹ?

האדיל

כֶּן־הוּא; נָכוֹן בְּיָדִי.

סיציניוס

הַאִם לִקַּטְתָּ הַשֵּׁמוֹת לְפִי כָּל־טְרִבּוּס וּטְרִבּוּס?

האדיל

כֵּן־הוּא.

סיציניוס

זְצַתָּה מַהֵר־נָא וְהַזְעֵק הֵנָּה אֶת־הָעָם
וּבְשָׁמְעָם אוֹתִי אוֹמֵר: „יִהְיֶה כְּפִי־הַחֻקָּה
וּכְפִי־הָרָצוֹן אֲשֶׁר־לַקָּהָל״ – אִם מָוֶת וְאִם עֹנֶשׁ כֶּסֶף
וְאִם אַת אֲשֶׁר־יָגְלֶה וִיגֹרַשׁ מִן הָאָרֶץ –
וְהוֹרֵיתָ אוֹתָם לִקְרֹא גַם־הֵם כָּמוֹנִי. אִם „כֶּסֶף״
אָמַר, וְצָעֲקוּ „כֶּסֶף״, וְאִם „מָוֶת״, וְצָעֲקוּ „מָוֶת״;
לֹא יָסוּרוּ יָמִין וּשְׂמֹאל מִמִּשְׁפָּטָם הַקַּדְמוֹנִי
וּמִדְּבַר הַחֻקָּה הַנְּתוּנָה לָהֶם לְפִי־כָל־צְדָקָה.

האדיל

אוֹרֵם כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּם.

ברוטוס

וְאִם רַק הַחֵלּוּ לִצְעוֹק,
אַל־תִּתֵּן אוֹתָם לַחְדּוֹל, וּבִהְיוֹת הַהֲמֻלָּה גְדוֹלָה,
וּמָצְאָה יָדָם לַעֲשׂוֹת כְּרֶגַע אֶת־הַמִּשְׁפָּט,
לַעֲנוֹשׁ אֶת־הַפּוֹשֵׁעַ כְּכֹל אֲשֶׁר־נִגְזְרָה עָלָיו.

האדיל

בִּדְבָרֶיךָ כֵּן אֶעֱשֶׂה.

סיצינוס

לַמְּדֵם לִהְיוֹת גִּבּוֹרִים

וּנְכוֹנִים לְכֹל אֲשֶׁר־יִרְמְזוּ עֵינֵינוּ לָהֶם בְּרֶגַע
אֲשֶׁר־יִהְיֶה מִקְרֶה לָנוּ.

ברוטוס

לֵךְ עֲשֵׂה כִּדְבָרֵנוּ.

הלדיל הולך.

רַק הִתְגָּרֵה נִתְגָּרֶה בּוֹ עַד־יַעֲלֶה קִצְפּוֹ כְּרָגַע.
כֵּן הִסְכִּין מֵאָז לְהַכְנִיעַ וּלְהַרְאוֹת אֶת־עֶרְכּוֹ הַגָּדוֹל
בְּדַבְּרוֹ לַמְרוֹת כָּל־אִישׁ. בְּרֶגַע אֲשֶׁר־יִזְעַף לִבּוֹ
לֹא־יָשׁוּב לְאָחוֹר לְבַעֲבוּר יְשַׁכֵּךְ אֶת־רוּחוֹ מְעַט;
וְאָז תַּשְׁמִיעַ לְשׁוֹנוֹ אֶת־כֹּל אֲשֶׁר־יַחֲשֹׁב בְּלִבּוֹ.
וְזֶה אֲשֶׁר־שָׁם הֵן יִשְׁפּוֹק לָנוּ עַד־בְּלִי־דָי
לְרוֹצֵץ אֶת־גֻּלְגָּלְתּוֹ.

סיציניוס

רְאֵה־נָא, הִנֵּה הוּא בָא.

קוריולנוס, מנניוס, קומיניוס, סינטורים ופטריצים באים.

מנניוס

רַק רַכּוֹת, רְאֵה בְקַשָּׁתֶיךָ.

קוריולנוס

כֵּן, כְּמוֹ־עֶבֶד בָּאֲרֻוָה

אֲשֶׁר בִּמְחִיר אֲגוֹרָה יִשָּׂא חֶרְפָּתוֹ בִדְמָמָה
בִּקְרֹא לוֹ מְלֹא־הַפֶּה נָבָל. הוֹי אֵלִים גְּדוֹלִים!
שִׂימוּ לְרוֹמָא מְנוּחָה וְעַל כִּסְאוֹת הַמִּשְׁפָּט הוֹשִׁיבוּ
אֲנָשִׁים רְאוּיִם לָהֶם! הַצְמִיחוּ בְקִרְבֵּנוּ אַהֲבָה!
מַלְּאוּ הֵיכָלֵינוּ הַגְּדוֹלִים בַּעֲטֶרֶת תִּפְאֶרֶת־שָׁלוֹם,
וְלֹא אֶת־חוּצוֹתֵינוּ בְּמִלְחָמָה!

סינטור ראשון

אָמֵן, אָמֵן.

מנניוס

תְּפִלָּה זַכָּה וְטוֹבָה.

האדיל בא עם האזרחים.

סיציניוס

גְּשׁוּ פֹה, עֲדַת הָעָם.

האדיל

שִׁמְעוּ לְקוֹל הַטְּרִבּוּנִים! הַאֲזִינוּ! הַחֲרִישׁוּ! אָמַרְתִּי.

קוריולנוס

רֵאשִׁית שְׁמָעוּנִי־נָא אַתֶּם.

שני הטרבונים

טוֹב. דַּבֵּר. הַחֲרִישׁוּ אֵפוֹא!

קוריולנוס

הַלְמִשְׁפָּט אַחֵר זוּלָתִי פֹּה לֹא אֶקָּרֵא עוֹד?
הֲפֹה יֶחֱרַץ הַכֹּל?

סיציניוס

הִנֵּה זֹאת אֲשֶׁר־אֶשְׁאַל אוֹתְךָ.
הֲנִכְנָע אַתָּה מִפְּנֵי הָעָם וּמִפְּנֵי מִשְׁפָּטוֹ,
וְאִם תֹּאבֶה לְקוֹל פְּקִידֵיהֶם וְאִם נָכוֹן אַתָּה לָשֵׂאת
אֶת־כָּל־הַתּוֹכָחָה אֲשֶׁר־תָּשִׂים עָלֶיךָ חֻקַּת הַמִּשְׁפָּט
עֵקֶב חַטֹּאתֶיךָ הָרַבּוֹת אֲשֶׁר־יוֹכִיחוּ פֹּה לְעֵינֶיךָ?

קוריולנוס

אֶשָּׂא.

מנניוס

אֶזְרָחִים, רְאוּ! הוּא אוֹמֵר: אֶת־הַכֹּל יִשָּׂא.
וְאַתֶּם שִׂימוּ עַל־לֵב אֶת־כָּל־מַעֲשָׂיו לָנוּ בַּמִּלְחָמָה,
זִכְרוּ אֶת־פְּצָעָיו אֲשֶׁר מָלֵא בְשָׂרוֹ מֵהֶם, וְהֵמָּה
נִרְאִים כְּגִבְעוֹת־קְבָרִים עַל אַדְמַת חֲצַר־מָוֶת קְדוֹשָׁה.

קוריולנוס

רַק שְׂרָטִים עֲשׂוּיִם בְּחוֹחִים, פְּצָעִים לִשְׂחוֹק כָּל־רוֹאֶה.

מנניוס

וְגַם־זֹאת עַל־לִבְּכֶם שִׂימוּ: אֲשֶׁר אִם־לֹא־תִשְׁמָעוּהוּ

מְדַבֵּר בִּשְׂפַת כָּל־אִישׁ אֶזְרָח, הֲלֹא כְּאִישׁ־צָבָא תִּרְאוּהוּ.
אַל־נָא צְלִיל־קוֹלוֹ הָעַז יֵחָשֵׁב לְמַחֲשָׁבָה רָעָה.
זֶה אֹרַח אִישׁ־צָבָא, אָמַרְתִּי, וְאוּלָם לֹא שִׂנְאָה אֲלֵיכֶם.

קומיניוס

טוֹב, טוֹב, אַךְ רַב לָנוּ אֵפוֹא.

קוריולנוס

וְאוּלָם מַה־שֹּׁרֶשׁ הַדָּבָר
כִּי כֻלָּם פֶּה־אֶחָד בְּחָרוּנִי לִהְיוֹת לָהֶם לְקוֹנְסוּל,
וְעַתָּה נְקַלּוֹתִי כָכָה עַד־פִּתְאֹם בְּרֶגַע אֶחָד
תַּעֲבִירוּ הַכְּהֻנָּה מִמֶּנִּי.

סיציניוס

עֲנֵה עַתָּה עַל שְׁאֵלוֹתֵינוּ.

קוריולנוס

בְּכֵן דַּבֵּר. אָכֵן אֱמֶת: הֵן פָּצִיתִי פִּי, כִּי־אֶעֱנֶה.

סיציניוס

נַשִּׂיא אוֹתְךָ אַשְׁמָה, כִּי־שָׁאַפְתָּ לְבַעֵר מֵרוֹמָא
אֶת־כָּל־שִׁלְטוֹנָהּ בִּצְדָקָה וּלְהִתְנַשֵּׂא בְּיָד חֲזָקָה
לָקַחַת אֶל־תַּחַת יָדְךָ אֶת־כָּל־הַמֶּמְשָׁלָה בְּזָדוֹן.
וּבְזֹאת הָיִיתָ לְבוֹגֵד נֶגְדָּה לְכָל־הָעָם.

קוריולנוס

מַה? בּוֹגֵד?!

מנניוס

דֹּם וְהֵרָגַע, כִּי־כֵן פָּצִיתָ אֶת־פִּיךָ...

קוריולנוס

תִּבְלַע שַׁלְהֶבֶת הַשְּׁאוֹל הָעֲמֻקָּה אֶת־כָּל־הָעָם!
אֲנִי הַבּוֹגֵד בָּהֶם! — הוֹי אַתָּה קְרִיא־עֵדָה הַמְנָאֵץ!
לוּ בְעֵינֶיךָ רָבְצוּ אַלְפֵי מִינֵי מָוֶת
וְלוּ בְיָדֶיךָ תָּפַשְׂתָּ רִבּוֹא רִבֲבוֹת אָדָם,
וְעַל לְשׁוֹן־הַשֶּׁקֶר בְּפִיךָ לוּ נִכְפַּל מִסְפָּרָם כָּהֵמָּה,
כִּי־אָז גַּם־אָז קָרָאתִי בְאָזְנֶיךָ „הֵן כִּזַּבְתָּ!"
וְקוֹלִי הָיָה צַח כְּאִלּוּ לֵאלֹהִים הִתְפַּלָּלְתִּי.

סיציניוס

הֲשָׁמַעְתָּ אֶת־אֵלֶּה, עָם?

האזרחים

אֶל־הַסֶּלַע, אֶל־הַסֶּלַע יוּבָא!!

סיציניוס

הֵרָגְעוּ! רְאוּ, אֵין־צֹרֶךְ לְהַזְכִּיר עוֹד חֲטָאִים חֲדָשִׁים;
אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה רְאִיתֶם וּשְׁמַעְתֶּם אֵת אֲשֶׁר־דִּבֵּר,

כִּי־הִנֵּה פְּקִידֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם וְאֶתְכֶם בִּפְנֵיכֶם קִלֵּל,
הִתְקוֹמֵם אֶל־חֻקֵּי הָאָרֶץ וּבְקֶרִי הָלַךְ עִם־אֵלֶּה
אֲשֶׁר־כֹּחַ לָהֶם וּמִשְׁפָּט לַחֲקוֹר אוֹתוֹ לִפְשָׁעָיו; —
כָּל־אֵלֶּה חַטֹּאת־שְׁאוֹל הֵן, חַטָּאוֹת נוֹרָאוֹת לְמִינָן,
אֲשֶׁר־לֹא־תֵרָצֶינָה זוּלָתִי בְּמָוֶת קָשֶׁה.

ברוטוס

וְאוּלָם יַעַן כִּי־עָשָׂה מַעֲשִׂים לְטוֹב לְרוֹמָא,—

קוריולנוס

מָה הֶבֶל תֶּהֱמֶה עַל־מַעֲשִׂים?

ברוטוס

אֲדַבֵּר אֵת אֲשֶׁר־יָדָעְתִּי.

קוריולנוס

אַתָּה?

מנניוס

הֲכָכָה פָּצִיתָ אֶת־פִּיךָ לְאִמְּךָ וַתִּשְׁמוֹר?

קומיניוס

כֵּן, הוּא יָדַע — רְאֵה בְּקַשְׁתְּךָ.

קוריולנוס

לֹא־אֹבֶה לָדַעַת עוֹד דָּבָר:
תְּנוּ וְיַזְעִיקוּ אֶת־מוֹתִי מִקִּיר הַטַּרְפֵּיוֹנִי הַתָּלוּל,
יְגָרְשׁוּנִי מֵאֶרֶץ, יַפְשִׁיטוּ אֶת־עוֹרִי מֵעָלַי, יֶאֶסְרוּנִי,
אֶתְעַלֵּף בְּרָעָב וְאֹכַל רַק גַּרְגַּר אֶחָד לְיוֹם,—
אַךְ חַסְדָּם לֹא־אֹבֶה לִקְנוֹת לְנַפְשִׁי וְלוּ־רַק בִּמְחִיר
מִלָּה יָפָה אֶחָת; לֹא־אֹבֶה לִכְבֹּשׁ אֶת־רוּחִי
בִּמְחִיר כֹּל אֲשֶׁר־לִי יִתְּנוּ, וְלוּ גַּם־יָכָלְתִּי לְהַשִּׂיגוֹ
בְּאָמְרִי רַק „שָׁלוֹם עֲלֵיכֶם".

סיציניוס

יַעַן כִּי מֵעֵת אֶל־עֵת,
כְּכֹל אֲשֶׁר־מָצְאָה יָדוֹ, בִּקֵּשׁ תַּחְבּוּלוֹת שׁוֹנוֹת —
מִשִּׂנְאָתוֹ אֶל־הָעָם — לִקְרוֹעַ שִׁלְטוֹנוֹ מֵעָלָיו;
וְגַם־עַתָּה הִתְקוֹמֵם בְּאֵיבָה לֹא־רַק לְמִשְׁפַּט הַצֶּדֶק,
כִּי־גַם אֶל־נְשִׂיאֵי הָעֵדָה הָעוֹשִׂים מִשְׁפָּט בִּצְדָקָה:—
בְּשֵׁם הָעָם וּבִשְׁמֵנוּ אֲנַחְנוּ קְרִיאֵי־הָעֵדָה
מוֹדִיעִים אֲנַחְנוּ, כִּי־נִגְרַשׁ הוּא מִקֶּרֶב עִירֵנוּ
לְמִן־הָרֶגַע הַזֶּה. עַד־עוֹלָם אַל תּוֹסִיף רַגְלוֹ
לִדְרוֹךְ עַל־מִפְתַּן רוֹמָא; כִּי בְּבוֹאוֹ וְגִלְגְּלוּ אוֹתוֹ
מִמְּרוֹם הַסֶּלַע הַטַּרְפֵּיוֹנִי. בְּשֵׁם הָעָם אֶקְרָא:
כֵּן יִהְיֶה!

האזרחים

כֵּן יִהְיֶה! כֵּן יִהְיֶה! יֵלֶךְ־נָא מִזֶּה!
מְגֹרָשׁ לָלֶכֶת בַּגּוֹלָה, וְכָכָה אֵפוֹא יִהְיֶה.

קומיניוס

שְׁמָעוּנִי, אַלּוּפַי וְאַתֶּם רֵעַי בְּקֶרֶב הַקָּהָל,—

סיציניוס

כְּבָר נֶחֱרַץ מִשְׁפָּטוֹ; לֹא נוֹסִיף לִשְׁמוֹעַ עוֹד דָּבָר.

קומיניוס

תְּנוּ לִי וַאֲדַבְּרָה דָבָר: הָיִיתִי לָכֶם לְקוֹנְסוּל,
וְאוּכַל לְהַרְאוֹת גָּלוּי נֶגְדָּה לְעֵינֵי רוֹמָא
אֶת־אוֹתוֹת הָאוֹיֵב בִּבְשָׂרִי. אֶת־שְׁלוֹם מוֹלַדְתִּי אֹהַב
בְּרִגְשׁוֹת כָּבוֹד רַב, הַגָּדוֹל יֶתֶר מְאֹד
וְקָדוֹשׁ וְעָמֹק יֶתֶר מֵאַהֲבִי אֶת־חַיַּי אָנִי
וְאָהֳבִי אֶת־אִשְׁתִּי הַיְקָרָה וְאֶת־כָּל־יְצִיאֵי מֵעֶיהָ,
אוֹצְרוֹת חֲלָצַי אֵלֶּה; וְלָכֵן אָמַרְתִּי לְדַבֵּר — —

סיציניוס

יָדַעְנוּ אֶת־תַּכְלִית דְּבָרֶיךָ: — מַה־יֵּשׁ לְךָ עוֹד לְהַגִּיד?

ברוטוס

אֵין־דָּבָר עוֹד לְהוֹסִיף. מְגֹרָשׁ הוּא לִהְיוֹתוֹ

אוֹיֵב לְעַמּוֹ וְאוֹיֵב לְאַרְצוֹ — וְכָכָה יִהְיֶה.

האזרחים

כָּכָה יִהְיֶה! כָּכָה יִהְיֶה!

קוֹריוֹלָנוּס

הוֹי צַעֲקַת כְּלָבִים נִבְזִים! אֲשֶׁר אֶת־נִשְׁמַת אַפְּכֶם
אֶשְׂנָא כְּמוֹ־הָאֵד הָעוֹלֶה מִבִּצָּה נִבְאָשָׁה,
אֲשֶׁר־אוֹקִיר אֶת־חַסְדְּכֶם כִּרְקַב נִבְלוֹת פִּגְרֵי־אָדָם
בְּטֶרֶם יִקָּבְרוּ, וְהֵמָּה יַבְאִישׁוּ לִי אֶת־הָרוּחַ.—
אָנֹכִי מְגָרֵשׁ אֶתְכֶם! — שְׁבוּ לָכֶם פֹּה בְּבַעֲרוּתְכֶם!
יֶחֱרַד־נָא לִבְּכֶם בְּקִרְבְּכֶם לְקוֹל כָּל־עַנּוֹת חֲלוּשָׁה!
יָנִיעוּ אוֹיְבֵיכֶם אֶת־רֹאשָׁם עִם כּוֹבַע הַנּוֹצוֹת עָלָיו,
וְנִשְׁבָּה בָכֶם חַלְחָלָה! יֵשׁ לָכֶם כֹּחַ וְשִׁלְטוֹן
רַק לְגָרֵשׁ אֶת־מְגִנֵּיכֶם; עַד אֲשֶׁר־זֶה רוּחֲכֶם הַקֵּהֶה,
הָרוֹאֶה הַשּׁוֹאָה רַק־אָז כַּאֲשֶׁר כְּבָר עָדָיו הִגִּיעָה,
וַאֲשֶׁר גַּם־אֶתְכֶם בְּנַפְשְׁכֶם לֹא־יִשְׁמוֹר מִבֹּא לְכִלָּיוֹן,
וְהוּא לָכֶם תָּמִיד לְאוֹיֵב, — עַד אֲשֶׁר־זֶה רוּחֲכֶם הַקֵּהֶה
יַסְגִּיר אֶתְכֶם בְּיַד עָם, אֲשֶׁר־יַכְנִיעֲכֶם בְּלִי־כָל־מִלְחָמָה,
לִהְיוֹתְכֶם לוֹ לִשְׁבוּיִם שְׁפָלִים וְנִבְזִים. — כֵּן אֵפוֹא
מָלֵא אָנֹכִי בוּז לָכֶם וּלְעִירְכֶם, וְכָכָה
אַפְנֶה אֶת־פָּנַי מִכֶּם; — יֵשׁ עוֹלָם גַּם־בִּלְעֲדֵיכֶם.

קוריולנוס, קומיניוס, מנניוס, סינטורים ופטריציים הולכים.

האדילים

אוֹיֵב הָעָם הִנֵּה זֶה הָלַךְ, הִנֵּה זֶה הָלָךְ!

האזרחים

אוֹיְבֵנוּ הָגְלָה! הָלַךְ, הָלָךְ! הֶאָח! הֶאָח!

צוהלים ומשליכים את מגבעותיהם השמימה.

סיציניוס

לְכוּ, הַבִּיטוּ אַחֲרָיו אֶל־מֵעֵבֶר לְשַׁעֲרֵי הָעִיר,
לְכוּ אַחֲרָיו כְּכֹל אֲשֶׁר־הָלַךְ גַּם־הוּא אַחֲרֵיכֶם בְּבוּזוֹ,
הַדְרִיכוּ אֶת־מְנוּחָתוֹ כְּכֹל אֲשֶׁר־יָאֲתָה לוֹ.
פִּקְדוּ עַל־מִשְׁמָר וְשַׁלַּח אוֹתָנוּ דֶרֶךְ הָעִיר.

האזרחים

בֹּאוּ, בֹּאוּ וְנַבִּיט אַחֲרָיו אֶל־מֵעֵבֶר לְשַׁעֲרֵי הָעִיר;
בֹּאוּ, בֹּאוּ; — יִשְׁמָרְכֶם אֱלֹהִים, טְרִבּוּנֵינוּ! בֹּאוּ!

הולכים.

אַקְט רְבִיעִי

סְצֵינָה רִאשׁוֹנָה.

רומא. לפני שער העיר.

קוריולנוס, וולומניה, וירגיליה, מנניוס, קומיניוס ולעירי פטריצים בוכים בהם.

קוריולנוס.

רַב! מִנְעוּ עֵינֵיכֶם מִדְּמָעוֹת! שָׁלוֹם וָדַי. הַחַיָּה
בַּעֲלַת הָרָאשִׁים הָרַבִּים גֵּרְשַׁתְנִי מִזֶּה. — הוֹי אִמִּי!
אֵי אֹמֶץ רוּחֵךְ מִלְּפָנִים? הַסְכֵּן הִסְכַּנְתְּ לְדַבֵּר:
הַצָּרָה בִהְיוֹתָהּ גְדוֹלָה וְהָיְתָה מִבְחָן לְרוּחוֹת;
הָרָעוֹת הַקְּטַנּוֹת יִשָּׂא בְּסִבְלוֹ הָאָדָם הַקָּטָן,
וּכְשֶׁךְ הַיָּם בִּדְמָמָה יַנְהִיג כָּל־צִי וְכָל־גִּיגִית.
בְּכִשְׁרוֹן יָדַיִם כְּאֶחָד; וְאוּלָם מַכּוֹת הָרֶצַח

אֲשֶׁר־יַךְ גּוֹרָלֵנוּ אוֹתָנוּ, בִּהְיוֹת רוּחֵנוּ נְדִיבָה,
תִּדְרוֹשְׁנָה רוּחַ חֲזָקָה; הַסְכֵּן הִסְכַּנְתְּ לְהַעֲמִיס
תּוֹרוֹת עָלַי, וְהַתּוֹרוֹת לוּ יָכֹל הַלֵּב לְהַשִּׂיגָן
וְחָזַק הַלֵּב עַד־בִּלְתִּי הִכָּבֵשׁ לְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים.

וירגיליה

הוֹי שָׁמַיִם! שָׁמָיִם!

קוריולנוס

לֹא כֵן, רַעְיָתִי, רְאִי בְּקַשְׁתֵּיךְ,—

וולומניה

יִדְבַּק הַדָּבָר הָאָדֹם בְּכָל־הָאֲגֻדּוֹת בְּרוֹמָא,
וּבְכָל־חֶבְרוֹתֶיהָ הַמָּוֶת!

קוריולנוס

מַה־זֹּאת! מַה־זֹּאת! מַה־זֹּאת!
בְּהֶעְדְּרִי יֶאֱהָבוּנִי כֻלָּם. הוֹי אִמִּי! חַדְּשִׁי בְקִרְבֵּךְ
אֶת־רוּחֵךְ הָרִאשׁוֹן לְעֵת כִּי־הִסְכַּנְתְּ לְהַגִּיד כָּכָה:
לוּ אֵשֶׁת הֶרְקוּלֵס הָיִית, אָז שֵׁשׁ מִכָּל־עֲבוֹדוֹתָיו
עָשִׂית לוֹ אַתְּ, לְבַעֲבוּר מְנֹעַ מֵאִישֵׁךְ רֹב זֵעָה.—
קוֹמִינְיוּס, אַל־יִפּוֹל עָלֶיךָ לִבְּךָ, אֱלֹהִים יִשְׁמְרֶךָּ!—
שָׁלוֹם לָךְ, אִשְׁתִּי, וְאַתְּ אִמִּי! הֵן טוֹב לִי גַם־עַתָּה.—
מֵנֶנְיוּס הַזָּקֵן וְנֶאֱמָן! דִּמְעוֹת עֵינֶיךָ נִמְלָחוֹת

מִדְּמְעוֹת עֵינֵי אִישׁ צָעִיר וְרוֹשׁ הֵן לְעַפְעַפֶּיךָ. —
וְאַתָּה שַׂר־צְבָאִי מִלְּפָנִים! רְאִיתִיךָ בְּלֶכְתְּךָ קוֹדֵר,
וּמַרְאוֹת רָאִיתָ לִפְעָמִים אֲשֶׁר־יֶקֶשׁ הַלֵּב בְּהַבִּיטוֹ;
הַגֵּד לַנָּשִׁים הָאֵלֶּה עֲצוּבוֹת־הָרוּחַ: לָרִיק הוּא
לִבְכּוֹת דָּבָר שֶׁנַּעֲשָׂה אוֹ לְמַלֵּא עָלָיו שְׂחוֹק פִּיו. —
אִמִּי, יָדַעַתְּ הֵיטֵב, כִּי בְשׂוּמִי אֶת־נַפְשִׁי בְּכַפִּי,
וְהָיָה זֶה תָּמִיד נֶחָמָתֵךְ; הַאֲמִינִי־נָא אֵפוֹא בְתָמִים;
גַּם־בְּלֶכְתִּי עַתָּה לְבַדִּי, בּוֹדֵד כְּשָׂרָף מְעוֹפֵף
אֲשֶׁר־מְאוּרָתוֹ תָּפִיץ יִרְאָה עַל־סְבִיבָיו וַאֲשֶׁר
דַּבֵּר יְדַבְּרוּ בוֹ תָּמִיד, יַעַן לֹא יִרְאוּהוּ, —
הִנֵּה בְנֵךְ יִתְנַשֵּׂא מִמַּעַל לְכָל־שָׁפָל וְנִבְזֶה,
וְלֹא — אָז אֶפּוֹל לְשָׁלָל בְּיַד כָּל־מִרְמָה וּתְכָכִים.

ווֹלוּמניה

הוֹי בְּנִי הַנִּפְלָא! אֶל־אָנָה תֹאמַר לָלֶכֶת עָתָּה?
קַח־נָא לְמוֹעֵד מִצְעָר אֶת־קוֹמִינְיוּס הַנֶּחְמָד עִמָּךְ;
עַתֵּד לְךָ נָתִיב מֵרֹאשׁ וְלֹא תַסְגִּיר אֶת־נַפְשְׁךָ חִנָּם
לְכָל־מִקְרֶה זָר וְאֵיתָן הָאוֹרֵב לְךָ בַּדָּרֶךְ.

קוֹריוֹלנוּס

הוֹי אֵלִים!

קוֹמיניוּס

חֹדֶשׁ יָמִים אֵלֵךְ אַחֲרֶיךָ, וּשְׁנֵינוּ

בַּחֲקוֹר הַמָּקוֹם לְךָ, שֶׁשָּׁמָּה תֵּשֵׁב תַּחְתֶּיךָ,
לְבַעֲבוּר תּוּכַל לִשְׁמוֹעַ כָּל־דָּבָר עַל־אוֹדוֹתֵינוּ
וַאֲנַחְנוּ עַל־אוֹדוֹתֶיךָ; וְאָז, כִּי־יָבוֹא הַמּוֹעֵד,
לְהַעֲבִיר מֵעָלֶיךָ הַגְּזֵרָה לְבַעֲבוּר הֲשִׁיבְךָ אֵלֵינוּ,
לֹא יִהְיֶה לָנוּ לִשְׁלוֹחַ אֲנָשִׁים אֶל־מְלֹא רַחֲבֵי תֵבֵל
לְחַפֵּשׂ הָאָדָם הָאֶחָד, פֶּן נְאַחֵר הַמּוֹעֵד הַטּוֹב,
הָעוֹלֶה תָּמִיד בַּתֹּהוּ אִם אֵין הָאִישׁ עִמָּנוּ
אֲשֶׁר־לְמַעֲנוֹ נַעֲשֶׂה.

קוריולנוס

שָׁלוֹם לְךָ גַּם־אָתָּה!
הִנֵּה שְׁנוֹתֶיךָ רַבּוֹת; סִבְלוֹת מִלְחָמוֹת אֵין־מִסְפָּר
יִרְבְּצוּ עַל־פְּנֵי כְתֵפֶיךָ, וְלֹא לְךָ לָנוּעַ בַּדֶּרֶךְ
עִם אִישׁ לֹא דֻכָּא עוֹד; רַק אֶל־מֵעֵבֶר לַשַּׁעַר הֲבִיאֵנִי.—
בֹּאִי, אִשְׁתִּי הַמְּתוּקָה, וְאַתְּ פֹּה אִמִּי הַיְקָרָה,
וְאַתֶּם רֵעִים נֶאֱמָנִים! — אִם אֵצֵא מִזֶּה לַחוּץ,
קִרְאוּ לִי שָׁלוֹם וְשַׂחֲקוּ. אַחֲלַי, בֹּאוּ וְנֵלֵךְ.
כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר־אֶהְיֶה עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה
תִּשְׁמְעוּ עַל־אוֹדוֹתַי תָּמִיד; וְעַד־עוֹלָם לֹא תִשְׁמְעוּ דָבָר,
אֲשֶׁר לֹא־יִשְׁוֶה אֵלַי כְּכֹל אֲשֶׁר־הָיִיתִי מֵעוֹדִי.

מנניוס

דְּבָרִים כָּאֵלֶּה נָאוִים לְאֹזֶן כִּי־תִשְׁמַע אוֹתָם.—

בּאוּ, רַק אַל־נָא בָכֹה. — לוּ רַק יָכֹל יָכֹלְתִּי
לִפְרוֹק שֶׁבַע שָׁנִים מֵעַל־יָדַי וּמֵעַל־רַגְלַי אֵלֶּה
אֲשֶׁר־הִזְקִינוּ מְעַט, בֵּאלֹהִים הַגְּדוֹלִים נִשְׁבַּעְתִּי,
כִּי־הָלֹךְ הָלַכְתִּי עַתָּה כָּל־מִדְרַךְ כַּף־רֶגֶל עִמָּךְ.

קוריולנוס

הָבָה תֵן לִי יָדֶךָ: — בּאוּ, בּאוּ וְנֵלֵךְ.

הולכים.

סְצֵינָה שְׁנִיָּה.

שם. רחוב קרוב לשער העיר.

סיליציוס, ברוטוס ואדיל באים.

סיציניוס

צַו וְשָׁבוּ כֻלָּם לְבֵיתָם; הָלַךְ — וְרַב לָהֶם עַתָּה. —
נְבוֹכָה עֲדַת הַנְּדִיבִים, כֵּן אֶרְאֶה, שֶׁעָמְדוּ לִימִינוֹ
לִהְיוֹת לְעֶזְרָה לוֹ.

ברוטוס

הֶרְאֵינוּ לָהֶם אֶת־כֹּחֵנוּ,
וְעַתָּה נְהִי־נָא עֲנָוִים שִׁבְעָתַיִם מוֹנִים מֵאָז
בִּהְיוֹת עוֹד הַדָּבָר לַעֲשׂוֹתוֹ.

סיציניוס

צַו וְשָׁבוּ לְבֵיתָם.
הַגֵּד לָהֶם כִּי אוֹיְבָם הַגָּדוֹל כְּבָר הָלַךְ וְאֵינֶנּוּ,
וְיָדָם תַּקִּיפָה כִּלְפָנִים.

ברוטוס

שַׁלְּחֵם וְהָלְכוּ לְבֵיתָם.
פֹּה הִנֵּה אִמּוֹ בָּאָה.

הלגיון הולך.

סיציניוס

אַל־לָנוּ הִפָּגֵשׁ עִמָּהּ.

ברוטוס

מַדּוּעַ?

סיציניוס

הִנֵּה אוֹמְרִים: אִשָּׁה מְשֻׁגָּעָה הִיא.

ברוטוס

הִנֵּה זֶה רָאֲתָה אוֹתָנוּ; אַל־נָא תֵט מִפָּנֶיהָ.

וולומניה, וירגיליה ומנניוס באים.

וולומניה

טוֹב כִּי־פְגַשְׁתִּי אֶתְכֶם. כָּל־מַכּוֹת אֱלֹהִים הַצְּבוּרוֹת

תִּגְמוּלְנָה לָכֶם אֶת־אַהֲבַתְכֶם!

מנניוס

דֹּמִּי, דֹּמִּי, רַק קוֹלֵךְ אַל־תָּרִימִי.

וולומניה

לוּ־רַק דִּמְעוֹתַי יִתְנוּנִי, כִּי־עַתָּה שָׁמַעְתָּ אֶת־קוֹלִי,—
לֹא! אֲדַבְּרָה־נָא גַּם־עָתָּה. אל ברוטוס הֲיֵשׁ עִם־לִבְּךָ לָלֶכֶת?

וירגיליה אל סיליניוס

גַּם־אַתָּה עֲמֹד פֹּה עִמִּי. אוֹיָה, לוּ יָכֹל יָכֹלְתִּי
לְדַבֵּר כָּזֹאת אֶל בַּעֲלִי.

סיציניוס

הֲמִמִּשְׁפַּחַת הַגְּבָרִים אָתְּ?

וולומניה

כֵּן־הוּא, סָכָל, הַחֶרְפָּה הִיא? רְאוּ אֶת־הַסָּכָל הַזֶּה.
הֶאָבִי לֹא הָיָה גֶבֶר? אִם־עָרוּם כְּשׁוּעָל הָיִיתָ
לְגָרֵשׁ אֶת־הָאִישׁ, אֲשֶׁר־פְּצָעָיו לְמַעַן רוֹמָא רַבּוּ
מִן הַמִּלִּים אֲשֶׁר־תְּדַבֵּר?

סיציניוס

הוֹי שָׁמַיִם בְּרוּכִים!

אֲשֶׁר פִּצְעֵי־כָבוֹד לוֹ רַבִּים מֵאֲשֶׁר לְךָ דִּבְרֵי־חָכְמָה;
וְכָל־זֹאת לְרוֹמָא לְטוֹב לָהּ. — אַחַת אַגִּיד לָךְ; — וְאוּלָם לֵךְ; —
לֹא, עֲמֹד פֹּה. מִי־יִתֵּן וְהָיָה בְּנִי בַּעֲרָב,
וּבְנֵי שִׁבְטְךָ יַעַמְדוּ מוּל פָּנָיו, וּבְיָדוֹ חֶרֶב חַדָּה —

סיציניוס

וּמָה אָז?

וירגיליה

מָה אָז! כִּי־אָז הִשְׁמִיד מֵעַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה
אֶת־שִׁבְטְךָ עִם־כָּל־זַרְעוֹ.

וולומניה

כָּל־מַמְזֵר בָּהֶם וּבֶן־זְנוּנִים.
הוֹי אָדָם טָהוֹר, רַבּוּ פְּצָעֶיךָ בַּעֲבוּר רוֹמָא.

מנניוס

בֹּאִי, בֹּאִי, הֵרָגְעִי.

סיציניוס

מִי־יִתֵּן וְהוֹסִיף לַעֲשׂוֹת
לְאַרְצוֹ כְּכֹל אֲשֶׁר־הֵחֵל, וְלֹא נִתֵּק בְּעֶצֶם יָדוֹ
אֶת־הַקֶּשֶׁר הַטּוֹב אֲשֶׁר־קָשַׁר.

ברוטוס

מִי־יִתֵּן וְהוֹסִיף.

וולומניה

„מִי־יִתֵּן!" „מִי־יִתֵּן!" הֲלֹא אַתֶּם הֵסַתֶּם בּוֹ אֶת־הָאֲסַפְסֻף;—
חֲתוּלִים אֲשֶׁר יָבִינוּ לִשְׁפּוֹט עַל־עֶרְכּוֹ בֶּאֱמֶת,
כַּאֲשֶׁר אָבִין אָנֹכִי אֶת־הָרָזִים אֲשֶׁר הַשָּׁמַיִם לֹא־יַחְפְּצוּ לְגַלּוֹת
אַף־גַּם לָאֲדָמָה לְבַעֲבוּר תֵּדָע.

ברוטוס

אַחֲלַי, הָבָה נֵלֵךְ.

וולומניה

כֶּן־הוּא, אַחֲלַי, אֲדוֹנִי הַנַּעֲלֶה, קוּם וָלֵךְ.
אֶת־פָּעָלְךָ הַטּוֹב בִּצַּעְתָּ. אַךְ בְּטֶרֶם תֵּלֵךְ, שְׁמַע עוֹד.—
כְּגָבְהַּ הַקַּפִּיטוֹלְיוּם עַל־קָטָן הַבָּתִּים בְּרוֹמָא,
כֵּן גָּבַהּ בְּנִי — בַּעַל הַגְּבִירָה הַזֹּאת הַנִּצֶּבֶת
פֹּה לִפְנֵיכֶם — אֲשֶׁר גֵּרַשְׁתֶּם אוֹתוֹ, כֵּן, אָמַרְתִּי,
גָּבַהּ מִכֻּלְּכֶם גַּם־יָחַד.

ברוטוס

טוֹב, טוֹב, אֲנַחְנוּ הוֹלְכִים.

סיציניוס

עַל־מַה־זֶּה נַעֲמוֹד פֹּה, כִּי־תִתְגָּרֶה בָּנוּ אִשָּׁה
אֲשֶׁר בִּינָתָהּ נִסְתָּרָה?

וולומניה

קְחוּ אֶת־תְּפִלּוֹתַי עִמָּכֶם. —

הטרבונים הולכים.

מִי־יִתֵּן וְלֹא הָיְתָה כָּל־מְלָאכָה לָאֵלִים לַעֲשׂוֹתָהּ
זוּלָתִי לְמַלֵּא אֶת־קִלְלוֹתָי. לוּ פְגַשְׁתִּים רַק אַחַת בַּיּוֹם,
כִּי־עַתָּה הוּקַל מֵעַל לִבִּי סֵבֶל מַשָּׂאוֹ הַכָּבֵד.

מנניוס

אָכֵן הִגַּדְתְּ לָהֶם דַּיָּם הַפַּעַם. וּבֵאלֹהִים נִשְׁבַּעְתִּי,
כִּי־הָיְתָה לָךְ סִבָּה לָזֹאת. הֲתֹאכְלִי עִמִּי בָעֶרֶב?

וולומניה

קֶצֶף — זֶה הָיָה בְרוּתִי; אֹכַל בְּמוֹ־פִי אֶת־בְּשָׂרִי
וְכָכָה אָמוּת בְּרָעָב בְּאָכְלִי. — הָבָה נֵלֵךְ:
עִזְבוּ אֶת־יִלְלַת חֲלוּשָׁה הַזֹּאת וְזַעֲקוּ כָמוֹנִי אָנִי
בַּחֲמַת־קֶצֶף כְּמוֹ יוּנוֹ. — בֹּאוּ, בֹּאוּ, בֹּאוּ.

מנניוס

חֶרְפָּה, חֶרְפָּה, חֶרְפָּה!

הולכים.

סְצֵינָה שְׁלִישִׁית.

מסלת־דרך בין רומי ואנציום.

איש רומי ואיש וולסקי נפגשים.

הרומי

יְדַעְתִּיךָ הֵיטֵב, אִישִׁי, וְאַתָּה יָדַעְתָּ גַּם־אוֹתִי; אִם לֹא־אֶשְׁגֶּה, יִקָּרֵא לְךָ אַדְרִיָנוּס.

הוולסקי

כִּדְבָרֶיךָ כֶּן־הוּא, הָאִישׁ: אָכֵן שְׁכַחְתִּיךָ.

הרומי

אִישׁ רוֹמִי אָנֹכִי, וְכָמוֹךָ אֶעֱשֶׂה עַתָּה אֶת־מַעֲשֵׂי נֶגֶד כֻּלָּם אֲשֶׁר־שָׁם. הַהִכַּרְתַּנִי עָתָּה?

הוולסקי

נִיקָנוֹר? הֲלֹא?

הרומי

אֲנִי הוּא, רֵעִי.

הוולסקי

זְקָנְךָ אָרַךְ יֶתֶר מְאֹד כַּאֲשֶׁר רְאִיתִיךָ בַּפַּעַם הָאַחֲרוֹנָה, אֲבָל עַל־פִּי לְשׁוֹנְךָ אַכִּיר עַתָּה אֶת־מַרְאֶיךָ. מָה חֲדָשׁוֹת בְּרוֹמָא? פְּקֻדָּה נִתְּנָה לִי מֵאֵת

מֶמְשֶׁלֶת הַוּוֹלְסְקִים לַחֲקוֹר אוֹתְךָ שָׁם, וְעַתָּה הִנֵּה בָאתָ וְחָשַׁכְתָּ לִי דֶרֶךְ יוֹם.

הרומי

מֶרֶד נִפְלָא בִּדְרָכָיו הָיָה עַתָּה בְּרוֹמָא; הָעָם הִתְקוֹמֵם עַל־הַסֵּינַטוֹרִים, הַפַּטְרִיצִים וַעֲדַת הַנְּדִיבִים.

הוולסקי

הָיָה? וְאִם־הִנֵּה חָדַל אֵפוֹא? אָכֵן מֶמְשַׁלְתֵּנוּ לֹא־כֵן תַּחֲשׁוֹב: עוֹשִׂים הֵם תְּכוּנוֹת־מִלְחָמָה גְדוֹלוֹת לִהְיוֹת נְכוֹנִים בְּכָל־רֶגַע וּלְהִתְנַפֵּל עֲלֵיהֶם שָׁם בְּעוֹד הֵם נִפְלָגִים לְמִפְלַגּוֹת.

הרומי

לַהֶבֶת הָאֵשׁ הָרִאשָׁה שָׁקְעָה, וְאוּלָם כָּל־מִקְרֶה אֲשֶׁר־יִהְיֶה וְהִתְלַקְּחָה כְרֶגַע שֵׁנִית; גָּלוּת קוֹרְיוֹלָנוּס הַנִּכְבָּד נָגְעָה כָכָה בְּלֵב כָּל־הַנְּדִיבִים, עַד־כִּי־גָמְלָה בְלִבָּם הַמַּחֲשָׁבָה לָשׁוּב וְלָקַחַת מִיַּד הָעָם אֶת־כָּל־תָּקְפּוֹ וּלְהָסִיר מִקִּרְבּוֹ עַד־עוֹלָם אֶת־הַטְּרִבּוּנִים אֲשֶׁר־לוֹ. הַנִּיצוֹץ הַזֶּה לוֹהֵט בַּעֲרֵמַת הָאֵפֶר, אֶת־זֶה אֲנִי מַגִּיד לְךָ בֶּאֱמֶת, וְנָכוֹן הוּא זֶה־עַתָּה לְהִתְפָּרֵץ בָּרֶגַע הַזֶּה בְּכָל־עֻזּוֹ הַחוּצָה.

הוולסקי

הַקּוֹרְיוֹלָנוּס בַּגּוֹלָה?

הרומי

בַּגּוֹלָה, אֲדוֹנִי.

הווֹלסקי

עִם־הַבְּשׂוֹרָה הַזּאת בְּפִיךָ יְקַדְּמוּ אֶת־פָּנֶיךָ בְּשִׂמְחָה, נִקָּנוֹר.

הרומי

הָעֵת הַזּאת טוֹבָה מְאֹד לְצָרְכְּכֶם. שָׁמַעְתִּי אוֹמְרִים כִּי בִהְיוֹת רֹגֶז בֵּין אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ, וְהָיְתָה הָעֵת הַזּאת הַטּוֹבָה מִכָּל־הָעִתִּים לְהַדִּיחַ אֶת־הָאִשָּׁה לְמַעַן תֵּלֵךְ אַחֲרֵי זָר. טוּלוּס אוֹפִידְיוּס הַגָּדוֹל אֲשֶׁר־לָכֶם יִמְצָא יָדַיִם בַּמִּלְחָמָה הַזּאת לְהַרְאוֹת אֶת־כֹּחוֹ, אַחֲרֵי כִּי־אוֹיְבוֹ הַגָּדוֹל קוֹרְיוֹלָנוּס לֹא יִפְעַל עַתָּה דָבָר לְאַרְצוֹ.

הווֹלסקי

אֶת־הָעֵת הַזּאת לֹא יַחֲטִיא. אָכֵן מְאֻשָּׁר אָנֹכִי, כִּי־מִקְרֶה הָיָה וּפְגַשְׁתִּיךָ בַּדָּרֶךְ. אֶת־הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר־הָיָה עָלַי לַעֲשׂוֹתוֹ כִּלִּיתָ אַתָּה וְאֵין לִי לַעֲשׂוֹת עוֹד דָּבָר, וּבְשִׂמְחָה אֶלָּוֶה לְךָ עַתָּה לָלֶכֶת עִמְּךָ הַבָּיְתָה.

הרומי

בֵּין־כֹּה וָכֹה יֶשׁ־לִי עוֹד לְסַפֵּר בְּאָזְנֶיךָ דְּבָרִים רַבִּים וְזָרִים מְאֹד עַל רוֹמָא, וּבְכֻלָּם יִמְצְאוּ אוֹיְבֶיהָ יִתְרוֹן לָדַעַת אוֹתָם. הֲיֵשׁ לָכֶם צְבָא־מִלְחָמָה נָכוֹן, כַּאֲשֶׁר אַתָּה אוֹמֵר?

הווֹלסקי

צְבָא־מַלְכוּת רָב; מַחֲנוֹת־הַמֵּאָה וְאַנְשֵׁיהֶם הִנֵּה זֶה נֶחְלְקוּ לְשִׁכְנֵיהֶם, וְגַם הִנֵּה זֶה יְכָלְכְּלוּ כֻלָּם, וּנְכוֹנִים הֵם בְּכָל־רֶגַע לָצֵאת לְמִלְחָמָה.

הרומי

אֶשְׂמַח מְאֹד לִשְׁמוֹעַ כִּי נְכוֹנִים הֵם, וַאֲנִי כַּאֲשֶׁר אֲדַמֶּה הִנְנִי הָאִישׁ אֲשֶׁר בְּיָדִי לְהוֹצִיאָם כְּרֶגַע לְפָעֳלָם. וּבְכֵן, אֲדוֹנִי, שָׁלוֹם לְךָ כִּי פְגַשְׁתִּיךָ וַאֲנִי שָׂמֵחַ עַל אָרְחֲךָ עִמִּי לְחֶבְרָה.

הוולסקי

אֶת־חֶלְקִי אֲנִי הוֹאַלְתָּ לְדַבֵּר אָתָּה; אֲנִי הִנֵּה יֶשׁ־לִי סִבָּה שִׁבְעָתַיִם מִמְּךָ לִשְׂמוֹחַ כִּי־נִפְגַּשְׁנוּ יַחְדָּו.

הרומי

טוֹב, לְכָה וְנֵלְכָה יַחְדָּו.

הולכים.

סְצֵינָה רְבִיעִית.

אנציום. לפני בית אופידיוס.

קוריולנוס בא לבוש בבגדי־עני, עטוף ומתחפש באפר.

קוריולנוס

עִיר יָפָה אַתְּ, אַנְצִיוּם. — הוֹי עִיר! אָנֹכִי
בְּרָאתִי לָךְ אַלְמְנוֹתַיִךְ; רַבִּים מִיּוֹרְשֵׁי הַמְּעוֹנוֹת
הַיָּפִים הָאֵלֶּה שָׁמַעְתִּי בִּהְיוֹת הַמִּלְחָמָה, וְהֵמָּה
נֶאֱנָחִים, מִתְיַפְּחִים וּמֵתִים. — טוֹב כִּי לֹא יַכִּירוּנִי;

פֶּן תֵּצֶאנָה נָשַׁיִךְ בִּשְׁפוּדִים אֵלַי וּנְעָרַיִךְ בַּאֲבָנִים,
וְעָרְכוּ עִמִּי מִלְחָמָה קְטַנָּה.

אזרח בא.

שָׁלוֹם, אֲדוֹנִי.

האזרח

וְעָלֶיךָ שָׁלוֹם.

קוריולנוס

הַרְאֵנִי בְּטוּבְךָ אַיֵּה הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר־יִשְׁכּוֹן אוֹפִידְיוּס הַגָּדוֹל. הַאִם בְּאַנְצְיוּם הוּא?

האזרח

כֵּן־הוּא, וְהַיּוֹם הוּא עוֹשֶׂה לְרַבֵּי הַמְּדִינָה
מִשְׁתֶּה בְּבֵיתוֹ בַּלָּיְלָה.

קוריולנוס

אַחֲלַי, וְאַיֵּה בֵיתוֹ?

האזרח

זֶה הוּא, לְפָנָיו תַּעֲמֹד.

קוריולנוס

אֲבָרֶכְךָ, אֲדוֹנִי; שָׁלוֹם.

האזרח הולך.

הוי עולם מתהפך בגלגל! רעים עד ירכתי קבר,
אשר בקרבם שניהם לא־היה ולזתי לב אחד,
עד חלקו ביניהם את־ביתם, את־צרתם, את־אכלם ואת־פתלם:
היו כתאומים שניהם ובאהבתם לא יפרדו;
ופתאם על לא־דבר
בא מדון ויגאה ויפרוץ ויהי לאיבה נצחת;
כבה גם אויבים בנפש, אשר שנאתם וקצפם
לא נתנו אותם לישון, מחשבם מחשבות תמיד
להשמיד איש את־רעהו, ופתאם בבוא להם מקרה,
דבר אשר לא־ישוה בערכו את־ביצה אחת,
יהיו לרעים נאמנים, וכל־ענינים יחברו.
וכן גם־אנכי עזבי את־עיר מולדתי אשנא
ואהב עיר אויבי זאת — הנני בא אל־הבית:
אם הכה יכני ארצה, הלא רק בקפם יצעה;
ואם יתן לי יד, אז הנני ואעבוד עבודתי לארצי.

ה׳ל׳.

סְצֵינָה חֲמִישִׁית.

שם, בבית אופידיוס.

קול נוגנים מבית. משרת בא.

משרת ראשון

יַיִן, יַיִן, יַיִן! – מַה־יָּרֵעוּ לְשָׁרֵת פֹּה אֶת־הַקְּרוּאִים! רַק אֵין־זֶה כִּי־אִם גִּרְדְּמוּ נְעָרֵינוּ.

הולך.

משרת שני בא.

משרת שני

אַיֵּה קוֹטוּס? אֲדוֹנִי קוֹרֵא לוֹ. קוֹטוּס.

הולך.

קוריולנוס בא.

המשרת הראשון שב ובא.

משרת ראשון

מַה־בַּקָּשָׁתְךָ, עֲמִיתִי? אֵי מִזֶּה בָאתָ? פֹּה אֵין מָקוֹם לָךְ. הוֹאִילָה וּפְנֵה לְךָ אֶל־פֶּתַח הַדָּלֶת.

קוריולנוס

אֵינֶנִּי רָאוּי כִּי־יִקְרְאוּ לְשָׁלוֹם לִי בְּלָשׁוֹן אַחֶרֶת,
כִּי עַל־כֵּן אֲנִי קוֹרְיוֹלָנוּס.

המשרת השני סב וכא.

משרת שני

אֵי מִזֶּה בָאתָ, אֲהוּבִי? הַאֵין לַשּׁוֹעֵר עֵינַיִם בְּרֹאשׁוֹ, כִּי־יִתֵּן מַעֲבָר־לַאֲנָשִׁים כָּאֵלֶּה? — אַחֲלַי, פְּנֵה לְךָ וָצֵא.

קוריולנוס

סוּר מִזֶּה!

משרת שני

סוּר מִזֶּה? סוּר לְךָ אַתָּה מִזֶּה!

קוריולנוס

עַתָּה הָיִיתָ לִי לְמַשָּׂא!

משרת שני

הֲכָכָה גָּבַהּ לִבֶּךָ? עוֹד מְעַט וַאֲנַסֶּה דָּבָר אֵלֶיךָ.

משרת שלישי בא.

משרת שלישי

מַה־מִּשְׁפַּט הָאִישׁ הַזֶּה?

משרת ראשון

זָר וְנִפְלָא אֲשֶׁר־כָּמוֹהוּ לֹא רָאִיתִי מֵעוֹדִי: לֹא־אוּכַל לְהוֹצִיאוֹ מִן־הַבַּיִת הַחוּצָה. הוֹאֶל־נָא לִקְרֹא לַאֲדוֹנֵנוּ וְיֵצֵא אֵלָיו.

משרת שלישי

מַה־לְּךָ פֹּה, בַּבַּיִת הַזֶּה, בֶּן־אָדָם? בְּבַקָּשָׁתִיךָ, צֵא מִזֶּה.

קוריולנוס

הַנִּיחוּ־לִי לַעֲמֹד פֹּה; הֵן לֹא־אָבִיא רָעָה לַבַּיִת הַזֶּה.

משרת שלישי

מִי אַתָּה?

קוריולנוס

אֶחָד מִבְּנֵי־הַנְּדִיבִים.

משרת שלישי

עָנִי זָר וְנִפְלָא.

קוריולנוס

כִּדְבָרֶיךָ, כָּזֶה הִנֵּנִי.

משרת שלישי

אַחֲלַי, נָדִיב עָנִי, לֵךְ וּבַקֵּשׁ לְךָ מְקוֹם־מְנוּחָה אַחֵר. פֹּה אֵין מָקוֹם לְךָ; אַחֲלַי, קוּם וְצֵא מִזֶּה.

קוריולנוס

פְּנֵה לְךָ אֶל־מְלַאכְתְּךָ, לֵךְ מַלֵּא אֶת־מֵעֶיךָ
בְּמַאַכְלֵי תַאֲוָה קָרִים.

הודפו לאחור.

משרת שלישי

מָה, לֹא חָפַצְתָּ? הלך המכרת הכני בְּבַקָּשָׁתִי, לֵךְ וְהַגֵּד לַאֲדוֹנִי אֶת־מִשְׁפַּט הָאוֹרֵחַ הַנִּפְלָא אֲשֶׁר־לוֹ בָזֶה.

משרת שני

הִנְנִי וְאֵלֵךְ.

הולך.

משרת שלישי

אַיֵּה מְקוֹם מְגוּרֶיךָ?

קוריולנוס

תַּחַת חֻפַּת הַשָּׁמָיִם.

משרת שלישי

תַּחַת חֻפַּת הַשָּׁמָיִם?

קוריולנוס

כֵּן.

משרת שלישי

וְאַיֵּה זאת?

קוריולנוס

בְּעִיר הַדַּיּוֹת וְהָעוֹרְבִים.

משרת שלישי

בְּעִיר הַדַּיּוֹת וְהָעוֹרְבִים? אָכֵן רַק חֲמוֹר הָאִישׁ הַזֶּה! – וּבְכֵן אֵפוֹא אַתָּה מִתְגּוֹרֵר גַּם בֵּין־הָאַיּוֹת?

קוריולנוס

לֹא, אֵין אָנֹכִי עוֹבֵד אֶת־אֲדוֹנֶיךָ.

משרת ראשון

רַב לְךָ, בֶּן־אָדָם! מַה־לְּךָ לְהִתְעָרֵב בְּמַעֲשֵׂי אֲדוֹנִי?

קוריולנוס

אָמְנָם־כֵּן! הֲלֹא טוֹב לִי לְהִתְעָרֵב בְּמַעֲשָׂיו מִלְּהִתְעָרֵב עִם אִשְׁתֶּךָ. פּוֹשֵׂק אַתָּה אֶת־שְׂפָתֶיךָ וְשָׁב וּפוֹשֵׂק אוֹתָן בְּלִי־הֶרֶף – לֵךְ וְשָׂא אֶת־קְעָרוֹתֶיךָ, גֶּשׁ־הָלְאָה!

מכה בו ומגרשו משם.

אופידיוס בא.

אופידיוס

אַיֵּה הָאִישׁ?

משרת שני

פה, אֲדוֹנִי. כְּכֶלֶב הָיִיתִי מַכֶּה אוֹתוֹ, אֲבָל יָרֵאתִי מֵהַפְרִיעַ אֶת־הָאֲדוֹנִים בַּבָּיִת.

אופידיוס

מֵאַיִן תָּבוֹא? מַה־תְּבַקֵּשׁ? מַה־שִּׁמְךָ? לָמָּה תַחֲרִישׁ?
דַּבֵּר, הָאִישׁ: מַה־שְּׁמֶךָ?

קוריולנוס מעביר את אדרתו אשר התחפש בה

אִם לֹא תַכִּירֵנִי עוֹד, טוּלוּס,
וְאִם מִדֵּי הַבִּיטְךָ בִּי לֹא תֵדַע עוֹד מִי־אָנִי,
כִּי־עַתָּה אָנוּס אָנֹכִי לִקְרֹא אֶת־שְׁמִי בְאָזְנֶיךָ.

אופידיוס

מַה־שְּׁמֶךָ?

קוריולנוס

שֵׁם לֹא־עָרֵב מְאֹד עַל־אֹזֶן אִישׁ וּוֹלְסְקִי.
וּצְלִילוֹ חַד גַּם־לְךָ וְקָשֶׁה.

אופידיוס

הַגֵּד, מַה־שְּׁמֶךָ?
מַרְאֶיךָ מַרְאֵה אִישׁ זוֹעֵף, וּפָנֶיךָ כְּמוֹ מְפַקֵּד.
וְאִם־אָמְנָם חֲבָלֶיךָ נִתְּקוּ, אַךְ הִנֵּה דְמוּת לְךָ
כָּאֳנִיָּה נִבְחָרָה וַחֲזָקָה. מַה־שִּׁמְךָ, הַגֵּד, מַה־שְּׁמֶךָ?

קוריולנוס

הַט עַפְעַפֶּיךָ וְרָעֲמוּ: — הֲיָדַעְתָּ אַתָּה מִי־אָנִי?

אופידיוס

לֹא יָדַעְתִּי אוֹתָךְ: — מַה־שְּׁמֶךָ?

קוריולנוס

קַיוּס מַרְצִיוּס שְׁמִי,
זֶה אֲשֶׁר־נָתַן בְּךָ בְּנַפְשְׁךָ וּבְכָל־הַווֹלְסְקִים יַחְדָּו
פְּצָעִים נֶאֱמָנִים וַיָּבֵא עֲלֵיכֶם שׁוֹאָה גְדוֹלָה,
וְעַל־אֵלֶּה יָעִיד גַּם־שְׁמִי הַנּוֹסָף קוֹרְיוֹלָנוּס:
הָעֲבוֹדָה הַמְּלֵאָה עָמָל, סַכָּנוֹת־הַנֶּפֶשׁ הַגְּדוֹלוֹת
וְנִטְפֵי־הַדָּם הַשְּׁפוּכִים בְּעַד אַרְצִי הַכְּפוּיָה תוֹדָה,
כָּל־אֵלֶּה מָצְאוּ שִׁלּוּמִים בַּשֵּׁם הַנִּלְוֶה הַזֶּה;
זִכְרוֹן מַשְׂטֵמָה לְךָ, עֵדוּת לְאֵיבָה נִצַּחַת,
אֲשֶׁר־שׂוּמָה עָלֶיךָ לִנְטוֹר לִי תָמִיד בְּלִבְּךָ — וְאוּלָם
רַק הַשֵּׁם לְבַדּוֹ לִי נִשְׁאָר; אַכְזְרִיּוּת עַמִּי וְקִנְאָתוֹ
וַאֲצִילֵינוּ מוּגֵי־הַלֵּב, אֲשֶׁר נָתְנוּ לָהֶם יָדַיִם,
עַד־עֲזָבָם אוֹתִי כֻלָּם, — כָּל־אֵלֶּה הֵשַׁמּוּ אֶת־הַנּוֹתָר;
כִּי־נָתְנוּ לַעֲבָדִים שְׁפָלִים לְהַשְׁמִיעַ אֶת־דֵּעוֹתֵיהֶם
וּלְגָרֵשׁ בְּקוֹל וַעֲקוֹתֵיהֶם אוֹתִי מִגְּבוּלוֹת רוֹמָא.
זְדוֹן־לִבָּם זֶה הַגָּדוֹל הֱבִיאַנִי עַד־בֵּיתְךָ עַתָּה;
וְלֹא מֵאֲשֶׁר אֲקַוֶּה — רַק אַל־נָא תִשְׁגֶּה בִדְבָרַי —

לְהַצִּיל בָּזֶה אֶת־חַיַּי, הֵן לוּ אֶת־הַמָּוֶת יָרֵאתִי,
כִּי־עַתָּה מִכָּל־הָאָדָם אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה
הֵן מָנֹעַ מָנַעְתִּי אוֹתָךְ; וְאוּלָם מֵרֹב אֵיבָה,
וּלְנַתֵּק כָּלָה הַקֶּשֶׁר בֵּינִי וּבֵין מְנַדַּי,
אֲנִי עוֹמֵד פֹּה לְפָנֶיךָ. אִם־יֵשׁ לְךָ אֵפוֹא בְקִרְבְּךָ
לֵב יוֹדֵעַ לִזְעוֹם וּלְהִנָּקֵם עַל־כָּל־הָרָעָה
אֲשֶׁר נֶעֶשְׂתָה לְךָ אַתָּה וְלִסְתּוֹם אֶת־הַפְּרָצִים
אֲשֶׁר נִפְרְצוּ לְחֶרְפָּתְךָ בִּגְבוּלוֹת כָּל־אַרְצֶךָ,
כִּי־עַתָּה מַהֵר וֶאֱחֹז בַּפֶּגַע אֲשֶׁר קָרָנִי,
לִהְיוֹת לְמוֹעִיל לָךְ, עַד־כִּי מֵרַחֲשֵׁי נִקְמָתִי,
בְּקוּמִי לַעֲבוֹד אוֹתְךָ, יֵצְאוּ לְךָ חֲסָדִים נֶאֱמָנִים;
כִּי בְּאַרְצִי הָאֲכוּלָה מֵרָקָב חָפֵץ אָנֹכִי לְהִלָּחֵם
בַּחֲמַת רוּחַ סוֹעֲרָה שֶׁל שְׂעִירֵי שְׁאוֹל־תַּחְתִּית כֻּלָּם.
אַךְ אִם־כָּכָה יִהְיֶה הַדָּבָר, כִּי לֹא־יַעֲמוֹד רוּחַ בְּךָ
לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־זֹאת, לְנַסּוֹת לְבַקֵּשׁ לְנַפְשְׁךָ
בְּרָכוֹת חֲדָשׁוֹת וְנֶאֱמָנוֹת נוֹסָפוֹת עַל־אֲשֶׁר־לְךָ עַתָּה,
כִּי־אָז, הִנֵּה זֹאת מִלָּתִי, קָצְרָה גַם־נַפְשִׁי בְקִרְבִּי
מֵהוֹסִיף לִרְאוֹת חַיִּים אֲשֶׁר־הָיוּ לִי לְמַשָּׂא,
וּפֹה הִנֵּה אוֹשִׁיט צַוָּארִי לְךָ וּלְשִׂנְאָתְךָ מִקֶּדֶם;
אִם־לֹא־תְשַׁלַּח יָדְךָ עַתָּה אֵלַי לִשְׁחוֹט אוֹתִי פֹּה,
אָז אַבִּיט עָלֶיךָ כְּהַבִּיט עַל־אָדָם נִבְעָר מִדַּעַת,
כִּי מֵעוֹדִי רָדַפְתִּי אוֹתְךָ תָּמִיד בְּשִׂנְאָה גְדוֹלָה,
חֲבִיּוֹת שֶׁל דָּם מָצִיתִי יוֹם יוֹם מִשְּׁדֵי אַרְצֶךָ,

וְלֹא־אוּכַל לִחְיוֹת עַתָּה זוּלָתִי רַק לְחֶרְפָּתְךָ,
אוֹ לַעֲבוֹד לְךָ עֲבוֹדָתִי.

אופידיוס

הוֹי מַרְצִיוּס, מַרְצִיוּס!
כָּל־מִלָּה אֲשֶׁר־יָצְאָה מִפִּיךָ בְּדַבֶּרְךָ עִקְּרָה מִלִּבִּי
שֹׁרֶשׁ מִקִּנְאָתִי מִלְּפָנִים. לוּ הִשְׁמִיעַ עַתָּה יֻפִּיטֵר
אֶת־קוֹלוֹ מִתּוֹךְ הֶעָנָן לְדַבֵּר אֵלַי בְּמַרְאָה
וְלוּ אָמַר „זֹאת הִיא הָאֱמֶת", — כִּי־אָז לֹא הֶאֱמַנְתִּי לוֹ יוֹתֵר
מֵאֲשֶׁר אַאֲמִין לְךָ, הוֹי מַרְצִיוּס הַנָּדִיב מִנְּדִיבִים. —
תֶּן־נָא וְהִתְפָּרְקוּ זְרוֹעוֹתַי וְהִשְׂתָּרְגוּ עַל־בְּשָׂרְךָ מִסָּבִיב,
אֲשֶׁר נִסִּיתִי עֵץ־חֲנִיתִי הֶחָזָק אֵלָיו מֵאוֹת פְּעָמִים,
וְנִשְׁבַּר בְּיָדִי וּשְׁבָבָיו עוֹפְפוּ אֶל־מוּל הַיָּרֵחַ:
פֹּה הַסַּדָּן אֲשֶׁר־עָלָיו הִכְּתָה חַרְבִּי תָּמִיד
וְאֶת־זֶה אֲחַבֵּק פֹּה; תְּנֵנִי וְאֵאָבֵק עַתָּה
עִם אַהֲבָתְךָ בִּנְדִיבוּת־לֵב וּבְחֹם, כְּכֹל אֲשֶׁר־נֶאֱבַקְתִּי
לְפָנִים מִקִּנְאָה רַבָּה עִם גְּבוּרַת־יָדְךָ וְעֻזֶּךָ.
דַּע־נָא: אָהַבְתִּי הַנַּעֲרָה אֲשֶׁר אֵרַשְׂתִּיהָ לִּי לְאִשָּׁה;
לֹא־נֶאֱנַח עוֹד אִישׁ בְּתָמִים מֵעֹמֶק הַלֵּב כָּמוֹנִי;
אֲבָל בִּרְאוֹתִי אוֹתְךָ בְּבֵיתִי פֹּה, אַתְּ נֶפֶשׁ יְקָרָה,
פִּזֵּז לִבִּי הַנִּמְהָר לִקְרָאתְךָ שִׁבְעִים וָשֶׁבַע
מִכֹּל אֲשֶׁר־פִּזֵּז אָז בִּרְאוֹתִי אֶת־רֶגֶל רַעְיָתִי
דּוֹרֶכֶת בַּפַּעַם הָרִאשׁוֹנָה עַל־מִפְתַּן־בֵּיתִי בְּבוֹאָהּ.

רְאֵה־נָא, אַתָּה מַרְס! אֶת־זֶה אֲנִי אוֹמֵר אֵלֶיךָ,
הַצָּבָא עוֹמֵד נָכוֹן, עוֹד זֹאת־הַפַּעַם חָפַצְתִּי
לְנַסּוֹת כֹּחִי אֵלֶיךָ, לְהַפִּיל שִׁרְיוֹנְךָ מֵעַל־בְּשָׂרְךָ
אוֹ לָתֵת לִימִינִי וּתְקַצֵּץ: חֲבַטְתַּנִי שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה פְּעָמִים,
וּמֵאָז בְּכָל־לַיְלָה וָלַיְלָה רָאִיתִי בַחֲלוֹמִי תָּמִיד
אוֹתְךָ וְאוֹתִי יַחְדָּו מִתְעַשְּׁקִים וְנֶאֱבָקִים בְּחָזְקָה;
בְּכָל־לַיְלָה וָלַיְלָה שָׁכַבְנוּ בַחֲלוֹמִי עַל־הָאָרֶץ שְׁנֵינוּ,
מֵרָאשֵׁינוּ הִתַּקְנוּ כוֹבָעֵינוּ וְאִישׁ יָדוֹ בְגַרְגְּרוֹת רֵעֵהוּ,
וְכֵן הֲקִיצוֹתִי מִשְּׁנָתִי וְהָיִיתִי כְמֵת – וְאֵין־דָּבָר.
הוֹי מַרְצִיּוּס הַנִּבְחָר, לוּלֵא הָיְתָה כָּל־סִבָּה לִי לְמִלְחָמָה
עִם־רוֹמָא זוּלָתִי עַל־דְּבַר אֲשֶׁר־גֵּרְשׁוּ אוֹתְךָ מִשָּׁם,
כִּי־אָז גַּם־אָז הִזְעַקְתִּי כָּל־אִישׁ בְּתוֹכֵנוּ מִסָּבִיב
מִשְּׁנַת שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה וְעַד שִׁבְעִים, לִשְׁפּוֹךְ מִלְחָמָה אֶל־קֶרֶב
רוֹמָא כְּפוּיַת כָּל־טוֹבָה, עַד־כִּי־יְכַסֶּה הַזֶּרֶם
אוֹתָהּ עַל־כָּל־גְּדוֹתֶיהָ. הוֹי קוּם־נָא, בֹּא אֶל־חֲדָרַי,
וְקַבֵּל בְּאַהֲבָה אֶת־יַד סֵינַטוֹרֵינוּ אֲשֶׁר יוֹשִׁיטוּ אֵלֶיךָ,
כִּי־עַתָּה נֶאֶסְפוּ פֹה יַחַד לְבָרֵךְ אוֹתִי בְשָׁלוֹם
לְדַרְכִּי בִּהְיוֹתִי נָכוֹן לָצֵאת עַל־מְחוֹזוֹת אַרְצְכֶם,
אַם־אָמְנָם לֹא עַל־רוֹמָא.

קוריולנוס

הוֹי אֵלִים, הֱיוּ לִי בְרוּכִים!

אופידיוס

וְעַתָּה אִם יֵשׁ עִם־לִבְּךָ לִהְיוֹת אָדוֹן לְנַפְשֶׁךָ,
בְּאֵין שַׂר וּמוֹשֵׁל אַחֵר, לְבַעֲבוּר עֲשׁוֹתְךָ נִקְמָתְךָ
בְּאוֹיְבֶיךָ בְּעֶצֶם יָדֶיךָ, כִּי־עַתָּה קַח־לְךָ אֵפוֹא
אֶת־חֲצִי כָּל־הַמַּחֲנֶה הָרַב אֲשֶׁר־יֵשׁ לִי עִמִּי בָּזֶה,
וְאַתָּה לְפִי נִסְיוֹנְךָ הָרַב וּלְפִי אֲשֶׁר־יָדַעְתָּ הֵיטֵב
אֶת־אַרְצְךָ אַתָּה עִם־כָּל־חָזְקָהּ וְכָל־רִפְיוֹנָהּ —
בְּחַר־לְךָ אַתָּה אֶת־דַּרְכְּךָ כְּכֹל אֲשֶׁר־טוֹב בְּעֵינֶיךָ;
אִם לְהִתְדַּפֵּק עַל שַׁעֲרֵי רוֹמָא וְאִם לְהַבְקִיעַ אֲלֵיהֶם פִּתְאֹם
בִּמְחוֹזוֹת הָאָרֶץ הָרְחוֹקִים, לְזַעְזְעָם אוֹ לְהַחֲרִיבָם.
אַךְ בֹּא בַּחֲדָרֵינוּ; תֶּן־נָא וְאֶהְיֶה לְפֶה לְךָ לָאֵלֶּה,
לְבַעֲבוּר יֹאמְרוּ כֵן לְכָל־אֲשֶׁר־תִּשְׁאַל מֵעִמָּם.
הֱיֵה לִי בָּרוּךְ אַלְפֵי מוֹנִים בְּבוֹאֲךָ בְּצֵל קוֹרָתִי!
אוֹהַבְךָ אֲנִי שִׁבְעָתַיִם מִהְיוֹתִי לְפָנִים אוֹיִבְךָ,
מַרְצִיוּס, וְזֶה לֹא דָבָר קָטָן. תֵּן יָדְךָ: שָׁלוֹם, שָׁלוֹם!

קוריולנוס ואופידיוס הולכים. שני המשרתים באים מן הצד.

משרת ראשון

אָכֵן תְּמוּרָה נִפְלָאָה.

משרת שני

בִּימִינִי נִשְׁבַּעְתִּי, כִּי אָמַרְתִּי לְגָרְשׁוֹ מִן הַבַּיִת בְּמַקֵּל חוֹבְלִים, וְאוּלָם לִבִּי הִגִּיד לִי, כִּי לְבוּשׁוֹ יַעֲנֶה בוֹ עֵדוּת־שָׁקֶר.

משרת ראשון

מָה־חֲזָקָה זְרוֹעַ־יָדוֹ! הִרְקִידַנִי סָבִיב סָבִיב בְּאֶצְבָּעוֹ וּבְבֹהֶן יָדוֹ, כְּאִישׁ הַמַּרְקִיד גַּלְגַּל.

משרת שני

וְאָנֹכִי הִכַּרְתִּי בִתְוֵי־פָנָיו, כִּי דָבָר נִפְלָא יָצוּק בּוֹ. פָּנָיו, רֵעִי, פָּנִים שׁוֹנִים, כֵּן אֶחֱשׁוֹב — וְאוּלָם אֵין מִלִּים בְּפִי לְהַגִּידָם לָךְ.

משרת ראשון

כֶּן־הוּא; מַרְאֵהוּ כְּמַרְאֶה — יִבְלָעֵנִי בְּכוֹר־שָׂטָן אִם לֹא־יָדַעְתִּי בְרֶגַע הָרִאשׁוֹן כִּי יֶשׁ־בּוֹ דְּבַר־מָה יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר אוּכַל לַחֲשׁוֹב.

משרת שני

כָּכָה חָשַׁבְתִּי גַם־אָנִי, בֵּאלֹהִים נִשְׁבַּעְתִּי; אָמְנָם כֵּן, הַנֶּחְמָד הוּא מִכָּל־הָאָדָם אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה.

משרת ראשון

אֶת־זֹאת אַאֲמִין גַּם־אָנִי. וְאוּלָם אִישׁ־צָבָא טוֹב מִמֶּנּוּ הֲלֹא יָדַעְתָּ גַם־אָתָּה.

משרת שני

מִי? אֲדוֹנִי?

משרת ראשון

כֵּן, דָּבָר זֶה בָּרוּר.

משרת שני

אֲדוֹנֵנוּ שָׁקוּל כְּנֶגֶד שִׁשָּׁה כָּאֵלֶּה.

משרת ראשון

לֹא, גַּם־זֶה לֹא נָכוֹן; וְאוּלָם נֶחְשָׁב הוּא בְּעֵינַי לְאִישׁ־צָבָא גָּדוֹל מִמֶּנּוּ.

משרת שני

רְאֵה־נָא, בְּחַיֵּי רֹאשִׁי, כָּבֵד לְאָדָם לְהַחֲלִיט דָּבָר וּלְהַגִּיד; אִם לְהָגֵן עַל עִיר, אָז שַׂר־צְבָאֵנוּ נִבְחָר מְאֹד.

משרת ראשון

כֵּן, וְגַם בְּמִלְחָמוֹת תִּגְרָה.

משרת שלישי בא.

משרת שלישי

עֲבָדִים, יֶשׁ־לִי חֲדָשׁוֹת לְסַפֵּר לָכֶם, — חֲדָשׁוֹת, אַתֶּם הַנְּבָלִים!

משרת ראשון ושני

מָה? מָה? מָה? הָבָה נִשְׁמָע.

משרת שלישי

בָּחַרְתִּי לִהְיוֹת בֶּן לְכָל־עַם וָעָם עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה, וְרַק לֹא אִישׁ רוֹמִי; נִבְחָר בְּעֵינַי מִזֶּה לִהְיוֹת אָרוּר בָּאָרֶץ.

משרת ראשון ושני

מַדּוּעַ? מַדּוּעַ?

משרת שלישי

הֲלֹא בָּא זֶה הָאִישׁ, אֲשֶׁר הִסְכִּין תָּמִיד לַחֲצוֹב בְּשַׂר צְבָאֵנוּ — זֶה קַיוּס מַרְצִיוּס.

משרת ראשון

לָמָּה תֹאמַר „לַחֲצוֹב בְּשַׂר צְבָאֵנוּ”?

משרת שלישי

לֹא אָמַרְתִּי אֶל־נָכוֹן „לַחֲצוֹב בְּשַׂר צְבָאֵנוּ”, וְאוּלָם תָּמִיד מָצָא לְפָנָיו גִּבּוֹר כְּעֶרְכּוֹ.

משרת שני

הַרְפּוּ, הֲלֹא אֲנָשִׁים אַחִים אֲנָחְנוּ; תָּמִיד הָיָה עָצוּם מִמֶּנּוּ מְעַט, אֶת־זֹאת שָׁמַעְתִּי מִפִּיו גַּם־הוּא.

משרת ראשון

לָמָּה נְכַחֵד אֶת־הָאֱמֶת? עָצוּם הָיָה מִמֶּנּוּ: לִפְנֵי שַׁעֲרֵי קוֹרְיוֹלִי שָׂרַט אוֹתוֹ וּמָרַט אוֹתוֹ כִּצְלִי־אֵשׁ.

משרת שני

וְלוּ הָיָה מִמִּשְׁפְּחוֹת הַקַּנִּבַּלִּים, כִּי־אָז אֶל־נָכוֹן צְלָאָהוּ וַאֲכָלוֹ כֻלּוֹ.

משרת ראשון

אֲבָל יֶתֶר הַחֲדָשׁוֹת אֲשֶׁר־אָמַרְתָּ?

משרת שלישי

אָמְנָם־כֵּן, הַתְּכוּנָה אֲשֶׁר־הֵכִינוּ לוֹ בְּבוֹאוֹ הַחַדְרָה גְדוֹלָה מְאֹד, כְּאִלּוּ הָיָה בֵּן וְיוֹרֵשׁ לְמַרְס. בְּרֹאשׁ הַשֻּׁלְחָן הוֹשִׁיבוּהוּ; הַסֵּינַטוֹרִים לֹא שָׁאֲלוּ דָבָר, כִּי־אִם נֶחְפְּזוּ מַהֵר וַיִּתְיַצְּבוּ לְפָנָיו; שַׂר־צְבָאֵנוּ גַּם־הוּא עוֹשֶׂה כְּאִלּוּ הָיָה רַעְיָתוֹ אֲשֶׁר־חָשְׁקָה נַפְשׁוֹ בָהּ; בְּיָדוֹ יַעֲשֶׂה בְכָל־רֶגַע אֶת־הָאוֹתוֹת לִבְרָכָה, וּבְדַבְּרוֹ בוֹ תֵהָפֵךְ עֵינוֹ וְהָיְתָה לְבָנָה. אֲבָל רֹאשׁ הַחֲדָשׁוֹת הוּא, כִּי שַׂר־צְבָאֵנוּ גָּזַר אֶת־נַפְשׁוֹ בְחֶצְיָהּ, וְעַתָּה אֵין הוּא בִּלְתִּי־אִם מַחֲצִית מֵאֲשֶׁר הָיָה תְמוֹל; כִּי אֶת־הַחֲצִי הַשֵּׁנִי נָתַן לְרֵעֵהוּ הֶחָדָשׁ, עֵקֶב אֲשֶׁר־שָׁאֲלוּ וַאֲשֶׁר־בִּקְשׁוּ כֵן כָּל־הַיּוֹשְׁבִים עַל־הַשֻּׁלְחָן. יֵשׁ עִם־לִבּוֹ, כְּפִי אֲשֶׁר־יֹאמַר, לָלֶכֶת וְלִמְשׁוֹךְ בְּאָזְנֵי הַשּׁוֹעֵר הַמְמֻנֶּה עַל־שַׁעֲרֵי רוֹמָא וּלְהַשְׁכִּין אוֹתוֹ לֶעָפָר; יֵשׁ עִם־לִבּוֹ לִקְצוֹר מִלְּפָנָיו אֶת־כֹּל אֲשֶׁר־יִמְצָא עַל־דַּרְכּוֹ וּלְפַנּוֹת אֶת־שְׁבִילוֹ לְפָנָיו.

משרת שני

וְהוּא הָאִישׁ אֲשֶׁר־בְּיָדוֹ לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־זֶה; וְאַחֵר זוּלָתוֹ לֹא־אוּכַל לְדַמּוֹת לִי.

משרת שלישי

עָשֹׂה יַעֲשֶׂה! הוּא יַעֲשֶׂנָּה! כִּי הֲלֹא תָבִינוּ, רֵעַי, כְּמִסְפַּר אוֹיְבָיו כֵּן מִסְפַּר אוֹהֲבָיו; וְאוֹהֲבָיו אֵלֶּה, אַתֶּם רֵעַי, לֹא עָרְבוּ אֶת־לִבָּם גַּם־הֵם, הֲלֹא

תָּבִינוּ לִי, רֵעַי, לְהֵרָאוֹת כְּאוֹהֲבִים, אִם נֹאמַר כֵּן, בְּבוֹא לוֹ עֵת וּמִשְׁלַחַת.

משרת ראשון

מִשְׁלַחַת? מַה־זֹּאת?

משרת שלישי

אֲבָל, רֵעַי, אִם־רַק יָשׁוּבוּ לִרְאוֹת אֶת־צִיצַת הַקּוֹבַע הַנִּשָּׂא אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁוֹ וְאֶת־הָאִישׁ בְּכָל־גְּבוּרָתוֹ, וְהֵגִיחוּ מֵחוֹרֵיהֶם כִּשְׁפַנִּים אַחֲרֵי הַגֶּשֶׁם וְרָצוּ כֻּלָּם אַחֲרָיו.

משרת ראשון

אֲבָל מָתַי תִּהְיֶה כָל־זֹאת?

משרת שלישי

מָחָר; הַיּוֹם; בְּעוֹד רֶגַע; אֶת־קוֹל הַתֹּף תִּשְׁמַע הַיּוֹם אַחֲרֵי הַצָּהֳרָיִם; הִנֵּה זֹאת לָהֶם גַּם־הִיא מְנָת חֵלֶק מִן הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר־לָהֶם, וַעֲלֵיהֶם לִבְלוֹעַ אוֹתָהּ בְּטֶרֶם יִמְחוּ אֶת־שִׂפְתֵיהֶם.

משרת שני

הִנֵּה שׁוּב תָּשׁוּב אֵלֵינוּ עוֹד פַּעַם עֵת מְלֵאָה שָׁאוֹן רָב. לֹא־יִסְכּוֹן שָׁלוֹם לְכָל־דָּבָר, זוּלָתִי לְהַעֲלוֹת חֲלוּדָה עַל־הַבַּרְזֶל וּלְהַרְבּוֹת חַיָּטִים וּלְהַפְרוֹת מְזַמְּרֵי זְמִירוֹת עַל־פְּנֵי־חוּץ.

משרת ראשון

תְּהִי־נָא מִלְחָמָה, אֶת־זֹאת אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם; נִבְחָרָה מִלְחָמָה מִשָּׁלוֹם,

כַּאֲשֶׁר נִבְחַר הַיּוֹם מִן הַלָּיְלָה; יֵשׁ בָּהּ חַיִּים, שָׁאוֹן, צְלִיזוּת וּמְלֵאָה הִיא תְשׁוּאוֹת. וְאוּלָם הַשָּׁלוֹם אֵינֶנּוּ בִּלְתִּי־אִם קִפָּאוֹן שָׁלֵם, תַּרְדֵּמָה; עָבֵשׁ הוּא, חֵרֵשׁ, עָצֵל, אֵין־רֶגֶשׁ; וְהוּא מַרְבֶּה יַלְדֵי־זְנוּנִים שִׁבְעִים וְשִׁבְעָה מוֹנִים יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר תַּפִּיל הַמִּלְחָמָה חֲלָלִים.

משרת שני

כִּדְבָרֶיךָ כֶּן־הוּא; וְאִם נָכוֹן הוּא, כִּי הַמִּלְחָמָה תֵחָשֵׁב בְּעֵינֵי רַבִּים לְמַרְבָּה בְתוּלוֹת מְעֻנּוֹת, כֵּן לֹא נוּכַל לְהַכְזִיב, כִּי הַשָּׁלוֹם מַרְבֶּה נָשִׁים אֲשֶׁר תִּזְנֶינָה תַּחַת בַּעֲלֵיהֶן.

משרת ראשון

וְכֵן שׁוּמָה הִיא עַל־פִּיו, כִּי בְנֵי־הָאָדָם יִשְׂנְאוּ אִישׁ אֶת־אָחִיו.

משרת שלישי

צָדַקְתָּ; וְשֹׁרֶשׁ הַדָּבָר הוּא, כִּי בְעֵת־שָׁלוֹם אֵין אִישׁ דָּרוּשׁ לְרֵעֵהוּ כְּמוֹ בְעֵת־מִלְחָמָה. הַמִּלְחָמָה הִיא תְשׁוּקָתִי. אֲקַוֶּה לִרְאוֹת אֶת־הָרוֹמִים בִּהְיוֹת עֶרְכָּם לֹא־רַב מִן הַווֹלְסְקִים. — הִנֵּה הֵם קָמִים מִן הַשֻּׁלְחָן! הִנֵּה הֵם קָמִים מִן הַשֻּׁלְחָן!

שלשתם

נֵלְכָה שָׁמָּה, נֵלְכָה שָׁמָּה, נֵלְכָה שָׁמָּה!

הולכים.

סְצֵינָה שִׁשִּׁית.

רומי. ברחוב העיר.

סיליניוס וברוטוס באים.

סיציניוס

לֹא נִשְׁמַע מִמֶּנּוּ דָבָר, וְאֵין לָנוּ לִירֹא עוֹד אוֹתוֹ.
תְּרוּפוֹתָיו אֵין בָּהֶן מוֹעִיל; רַק שָׁלוֹם עַתָּה מִסָּבִיב
וּמְנוּחָה בְּקֶרֶב הָעָם, אֲשֶׁר־הִתְקַשֵּׁר לְפָנִים
לִפְרוֹעַ פְּרָעוֹת תָּמִיד. עַל אוֹהֲבָיו עָטִינוּ כְלִמָּה,
וּפְנֵיהֶם יַאְדִּימוּ בִרְאוֹתָם כִּי שַׁלְוָה נִצַּחַת בָּאָרֶץ;
תִּבְחַר נַפְשָׁם לִרְאוֹת גְדוּדֵי מוֹרְדִים יַפִּילוּ
חִתִּיתָם בָּרְחוֹבוֹת — אִם־אָמְנָם יֵצֵר בָּזֶה גַּם־לָהֵמָּה —
מֵרְאוֹת אֶת־בַּעֲלֵי־הַמְּלָאכָה מְזַמְּרִים בְּתוֹךְ חֲנֻיוֹתֵיהֶם
וְכֻלָּם עוֹשִׂים מְלַאכְתָּם בְּשִׂמְחָה וּבְחֶדְוָה יוֹם יוֹם.

ברוטוס

יָדֵנוּ עָמְדָה לָנוּ לְעֵת טוֹבָה. הֲמֵנֶנְיוּס זֶה? —

סיציניוס

כֵּן־הוּא! — בָּעֵת הָאַחֲרוֹנָה נֶהְפַּךְ וַיְהִי לְאִישׁ טוֹב. —

מנניוס בא.

שָׁלוֹם עָלֶיךָ, אֲדוֹנִי!

ברוטוס

שָׁלוֹם עָלֶיךָ, אֲדוֹנִי!

מנניוס

שָׁלוֹם עַל־שְׁנֵיכֶם יַחְדָּו!

סיציניוס

קוֹרְיוֹלָנוּס שֶׁלְּךָ, אֲדוֹנִי,
לֹא יֻכַּר כִּי־נִפְקַד מְקוֹמוֹ, זוּלָתִי בְּקֶרֶב רֵעָיו;
הָאָרֶץ עוֹמֶדֶת כָּאן, וְהִיא הֵן עָמוֹד תַּעֲמוֹד
לוּ גַם גָּדְלָה שִׂנְאָתוֹ אֵלֶיהָ שִׁבְעָתַיִם מֵעַתָּה.

מנניוס

טוֹב לָנוּ עַתָּה, וְאוּלָם שִׁבְעָתַיִם עוֹד הוּטַב מֵעַתָּה
לוּ נֵאוֹת מְעַט לִנְטוֹת אַחֲרֵינוּ.

סיציניוס

אַיֵּהוּ? הַאִם יָדַעְתָּ?

מנניוס

לֹא־שָׁמַעְתִּי דָבָר מִמֶּנּוּ, וְגַם־אִמּוֹ וְגַם־אִשְׁתּוֹ כָּמוֹנִי
לֹא־שָׁמְעוּ עַל־אוֹדוֹתָיו דָּבָר.

שלשה או ארבעה אזרחים באים.

האזרחים

יִשְׁמְרוּ הָאֵלִים אֶת־שְׁנֵיכֶם!

סיציניוס

בִּרְכַּת־עֶרֶב לָכֶם, שְׁכֵנֵינוּ!

ברוטוס

בִּרְכַּת־עֶרֶב לָכֶם כֻּלְּכֶם, בִּרְכַּת־עֶרֶב לָכֶם כֻּלְּכֶם!

אזרח ראשון

אֲנַחְנוּ, נָשֵׁינוּ וְטַפֵּנוּ, עַל־כֻּלָּנוּ הִיא שׁוּמָה יַחְדָּו
לְהִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם וְעַל־שְׁלוֹמְכֶם גַּם־שְׁנֵיכֶם לֵאלֹהִים תָּמִיד.

סיציניוס

חֲיוּ וּרְבוּ!

ברוטוס

וְשָׁלוֹם לָכֶם, שְׁכֵנֵינוּ הַיְשָׁרִים!
לוּ רַק קוֹרְיוֹלָנוּס אָהֵב כָּמוֹנִי אֶתְכֶם גַּם־הוּא.

האזרחים

יִהְיוּ־נָא הָאֵלִים עִמָּכֶם!

האזרחים הולכים.

שני הטרבונים

שָׁלוֹם! שָׁלוֹם!

סיציניוס

הַיָּמִים הָאֵלֶּה טוֹבִים וּנְעִימִים הֵם שִׁבְעָתַיִם
מֵאָז אֲשֶׁר בְּנֵי־אָדָם אֵלֶּה רָצוּ בִּרְחוֹבוֹת הָעִיר
וַיִּזְעֲקוּ: הֶרֶס, הֶרֶס.

ברוטוס

קַיוּס מַרְצִיוּס הָיָה
פְּקִיד־צָבָא טוֹב בַּמִּלְחָמָה; וְאוּלָם אִישׁ חָצוּף מְאֹד,
גֵּא וּגְבַה־לֵב וְרוֹדֵף כָּבוֹד עַד־בְּלְתִּי־מִדָּה
וְאוֹהֵב אֶת־נַפְשׁוֹ, —

סיציניוס

וּמִתְאַמֵּץ לִנְחוֹל לוֹ כִּסֵּא־מְלוּכָה,
לִמְשׁוֹל לְבַדּוֹ בַּכֹּל.

מנניוס

לֹא כֵן מַחְשְׁבוֹתָי.

סיציניוס

לוּ רַק הָיָה קוֹנְסוּל, כִּי־אָז אֶת־כָּל־זֹאת רָאִינוּ
בְּעֵינֵינוּ לְרֹב דַּאֲבוֹנֵנוּ.

ברוטוס

אַף הָאֵלִים בְּחַסְדָּם הַגָּדוֹל
הֶעֱבִירוּ מִמֶּנּוּ הָרָעָה, וְרוֹמָא יוֹשֶׁבֶת עַתָּה
לָבֶטַח שְׁלֵמָה וּשְׁלֵוָה.

שׁוֹטֵר בָּא.

השוטר

טְרִבּוּנִים נִכְבָּדִים וְטוֹבִים!
הִנֵּה תָּפַשְׂנוּ אִישׁ־עֶבֶד, אֲשֶׁר הוֹשַׁבְנוּ בַּמַּאֲסָר,
וְהוּא מְסַפֵּר: הַוּוֹלְסְקִים יָצְאוּ שְׁנֵי מַחֲנוֹת עָלֵינוּ,
וַיִּפְרְצוּ לִגְבוּלוֹת הָרוֹמִים, וּבַחֲמַת מִלְחָמָה נוֹרָאָה
יַחֲרִיבוּ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ.

מנניוס

אֵין־זֶה כִּי־קָם אוֹפִידְיוּס;
שָׁמַע כִּי גֹּרַשׁ מַרְצְיוּס וְנִדַּח מִקֶּרֶב הָאָרֶץ,
וַיָּשָׁב וַיִּשְׁלַח אֶת־קַרְנָיו לְנַגַּח בָּהֶן מְלֹא־תֵבֵל,
תַּחַת אֲשֶׁר־אָסָפָן בַּעֲמוֹד לִימִין רוֹמָא מַרְצְיוּס,
וְלֹא עָרַב אֶת־לִבּוֹ אָז לְהַבִּיט הַחוּצָה אַף־רָגַע.

סיציניוס

רַב לְךָ, לָמָּה תַכְבִּיר מִלִּים עַל־אוֹדוֹת מַרְצְיוּס?

ברוטוס

תֶּן־נָא וְיַסְּרוּ בַשּׁוֹטִים אֶת־אִישׁ זֶה הַמּוֹצִיא הַדִּבָּה. —
לֹא־יוּכַל הֱיוֹת אֲשֶׁר־עָרְבוּ הַווֹלְסְקִים אֶת־לִבָּם לְהָפֵר
אֶת־בְּרִיתָם עִמָּנוּ כַּיּוֹם.

מנניוס

מַדּוּעַ לֹא־יוּכַל הֱיוֹת?
וְדִבְרֵי־הַיָּמִים יָעִידוּ, כִּי־אָמְנָם כֵּן יוּכַל הֱיוֹת;
זֶה שָׁלֹשׁ פְּעָמִים רָאִיתִי כָאֵלֶּה בְּדוֹרִי גַם־אָנִי.
חִקְרוּ הָאִישׁ בָּרִאשׁוֹנָה בְּטֶרֶם תַּעַנְשׁוּ אוֹתוֹ,
וְהִגִּיד אֵי שָׁמַע הַדָּבָר; פֶּן תְּיַסְּרוּ בַשּׁוֹט אֶת־הַשְּׁמוּעָה
הַדְּרוּשָׁה לָכֶם לְטוֹבַתְכֶם וְתַכּוּ עַל־שׁוֹק אֶת־הַצִּיר
הַבָּא לְשָׁמְרְכֶם מִפְּנֵי הַדָּבָר אֲשֶׁר־אוֹתוֹ יְרֵאתֶם.

סיציניוס

אַל־תְּדַבֵּר כָּכָה; יָדַעְתִּי, כִּי לֹא־יוּכַל הַדָּבָר לִהְיוֹת.

ברוטוס

לֹא־יִתָּכֵן, הָיֹה לֹא־יִהְיֶה.

ציר בא.

הציר

בְּרֶגֶשׁ הִלְּכוּ זֶה־עַתָּה

כָּל־נְדִיבֵי־הָעָם וַיָּבוֹאוּ לְהִתְאַסֵּף בְּבֵית־הַסֵּינָט. —
בָּאוּ חֲדָשׁוֹת לָהֶם אֲשֶׁר־הָפְכוּ פְנֵיהֶם לְיֵרָקוֹן.

סיציניוס

אֶת־כָּל־זֹאת עָשָׂה הָעֶבֶד; — הָבָה יַסְּרוּ אוֹתוֹ
בְּשׁוֹטִים לְעֵינֵי הָעָם; — רַק־הוּא הָעוֹשֶׂה הַמְּהוּמָה;
כָּל־דְּבָרוֹ מֵאֶפֶס וָאָפֶס.

הציר

אָמְנָם, אֲדוֹנִי הַיָּקָר!
כֹּל אֲשֶׁר־דִּבֵּר הָעֶבֶד קַיָּם, וְהָרָעָה גְדוֹלָה מְאֹד,
גְּדוֹלָה הִיא שִׁבְעָתַיִם מִכֹּל אֲשֶׁר־דִּבֵּר בְּפִיו.

סיציניוס

גְּדוֹלָה הָרָעָה שִׁבְעָתַיִם?

הציר

רַבִּים הָאֲנָשִׁים הַמְסַפְּרִים —
וְאִם אֱמֶת הוּא לֹא־אֵדַע — כִּי מַרְצִיוּס, אֲשֶׁר־נִצְמַד
אֶל־אוֹפִידְיוּס, מַנְהִיג חַיִל רַב וְגָדוֹל לִקְרַאת רוֹמָא
וְהַנְּקָמָה אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לַעֲשׂוֹת בָּנוּ גְדוֹלָה
כְּגֹדֶל הַמֶּרְחָב בֵּין רֵאשִׁית כָּל־דָּבָר וְאַחֲרִיתוֹ.

סיציניוס

לֹא־יִפָּלֵא מֵאִישׁ כָּמוֹהוּ גַם־זֶה!

ברוטוס

הַשְּׁמוּעָה הַזֹּאת נָפוֹצָה
רַק לְעוֹרֵר אֶת־רְפֵי־הַיָּדַיִם, לְבַעֲבוּר יִדְרְשׁוּ, כִּי־יָשׁוּב
מַרְצִיּוּס הַנֶּחְמָד אֵלֵינוּ.

סיציניוס

אָמְנָם זֶה דְבַר הַמְּזִמָּה.

מנניוס

דָּבָר כָּזֶה לֹא־יֵאָמֵן; לֹא־יִתְרַצֶּה זֶה אֶל־אוֹפִידְיוּס
עַד־עוֹלָם־וָעֶד, כִּי גָדוֹל הַהֶפֶךְ בִּשְׁנֵיהֶם יַחְדָּו.

ציר שני בא.

הציר השני

נִדְרַשׁ נִדְרַשְׁתֶּם לָבוֹא חִישׁ־מַהֵר אֶל־בֵּית הַסֵּינַט.
חַיִל נוֹרָא וְכָבֵד, וְקַיּוּס מַרְצִיּוּס בְּרֹאשׁוֹ,
כִּי־הִתְחַבֵּר אֶל־אוֹפִידְיוּס, הִשְׁתָּעֵר עַל־כָּל־אַרְצֵנוּ;
הִנֵּה זֶה אָחַז כָּל־דֶּרֶךְ, הֵשַׁם כָּל־מָקוֹם בָּאֵשׁ
וְאֶת־כֹּל אֲשֶׁר־מָצָא לְפָנָיו הִנֵּה זֶה הֶחֱרִיב בְּזַעְמוֹ.

קומיניוס בא.

קומיניוס

הִנֵּה זֶה אֲשֶׁר־עוֹלַלְתֶּם לָנוּ!

מנניוס

מֶה חָדָשׁ? מֶה חָדָשׁ?

קומיניוס

אַתֶּם עֲזַרְתֶּם כִּי־עַתָּה תְעֻנֶּינָה בְנוֹתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם
וְגַגּוֹת הָעוֹפֶרֶת בָּעִיר יִמַּסּוּ מִמַּעַל לְרָאשֵׁיכֶם
וּנְשֵׁיכֶם מִסָּבִיב תְּשֻׁגַּלְנָה וְעֵינֵיכֶם תִּרְאֶינָה, —

מנניוס

מָה חֲדָשׁוֹת? מָה חֲדָשׁוֹת?

קומיניוס

אֶת־הֵיכְלֵיכֶם וְקָדְשֵׁיכֶם יְשַׁלְּחוּ בָאֵשׁ עַד מַסַּד הַקַּרְקַע
וְאֶת־מִשְׁפְּטֵי בְחִירַתְכֶם, אֲשֶׁר־לִבְּכֶם יִתְגָּאֶה עֲלֵיהֶם כָּכָה,
יְטָמְנוּ בְחוֹר בַּמַּחְתֶּרֶת.

מנניוס

אַחֲלַי, מַה־יֵּשׁ לְךָ חֲדָשׁוֹת? —
יָרֵאתִי, כִּי יָפֶה עוֹלַלְתֶּם. — אַחֲלַי, מָה הֵן הַחֲדָשׁוֹת? —
אִם הִתְחַבֵּר מַרְצִיוּס אֵפוֹא עִם הַווֹלְסְקִים — —

קומיניוס

אִם? הֵן הָיָה לָהֶם לֵאלֹהִים! נוֹהֵג הוּא בָם כְּאִלּוּ
לֹא־הָיָה יְצוּר אֲשֶׁר־יָצַר הַטֶּבַע אוֹתוֹ כָּמוֹנוּ,

כִּי־אִם אֵל נִסְתָּר יְצָרוֹ וַיָּשֶׂם לוֹ צֶלֶם מְיֻחָד;
וְעַתָּה הֵם הוֹלְכִים אַחֲרָיו נֶגְדֵּנוּ, תַּרְבּוּת עוֹלָלִים,
וְלִבָּם בָּטוּחַ כִּנְעָרִים הָרוֹדְפִים צִפֳּרוֹת בַּקַּיִץ
אוֹ כְּטַבָּח הַמֵּמִית זְבוּב.

מנניוס

הוֹי אֲשֶׁר־עוֹלַלְתֶּם לָנוּ,
אַתֶּם וְאַנְשֵׁי הַחֲגוֹרוֹת שֶׁלָּכֶם; אַתֶּם הַתַּקִּיפִים,
יַעַן כִּי־הָיוּ עִמָּכֶם דֵּעוֹת בַּעֲלֵי־הַמְּלָאכָה
וְרֵיחַ פִּי אוֹכְלֵי־שׁוּמִים!

קומיניוס

אֶת־רוֹמָא שֶׁלָּכֶם יָנִיעַ
עֲלֵיכֶם מִסָּבִיב לְאָזְנֵיכֶם.

מנניוס

כְּהֶרְקוּלֵס אֲשֶׁר יָנִיעַ
אַרְצָה פְּרִי עֵץ אֲשֶׁר־בָּשֵׁל. — עוֹלַלְתֶּם מַעֲלָלִים טוֹבִים!

ברוטוס

וּבְכֵן אֱמֶת כָּל־זֹאת, אֲדוֹנִי?

קומיניוס

אָמְנָם פָּנֶיךָ יֶחֱוָרוּ
בְּטֶרֶם תִּרְאֶה אַחֶרֶת. כָּל־מָחוֹז יִמְרוֹד בְּשִׂמְחָה;

וְזֶה אֲשֶׁר־יָשִׁיב אֶת־פָּנָיו יָשִׂים אֶת־נַפְשׁוֹ לִשְׂחוֹק
עֵקֶב עֹז לִבּוֹ מִסִּכְלוּת, וְיָמוּת כֶּאֱוִיל נֶאֱמָן.
מִי יָשִׂים בּוֹ דֹּפִי עַל־זֹאת? אוֹיְבֵיכֶם וְאוֹיְבָיו יִרְאוּ
עַתָּה מָה הוּא וָמִי.

מנניוס

כֻּלָּנוּ אָבַדְנוּ עַתָּה
אִם הַנָּדִיב הַלָּז לֹא־יַעֲשֶׂה רַחֲמִים עִמָּנוּ וָחֶסֶד.

קומיניוס

מִי־יַעֲלֶה לְחַלּוֹת אֶת־פָּנָיו? הַטְּרִבּוּנִים לֹא־יוּכְלוּ לַעֲשׂוֹתָהּ,
מִכְּלִמָּה רַבָּה וּבוּשָׁה; וְהָעָם לוֹ נָאווּ רַחֲמָיו
כִּזְאֵב הַמְיַחֵל לְרוֹעֶה. וּבְחִירֵי רֵעָיו לוּ יֹאמְרוּ:
„חֲמָל־נָא הַפַּעַם עַל רוֹמָא“, כִּי־אָז רַק יְמָרְרוּ אֶת־רוּחוֹ
כַּאֲנָשִׁים הָרְאוּיִם לְאֵיבָה, כִּי־יִרְאֶה גַּם־אוֹתָם כְּאוֹיְבִים.

מנניוס

צָדַקְתָּ בָּזֶה. לוּ שִׁלַּח בָּאֵשׁ אֶת־בֵּיתִי לְשָׂרְפוֹ,
כִּי־אָז לֹא־הֵעַזְתִּי אֶת־פָּנַי לְהִתְחַנֵּן אֵלָיו וּלְדַבֵּר
„אַחֲלַי, הֶרֶף מִזֶּה!“ — הֵיטַבְתֶּם לַעֲשׂוֹת מְאֹד,
אַתֶּם וּבַעֲלֵי־הַמְּלָאכָה! אָכֵן מְלָאכָה מְאֹד יָפָה!

קומיניוס

הֵבֵאתֶם בֶּהָלָה עַל רוֹמָא, אֲשֶׁר לֹא־הָיְתָה מֵעוֹלָם

אֵין־אוֹנִים עוֹד כָּכָה כְּעָתָּה.

שני הטרבונים

אַל־תֹּאמְרוּ, אֲנַחְנוּ הֵבֵאנוּ.

מנניוס

וּבְכֵן הֵבֵאנוּהָ אֲנַחְנוּ? אֲהַבְנוּהוּ, וְאוּלָם כִּבְהֵמוֹת
וְכַאֲדוֹנִים רַכֵּי־לֵבָב נְסוֹגוֹנוּ מִפְּנֵי הָאֲסַפְסֻף
בְּשָׁרְקוֹ אַחֲרָיו וּבְגָרְשׁוֹ אוֹתוֹ מִקֶּרֶב הָעִיר.

קומיניוס

וְאוּלָם יָרֵאתִי, כִּי עַתָּה יָשׁוּבוּ לִשְׁאֹג כִּי־יָבוֹא.
טוּלוּס אוֹפִידְיוּס, הַשֵּׁנִי מִשְּׁנֵי הָאֲנָשִׁים הַגְּדוֹלִים,
שׁוֹמֵעַ בַּכֹּל לוֹ, כְּאִלּוּ רַק הָיָה לוֹ נוֹשֵׂא הַכֵּלִים.
לֵב נוֹאָשׁ — זֶה כָּל־הַחָכְמָה, הַגְּבוּרָה וְעֹצֶם הַחַיִל
אֲשֶׁר יְכוֹלָה רוֹמָא לַעֲרוֹךְ לִקְרַאת הַבָּאִים.

המון אזרחים בא.

מנניוס

הִנֵּה בָא הָאֲסַפְסֻף. — הֲנִצְמָד אוֹפִידְיוּס אֵלָיו? —
אַתֶּם הֵם הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־טִמֵּאתֶם הָרוּחַ מִסָּבִיב,
בְּהַשְׁלִיכְכֶם אֶל־מוּל הַשָּׁמַיִם אֶת־מִצְנְפוֹת רָאשֵׁיכֶם הַמְגֹאָלוֹת
הַמַּצְלוֹת צַחֲנָה וְזַעֲקַתְכֶם כִּי־יִגָּל מֵעִיר קוֹרְיוֹלָנוּס.

וְעַתָּה הוּא שָׁב וְאֵין שַׂעֲרָה עַל־קָדְקֹד רֹאשׁ כָּל־חֵילוֹ
אֲשֶׁר לֹא־תֵהָפֵךְ לִהְיוֹת לְשׁוֹט: כְּמִסְפַּר הַמִּצְנָפוֹת אֲשֶׁר־עִמּוֹ
אָז הַשָּׁמַיְמָה כֵּן יִהְיֶה מִסְפַּר גָּלְגְּלוֹת הַסְּכָלִים
אֲשֶׁר־יָסִיר עַתָּה מֵעֲלֵיכֶם לְשַׁלֵּם לָכֶם אֶת־הַשָּׂכָר
חֵלֶף מְנוֹת דֵּעוֹתֵיכֶם. וְאוּלָם אֵין־דָּבָר, אֵין־דָּבָר!
לוּ־גַם־יִשְׂרוֹף אוֹתָנוּ כֻּלָּנוּ לְגַחֶלֶת אֶחָת,
הֲלֹא כִגְמוּלֵנוּ רַק־יֵעָשֶׂה.

האזרחים

אָמְנָם נוֹרָאוֹת שָׁמָעְנוּ.

אזרח ראשון

וַאֲנִי אִם־אָמַרְתִּי „גָּרְשׁוּהוּ", אָמַרְתִּי: צַר לִי עָלָיו.

אזרח שני

גַּם־אֲנִי אָמַרְתִּי כֵּן.

אזרח שלישי

גַּם־אֲנִי אָמַרְתִּי כֵּן. וְגַם־אָמְנָם אַגִּיד הָאֱמֶת וְלֹא אֲכַחֵד: רַבִּים מִמֶּנּוּ אָמְרוּ כֵּן. אֵת אֲשֶׁר־עָשִׂינוּ, עָשִׂינוּ לְטוֹבָה; וְאִם־אָמְנָם לִרְצוֹנֵנוּ נֵאוֹתָה נַפְשֵׁנוּ לָכֶם לְגָרֵשׁ אוֹתוֹ מִן־הָאָרֶץ, וְאוּלָם הַדָּבָר הָיָה נֶגֶד רְצוֹנֵנוּ.

קומיניוס

נְפָשׁוֹת נֶחְמָדוֹת אַתֶּם אַתֶּם וְדֵעוֹתֵיכֶם יַחְדָּו!

מנניוס

בְּכֹל עֲשִׂיתֶם יָפֶה, אַתֶּם עִם־קוֹל זַעֲקוֹתֵיכֶם! —
הֲנַעֲלֶה לַקַּפִּיטוֹלְיוּם?

קומיניוס

כֵּן, מַה־נּוּכַל עֲשׂוֹת אַחֶרֶת?

קומיניוס ומנניוס הולכים.

סיציניוס

לְכוּ, רֵעַי, הַבַּיְתָה; אַל־נָא תִרְפֶּינָה יְדֵיכֶם:
הֵן אֵלֶּה מְתֵי עֲדָתוֹ, הַשְּׂמֵחִים לוּ תָבוֹא כָל־זֹאת
אֲשֶׁר־אוֹמְרִים כִּי־יִירְאוּ מִמֶּנָּה. לְכוּ־נָא הַבַּיְתָה וְאַל־תַּרְאוּ
אוֹת יִרְאָה וָפָחַד.

אזרח ראשון

יִהְיוּ־נָא הָאֵלִים בְּעוֹזְרֵינוּ! — הָבָה, רֵעִים, נֵלְכָה הַבָּיְתָה. הֲלֹא תָמִיד
אָמַרְתִּי לָכֶם: רַק־עָוֶל עָשִׂינוּ, כִּי־גֵרַשְׁנוּ אוֹתוֹ מִקִּרְבֵּנוּ.

אזרח שני

כָּזֹאת דִּבֶּר כָּל־אִישׁ מִמֶּנּוּ. הָבָה נֵלְכָה הַבָּיְתָה.

האזרחים הולכים.

ברוטוס

לֹא־טוֹבָה הַשְּׁמוּעָה בְּעֵינָי.

סיציניוס

גַּם־בְּעֵינַי אֵינֶנָּה טוֹבָה,

ברוטוס

בַּעֲלֶה לַקַּפִּיטוֹלְיוּם! – אֶת־מַחֲצִית הוֹנִי נָתַתִּי,
לוּ יָכֹל יָכֹלְתִּי לִשְׁמוֹעַ, כִּי הַשְּׁמוּעָה שְׁמוּעַת־שָׁקֶר.

סיציניוס

אַחֲלַי, הָבָה נֵלֵךְ.

הולכים.

סְצֵינָה שְׁבִיעִית.

מחנה. לא־רחוק מרומא.

אופידיוס ופקיד־לבאו באים.

אופידיוס

הַעוֹד יָרוּצוּ בְּלִי־הֲפוּגוֹת אַחֲרֵי הָאִישׁ הָרוֹמִי?

הפקיד

לֹא־אֵדַע מַה־מִּשְׁפַּט הַקֶּסֶם הַנִּמְצָא בוֹ, וְאוּלָם
הָיָה לְאַנְשֵׁי מַחֲנֶיךָ לִתְפִלָּה בְּטֶרֶם יֹאכֵלוּ,
לְשִׂיחָה בְּשִׁבְתָּם לַשֻּׁלְחָן, לְבִרְכַּת־הַמָּזוֹן בְּקוּמָם;

וְאַתָּה נִשְׁקַעְתָּ בַּחשֶׁךְ בִּימֵי הַמִּלְחָמָה הַלָּזוּ,
וְאֵין זוֹכֵר אוֹתְךָ, אֲדוֹנִי, גַּם־בְּקֶרֶב הַקְּרוֹבִים אֵלֶיךָ.

אופידיוס

עַתָּה לֹא־אוּכַל לְהוֹשִׁיעַ, זוּלָתִי אִם־אֶעֱשֶׂה בִמְזִמּוֹת,
אֲשֶׁר־בָּהֶן רַק אֲקַצֵּץ אֶת־רֶגֶל כָּל־גּוֹרַל פְּעָלֵינוּ.
אָכֵן בְּגַאֲוָה יִנְהַג גַּם־עִמִּי אֲנִי שִׁבְעָתַיִם
מֵאֲשֶׁר חָשַׁבְתִּי בִתְחִלָּה בְּקַדְמִי אֶת־פָּנָיו בְּשִׂמְחָה;
אַךְ נֶאֱמָן הוּא לִתְכוּנָתוֹ, וְעָלַי לִסְלוֹחַ לַדָּבָר,
שֶׁקָּצְרָה יָדִי מִשַּׁנּוֹת.

הפקיד

וּבְכָל־זֶה, אֲדוֹנִי, שָׂמַחְתִּי —
וְרַק לְטוֹבָתְךָ אַתָּה — לוּלֵא חִלַּקְתָּ הַמִּשְׂרָה
עִמּוֹ גַּם־יַחַד כַּיּוֹם; אוֹ אִם כִּי־נָשָׂאתָ פְקֻדָּתְךָ
אַתָּה לְבַדְּךָ עָלֶיךָ, אוֹ אִם כִּי־נָטַשְׁתָּ אוֹתָהּ
לוֹ לְבַדּוֹ גַּם־הוּא.

אופידיוס

בַּנְתִּי מַחֲשַׁבְתְּךָ הֵיטֵב;
אַךְ בְּטַח־נָא בִי, אִם־נָבוֹא לִמְצֹא בֵינֵינוּ חֶשְׁבּוֹן,
לֹא יֵדַע אֵת אֲשֶׁר־עוֹד עִמִּי לְחַפֵּא עַל־נַפְשׁוֹ אַשְׁמָה.
הֵן אָמְנָם יֵרָאֶה הַדָּבָר, וְכָכָה יְדַמֶּה גַּם־הוּא

וְכֵן גַּם־הָעָם מִקְצָתָהּ יִרְאֶה כָזֹאת בְּעֵינָיו,
אֲשֶׁר־כָּל־דָּבָר הוּא עוֹשֶׂה בֶּאֱמוּנָה, וְאֶת־צָרְכֵי הַווֹלְסְקִים
יְכַלְכֵּל בְּחֶשְׁבּוֹן וָדַעַת, יִלָּחֵם כְּנָחָשׁ מְעוֹפֵף,
וְיָדוֹ תָעֹז כִּמְעַט אִם יִשְׁלוֹף אֶת־חַרְבּוֹ מִתַּעְרָהּ;
וְאוּלָם עוֹד הֵשִׁיב אֶת־יָדוֹ מֵעֲשׂוֹת אֶת־הַמַּעֲשֶׂה שֶׁאֵלָיו.
תִּתְנַפֵּץ מַפְרַקְתּוֹ הוּא אוֹ אֲשֶׁר־חַיַּי לִי יִהְיוּ
תְּלוּיִם מִנֶּגֶד בְּבוֹאִי לִמְצֹא עִמּוֹ הַחֶשְׁבּוֹן.

הפקיד

אַחֲלַי, אֲדוֹנִי, הֲתַחֲשׁוֹב כִּי הַכְנֵעַ יַכְנִיעַ אֶת־רוֹמָא?

אופידיוס

כָּל־עִיר תִּכָּנַע מִפָּנָיו בְּטֶרֶם עוֹד יָצוּר עָלֶיהָ;
וּנְדִיבֵי רוֹמָא כֻלָּם נוֹטִים אַחֲרָיו בְּלִבָּם;
סֵינַטוֹרִים גַּם־הֵם וּפַטְרִיצִים אוֹהֲבִים אוֹתוֹ כֻּלָּם.
הַטְּרִבּוּנִים אֵינָם אַנְשֵׁי מִלְחָמָה וְצָבָא; הָעָם
יָשׁוּב לְקָרְאוֹ מַהֵר כְּמַהֲרוֹ לְגָרְשׁוֹ מִקִּרְבּוֹ.
אֲדַמֶּה, כִּי הוּא לְרוֹמָא כְּנֶשֶׁר־הַיָּם לַדָּגִים,
אֲשֶׁר־יְצוּדֵם וְיֹאכְלֵם עֵקֶב מַרְבִּית כֹּחוֹ הֶעָצוּם.
בְּרֵאשִׁיתוֹ עָבַד אוֹתָם בִּנְדִיבוּת רוּחַ וָלֵב;
וְאוּלָם לֹא־יָכֹל לָשֵׂאת אֶת־סֵבֶל כְּבוֹד גְּדֻלָּתוֹ:
אוּלַי רַק־גַּאֲוָה הִיא, וְהִיא, בְּהַאֲרִיךְ הָאֹשֶׁר,
תְּנַבֵּל כָּל־מְאֻשָּׁר; אוֹ־אוּלַי חֹסֶר־דַּעַת הוּא,

אֲשֶׁר־לֹא־יָכֹל לִמְשׁוֹל בִּתְבוּנָה בְּבוֹא לוֹ מִקְרֶה
לְהָאִיר אֵלָיו אֶת־פָּנָיו, אוֹ יֵשׁ כִּי־כֵן תְּכוּנָתוֹ,
לִהְיוֹת מִקְשָׁה אַחַת, לְבִלְתִּי הַבְדִּיל בֵּין רֶגַע
הֱיוֹתוֹ לָבוּשׁ קוֹבָעוֹ וְרֶגַע שִׁבְתּוֹ בִּמְסִבּוֹ;
כָּכָה יְצַו אֶת־הַשָּׁלוֹם בְּפָנִים נִזְעָמִים וַחֲשֵׁכִים
וְכָכָה יִפְקֹד מִלְחָמָה; הֵן גַּם־רַק־אַחַת מֵאֵלֶּה —
מִכֻּלָּן יֶשׁ־לוֹ מְעַט מִצְעָר וְאֵין־אַחַת לוֹ בִּמְלוּאָהּ,
מִזֹּאת הוּא נָקִי בְּעֵינָי – תַּעֲשֵׂהוּ לְנוֹרָא עַל־סְבִיבָיו,
לְשָׂנוּא וּלְיוֹצֵא בַגּוֹלָה; כָּכָה יִהְיֶה גוֹרָלוֹ
לְהֵחָנֵק כְּבוֹדוֹ עִמּוֹ בְּבוֹאוֹ עַד־אַחַת הַקְּצָווֹת.
כָּכָה יַעֲמוֹד צִדְקֵנוּ תָּמִיד לְמִשְׁפַּט הָעִתִּים;
וּגְבוּרָה, הָרְאוּיָה לִתְהִלָּה בִּהְיוֹתָהּ לְעַצְמָהּ,
הֵן קֶבֶר יַחְפֹּר לְעֵינֵינוּ לְמַעֲנָהּ בְּבוֹא אִישׁ לְהַבִּיעַ
אֶת־מַהֲלָלָהּ מִמְּרוֹמֵי הַבָּמוֹת, לְהַטִּיף עָלֶיהָ בַּקָּהָל.
אֵשׁ מְבַעֲרָה אֵשׁ, יָתֵד בְּיָתֵד תִּתָּקַע,
צֶדֶק יִתְגַּבֵּר עַל־צֶדֶק וְכֹחַ אֶל־כֹּחַ יִבָּקַע.
הָבָה נֵלְכָה, הוֹי קַיּוּס, אִם־תִּלְכּוֹד רַק אֶת־רוֹמָא,
אָז תִּהְיֶה הָאֻמְלָל מִכֹּל; אָז אֶבְנֶה עָלֶיךָ הַחוֹמָה.

אַקְט חֲמִישִׁי

סְצֵינָה רִאשׁוֹנָה.

רומא. רחוב העיר.

מנניוס, קומיניוס, סיליניוס, ברוטוס ואחרים באים.

מנניוס

לֹא, לֹא־אֵלֵךְ; הֵן תִּשְׁמְעוּ אֵת אֲשֶׁר־דִּבֵּר לָאִישׁ
שֶׁהָיָה לְפָנִים שַׂר־צָבָא; אִישׁ אֲשֶׁר־אֲהֵבוֹ מְאֹד
לְפָנִים בְּתָמִים וֶאֱמֶת. וְלִי הֵן קָרָא אָבִי.
אַךְ מַה־יּוֹעִילֵנִי זֶה? לְכוּ אַתֶּם אֲשֶׁר־גֵּרַשְׁתּוּהוּ;
מִיל אֶחָד עַד־בּוֹא לְאָהֳלוֹ הִתְנַפְּלוּ לָאָרֶץ, כִּרְעוּ
וְחַלּוּ לָכֶם לְתוֹךְ חַסְדּוֹ. — לֹא! אִם־מֵאֵן לִשְׁמוֹעַ
לְקוֹל קוֹמִינְיוּס בְּדַבְּרוֹ, אֶבְחַר לָשֶׁבֶת פֹּה תַּחְתָּי.

קומיניוס

הֶעֱמִיד אֶת־פָּנָיו כְּאִלּוּ לֹא־יָדַע אוֹתִי.

מנניוס

הַשְׁמַעְתֶּם?

קומיניוס

אוּלָם הָיָה גַם־רֶגַע אֲשֶׁר־קָרָא אוֹתִי בְּשֵׁם:
הִזְכַּרְתִּי לוֹ אַחֲוָתֵנוּ מִקֶּדֶם וְאֶת־נִטְפֵי־הַדָּם
שֶׁשְּׁנֵינוּ שָׁפַכְנוּ יַחְדָּו. בְּשֵׁם קוֹרְיוֹלָנוּס לֹא־חָפֵץ
לִהְיוֹת נִקְרָא. אַף־הִזְהִיר מִקְּרֹא לוֹ בְּאֶחָד מִשְּׁמוֹתָיו.
רַק יְצוּר מֵאֶפֶס הוּא, אִישׁ בְּלִי־שֵׁם וָעֵרֶךְ,
עַד־כִּי־יַצְלִיחַ לַחְתּוֹת לְנַפְשׁוֹ שֵׁם חָדָשׁ בְּכֹחוֹ
מִיקוֹדֵי רוֹמָא הַבּוֹעֶרֶת.

מנניוס

כֵּן – הִנֵּה זֶה פֹּעַל יֶדְכֶם.
טְרִבּוּנִים שְׁנַיִם דָּאֲגוּ לְרוֹמָא בְּחַסְדָּם הַגָּדוֹל,
לִקְנוֹת גֶּחָלִים בִּמְחִיר לֹא־רַב – לְזִכְרוֹן תִּפְאָרֶת!

קומיניוס

אָמַרְתִּי, כִּי זֶה אֹרַח מֶלֶךְ לִסְלוֹחַ עַל־עָוֹן פִּתְאֹם
בְּרֶגַע שֶׁאִישׁ לֹא־יְיַחֵל לָזֶה; וְהוּא עָנָנִי:
רַק רֵיקָה בַּקָּשָׁה זֹאת מִלִּפְנֵי הַמְּדִינָה, יַעַן
כִּי־עָנְשָׁה גַם־הִיא אֶת־הָאִישׁ, שֶׁאֵלָיו תִּפְנֶה הַפַּעַם.

מנניוס

צָדַק מְאֹד בִּדְבָרָיו. אֵיךְ יָכֹל לְדַבֵּר אַחֶרֶת?

קומיניוס

נִסִּיתִי לְעוֹרֵר אֶת־רַחֲמָיו עַל־אֲחָדִים מִקֶּרֶב רֵעָיו.
וְזֶה אֲשֶׁר־עָנָה אוֹתִי: לֹא־יוּכַל לַעֲמוֹד וְלָבֹר
אוֹתָם מִקֶּרֶב גַּל מֹץ, אֲשֶׁר־נִשְׁחַת וַיֶּחֱלֶה וַיֶּעֱבַשׁ.
וַיּוֹסֶף: סִכְלוּת הִיא, לוּ בִגְלַל גַּרְגַּר דַּל אוֹ שְׁנַיִם
לֹא־יִתֵּן לְבָעֵר אֶת־הַגָּלָל הַמַּעֲלֶה צַחֲנָתוֹ עַד־אַפּוֹ.

מנניוס

בִּגְלַל גַּרְגַּר דַּל אוֹ שְׁנָיִם! אֶחָד אֲנִי מִן־הַשְּׁנָיִם;
אִמּוֹ, אִשְׁתּוֹ וּבְנוֹ, וְרֵעוֹ זֶה, אָנוּ הַגַּרְגְּרִים,
וְאַתֶּם הַמֹּץ הַנִּשְׁחָת וְצַחֲנַתְכֶם תִּפֹּס וְתַעַל
הַשָּׁמַיְמָה עַד־לַיָּרֵחַ; בִּגְלַלְכֶם אֲנַחְנוּ נִשְׂרָפִים.

סיציניוס

אַחֲלַי, רְאֵה, הֱיֵה חַנּוּן: אִם־תְּמָאֵן אַתָּה לְהוֹשִׁיעַ
בְּבוֹא עֵת־צָרָה כָזֹאת, אַל־תִּלְעַג לָנוּ גַם־אַתָּה
בְּעָנְיֵנוּ הַנּוֹרָא הַזֶּה. נָכוֹן הַדָּבָר, לוּ קָמְתָּ
לְצַדֵּק אֶת־אַרְצְךָ בְּאָזְנָיו, כִּי־עַתָּה לְשׁוֹנְךָ הַמְּהִירָה
תִּפְעַל יוֹתֵר מֵחַיִל נִקְבַּץ חִישׁ עַל־סְבִיבֵינוּ
לַעֲצוֹר אֶת־בֶּן־עַמֵּנוּ.

מנניוס

לֹא, לֹא־אֶתְעָרֵב בָּזֶה.

סיציניוס

בְּקַשְׁתִּיךָ, לֵךְ־נָא אֵלָיו.

מנניוס

מָה־אֶעֱשֶׂה בְּבֹאִי אֵלָיו?

ברוטוס

רַק נַסּוֹת מַה־תּוּכַל אַהֲבָתְךָ לַעֲשׂוֹת לְטוֹב לְרוֹמָא
בְּדַבֶּרְךָ בְּאָזְנֵי מַרְצִיוּס.

מנניוס

טוֹב, אַךְ נֹאמַר־נָא אֵפוֹא,
כִּי־מַרְצִיוּס יְשַׁלְּחֵנִי מִלְּפָנָיו כְּשַׁלְּחוֹ מִלְּפָנָיו אֶת־קוֹמִינְיוּס,
וְלֹא־יִשְׁמַע אוֹתִי בְדַבְּרִי, מַה־יִּהְיֶה? אִם־לֹא רַק רֵעַ
נִכְלָם וּמְחוֹלָל מִמַּכְאוֹב הַבָּא לוֹ מֵרֹגֶז רֵעֵהוּ?
הֲלֹא כֵן?

סיציניוס

אָז תִּרְאֶה רוֹמָא בְתוֹדָה אֶת־חֶפְצְךָ הַטּוֹב
כְּכֹל אֲשֶׁר־יָזַמְתָּ לַעֲשׂוֹת.

מנניוס

הִנְנִי וְאֶעֱשֶׂה הַדָּבָר:
אֲדַמֶּה, כִּי־יִשְׁמַע אֵלָי. אַךְ בְּזָכְרִי, כִּי־נָשַׁךְ אֶת־שְׂפָתָיו
וַיִּתְאַנֵּף בְּקוֹמִינְיוּס הַנֶּחְמָד, אוֹ־אָז תִּרְפֶּינָה יָדָי.
לֹא־נִבְחַר הַמּוֹעֵד הַנָּכוֹן; בְּטֶרֶם יֹאכַל בָּא;
וְאִם־רֵיקִים עוֹד הַגִּידִים וְדָמֵנוּ בָנוּ עוֹד קַר,
אָז נִזְעַף עִם־הַבֹּקֶר, וְאֵין רוּחֵנוּ בָנוּ
לָתֵת אוֹ לִסְלוֹחַ; וְאוּלָם אִם־מִלֵּאנוּ
אֶת־הַצִּנּוֹרוֹת הָאֵלֶּה וְהַתְּעָלוֹת אֲשֶׁר־לְדָמֵנוּ
בְּיַיִן וּבְמָזוֹן, וְהִתְרַכְּכָה נִשְׁמָתֵנוּ בָנוּ
שִׁבְעָתַיִם מֵאָז הֱיוֹתֵנוּ צָמִים כְּמוֹ־נְזִירִים.
וְלָכֵן אֲחַכֶּה עַד־יֵיטִיב לִבּוֹ וּפָנָיו יֵיטִיב
לִשְׁאֵלָתִי, וְאָז אֶתְרַפֵּק עָלָיו.

ברוטוס

אַתָּה יָדַעְתָּ
אֶת־הַשְּׁבִיל הַנָּכוֹן לְלִבּוֹ, וְלָכֵן לֹא־תַחֲטִיא הַדָּרֶךְ.

מנניוס

כֵּן־הוּא. אֵלֵךְ וַאֲנַסֶּה. יְהִי אֵת אֲשֶׁר־יִהְיֶה,
חִישׁ־מַהֵר תֵּדְעוּ גַּם־אַתֶּם אִם־עָלָה חֶפְצִי בְיָדִי.

הולך.

קומיניוס

עַד־נֶצַח לֹא־יַאֲזִין אֵלָיו.

סיציניוס

לֹא?

קומיניוס

אֶת־זֹאת אַגִּידֶךָּ:

צָהֹב הוּא מִקֶּצֶף, עֵינוֹ לוֹהֶטֶת כְּאִלּוּ
חָפֵץ לִשְׂרוֹף אֶת־רוֹמָא וְחֶפְצוֹ לְהָרַע וּלְהַשְׁחִית
הָיָה לְשׁוֹמֵר לְרַחֲמָיו. כָּרַעְתִּי אַרְצָה לְעֵינָיו;
בִּדְמָמָה דִבֵּר: „קוּם"; פָּטַר אוֹתִי מִלְּפָנָיו
בַּהֲנִיעוֹ אֶת־יָדוֹ דוּמָם: אֵת אֲשֶׁר־חָרַץ לַעֲשׂוֹת,
אוֹתָהּ כָּתַב בְּמִכְתָּב וְאַחַר שְׁלָחוֹ אֵלָי;
וְאֵת אֲשֶׁר־לֹא־חָפֵץ, אוֹתָהּ נִשְׁבַּע לְנַפְשׁוֹ בִּשְׁבוּעָה
לְבִלְתִּי עֲשׂוֹתָהּ לְעוֹלָם. וּבְכֵן אֵין־לָנוּ כָּל־תִּקְוָה,
זוּלָתִי אֵם־אִמּוֹ הַכְּבוּדָה וְאִשְׁתּוֹ תַּעֲזוֹרְנָה לָנוּ,
וְהֵן, כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי, נְכוֹנוֹת לְחַלּוֹת אֶת־פָּנָיו
לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם־אַרְצוֹ. וְלָכֵן הָבָה נָבוֹאָה
אֶל־בֵּיתָן וּבְרֹב תַּחֲנוּנֵינוּ נָאִיץ בָּהֶן לָלֶכֶת.

הולכים.

סְצֵינָה שֵׁנִית.

סצב הוולסקים חונה אל־פני רומא.

המשמרות עומדים על עמדתם. מנניוס בא וניגש אליהם.

משמר ראשון

עֲמֹד, אֵי־מִזֶּה תָבוֹא?

משמר שני

עֲמֹד וְשׁוּב לְאָחוֹר.

מנניוס

כִּגְבָרִים תַּעַמְדוּ עַל־מִשְׁמָר; טוֹב, וְאוּלָם בְּחַיֵּי רָאשְׁכֶם,
מִפְּקִידֵי הָאָרֶץ אָנֹכִי, וְאָנֹכִי הִנֵּה זֶה בָּאתִי
לְדַבֵּר דָּבָר עִם־קוֹרְיוֹלָנוּס.

משמר ראשון

מֵאַיִן אָתָּה?

מנניוס

מֵרוֹמָא.

משמר ראשון

לֹא־תוּכַל לַעֲבוֹר; שׁוּבָה; שַׂר־צְבָאֵנוּ לֹא־יַחְפּוֹץ
לִשְׁמוֹעַ כָּל־דָּבָר מִשָּׁם עוֹד.

משמר שני

עֲלֵיכֶם לִרְאוֹת רִאשׁוֹנָה:
אֶת־רוֹמָא בּוֹעֶרֶת בְּטֶרֶם תְּדַבְּרוּ עִם־קוֹרְיוֹלָנוּס.

מנניוס

טוֹב, רֵעַי, אִם רַק שְׁמַעְתֶּם אֶת־שַׂר־צְבָאֲכֶם מְדַבֵּר
עַל־רוֹמָא וְעַל־רֵעָיו שָׁמָּה, אָז, כְּשָׁחוֹר בֵּין הַלְּבָנִים,
בָּטוּחַ אֲנִי, כִּי־לָקְחָה אָזְנְכֶם גַּם־שְׁמִי, וְהוּא: מֵנֶנְיוּס.

משמר ראשון

אוּלַי. אַךְ שׁוּב־נָא לְאָחוֹר. תִּפְאֶרֶת־כְּבוֹד שִׁמְךָ הַגָּדוֹל
לֹא תִתֵּן פֹּה מַעֲבָר לָךְ.

מנניוס

אֶת־זֹאת לְךָ אַגִּיד, הָאִישׁ:
שַׂר־צְבָאֲךָ הוּא רֵעִי הַנֶּאֱמָן, זִכְרוֹנוֹת הָיִיתִי
לְמַעֲשָׂיו הַטּוֹבִים תָּמִיד, וּבְסַפֵּר אֲנָשִׁים תְּהִלָּתוֹ
עַד־בִּלְתִּי הֱיוֹת לָהּ עֲרוֹךְ עוֹד, הִגְדַּלְתִּי אֲנִי עַל־הַשְּׁמוּעָה.
כִּי־תָמִיד הִלַּלְתִּי אֶת־רֵעַי — וְהוּא הֵן גָּדוֹל מִכֻּלָּם —

כְּכֹל אֲשֶׁר־תּוּכַל הָאֱמֶת שְׂאֵת וְלֹא תִכְשָׁל; לִפְעָמִים
הָיִיתִי כְּכַדּוּר מִתְגַּלְגֵּל עַל־אַדְמַת קַרְקַע חָלָק,
וָאֶקְפּוֹץ וָאֶפְרוֹץ הַגְּבוּל; וּבְהַגִּידִי בַקָּהָל תְּהִלָּתוֹ
אוּלַי טָחַנְתִּי כָזָב מְעָט. וְלָכֵן, חֲבֵרִי, הָבָה
תֶּן־לִי מַעֲבָר.

משמר ראשון

חַי אָנֹכִי, הָאִישׁ, וְלוּ גַם־הִרְבֵּיתָ כְּזָבִים לְטוֹבָתוֹ כְּכֹל אֲשֶׁר־תַּרְבֶּה עַתָּה מִלִּים לְטוֹבָתֶךָ – מַעֲבָר לֹא־יִנָּתֶן לְךָ פֹּה. לֹא; וְלוּ גַם־לְדַבֵּר כְּזָבִים תֵּחָשֵׁב לִצְדָקָה כְּמוֹ־לִהְיוֹת בֶּאֱמוּנָה. וְלָכֵן גֶּשׁ־הָלְאָה.

מנניוס

בְּבַקָּשָׁתִיךָ, חָבֵר, זְכֹר כִּי־שְׁמִי מֵנֶנְיוּס, הָאִישׁ אֲשֶׁר־עָמַד תָּמִיד לִימִין שַׂר־צְבָאֲךָ וַעֲדָתוֹ.

משמר שני

אִם־אָמְנָם אַתָּה הָיִיתָ לוֹ לִמְכַזֵּב, כַּאֲשֶׁר תֹּאמַר, וְאוּלָם אֲנִי הִנְנִי הָאִישׁ אֲשֶׁר־יְדַבֵּר אֱמֶת בִּשְׁמוֹ, וַאֲשֶׁר־יֹאמַר גַּם־לְךָ, כִּי לֹא־תוּכַל פֹּה לַעֲבוֹר. וְלָכֵן גֶּשׁ־הָלְאָה.

מנניוס

הֲתוּכַל לְהַגִּיד לִי, אִם־כְּבָר אָכַל אֶת־אֲרוּחָתוֹ? כִּי לֹא־הָיִיתִי חָפֵץ לְדַבֵּר עִמּוֹ בִּלְתִּי אִם־אַחֲרֵי עֵת הָאֹכֶל.

משמר ראשון

הַאִיש רוֹמִי אַתָּה? הֲלֹא?

מנניוס

הִנְנִי אֵת אֲשֶׁר־הָיָה גַם־שַׂר־צְבָאֶךָ.

משמר ראשון

כִּי־אָז הָיָה עָלֶיךָ גַּם־אַתָּה לִשְׂנֹא אֶת־רוֹמָא כָּמוֹהוּ. הִנֵּה גֵרַשְׁתֶּם אֶת־מוֹשִׁיעֲכֶם הַגָּדוֹל מִקֶּרֶב שַׁעֲרֵיכֶם וּבַחֲרוֹת בּוֹ אַף שִׂנְאַת הֶהָמוֹן הַסָּכָל הִסְגַּרְתֶּם בְּעֶצֶם יֶדְכֶם אֶת־מְגִנְּכֶם בְּיַד אוֹיִבְכֶם, וְאֵיךְ אֵפוֹא תוּכְלוּ לַחֲשׁוֹב כִּי־תַצְלִיחוּ לְהַשְׁכִּיחַ אֶת־נִקְמָתוֹ בְּאַנְחוֹת־נָשִׁים חֲלוּשׁוֹת וּבְמֹעַל כַּפַּיִם אֲשֶׁר־לִבְתוּלוֹת אוֹ בְלַהַג פִּי אִישׁ חוֹלֵה־פוֹדַגְרָה, נוֹבֵל וְשָׁב לִהְיוֹת יֶלֶד, כְּכֹל אֲשֶׁר־הָיִיתָ אַתָּה לְמַרְאֵה עֵינָיִם? הֲתוּכַל לְהַאֲמִין, כִּי־אַתָּה בְּנִשְׁמַת פִּיךָ הַדַּל תַּצְלִיחַ לְהָפִיחַ וּלְכַבּוֹת אֶת־הָאֵשׁ, הַנְּכוֹנָה לֶאֱחוֹז אֶת־כָּל־עִירְכֶם מֵאַרְבַּע רוּחוֹתֶיהָ? לֹא, רַק־שָׁגֹה תִשְׁגֶּה. וְלָכֵן שׁוּב־לְךָ לְרוֹמָא וְהִכּוֹן לִקְרַאת מְמוֹתֵי חָלָל: נֶחְתַּךְ גּוֹרַלְכֶם וְלֹא־יוּמָר, כִּי־כָכָה נִשְׁבַּע אֲלֵיכֶם שַׂר־צְבָאֵנוּ בְּאֵין־סְלִיחָה וְלֹא יְאַחֵר.

מנניוס

לוּ יָדַע פְּקִידְךָ, אַתָּה הַנַּעַר, אֲשֶׁר־אָנֹכִי פֹה, כִּי־אָז קִדֵּם אֶת־פָּנַי בְּכָבוֹד.

משמר שני

לֵךְ, אֵין־פְּקִידִי יוֹדֵעַ אוֹתָךְ.

מנניוס

חָפַצְתִּי לְהַגִּיד: שַׂר־צְבָאֶךָ.

משמר ראשון

אֵין שַׂר־צְבָאִי דוֹרֵשׁ לְךָ. שׁוּב, אָמַרְתִּי, וָלֵךְ; פֶּן־אֶדְלֶה מִקִּרְבְּךָ אֶת־חֲצִי הִין הַדָּם אֲשֶׁר־לָךְ; — סֹב, — כִּי יוֹתֵר מִזֶּה הֲלֹא אֵין־לְךָ בְּגִידֶיךָ: — לֵךְ וָסֹב.

מנניוס

אָמְנָם, חֲבֵרִי, אָמְנָם, חֲבֵרִי, —

קוריולנוס ואופידיוס באים.

קוריולנוס

מַה־זֹּאת פֹּה?

מנניוס

עַתָּה, אַלּוּפִי, אָזִיד לְךָ אֶת־נְזִידִי גַּם־אָנִי — לְבַעֲבוּר תִּרְאֶה, כִּי־כְבוֹדִי גָּדוֹל, וְיָדַעְתָּ, כִּי־לֹא כָל־כְּרֵתִי וְכָל־פְּלֵתִי הָעוֹמֵד עַל־הַמִּשְׁמָר יָכוֹל לְגָרְשֵׁנִי מֵעַל־פְּנֵי קוֹרְיוֹלָנוּס בְּנִי; עַל־פִּי אֹרַח דְּבָרוֹ עִמִּי הֲלֹא תַכִּיר, אִם־לֹא־רָאוּי אַתָּה לִהְיוֹת תָּלוּי אוֹ לָמוּת מָוֶת אַכְזָרִי אָרֹךְ שִׁבְעָתָיִם; עַתָּה הַבַּיְתָה וּרְאֵה, וְאַחַר הִתְעַלֵּף לְמַרְאֵה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־יָבוֹאוּ עָלֶיךָ. — אל קוריולנוס יַשְׁבוּ־נָא הָאֵלִים הַגְּדוֹלִים מִמּוֹעֵד לְמוֹעֵד בְּסוֹד מוֹעֲצוֹתֵיהֶם, לְבַעֲבוּר הִוָּעֵץ עַל־הַבְּרָכוֹת אֲשֶׁר־יָרִיקוּ עָלֶיךָ, וְלֹא־יִגְרְעוּ לֶאֱהוֹב אוֹתְךָ מֵאֲשֶׁר יֶאֱהָבְךָ מֶנֶנְיוּס אָבִיךָ הַזָּקֵן. הוֹי בְּנִי, בְּנִי! הֵן אֵשׁ תֹּאמַר לַעֲרוֹךְ לָנוּ, וְאוּלָם הַבַּיְתָה וּרְאֵה

הִנֵּה פֹה הַמַּיִם לְכַבּוֹתָהּ. כָּבֵד הָיָה לָאֲנָשִׁים לְפַתּוֹתֵנִי לָלֶכֶת, אֲבָל בִּהְיוֹתָם יוֹדְעִים כִּי אֵין־שֵׁנִי עוֹד כָּמוֹנִי אֲשֶׁר־יוּכַל לְפַתּוֹת גַּם־אוֹתְךָ, לָכֵן נָשְׁבוּ עָלַי בְּאַנְחוֹתֵיהֶם לַהֲבִיאֵנִי הַחוּצָה מִתּוֹךְ שְׁעָרֵינוּ שָׁם, וְעַתָּה אֲנִי מַשְׁבִּיעַ אוֹתְךָ לִסְלוֹחַ לְרוֹמָא וְלִבְנֵי־עַמְּךָ הַמִּתְחַנְּנִים אֵלֶיךָ. יְשַׁכְּכוּ־נָא הָאֵלִים הַטּוֹבִים אֶת־חֲמַת־קִצְפְּךָ, וְאֶת־קֻבַּעַת־הַחֵמָה הַזֹּאת הָרֵק עַל־הַפּוֹחֵז הַלָּז הָעוֹמֵד פֹּה, אֲשֶׁר כְּבוּל־עֵץ עָמַד וְלֹא־נָתַן לִי לַעֲבוֹר אֵלֶיךָ.

קוריולנוס

גֶּשׁ־הָלְאָה!

מניוס

מָה? גֶּשׁ־הָלְאָה?!

קוריולנוס

אִשָּׁה, אֵם וּבֵן לֹא־אַכִּיר עוֹד. — כָּל־מַעֲשַׂי
קְדוֹשִׁים הֵם לַאֲחֵרִים. אִם־אָמְנָם נִקְמָתִי שֶׁלִּי הִיא,
וְאוּלָם בְּיַד הַווֹלְסְקִים רַק־הֵמָּה נְתוּנָה סְלִיחָתִי.
כִּי־קְרוֹבִים הָיִינוּ מְאֹד לְפָנִים אִישׁ אֶל־אָחִיו,
תָּבוֹא־נָא שִׁכְחָה שְׁכֵחַת־תּוֹדָה וְתִשְׁטוֹף כָּל־זֶה בְּרוֹשׁ,
וְנִבְחַר כָּל־זֶה מֵאֲשֶׁר תָּבוֹא הַחֶמְלָה וְתִזְכּוֹר הֵיטֵב.
גֶּשׁ־הָלְאָה! אָזְנַי סְגוּרוֹת לִקְרַאת תְּחִנָּתְךָ יוֹתֵר
מִשַּׁעֲרֵיכֶם לִקְרַאת כֹּחִי. וְאוּלָם יַעַן אֲהַבְתִּיךָ,
לָכֵן קַח אֶת־זֶה מִיָּדִי; לְמַעַנְךָ כְּתַבְתִּיו;

נותן לו מכתב.

וַחֲפַצְתִּי גַם־לְשָׁלְחוֹ אֵלֶיךָ. אַל־תּוֹסֵף גַּם־מִלָּה, מֵנֶנְיוּס,
לֹא־אֶחְפּוֹץ לִשְׁמוֹעַ דְּבָרֶיךָ. — הָאִישׁ הַזֶּה, אוֹפִידְיוּס,
הָיָה אֲהוּבִי בְּרוֹמָא; וּבְכָל־זֶה עֵינֶיךָ הָרוֹאוֹת! —

אופידיוס

תָּמִיד נֶאֱמָן אַתָּה לִתְכוּנָתֶךָ.

קוריולנוס ואופידיוס הולכים.

משמר ראשון

וּבְכֵן, אֲדוֹנִי, הֲשִׁמְךָ אֵפוֹא מֵנֶנְיוּס?

משמר שני

הֲלֹא רָאִיתָ מַה־גָּדוֹל כֹּחַ הַקֶּסֶם הַצָּפוּן בּוֹ; וְאוּלָם עַתָּה הֲלֹא יָדַעְתָּ אֶת־הַדֶּרֶךְ הָעוֹלָה לְבֵיתֶךָ.

משמר ראשון

הֲשָׁמַעְתָּ אֵיךְ גָּעַר בָּנוּ עַל־כִּי לֹא־נָתַנּוּ לְהוֹד־גְּבוּרָתְךָ לַעֲבוֹר?

משמר שני

וְעַל־מָה, אַתָּה חוֹשֵׁב, עָלַי לְהִתְעַלֵּף עַתָּה?

מנניוס

אֵין־אָנֹכִי שָׂם לֵב לֹא לְתֵבֵל וְלֹא לְשַׂר־צְבָאֲכֶם; וּבְדָבָר יְצוּרִים כְּמוֹכֶם אֵין־אֲנִי חוֹשֵׁב כִּמְעַט אִם־יֶשְׁנָם וְאִם־לֹא, כִּי־כָכָה דַּלִּים וּקְטַנִּים אַתֶּם בְּעֵינָי.

הָאִיש, אֲשֶׁר־חָרַץ בְּלִבּוֹ לָמוּת בְּעֶצֶם־יָדוֹ, לֹא־יִירָא מָוֶת הַבָּא לוֹ מִיַּד אַחֵר; יַעֲשֶׂה־נָא שַׂר־צִבְאֲכֶם אֶת־כָּל־רְעָתוֹ; וְאֵת אֲשֶׁר־אֲלֵיכֶם, הֱיוּ אֶת־אֲשֶׁר־הֱיִיתֶם, הַאֲרִיכוּ לִהְיוֹת אֶת־אֲשֶׁר־הֱיִיתֶם, וּזְדוֹנְכֶם יִגְדַּל־נָא עִם־רֹב יְמֵיכֶם! הִנְנִי־אוֹמֵר לָכֶם אֶת־אֲשֶׁר־אֲמַרְתֶּם אֵלָי: גְּשׁוּ הָלְאָה!

הולך.

משמר ראשון

אִיש נָדִיב, אֶת־זֶה עָלַי לְהַגִּיד בְּלֵב תָּמִים.

משמר שני

הָאִיש הַנִּכְבָּד מִכָּל־הָאָדָם הוּא שַׂר־צְבָאֵנוּ: סֶלַע הוּא, אַלּוֹן הוּא, אֲשֶׁר כָּל־רוּחַ לֹא־יְנִיעֶנּוּ.

הולכים.

סְצֵינָה שְׁלִישִׁית.

אהל קוריולנוס.

קוריולנוס, אופידיוס ואחרים באים.

קוריולנוס

מָחָר וַאֲנַחְנוּ כֻּלָּנוּ עִם־כָּל־צִבְאוֹתֵינוּ נַחֲנֶה
עַל־חוֹמוֹת רוֹמָא. וְאַתָּה, עֲמִיתִי בַּמִּלְחָמָה הַזֹּאת,

הוֹדַע אֶת־אַלּוּפֵי הַווֹלְסְקִים, עַד־כַּמָּה בְּצַעְתִּי בֶאֱמוּנָה
וּבִישֵׁר אֶת־כָּל־עִנְיְנֵיהֶם.

אופידיוס

נָתַתָּ אֶת־לִבְּךָ תָּמִיד
רַק לִהְיוֹת לְהוֹעִיל לָהֶם; אָטַמְתָּ אָזְנֶיךָ מִשְּׁמוֹעַ
אֶת־תְּחִנּוֹת שְׁלִיחֵי רוֹמָא; לֹא־הִקְשַׁבְתָּ לְקוֹל מְלַחֲשִׁים
בְּדָרְשָׁם אֵלֶיךָ בַּסֵּתֶר, וְאַף לֹא לְדִבְרֵי רֵעִים
הַקְּרוֹבִים מְאֹד לְלִבֶּךָ.

קוֹריוֹלנוס

גַּם־הִנֵּה הָאִישׁ הַזָּקֵן,
אֲשֶׁר־הָשֵׁב הֲשַׁבְתִּיו לְרוֹמָא זֶה־עַתָּה בְּלֵב נִשְׁבָּר,
הֵן יוֹתֵר מֵאָב אֶת־בְּנוֹ אֲהֵבַנִי זֶה מֵאָז,
וְעוֹד יוֹתֵר מִזֶּה נֶחְשַׁבְתִּי בְעֵינָיו לֵאלֹהִים, חֵי רֹאשִׁי.
זֶה הָיָה מִפְלָטָם הָאַחֲרוֹן לְשַׁלֵּחַ אֶת־זֶה אֵלָי;
בִּגְלַל אֲהַבְתִּי לַזָּקֵן הַזֶּה — אִם־אָמְנָם פָּנַי זָעָמוּ —
שַׂמְתִּי לִפְנֵיהֶם שֵׁנִית אֶת־דִּבְרֵי־הַבְּרִית הָרִאשׁוֹנִים
אֲשֶׁר לֹא־אָבוּ לְקַבֵּל וְלֹא־יוּכְלוּ לְקַבְּלָם גַּם־עַתָּה;
וְרַק לְבַעֲבוּר כַּבְּדוֹ, נָשָׂאתִי פְּנֵיהֶם לְמִצְעָר,
מִצְעַר מְאֹד, בִּדְבָרִים קְטַנֵּי עֶרֶךְ, וְאוּלָם
לְכָל־מִשְׁלַחַת וּתְחִנָּה חֲדָשָׁה, אִם מִלִּפְנֵי הַמְּדִינָה
וְאִם מִלִּפְנֵי רֵעִים כְּעֶרְכִּי, אֲטוּמוֹת אָזְנַי מֵעַתָּה. —

הי! מַה־קּוֹל הָרַעַשׁ הַזֶּה?

קול המון־רעש מאחרי הבימה.

הֲיֵשׁ כִּי־אֲנַסֶּה לְהָפֵר

אֶת־שְׁבוּעָתִי כִּמְעַט שֶׁנִּשְׁבַּעְתִּי? חָלִילָה, לֹא־אֶעֱשֶׂה כָּזֹאת.

וירגיליה, וולומניה, הכוהנת את מרליוס הלעיר בידה, וולריה ובני־לויתן עמהן, באות לבושות כלן בגדי־אבל.

אִשְׁתִּי עוֹבֶרֶת בָּרֹאשׁ; אַחֲרֶיהָ הַחֶרֶט הַנִּפְלָא
שֶׁשָּׁם תַּבְנִיתִי תֹאֲרָה — וּבְיָדָהּ תַּחֲזִיק הַנַּעַר,
זֶה נֶכֶד לְדָמָהּ וּבְשָׂרָהּ. הָלְאָה, כָּל־רַחֲשֵׁי־הַלֵּב!
כָּל־כַּבְלֵי הַטֶּבַע וְחֻקּוֹתָיו, חִדְלוּ וְהִנָּתֵקוּ!
וִיהִי־נָא צֶדֶק רַק־זֶה, כִּי־אַקְשֶׁה אֶת־עָרְפִּי וְלִבִּי.
מַה־לִּי וְלַמִּשְׁתַּחֲוָה הַלֵּזוּ? אוֹ לְעֵינַיִם־יוֹנִים הָהֵן,
אֲשֶׁר־תּוּכַלְנָה לְפַתּוֹת גַּם־אֵלִים לְהִשָּׁבַע לַשָּׁקֶר? —
הִנֵּה אָנֹכִי נָמוֹג! אֵינֶנִּי מֵעָפָר מוּצָק
שְׁכֶם אֶחָד עַל־יֶתֶר הָאָדָם. — רְאוּ־נָא, אִמִּי כוֹרַעַת;
כְּאִלּוּ אוֹלִמְפּוּס מִשְׁתַּחֲוֶה לְגִבְעָה קְטַנָּה וְדַלָּה
לְהִתְחַנֵּן אֵלֶיהָ בַּעֲנָוָה; וְנַעֲרִי זֶה הַקָּטָן
מַרְאֵהוּ מָלֵא תַחֲנוּנִים, כְּאִלּוּ עוֹלָם מָלֵא
צַעַק מִקִּרְבּוֹ בִּחֲזָקָה אֵלַי: „אַל־תָּשֵׁב פָּנָי!"—
לֹא! יַעֲלוּ הַווֹלְסְקִים וְיַחְרְשׁוּ אֶת־רוֹמָא שָׂדֶה וְעִיִּים
וְאֶת־אֶרֶץ אִיטַלְיָה יָשֵׁמּוּ: וַאֲנִי עַד־עוֹלָם לֹא־אֶהְיֶה
בֶּן־אַוָּז רַךְ־לֵב כָּזֶה, לִשְׁמוֹעַ לְקוֹל הַדָּם בִּי;

רַק־אֶעֱמוֹד כְּאִישׁ שֶׁהוּא הוּא הַמּוֹלִיד אֶת־עַצְמוֹ,
וּמָקוֹר אַחֵר לֹא־יֵדַע וְלֹא־יַכִּיר.

וירגיליה

אֲדוֹנִי וּבַעֲלִי!

קוריולנוס

עֵינַי לֹא־תוֹסַפְנָה לִרְאוֹת אֵת אֲשֶׁר־רָאוּ בְרוֹמָא.

וירגיליה

הַצָּרָה אֲשֶׁר־שִׁנְּתָה אוֹתָנוּ נוֹתֶנֶת אוֹתְךָ לַחֲשׁוֹב
מַחֲשָׁבוֹת כָּאֵלֶּה עַתָּה.

קוריולנוס

כִּמְשַׂחֵק לֹא־יִצְלַח בְּתֵיאַטְרוֹן
שָׁכַחְתִּי אֶת־פִּרְקִי פִּתְאֹם, נָבוֹךְ אָנֹכִי כֻלִּי,
עַד־לִהְיוֹת לִצְחוֹק וְקַלָּסָה.— הוֹי, מִבְחַר עַצְמִי וּבְשָׂרִי!
סִלְחִי לְאַכְזְרִיּוּתִי; וְאוּלָם אַל־תֹּאמְרִי תַּחַת זֹאת:
„סְלַח לַאֲנָשֵׁינוּ הָרוֹמִים". הוֹי, הַנְּשִׁיקָה הַהִיא,
הָאֲרֻכָּה כְּמוֹ־גָלוּתִי וְלוֹהֶטֶת כְּמוֹ־נִקְמָתִי!
בְּקִנְאַת מְלֶכֶת־שָׁמַיִם נִשְׁבַּעְתִּי לָךְ, חֶמְדָּתִי,
אֶת־הַנְּשִׁיקָה הַהִיא נָשָׂאתִי עִמִּי וַתְּהִי צְצוּרָה עַל־שְׂפָתַי
בֶּאֱמוּנַת לֵב בְּתוּלָה טְהוֹרָה מֵאָז וְעַד־הַיּוֹם הַלָּזֶה.—
הוֹי אֵלִי! מָה אַרְבֶּה לָהַג, וְלַנְּדִיבָה מִכָּל־הָאִמּוֹת

אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה לֹא־קְרָאתִי עוֹד לְשָׁלוֹם:
הַכְּפִי, בִּרְכִּי, לָאָרֶץ.

כורע.

לַחֲצִי עֹמֶק אֶל־תּוֹךְ הֶעָפָר
אֶת־אוֹתוֹת כַּבְּדֵךְ אֶת־אִמֵּךְ שִׁבְעָתַיִם מִכָּל־הַבָּנִים.

וולומניה

קוּם־נָא וַעֲמֹד, הַבָּרוּךְ!

מרימה אותו.

פֶּן־אֶכְרַע פֹּה גַם־אָנִי
לְפָנֶיךָ עַל־כֶּסֶת לֹא־רַכָּה מֵחַלְמִישׁ חַלּוּקֵי־אֲבָנִים,
לְהַרְאוֹתְךָ אוֹתוֹת חֲדָשִׁים שֶׁל־כָּבוֹד, אֲשֶׁר עַד־עַתָּה
חָלְקוּ וְלֹא כַּמִּשְׁפָּט בֵּין־יֶלֶד וּבֵין אֲבוֹתָיו.

כורעת; הוא ממהר ומרים אותה.

קוריולנוס

מַה־זֹּאת? הַאֵלַּי תִּכְרָעִי? אֶל־בְּנֵךְ אֲשֶׁר־נֶעֱנָשׁ?
כִּי־עַתָּה יָעֵזּוּ וְיִקְפְּצוּ חַלְמִישֵׁי חַלּוּקֵי־אֲבָנִים
מֵעַפְרוֹת חוֹף אֲשֶׁר־שָׁמֵם וְהִתְנַשְּׂאוּ לְמוּל הַכּוֹכָבִים;
וְרוּחוֹת סְעָרוֹת תִּמְרוֹדְנָה וְתַעֲקוֹרְנָה אֲרָזִים גֵּאִים
וְהִצְלִיפוּ בָהֶם אֶת־הַשֶּׁמֶשׁ הַלּוֹהֶטֶת בְּאִשָּׁהּ הַגְּדוֹלָה;
אָז יֶחְדַּל מִהְיוֹת עַל־הָאֲדָמָה דָּבָר אֲשֶׁר לֹא־יִתָּכֵן;
וְכָל־נִמְנָע עַד־בִּלְתִּי־הֱיוֹת יֵהָפֵךְ לִמְלָאכָה קַלָּה.

וולומניה

אַתָּה לִי אִישׁ־מִלְחָמָה! וַאֲנִי עֲזַרְתִּי לְיַצֶּרְךָ. —
הֲיָדַעְתָּ הָאִשָּׁה הַזֹּאת?

קוריולנוס

אֲחוֹת פֻּבְּלִיקוֹל הַנִּכְבָּדָה,
הַלְּבָנָה הַמְּאִירָה לְרוֹמָא; צְנוּעָה כְּגוּשׁ הַקֶּרַח,
אֲשֶׁר־יְצָרוֹ הַכְּפוֹר מִשֶּׁלֶג הַזַּךְ מִכָּל־זַךְ
וְנִטָּעוּ בְּמִקְדַּשׁ דִּיאַנָּה: — הוֹי אַתְּ וַלֶּרְיָה הַיְקָרָה!

וולומניה

וְזֶה פֹּה רַק קִצּוּר קָטָן מִמְּךָ, אֲשֶׁר־בְּרֹב הַיָּמִים,
לְפִי אֲשֶׁר־הָעֵת תְּתָאֲרֵהוּ, יָכֹל יוּכַל לִהְיוֹת
דּוֹמֶה אֵלֶיךָ כֻּלּוֹ.

קוריולנוס

אֱלֹהֵי הַמִּלְחָמוֹת יְתָאֵר
אֶת־לִבְּךָ בְּעֶזְרַת יֻפִּיטֶר הַמְּרוֹמָם וְהָיִיתָ לְנָדִיב;
אֲשֶׁר־תִּבָּחֵן וְתֶאֱמַץ, כִּי כְלִמָּה לֹא־תִמְחָצֶךָ,
וּבְמִלְחָמוֹת תַּעֲמוֹד הָכֵן כְּאוֹת גָּדוֹל בְּתוֹךְ הַיָּם,
אֵיתָן לְמוּל כָּל־סְעָרָה וּמַצִּיל לְכָל־הַמַּבִּיטִים אַחֲרֶיךָ!

וולומניה

כְּרַע עַל־בִּרְכְּךָ, נָעַר.

קוריולנוס

זֶה נַעֲרִי הוּא וּבֶן־חָיִל!

ווֹלוּמניה

הוּא וְאִשְׁתְּךָ וְהַגְּבֶרֶת הַלֵּזוּ וְאָנֹכִי גַם־אָנִי
בָּאנוּ אֵלֶיךָ לְהִתְחַנֵּן.

קוריולנוס

רַק דֹּמּוּ, רְאוּ בְקַשְׁתִּיכֶם!
וָלֹא – אִם־תִּשְׁאֲלוּ דָבָר – שִׂימוּ אֶל־לִבְּכֶם הֵיטֵב
בְּטֶרֶם תְּדַבְּרוּ אוֹתוֹ; כֹּל אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי מֵעֲשׂוֹתוֹ,
אַל־יֵחָשֵׁב לָכֶם לְדָבָר אֲשֶׁר־אֲמָאֵן לְתִתּוֹ לָכֶם.
אַל־תְּבַקְשׁוּ מִמֶּנִּי, כִּי־אֶפְטוֹר לְבֵיתָם אֶת־אַנְשֵׁי צִבְאוֹתַי,
אוֹ כִּי־אָשׁוּב לָבוֹא בִדְבָרִים עִם־בַּעֲלֵי־הַמְּלָאכוֹת בְּרוֹמָא:–
אַל־תַּזְכִּירוּ אֵלַי הַדְּבָרִים אֲשֶׁר עַל־פִּיהֶם אֵחָשֵׁב
לְאָדָם מְשֻׁנֶּה וָזָר; אַל־תֹּאמְרוּ לְשַׁכֵּךְ חֲמָתִי
וְנִקְמָתִי בִתְבוּנָה קָרָה.

ווֹלוּמניה

אוֹי הֶרֶף, הֶרֶף, הֶרֶף!
אָמַרְתָּ, כִּי־לֹא־תַעֲשֶׂה לָנוּ אַף־אַחַת מִכָּל־שְׁאֵלוֹתֵינוּ;
וַאֲנַחְנוּ הֵן אֵין־לָנוּ לִשְׁאוֹל בִּלְתִּי אִם־אֶת־זֶה
אֲשֶׁר־מֵאַנְתָּ עַד־עַתָּה לַעֲשׂוֹתוֹ. וּבְכָל־זֶה אָשׁוּב וְאֶשְׁאַל–

וְאַתָּה אִם תָּשִׁיב פָּנֵינוּ, וְיָדַעְנוּ כִּי הָאַשְׁמָה
תְּלוּיָה רַק בְּקְשִׁי לִבֶּךָ. וְלָכֵן שְׁמַע לִדְבָרֵינוּ.

קוריולנוס

אוֹפִידְיוּס וְהַווֹלְסְקִים, הַאֲזִינוּ; אֵין אֲנַחְנוּ פֹּה שׁוֹמְעִים
דְּבָרִים בְּסֵתֶר מֵרוֹמָא. — וּבְכֵן מַה־שְּׁאֵלַתְכֶם?

וולומניה

לוּ הֶחֱרַשְׁנוּ וְלֹא דִבַּרְנוּ, וְעָנוּ שִׂמְלוֹתֵינוּ בָּנוּ
וּמַרְאֵה בְשָׂרֵנוּ זֶה אֶת־דְּבַר פָּרָשַׁת חַיֵּינוּ
מֵעֵת אֲשֶׁר־הָלַכְתָּ בַּגּוֹלָה. הִתְבּוֹנֶן־נָא אַתָּה וּרְאֵה
אֵיךְ נִגַּשׁ אֵלֶיךָ הַפַּעַם אֲנַחְנוּ פֹּה הָאֻמְלָלוֹת
מִבֵּין כָּל־הַנָּשִׁים בָּאָרֶץ; מַרְאֵה פָנֶיךָ הַלָּזֶה,
אֲשֶׁר שׁוּמָה עַל־פִּיו כִּי־יִמָּלְאוּ עֵינֵינוּ בְּדִמְעוֹת שִׂמְחָה
וְלִבֵּנוּ יְרַקֵּד בְּרְנָנָה — וְהִנֵּה רָטְבוּ מִבֶּכִי
עֵינֵינוּ אֵלֶּה וְלִבֵּנוּ יִנּוֹעַ מִיִּרְאָה וּדְאָגָה;
כִּי עַל־אֵם וְאִשָּׁה וָיֶלֶד שׁוּמָה הִיא לִרְאוֹת בְּקוּם
בֵּן, בַּעַל וָאָב וּבוֹסֵס בְּאַכְזְרִיּוּת בִּמְעֵי מוֹלַדְתּוֹ.
אַךְ בָּנוּ הָאֻמְלָלִים תִּפְגַּע אֵיבָתְךָ בְּכָל־עֶבְרָתָהּ:
מוֹנֵעַ אַתָּה מִמֶּנּוּ לְהַעְתִּיר אֶל אֱלֹהֵינוּ —
נֶחָמָה זֹאת הַנְּתוּנָה לַכֹּל, זוּלָתִי לָנוּ;
כִּי אֵיךְ־זֶה נוּכַל, אַלְלַי לָנוּ, אֵיךְ־זֶה נוּכַל
לְהַעְתִּיר בְּעַד אַרְצֵנוּ, כְּכֹל אֲשֶׁר־נִטַּל עָלֵינוּ,

וּלְהַעְתִּיר כִּי־תָעֹז יָדְךָ, כִּי נִטַּל עָלֵינוּ גַּם־זֶה?
אוֹי לָנוּ, אַחַת מִשְּׁתַּיִם: אִם־תֹּאבַד לָנוּ אַרְצֵנוּ,
זֹאת מֵינִקְתֵּנוּ הַיְקָרָה, אוֹ אַתָּה תֹּאבַד לָנוּ,
יִשְׁעֵנוּ בְּאַרְצֵנוּ. אִם־כֹּה וְאִם־כֹּה אֲנַחְנוּ צְפוּיִם
לְרָעָה תָּמִיד: אִם־תַּעֲשֶׂה לָנוּ אֶת־מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ,
וְאִם־תִּגְבַּר יַד זֶה אוֹ זֶה: אוֹ אִם־יְנַהֲגוּ אוֹתְךָ
כְּזָר וּכְבוֹגֵד בְּאַרְצוֹ בִּכְבָלִים בְּתוֹךְ רְחוֹבוֹתֵינוּ,
אוֹ תִרְמוֹס כִּמְנַצֵּחַ אֶת־עִיֵּי הֲרִיסוֹת עֲפַר־אַרְצֵנוּ
וּבְיָדְךָ כַּפַּת הַתְּמָרִים עַל־דְּבַר אֲשֶׁר־שָׁפַכְתָּ בִּגְבוּרָה
אֶת־דְּמֵי אִשְׁתְּךָ וּבְנֶךָ. כִּי אָנֹכִי, בְּנִי, אָנֹכִי
חָרַצְתִּי לְבִלְתִּי חַכּוֹת עַד־נֶחְתַּךְ הַגּוֹרָל וְעַד־קֵץ
הַמִּלְחָמָה הַזֹּאת. אִם־תִּבָּצֵר מִמֶּנִּי לְהַטּוֹת אֶת־לִבְּךָ
לִמְשׁוֹךְ אֶת־חוּט הַחֶסֶד וּלְחַלְּקוֹ בֵּין שְׁנֵי הַצְּדָדִים
תַּחַת לְהַשְׁמִיד הָאֶחָד, כִּי־אָז לֹא־תַעֲבוֹר בִּסְעָרָה עַל־אַרְצְךָ,
עַד אִם־לֹא־תִדְרוֹךְ רִאשׁוֹנָה — בְּחַיֵּי רֹאשִׁי, לֹא־תִדְרוֹךְ —
עַל־גּוּפַת בְּשַׂר אִמֶּךָ, הַמְּבִיאָתְךָ אֶל־פְּנֵי הָאֲדָמָה.

וירגיליה

וְגַם עַל־בְּשָׂרִי אֲנִי, שֶׁנָּתַן לְךָ אֶת־בִּנְךָ זֶה,
לְהַנְחִיל אֶת־שִׁמְךָ אַחֲרֶיךָ לְחַיֵּי נֵצַח־נְצָחִים.

מרציוס הקטן

עָלַי אֲנִי לֹא־יִדְרוֹךְ. אָנוּס מִשָּׁם עַד־אֶגְדַּל,

וְאָז אֵצֵא גַּם־אֲנִי לְמִלְחָמָה.

קוריולנוס

מִי אֲשֶׁר־אֵינֶנּוּ חָפֵץ
כִּי־תִמְשׁוֹל בּוֹ חֶמְלַת נָשִׁים, אַל־נָא תַבֵּטְנָה עֵינָיו
פְּנֵי אִשָּׁה וּפְנֵי בֵן. הֶאֱרַכְתִּי לָשֶׁבֶת פֹּה.

קָם.

וולומניה

לֹא, לֹא־כָכָה תֵלֵךְ מֵעִמָּנוּ. אִלּוּ שָׁאַלְנוּ מֵעִמְּךָ
לְהַצִּיל לְךָ אֶת־הָרוֹמִים בְּזֹאת אֲשֶׁר־תְּאַבִּיד הַווֹלְסְקִים,
שֶׁאוֹתָם תַּעֲבוֹד עַתָּה, כִּי־אָז יָכֹלְתָּ לְהַרְשִׁיעַ
אוֹתָנוּ כְרוֹצְחֵי כְּבוֹדֶךָ; אַךְ לֹא; רַק־זֹאת שֶׁאֲלָתֵנוּ,
כִּי־תַעֲשֶׂה שָׁלוֹם בֵּין־שְׁנֵיהֶם; אֲשֶׁר־יוּכְלוּ הַווֹלְסְקִים לְהַגִּיד:
„אֲנַחְנוּ עָשִׂינוּ אֶת־הַחֶסֶד הַלָּז", וְהָרוֹמִים: „לָנוּ נַעֲשָׂה";
וְכָל־אִישׁ מֵעֶבְרוֹ יְבָרֶךְ רַק־אוֹתְךָ וְקָרָא בְקוֹל:
„בָּרוּךְ הוּא, כִּי־נָתַן הַשָּׁלוֹם לָנוּ!" — יָדַעְתָּ,
בְּנִי הַגָּדוֹל, כִּי אַחֲרִית מִלְחָמָה נִסְתָּרָה מִמֶּנּוּ;
וְאוּלָם אַחַת לֹא־נִסְתָּרָה: כִּי אַתָּה אִם־תָּעֹז עַל־רוֹמָא
וְהָיָה שְׂכָרְךָ זֶה אֲשֶׁר־תִּקְצוֹר לְךָ, כִּי שִׁמְךָ
בְּכָל־מָקוֹם אֲשֶׁר־יִזָּכֵר וּפָרְצוּ אַחֲרָיו קְלָלוֹת;
וּבְסֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים יִכָּתֵב: „נָדִיב הָיָה,
וְאוּלָם בְּמַעֲשֵׂהוּ הָאַחֲרוֹן מָחָה אֶת־כֹּל מִלְּפָנִים;

אֶת־אַרְצוֹ הֶחֱרִיב וּשְׁמוֹ יְהִי לְדַרָאוֹן לְדוֹרוֹת״.—
דַּבֵּר אֵלַי, בְּנִי: שָׁאַפְתָּ לְתַכְלִית נְדִיבוּת־הָרוּחַ,
אָמַרְתָּ לְהִדָּמוֹת לָאֵלִים לְחֵן וּלְיִפְעַת גֹּדֶל,
לְהַחֲרִיד בְּרַעַמְךָ אֶת־מוֹסְדוֹת הָרוּחַ עַד־קַצְוֵי־אֶרֶץ
וּלְמַלֵּא הַגָּפְרִית בְּיָדְךָ בְּחַצְצֵי בָרָק לוֹהֵט
אֲשֶׁר־יְבַקַּע רַק אֶת־הָאַלּוֹן. לָמָּה לֹא תְדַבֵּר דָּבָר?
הַתְדַמֶּה בְנַפְשְׁךָ, כִּי־נָאוֶה לָאִישׁ אֲשֶׁר־רוּחוֹ נְדִיבָה
לִזְכֹּר תָּמִיד כָּל־עָוֶל? — בִּתִּי, דַּבְּרִי־נָא אַתְּ:
אֶל־דִּמְעוֹת עֵינַיִךְ יָשִׂים אֶת־לִבּוֹ. — דַּבֵּר אַתָּה, הַנַּעַר:
אוּלַי לַהַג יַלְדוּתְךָ יָנִיעַ אֶת־לִבּוֹ יוֹתֵר
מִכָּל־דְּבָרֵינוּ בַשֵּׂכֶל. — אֵין עַל־פְּנֵי כָל־הָאֲדָמָה
אִישׁ אֲשֶׁר־נָתְנָה לוֹ אִמּוֹ יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר נָתַתִּי לוֹ,
יָפֶה הוּא נוֹתֵן לִי לַעֲמוֹד עַתָּה וּלְהַרְבּוֹת לַהַג
כְּאִשָּׁה הַנְּתוּנָה בַסַּד. — מֵעוֹדְךָ בְּכָל־שְׁנוֹת חַיֶּיךָ
לֹא־עָשִׂיתָ בַּעֲבוּר אִמְּךָ הָאֲהוּבָה קְטַנָּה אוֹ גְדוֹלָה,
וְהִיא, הַתַּרְנְגֹלֶת הָעֲנִיָּה, לֹא־דָאֲגָה לְאֶפְרוֹחִים אֲחֵרִים,
רַק צִפְצְפָה תָמִיד אֵלֶיךָ לְהוֹרוֹתְךָ צֵאת לְמִלְחָמָה
וְאַחַר לָשׁוּב כָּבֵד בְּעֹז וּבְכָבוֹד הַרְבֵּה.
הַגֵּד כִּי שְׁאֵלָתִי לֹא־תִצְדַּק וְהַדִּיחֵנִי־נָא מִלְּפָנֶיךָ;
אֲבָל אִם־לֹא־כֵן הַדָּבָר, כִּי־אָז לֹא נָדִיב אַתָּה,
וְהָאֵלִים יְיַסְּרוּ אוֹתְךָ עַל־דְּבַר אֲשֶׁר־תִּמְנַע מִמֶּנִּי
אֵת אֲשֶׁר־שׁוּמָה עַל־בֵּן לַעֲשׂוֹתוֹ בְּבַקֵּשׁ אִמּוֹ מִמֶּנּוּ. —

רְאוּ־נָא, הוּא פוֹנֶה מִמֶּנִּי: כְּרַעְנָה לָאָרֶץ, נָשִׁים,
תַּכֶּינָה־נָא בִרְכֵּינוּ הַכּוֹרְעוֹת אֶת־פָּנָיו בְּחֶרְפָּה הַפָּעַם.
לְשֵׁם קוֹרְיוֹלָנוּס נָאוֶה כָבוֹד, אַךְ לֹא חֶמְלָה לְשֶׁאֱלָתֵנוּ.
כְּרַעְנָה לָאָרֶץ — וָקֵץ; הִנֵּה זֹאת לָנוּ הָאַחֲרִית: —
וְעַתָּה נָשׁוּבָה לְרוֹמָא וְנָמוּת עִם־כֻּלָּם שָׁם יַחְדָּו. —
לֹא, הַבִּיטוּ־נָא פֹה וּרְאוּ: הַנַּעַר הַזֶּה לֹא־יוּכַל
לְדַבֵּר אֶת־אֲשֶׁר־בְּלִבּוֹ, וְרַק יִכְרַע וְאֶת־יָדָיו יְשַׁטַּח
עִמָּנוּ יַחְדָּו, וְכָכָה יַרְאֶה אֶת־צִדְקַת תְּחִנָּתוֹ
כִּפְלַיִם מִמְּךָ אֲשֶׁר־תְּמָאֵן. — בֹּאוּ־נָא אֵפוֹא וְנֵלֵךְ.
הָאִישׁ הַזֶּה הֵן אִמּוֹ אִשָּׁה ווֹלְסְקִית הִיא,
אִשְׁתּוֹ יְלִידַת קוֹרְיוֹלִי, וְהַיֶּלֶד הַזֶּה יִשְׁוֶה
אֵלָיו רַק בְּמִקְרֶה. — וּבְכֵן שַׁלְּחֵנוּ־נָא מִלְּפָנֶיךָ,
וְאָנֹכִי אַחֲרִישׁ מִדַּבֵּר עַד־תַּעֲלֶה עִירֵנוּ בָאֵשׁ,
וְאָז עוֹד־אֲדַבֵּר מְעָט.

קוריולנוס מחזיק בידי אמו בדממה, ואחר־כך

הוֹי אִמִּי, אִמִּי!
אוֹי מֶה־עָשִׂית? רְאִי־נָא, הַשָּׁמַיִם נִפְתָּחִים עָלֵינוּ;
הָאֵלִים מַבִּיטִים אַרְצָה; אֶת־פִּיהֶם יְמַלְּאוּ צְחוֹק
לַמַּחֲזֶה הַמְּשֻׁנֶּה הַלָּז, הוֹי אִמִּי, אִמִּי, אוֹיָה!
רַק אֵין־זֶה כִּי־תְשׁוּעָה גְדוֹלָה הֵבֵאת לְרוֹמָא עַתָּה,
וְאוּלָם עַל־בְּנֵךְ — הַאֲמִינִי לִי זֹאת, הַאֲמִינִי — גָּבַרְתְּ
וְהֵבֵאת אֶת־הַשּׁוֹאָה עָלָיו וְאוּלַי גַּם אֶת־הַמָּוֶת.

וְאוּלָם יְהִי אֲשֶׁר־יֶהִי. אוֹפִידְיוּס, אִם־נִבְצְרָה מִמֶּנִּי
לֶאֱסוֹר מִלְחָמָה בֶּאֱמוּנָה, אֶעֱשֶׂה־נָא שָׁלוֹם לְהוֹעִיל.
וְעַתָּה, אוֹפִידְיוּס הַיָּקָר, לוּ אַתָּה הָיִיתָ תַּחְתַּי
הַאִם הֲשִׁיבוֹתָ פְּנֵי אִמֶּךָ? הַהִמְעַטְתָּ לַעֲשׂוֹת מִמֶּנִּי?

אופידיוס

גַּם־אֲנִי נָע לִבִּי בְּקִרְבִּי.

קוריולנוס

נִשְׁבַּעְתִּי, כִּי־נָע גַּם־לִבֶּךָ:
וְאַתָּה, אֲדוֹנִי, דַּע, כִּי לֹא־קַל הַדָּבָר לַעֲשׂוֹתוֹ
כִּי־יִטְּפוּ עֵינַי חֶמְלָה. וְאוּלָם, אֲדוֹנִי הַנֶּחְמָד,
מַה־יִהְיוּ אָפְנֵי הַשָּׁלוֹם? נַהֲלֵנִי־נָא בַעֲצוֹתֶיךָ.
כִּי אֵין אֲנִי שָׁב לְרוֹמָא, וְרַק עִמְּךָ אֵלֵךְ בָּזֶה;
אַחֲלַי, עֲמָד־נָא לִימִינִי. — הוֹי אִמִּי, הוֹי אִשְׁתִּי!

אופידיוס בדממה לעצמו

שָׂמֵחַ אֲנִי כִּי חֶמְלָתְךָ וּכְבוֹדְךָ עָרְכוּ קְרָבוֹת
בֵּינֵיהֶם בְּקֶרֶב לִבֶּךָ: בְּחֹמֶר וּבִלְבֵנִים אֵלֶּה
אֶבְנֶה לִי אָשְׁרִי מִלְּפָנִים.

הנשים נותנות אות לקוריולנוס, כי נכונות הן ללכת.

קוריולנוס לוולומניה, וירגיליה ועוד

אַל־נָא, חַכֶּינָה עוֹד־רֶגַע,

עַד אִם־שָׁתִינוּ מְעַט יַחְדָּו, וְאַחַר שֶׁאָנָה
בְּשׂוֹרָה טוֹבָה מִמְּלִים, לְהוֹדִיעַ כִּי אֲנַחְנוּ פֹּה,
לְפִי אָפְנֵי־שָׁלוֹם טוֹבִים מִשְּׁנֵי הַצְּדָדִים גַּם־יַחַד,
נַחְתּוֹם עַל־בְּרִית הַשָּׁלוֹם. בֹּאנָה הָאֹהֱלָה עִמָּנוּ.
לָכֵן, הַגְּבִירוֹת, יָאֲתָה כִּי־נִבֶן הֵיכָלוֹת לָכֶן;
כָּל־חַרְבוֹת אִיטַלְיָה, כָּל־צִבְאוֹת מַלְכֵי הַבְּרִית
לֹא הָיוּ עוֹצְרִים כֹּחַ לִכְרוֹת הַשָּׁלוֹם הַזֶּה.

הולכים.

סְצֵינָה רְבִיעִית.

רומא. רחוב העיר.

מנניוס וסיליניוס באים.

מנניוס

הֲרוֹאֶה אַתָּה שָׁם אֶת־שֶׁן־הָאֶבֶן הַיּוֹצֵאת מִן הַקַּפִּיטוֹלְיוּם, — אֶת־אֶבֶן הַפִּנָּה אֲשֶׁר־שָׁם?

סיציניוס

לָמָּה תִשְׁאַל?

מנניוס

אִם־יִתָּכֵן הַדָּבָר כִּי־תַעְתִּיק אוֹתָהּ מִמְּקוֹמָהּ בְּאֶצְבָּעֲךָ הַקְּטַנָּה, כֵּן יִתָּכֵן כִּי־נְשֵׁי רוֹמָא, וְאִמּוֹ מִכְּלָן, תַּעֲצוֹרְנָה כֹּחַ לְהַטּוֹת אֶת־לִבּוֹ לְחֶפְצָן.

וְלָכֵן אֲנִי אוֹמֵר: אֵין כָּל־תִּקְוָה. נֶחֱרַץ עַל־צַוָּארֵינוּ הַמִּשְׁפָּט וַאֲנַחְנוּ עוֹמְדִים וּמְחַכִּים אֶל־הַשּׁוֹחֵט.

סיציניוס

הֲיִתָּכֵן כִּי בְעֵת מְעַטָּה אֲשֶׁר־כָּזֹאת יְשֻׁנֶּה רוּחַ אָדָם כָּזֶה?

מנניוס

שׁוֹנָה עַד־לִמְאֹד הַתּוֹלַעַת מִן־הַצִּפֹּרֶת, וּבְכָל־זֹאת הָיְתָה הַצִּפֹּרֶת תּוֹלַעַת לְפָנִים. מַרְצִיוּס זֶה נֶהְפַּךְ מֵאָדָם וַיְהִי לְדְרָקוֹן, כְּנָפָיו צָמְחוּ לוֹ; חָדַל מִהְיוֹת זוֹחֵל עַל־גְּחוֹנוֹ.

סיציניוס

אֶת־אִמּוֹ אָהַב בְּכָל־לִבּוֹ.

מנניוס

וְכֵן גַּם־אוֹתִי. וְאוּלָם אֶת־אִמּוֹ לֹא־יַכִּיר עַתָּה יוֹתֵר מִסּוּס בֶּן־שְׁמוֹנֶה שָׁנִים. קְשִׁי פָּנָיו יַהֲפוֹךְ אֶת־הָעֲנָבִים אֲשֶׁר־בָּשְׁלוּ לַעֲשׂוֹתָם לְחֹמֶץ; בְּהִתְהַלְּכוֹ וְהִנִּיעַ אֶת־יְצוּרֵי בְשָׂרוֹ כְּרֶכֶב־בַּרְזֶל וְהָאֲדָמָה תִּכּוֹץ מִפְּנֵי צַעֲדֵי רַגְלוֹ. בְּמַבַּט עֵינוֹ יַעֲצוֹר כֹּחַ לִנְקוֹב חוֹר בְּשִׁרְיוֹן; קוֹלוֹ יְהַלֵּךְ כְּמוֹ־פַעֲמוֹן, וּבְאָמְרוֹ „הִי“ וְהָיָה כְּרַעַם תּוֹתָח. יוֹשֵׁב הוּא תַּחְתָּיו בְּתִפְאֶרֶת עֻזּוֹ וְהָיָה מַרְאֵהוּ כְּפֶסֶל אֲלֶכְּסַנְדֵּר. אֵת אֲשֶׁר־יְצַוֶּה לַעֲשׂוֹת, הִנֵּה זֶה כָלָה לִהְיוֹת נַעֲשֶׂה בְּרֶגַע אֲשֶׁר־צִוָּה. אֵינֶנּוּ חָסֵר דָּבָר לִהְיוֹת כֵּאלֹהִים בִּלְתִּי־אִם חַיֵּי־נֵצַח וְשָׁמַיִם אֲשֶׁר־שָׁם יֵשֵׁב לְכִסֵּא.

סיציניוס

יְהִי חֶסֶד אֱלֹהִים עִמָּנוּ, אִם־נֶאֶמְנוּ דְּבָרֶיךָ אֵלֶּה עַל־אוֹדוֹתָיו.

מנניוס

הִתְוֵיתִי אֶת־תָּוָיו רַק לְפִי־תְכוּנָתוֹ. רְאֵה וְהַבֵּט אֶת־הַחֶסֶד אֲשֶׁר־תָּבִיא אֵלֵינוּ אִמּוֹ מֵאִתּוֹ. אֵין בְּלִבּוֹ חֶסֶד יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר־יֵשׁ חָלָב בְּנָמֵר זָכָר; אֶת־זֹאת תִּרְאֶה עוֹד־מְעַט עִירֵנוּ הָאֻמְלָלָה בְּעֵינֶיהָ. וְכָל־זֶה מִיֶּדְכֶם בָּא לָנוּ.

סיציניוס

תְּהִי חֶמְלַת הָאֵלִים עָלֵינוּ!

מנניוס

לֹא! הַפַּעַם הַזֹּאת לֹא־תִהְיֶה חֶמְלַת הָאֵלִים עָלֵינוּ. כַּאֲשֶׁר גֵּרַשְׁנוּ אוֹתוֹ, לֹא־שַׂמְנוּ אֲלֵיהֶם לֵב, וְעַתָּה, בְּשׁוּבוֹ לְבַעֲבוּר שַׁבֵּר אֶת־מַפְרַקְתֵּנוּ, לֹא־יָשִׂימוּ הֵם אֶת־לִבָּם אֵלֵינוּ.

ליר בא.

ציר

אִם־חָפַצְתָּ, אֲדוֹנִי, לְהַצִּיל אֶת־חַיֶּיךָ, הִתְמַלֵּט אֶל־בֵּיתֶךָ;
הֶהָמוֹן תָּפַשׂ אֶת־חֲבֵרְךָ אֶת־הַטְּרִבּוּן וַיִּסְחַב אוֹתוֹ
סָחֹב וְהַשְׁלֵךְ בַּחוּצוֹת. כֻּלָּם נִשְׁבְּעוּ בֵּאלֹהִים
אֲשֶׁר אִם־לֹא־תָבֵאנָה נְשֵׁי רוֹמָא מְעַט דִּבְרֵי־נִחוּמִים,
מְעַט מְעַט יְמִיתוּ אוֹתוֹ עֶרֶת עַל־עָרֶת.

ליר שני בא.

סיציניוס

מָה חֲדָשׁוֹת?

ציר שני

בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת, בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת; — הַנָּשִׁים גָּבְרוּ,
הַווֹלְסְקִים סָרוּ מֵעָלֵינוּ וּמַרְצִיוּס פָּנָה וַיֵּלַךְ:
לֹא־בֵרְכָה רוֹמָא מֵעוֹדָהּ יוֹם גָּדוֹל וְטוֹב מִזֶּה,
וְאַף־גַּם בְּגָרְשָׁהּ אֶת־טַרְקְוִינְיוּס.

סיציניוס

הוֹי רֵעִי!
הַאָמְנָם אֱמֶת כָּל־זֹאת? הֲיָדַעְתָּ כָּל־זֹאת אֶל־נָכוֹן?

ציר שני

נָכוֹן כִּנְכוֹן הַשֶּׁמֶשׁ כִּי־עָשׂוּי גַּלְגַּל־אֵשׁ.
אַיֵּה נֶחְבֵּאתָ, כִּי־עוֹדְךָ פּוֹסֵחַ עַל־הַשְּׁעִפִּים?
לֹא־פָרַץ זֶרֶם מְשׁוֹבֵב מֵעוֹדוֹ אֶת־גְּבוּלוֹת כִּפָּתוֹ
כִּפְרוֹץ הֲמוֹן הַמְאֻשָּׁרִים מִשַּׁעֲרֵי הָעִיר. הֵן תִּשְׁמָעוּ!
קול חצוצרות וחלילי־תרועה ותפים וקול־צהלה ישמע:
הֲצוֹצְרוֹת וְתֵקַע־שׁוֹפָר וְעֻגָבִים עִם־מִנִּים יַחְדָּו
וְעִם צִלְצְלֵי־שֶׁמַע וְצִלְצְלֵי־תְרוּעָה וְהָעָם הַצּוֹהֵל מִסָּבִיב:
מַרְקִידִים אֶת־הַשֶּׁמֶשׁ. שְׁמַע־נָא.
קול־מלהלות מסביב.

מנניוס

בְּשׂוֹרָה טוֹבָה!

אֵלְכָה־נָא לִקְרַאת הַנָּשִׁים. ווֹלוּמְנִיָה זֹאת תִּשְׁוֶה בִּמְחִירָהּ
קוֹנְסוּלִים וְסֵינַטוֹרִים וּפַטְרִיצִים מְלֹא עִיר כֻּלָּהּ וּשְׁלֵמָה,
וּטְרִבּוּנִים כְּמוֹכֶם הִיא שָׁוָה מְלֹא הַיָּם וּמְלֹא כָל־הַמְּדִינָה.
הֱטִיבוֹתֶם לְהִתְפַּלֵּל הַיּוֹם; בַּבֹּקֶר הַזֶּה לֹא־נָתַתִּי
בִּמְחִיר עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים מִצַּוְּארֵיכֶם אַף־לֹא אֲגוֹרָה אֶחָת. —
שִׁמְעוּ הַחֶדְוָה הַזֹּאת!

קול־להלה וקול־נגינות כלי־מעלור מחוץ.

סיציניוס

רֵאשִׁית חֲלִף בְּשׂוֹרָתְךָ:
יְבָרְכוּךָ הָאֵלִים, וְאַחַר קַח־נָא מִמֶּנִּי גַּם־תּוֹדָה.

ציר שני

אֲדוֹנִי, כֻּלָּנוּ יֵשׁ לָנוּ סִבָּה גְדוֹלָה לְתוֹדוֹת גְּדוֹלוֹת..

סיציניוס

הַקְּרוֹבוֹת הֵן אֶל הָעִיר?

ציר שני

רַק כְּפֶשַׂע לָבוֹא אֶל־תּוֹכָהּ.

סיציניוס

הָבָה נֵלְכָה לִקְרָאתָן לְהַגְדִּיל חֶדְוָה וּלְהַאְדִּיר.

הולכים.

סְצֵינָה חֲמִישִׁית.

שם. רחוב בקרבת השער.

וולומניה, וירגיליה, ולריה ועוד עוברות בהמון על־פני הבימה, ואחריהן סינטורים, פטריצים ואזרחים.

סינטור ראשון

הַבִּיטוּ אֶת־כְּרוּבֵנוּ הַסּוֹכֵךְ, אֶת־נִשְׁמַת חַיֵּי רוֹמָא!
כָּל־הָעֵדוֹת הַזְעִיקוּ יַחְדָּו, הַלְלוּ לֵאלֹהִים בִּתְרוּעָה
וּבַעֲרוּ מְדוּרוֹת תִּפְאֶרֶת; פַּזְּרוּ פְּרָחִים לִפְנֵיהֶן;
הָרִימוּ קוֹלְכֶם מִשְׁנֶה מִן הַקּוֹל בְּגָרֶשְׁכֶם אֶת־מַרְצִיּוּס,
וּבְקָרְאֲכֶם שָׁלוֹם לְאִמּוֹ קִרְאוּ לוֹ לָשׁוּב גַּם־הוּא.

כֻּלָּם

שָׁלוֹם לָכֶן, הַגְּבִירוֹת, שָׁלוֹם, שָׁלוֹם לָכֶן!

קול ענות תפים וחצוצרות. הולכים.

סְצֵינָה שִׁשִּׁית.

קוריולי. רחוב העיר.

אופידיוס ובני־לויתו באים.

אופידיוס

לְכוּ וְסַפְּרוּ בְאָזְנֵי נְשִׂיאֵי הָעִיר כִּי־בָאתִי;
תְּנוּ־נָא עַל־יָדָם גִּלָּיוֹן זֶה; אַחֲרֵי קָרְאָם אוֹתוֹ
וַאֲמַרְתֶּם לָהֶם כִּי־יִתְאַסְּפוּ לִרְחוֹב הָעִיר; שָׁם אָעִיד
בְּאָזְנָם וּבְאֹזֶן הָעָם, כִּי אֱמֶת כָּל־הַדְּבָרִים
הַכְּתוּבִים בָּזֶה. הָאִישׁ, אֲשֶׁר אוֹתוֹ אַרְשִׁיעַ, בָּא עַתָּה
אֶל־עִירֵנוּ וְיֵשׁ עִם־לִבּוֹ לְהִתְיַצֵּב לִפְנֵי הָעָם,
כִּי־יְקַוֶּה לְטַהֵר אֶת־נַפְשׁוֹ לִפְנֵיהֶם בִּדְבָרִים. מַהֵרוּ!

בני־הלויה הולכים.

שלשה, ארבעה מתקשרים מעדת אופידיוס באים.

שָׁלוֹם רַב לָכֶם!

מתקשר ראשון

מַה־מִּשְׁפַּט שַׂר־צְבָאֵנוּ?

אופידיוס

כְּמִשְׁפַּט אִישׁ אֲשֶׁר־חַסְדּוֹ יְהִי לוֹ לְרוֹשׁ, וְרַחֲמָיו
יַהַרְגוּ אוֹתוֹ.

מתקשר שני

אֲדוֹנֵנוּ נְדִיב הַלֵּב, אִם־עוֹדְךָ
מַחֲזִיק בְּמַחֲשַׁבְתְּךָ אֲשֶׁר־בִּגְלָלָהּ קְרָאתָ אוֹתָנוּ
לְהִתְחַבֵּר עִמְּךָ, הִנְנוּ נְכוֹנִים לְהַצִּיל אוֹתְךָ
מִן־הַשּׁוֹאָה הָרוֹבֶצֶת עָלֶיךָ.

אופידיוס

אֲדוֹנַי, לֹא־אוּכַל לְדַבֵּר
קְטַנָּה אוֹ גְדוֹלָה בְּטֶרֶם יְחַוֶּה הָעָם אֶת־דַּעְתּוֹ.

מתקשר שלישי

הָעָם יִפְסַח עַל־הַסְּעִפִּים כָּל־עוֹד אֲשֶׁר עָלָיו לְהַפְלוֹת
בֵּינְךָ וּבֵינוֹ; וְאוּלָם בְּרֶגַע אֲשֶׁר־יִפּוֹל הָאֶחָד,
וְהָיָה הַנּוֹתָר בַּחַיִּים לְיוֹרֵשׁ בַּכֹּל לוֹ.

אופידיוס

יָדַעְתִּי;
וְאוּלָם הַתּאֲנָה, אֲשֶׁר־בִּקַּשְׁתִּי לְבַעֲבוּר הַכְרִיעוֹ, תְּקַבֵּל
בְּזֹאת גַּם־מַרְאֶה יָפֶה. אָנֹכִי נִשֵּׂאתִי אוֹתוֹ

וַעֲרַבְתִּי בִּכְבוֹדִי לַכֹּל עַל־אֻמָּתוֹ וְאֵמוּן לִבּוֹ;
וְהוּא, בְּהִתְנַשְּׂאוֹ כָּכָה, רִוָּה הַמַּטָּעִים הַחֲדָשִׁים
בְּטַל חֶלְקַת־שְׂפָתָיו, וְכָכָה הִתְעָה אֶת־רֵעָי;
כִּי עַל־כֵּן אֵפוֹא הֵשַׁח לָאָרֶץ אֶת־תְּכוּנַת רוּחוֹ,
אֲשֶׁר יְדָעוּהוּ לְפָנִים בְּמֶרְיָהּ וְקָשְׁיָהּ וְחָפְשָׁתָהּ.

מתקשר שלישי

כֵּן־הוּא; הֵן אָמְנָם קְשִׁי עָרְפּוֹ, בְּבַקְּשׁוֹ לוֹ כְּהֻנַּת קוֹנְסוּל,
וְאַחַר אָבְדָה מִמֶּנּוּ, נֶעְדַּר מִמֶּנּוּ הַכֹּחַ
לְהַכְנִיעַ רְצוֹנוֹ — —

אופידיוס

עַל־זֹאת הֵן אָמַרְתִּי לְדַבֵּר הַפָּעַם:
בְּהִגָּרְשׁוֹ עַל־אוֹדוֹת כָּל־זֹאת, בָּא אֶל־בֵּיתִי; אֶת־צַוָּארוֹ
נָתַן אֶל־הַמַּאֲכֶלֶת; קִבַּלְתִּי אוֹתוֹ, עֲשִׂיתִיו
דּוֹמֶה אֵלַי בִּכְהֻנָּתִי; נָתַתִּי לוֹ אֹרַח לַחֲפָצָיו
לַעֲשׂוֹת אֶת־כֹּל אֲשֶׁר־יִשְׁאַל, וְאַף־גַּם־נָתַתִּי לוֹ לִבְחוֹר
מִקֶּרֶב צִבְאוֹתַי כָּל־בָּחוּר וָטוֹב וְאֵת כָּל־בֶּן־חַיִל,
לְהַשְׁלִים אֶת־כָּל־מְזִמּוֹתָיו; וַאֲנִי גַם־אֲנִי עֲזַרְתִּי
לְקַיֵּם אֶת־כָּל־תַּחְבּוּלוֹתָיו וְלִקְצוֹר תִּפְאֶרֶת וְכָבוֹד
אֲשֶׁר־לָקַח לְנַפְשׁוֹ כֻלָּם; כִּמְעַט אֲשֶׁר־גָּבַהּ בִּי לִבִּי
עַל־עֲשׂוֹתִי עָוֶל לְנַפְשִׁי. עַד־כִּי בָעֵת הָאַחֲרוֹנָה
חָדַלְתִּי מֵהֵרָאוֹת כְּמוֹ־רֵעַ וָאֱהִי לוֹ רַק־עוֹד כִּמְשָׁרֵת,

אֲשֶׁר־יְשַׁלֵּם אֶת־שְׂכָרִי בְּחַסְדּוֹ, כְּאִלּוּ הָיִיתִי
שָׂכִיר הָעוֹבֵד אוֹתוֹ.

מתקשר ראשון

אָמְנָם כֵּן עָשָׂה, אַלּוּפִי —
וּצְבָא כָּל־הַמַּחֲנֶה הִשְׁתָּאָה עַל־זֶה, וּבָאַחֲרוֹנָה,
כַּאֲשֶׁר הָיְתָה רוֹמָא בְּיָדוֹ וַאֲנַחְנוּ קִוִּינוּ לְשָׁלָל
לֹא־מְעַט מִקַּוּוֹתֵנוּ לְכָבוֹד —

אופידיוס

זֶה הוּא הַדָּבָר הָרֹאשׁ: —
וּבַדָּבָר הַזֶּה יִתְקוֹמְמוּ אֵלָיו כָּל־חוּשַׁי בְּקִרְבִּי.
בִּגְלַל נִטְפֵי־מַיִם אֲחָדִים מֵעֵינֵי נָשִׁים, שֶׁמְּחִירָם
לֹא־רַב מִמְּחִיר שְׁקָרִים, עָרַב אֶת־לִבּוֹ לִמְכּוֹר
דָּם וִיגִיעָה וְעָמָל שֶׁל־כָּל־מִלְחַמְתֵּנוּ הַגְּדוֹלָה;
כִּי עַל־כֵּן מוֹת יָמוּת הָאִישׁ, וְאָנֹכִי אָשׁוּב וְאָקוּם
עַל־פְּנֵי מַפַּלְתּוֹ. — אַךְ שִׁמְעוּ!

קול תפים וחצוצרות ומצהלות־עם ישמע.

מתקשר ראשון

בָּאתָ אֶל־שַׁעֲרֵי עִיר מוֹלַדְתְּךָ כְּבוֹא רָץ, אֲשֶׁר־נִשְׁלַח,
וְלֹא־קָרָא אִישׁ לְשָׁלוֹם; וְאוּלָם בְּשׁוּבוֹ הוּא,
תִּבָּקַע הָרוּחַ לְקוֹלָם.

מתקשר שני

הוֹי אַתֶּם פְּתָאִים נִבְעָרִים!
אֶת־בְּנֵיכֶם הוֹצִיא לַטֶּבַח, וְאַתֶּם אֶת־צַוַּארְכֶם הַנִּתְעָב
תָּרִימוּ לָתֵת לוֹ גֹּדֶל.

מתקשר שלישי

וְלָכֵן לְטוֹב לְךָ, בְּטֶרֶם עוֹד יִפְתַּח אֶת־שְׂפָתָיו לְדַבֵּר
וְלִגְנוֹב אֶת־לֵב הָעָם בִּדְבָרָיו, פְּגַע בּוֹ וְחָשׁ אֶת־חַרְבֶּךָ
וַאֲנַחְנוּ נַעֲזוֹר אַחֲרֶיךָ. וְהָיָה בְּנָפְלוֹ לָאָרֶץ,
וּבָאנוּ וְנִפְתּוֹר אֶת־דְּבָרָיו לְפִי־דַרְכְּךָ וּמַחְשְׁבוֹתֶיךָ,
וְנִקְבְּרָה צִדְקָתוֹ עִמּוֹ.

אופידיוס

אַל־תּוֹסֵף לְדַבֵּר עוֹד;
הִנֵּה זֶה בָּאִים הַנְּשִׂיאִים.

נשיאי העיר באים.

נשיאים

רֹב שָׁלוֹם לְךָ בְּבוֹאֶךָ.

אופידיוס

קָטֹנְתִּי הַפַּעַם מֵחַסְדֵיכֶם.
וְאוּלָם, נְשִׂיאֵי הַנִּכְבָּדִים, הַקְּרָאתֶם הֵיטֵב הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר כָּתַבְתִּי אֲלֵיכֶם?

נשיאים

כֵּן.

נשיא ראשון

וּבְיָגוֹן שָׁמַעְנוּ כָּל־זֹאת.
עַל־כֹּל אֲשֶׁר־הֶעֱוָה לְפָנִים, עַל־זֶה, כֵּן אֶחֱשׁוֹב, אֵין לוֹ
זוּלָתִי רַק עֹנֶשׁ קַל. וְאוּלָם כִּי־כִלָּה שָׁם
כַּאֲשֶׁר הָיָה עָלָיו לְהָחֵל; כִּי־נָתַן לַאֲחֵרִים הַבְּרָכָה
אֲשֶׁר־הֵכִינוּ צִבְאוֹתֵינוּ לָנוּ; כִּי־שִׁלֵּם לָנוּ בְזֹאת
אֲשֶׁר־הֵשִׁיב מַה־שֶּׁהוֹצֵאנוּ, וּבְרִית וְשָׁלוֹם כָּרַת
שָׁם כַּאֲשֶׁר־יָכֹל לְהַכְנִיעַ – עַל־כָּל־זֹאת אֵין לוֹ סְלִיחָה.

אופידיוס

הִנֵּה הוּא הוֹלֵךְ וְקָרֵב, וְאַתֶּם אֶת־דְּבָרָיו תִּשְׁמָעוּ.

קוריולנוס בא בתפים ובדגלים, והמון אזרחים עמו.

קוריולנוס

שָׁלוֹם, נְשִׂיאַי! שַׁבְתִּי וְעַבְדְּכֶם אֲנִי בַצָּבָא;
לֹא־דָבְקָה בִי הָאַהֲבָה לְאַרְצִי, וְכַאֲשֶׁר הָיִיתִי
בְּצֵאתִי כֵּן הִנְנִי עַתָּה; נָכוֹן לְהִכָּנַע תָּמִיד
לִפְקֻדַּתְכֶם וְלִרְצוֹנְכֶם הַגָּדוֹל. דְּעוּ־נָא אֵפוֹא גַם־אַתֶּם,
כִּי בִרְכוֹת אֱלֹהִים רָבְצוּ עָלַי בְּהִלָּחֲמִי לָכֶם;
בִּנְתִיבוֹת דָּם הֶחֱזַקְתִּי מִלְחַמְתְּכֶם זֹאת עַד־לִפְנֵי

שַׁעֲרֵי רוֹמָא הָעִיר. הַשָּׁלָל אֲשֶׁר־הֵבֵאנוּ
עוֹלֶה בְּעֶרְכּוֹ יוֹתֵר מִשְּׁלִישׁ מִכֹּל אֲשֶׁר־עָלְתָה
הַמִּלְחָמָה הַזֹּאת בְּכָסֶף. כָּרַתְנוּ בְּרִית־שָׁלוֹם עַתָּה,
הַנּוֹתְנָה כָּבוֹד וּגְדֻלָּה לְאַנְשֵׁי אַנְצִיוּם לֹא־מְעַט
מֵאֲשֶׁר־תִּתֵּן לְרוֹמָא חֶרְפָּה, וּפֹה אֲנִי נוֹתֵן עַל־כַּפְּכֶם
אֶת־תְּעוּדַת־הַשָּׁלוֹם, כְּתוּבָה בְּיַד הַקּוֹנְסוּלִים וְהַפַּטְרִיצִים
וַחֲתוּמָה בְּיַד הַסֵּינָט.

אופידיוס

אַל־תִּקְרָאוּהָ, נְשִׂיאַי הַיְקָרִים;
אִמְרוּ לַבּוֹגֵד הַלָּז, כִּי עַד־בְּלִי־מִדָּה הִתְעַלֵּל
בְּשִׁלְטוֹנְכֶם וּבְתָקְפְּכֶם אַתֶּם.

קוריולנוס

בּוֹגֵד! — מַה־זֹּאת אֵפוֹא?

אופידיוס

כֵּן־הוּא, בּוֹגֵד, מַרְצִיוּס!

קוריולנוס

מַרְצִיוּס?

אופידיוס

כֵּן, מַרְצִיוּס, קַיוּס מַרְצִיוּס! הֲדִמִּיתָ אֵפוֹא בְנַפְשְׁךָ,

כִּי פֹה בְּקוֹרְיוֹלִי אֶעֱדֹךְ צֲדִי גְזֵלָתְךָ וְאֶקְרָא
לְךָ בְּשִׁמְךָ הַגָּנוּב, שֵׁם קוֹרְיוֹלָנוּס? —
הוֹי אַתֶּם נְשִׂיאֵי־הָאָרֶץ וְרָאשֶׁיהָ! כְּמֵפִיר בְּרִית
בָּגַד בְּמִשְׁלַח יֶדְכֶם, מָשַׁךְ אֶת־יָדוֹ לִרְצוֹנוֹ,
לְמַרְאֵה מְעַט נִטְפֵי מֶלַח, מִקַּחַת אֶת־רוֹמָא עִירְכֶם —
אוֹמֵר אָנֹכִי, אֶת־עִירְכֶם — וַיִּתְחַנֵּן לְאִשְׁתּוֹ וּלְאִמּוֹ;
חִלֵּל אֶת־נִדְרוֹ וְאֶת־דְּבָרוֹ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע, קָצַץ
כִּפְתִיל חוּט־מֶשִׁי בָלֶה, וּלְמוֹעֲצוֹת בְּסוֹד מִלְחָמָה
לֹא־קָרָא אַף־גַּם־פָּעַם; לְמַרְאֵה דִמְעוֹת מֵינִקְתּוֹ
הֵילִיל וַיֵּבְךְּ, בִּילְלָתוֹ הִסְגִּיר אֶת־עָזְכֶם לַאֲחֵרִים;
עַד־הָכְלְמוּ הַנְּעָרִים מִסָּבִיב וְזִקְנֵי בְנֵי־חַיִל הִשְׁתּוֹמְמוּ
וַיַּבִּיטוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו.

קוריולנוס

הֲתִשְׁמַע אֶת־זֹאת, הוֹי מַרְס?

אופידיוס

אַל־תִּקְרָא בְּשֵׁם הָאֱלֹהִים, אַתָּה נַעַר הַדְּמָעוֹת!

קוריולנוס

אִי לְךָ!

אופידיוס

דֹּם!

קוריולנוס

הוֹי מְדַבֵּר כְּזָבִים עַד־בִּלְתִּי מִדָּה!
הִגְדַּלְתָּ אֶת־לִבִּי מֵהָכִיל אֶת־כֹּל אֲשֶׁר־בּוֹ. נַעַר?
הוֹי עֶבֶד! — סִלְחוּ, נְשִׂיאַי, לִדְבָרַי, זֹאת לִי הַפַּעַם הָרִאשׁוֹנָה
אֲשֶׁר־שׁוּמָה עָלַי לְחָרֵף. הוֹי נְשִׂיאַי הַנִּבְחָרִים, מִשְׁפַּטְכֶם
עַל־הַכֶּלֶב הַמְכַזֵּב הַזֶּה, וְאֵת אֲשֶׁר־יֵדַע גַּם־הוּא —
כִּי פְּצָעָיו מִיָּדַי חֲרוּתִים וַחֲתוּמִים בִּבְשָׂרוֹ עָמֹק
וְאוֹתוֹת מַכּוֹתָם יִשָּׂא עִמּוֹ עַד־בּוֹאוֹ לַקָּבֶר —
הֵמָּה יִתְחַבְּרוּ יַחְדָּו לִסְתּוֹם אֶת־כְּזָבָיו בְּתוֹכוֹ.

נשיא ראשון

דֹּמּוּ גַּם־שְׁנֵיכֶם וְשִׁמְעוּ לִדְבָרַי.

קוריולנוס

גִּזְרוּנִי לִבְתָרִים, הַווֹלְסְקִים; זְקֵנִים וּנְעָרִים, מִשְׁחוּ
אֶת־לַהַב חַרְבְּכֶם בְּדָמִי. — נַעַר? הוֹי אַתָּה, כֶּלֶב רְמִיָּה!
אִם־יֵשׁ כִּי דִּבְרֵי יְמֵיכֶם כְּתוּבִים אֱמוּנָה וֶאֱמֶת,
כִּי־עַתָּה הִיא כְתוּבָה שָׁם, כִּי כְנֶשֶׁר בַּאֲרֻבּוֹת הַיּוֹנִים
כֵּן הֲנִיסוֹתִי בְּקוֹרְיוֹלִי מִפְּנֵי אֶת־גְּדוּדֵיכֶם הַווֹלְסְקִים.
וַאֲנִי הָאֶחָד עֲשִׂיתִיהָ. — נַעַר!

אופידיוס

נְשִׂיאַי וּנְדִיבָי!

הֲתִתְּנוּ לְהַזְכִּיר אֲלֵיכֶם אֶת־פֹּעַל מִקְרֵהוּ הָעִוֵּר
אֲשֶׁר־כִּסָּה אֶתְכֶם בְּחֶרְפָּה, וְהַמִּתְהַלֵּל הַזֵּד הַלָּזֶה
יְדַבֵּר כָּזֹאת בְּאָזְנֵיכֶם וּלְעֵינֵיכֶם?

המתקשרים כֻּלם

מוֹת יָמוּת בַּעֲבוּר זֹאת!

האזרחים

קִרְעוּהוּ לִגְזָרִים! — וַעֲשׂוּ כֵן כְּרָגַע! — אֶת־בְּנִי הוֹצִיא לַהוֹרֵג! —
אֶת־בִּתִּי! — הֵן הָרַג אֶת־דּוֹדִי שֶׁלִּי, אֶת־מַרְקוּס! — הָרַג אֶת־אָבִי גַּם־אָנִי!

נשיא שני

דֹּמּוּ, אִי לָכֶם! — חִדְלוּ מִהְיוֹת אַכְזָרִים! — דֹּמּוּ! —
נָדִיב הָאִישׁ הַלָּזֶה וְתִפְאֶרֶת שְׁמוֹ הַמְהֻלָּל
מָלְאָה אֶת־פְּנֵי הָאֲדָמָה. אֶת־חֲטָאָיו אֵלֵינוּ נָבִיא
בְּמִשְׁפָּט לְכִסְאוֹת מְשׁוֹפְטָיו. — הֶרֶף, אוֹפִידְיוּס, וְאַל־נָא
תַּפְרִיעַ הָעָם מִמְּנוּחָתוֹ.

קוריולנוס

הוֹי לוּ־הָיָה בְיָדִי,
וְשִׁשָּׁה אוֹפִידְיוּסִים כָּאֵלֶּה, אוֹ יוֹתֵר, עִם־כָּל־בְּנֵי שִׁבְטוֹ,
לְנַסּוֹת אֶת־חַרְבּוֹ הַנֶּאֱמָנָה!

אופידיוס

הוֹי נָבָל בְּאֵין־בֹּשֶׁת וּכְלִמָּה!

כל המתקשרים

הִרְגוּ, הִרְגוּ, הִרְגוּ, הִרְגוּ, הִרְגוּ, הִרְגוּ אותו!

אופידיוס והמתקשרים שולפים את חרבותיהם והורגים את קוריולנוס. קוריולנוס נופל. אופידיוס מתיצב עליו.

הנשיאים

הַרְפּוּ, הַרְפּוּ, הַרְפּוּ, הַרְפּוּ!

אופידיוס

אֲדוֹנַי הַנְּדִיבִים, שְׁמָעוּנִי.

נשיא ראשון

הוי טוּלוּס, —

נשיא שני

עָשִׂיתָ דָּבָר אֲשֶׁר־תֵּבְךְּ הַצְּדָקָה עָלָיו.

נשיא שלישי

אַל־תִּדְרוֹךְ עָלָיו. — הֵרָגְעוּ, אֲדוֹנַי כֻּלְּכֶם! הָשִׁיבוּ
אֶת־חַרְבוֹתֵיכֶם לְתוֹךְ נְדָנֵיהֶן.

אופידיוס

אֲדוֹנַי וּנְשִׂיאַי הַנְּדִיבִים
אִם־הַכֵּר תַּכִּירוּ תְּחִלָּה — כִּי בְרֶגַע חֲמַת־הַזַּעַף

הַזֹּאת, שֶׁהוּא הוֹלִידָהּ, נִבְצְרָה מִכֶּם לַעֲשׂוֹתָהּ —
וְתִרְאוּ אֶת־הַשּׁוֹאָה הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר־חַיֵּי הָאִישׁ הַלָּזֶה
יָכְלוּ לְהָבִיא עֲלֵיכֶם, אָז תִּשְׂמְחוּ גַם־אַתֶּם, כִּי־הֻגָּה
הַגֶּגֶף הַזֶּה מִן־הַדָּרֶךְ. הוֹאִילוּ, נְדִיבִים, וּקְרָאוּנִי
לְסוֹד מוֹעֲצוֹתֵיכֶם, אָז אוֹכִיחַ לָכֶם כִּי־עַבְדְּכֶם
הַנֶּאֱמָן אָנִי, אוֹ אֶשָּׂא מִכֶּם כָּל־עֹנֶשׁ קָשֶׁה
אֲשֶׁר־תָּשִׂימוּ עָלָי.

נשיא ראשון

שְׂאוּ מִזֶּה אֶת־גּוּפָתוֹ, —
קִשְׁרוּ מִסְפֵּד עָלֶיהָ: — שִׂימוּ־נָא כָבוֹד לָהּ,
כַּאֲשֶׁר לֹא־כֻבְּדָה מֵעוֹלָם גּוּפַת חָלָל, אֲשֶׁר־הָלַךְ
אַחֲרֶיהָ הַמַּסְפִּיד עַד־קִבְרוֹ.

נשיא שני

זַעְפּוּ וְקִצְפּוּ בְּכָל־רֶגַע
הֵם יִקְחוּ מֵעַל־אוֹפִידְיוּס חֵלֶק גָּדוֹל מֵאַשְׁמָתוֹ,
וְכָכָה נְסַבֵּב אֶת־פְּנֵי הַדָּבָר לְטוֹבָה.

אופידיוס

זַעֲמִי חָלַף הָלַךְ;
אֶת־לִבִּי יִתְקוֹף מַכְאוֹב. — הָרִימוּ אוֹתוֹ וּשְׂאוּ,
עִזְרוּ־נָא שְׁלֹשָׁה מִמִּבְחַר אַנְשֵׁי־הֶחָיִל, וְאָנֹכִי. —
עֲנוּ בְּתֻפִּים אַחֲרָיו, וְקוֹלָם יִשָּׁמַע בָּאֵבֶל;

אֶת־רָאשֵׁי חֲנִיתוֹתֵיכֶם הוֹרִידוּ. – אִם־אָמְנָם בָּעִיר הַזֹּאת
הִרְבָּה אַלְמָנוֹת וְשִׁכֵּל נָשִׁים רַבּוֹת מִבָּנִים,
אֲשֶׁר־תִּבְכֶּינָה עַד־עַתָּה אֶת־גֹּדֶל כָּל־הַשִּׁבָּרוֹן,
וְאוּלָם אֲנַחְנוּ. לוֹ נַצִּיב אוֹת טוֹב לְיָד וְזִכָּרוֹן! —
עִזְרוּ־נָא.

הולכים מדי נשאם עמהם את גופת קוריולנוס.
נגינת־אבל תשמע.